

การพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

วิทยานิพนธ์

ของ

สุพัตรา วงศ์แสงน้อย

เสนอต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
พฤษภาคม 2552
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

การพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

วิทยานิพนธ์
ของ
สุพัศตรา วงศ์แสงน้อย

เสนอต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
พฤษภาคม 2552
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

A DEVELOPMENT OF THE INTEGRATED ENGLISH LEARNING UNIT
FOR PRATHOM SUKSA 5

By
SUPATTRA WONGSAENGNOI

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of Requirements for
The Master of Education Degree in Curriculum and Instruction
at Sakon Nakhon Rajabhat University

November 2009

All Rights Reserved Sakon Nakhon Rajabhat University

ประกาศคุณูปการ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ ด้วยความกรุณาและช่วยเหลืออย่างดียิ่ง จากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. มารศรี กลางประพันธ์ ประธานกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์กาญจนา จันทะดวง กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่ได้กรุณาให้ คำปรึกษา คำแนะนำ ข้อเสนอแนะ ตรวจสอบและแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ และคอยให้ กำลังใจด้วยความเอาใจใส่ตลอดมาตั้งแต่ต้นจนสำเร็จเรียบร้อย ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้ง ในความกรุณา ความเอื้ออาทร และขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ประยูร บุญใช้ รวมทั้งคณาจารย์สาขา หลักสูตรและการสอน บัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนครทุกท่าน ที่ประสิทธิ์ประสาท วิชาความรู้ ประสบการณ์ต่างๆ อันมีคุณค่า และให้กำลังใจแก่ผู้วิจัยเสมอมา

ขอขอบพระคุณบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ที่ได้ให้ ความอนุเคราะห์ให้มอบทุนอุดหนุนและส่งเสริมการทำวิทยานิพนธ์นี้แก่ผู้วิจัย

ขอขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญทุกท่านที่กรุณาประเมิน ตรวจสอบ แก้ไข และให้ คำแนะนำในการปรับปรุงเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย จนได้เครื่องมือที่มีคุณภาพในการวิจัยนี้

ขอขอบพระคุณท่านผู้อำนวยการวิทยชัย แก้วมณีชัย และคณะครูโรงเรียนบ้านตาลกุด ยางเดี่ยวโนนสมบูรณ์ทุกท่าน และขอขอบใจนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2551 โรงเรียนบ้านตาลกุดยางเดี่ยวโนนสมบูรณ์ทุกคน ที่กรุณาช่วยเหลือ อำนวยความสะดวก และให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการทดลองและเก็บข้อมูล จนงานวิจัยสำเร็จลงได้ด้วยดี

ท้ายที่สุดขอกราบขอบพระคุณบุพการีผู้ให้กำเนิดชีวิตและได้อุปถัมภ์ในทุกๆ ด้าน ขอขอบคุณญาติพี่น้อง และเพื่อนๆ พี่ๆ นักศึกษาปริญญาโท สาขาหลักสูตรและการสอน รุ่น 5 ทุกท่าน ที่ได้สนับสนุนช่วยเหลือ เป็นขวัญกำลังใจอย่างดียิ่งตั้งแต่ต้นจนสำเร็จลงด้วยดี

คุณค่าและประโยชน์ของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณ บิดา-มารดา บุรพจารย์และผู้มีพระคุณทุกท่านที่ได้กรุณาวางรากฐานการศึกษา และ ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ วิทยาการต่างๆ ส่งผลให้ผู้วิจัยประสบผลสำเร็จตราบนานเท่านานนี้

สุพัตรา วงศ์แสงน้อย

ชื่อเรื่อง	การพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
ผู้วิจัย	นางสาวสุพัตรา วงศ์แสงน้อย
กรรมการที่ปรึกษา	ผศ.ดร.มารศรี กลางประพันธ์ ผศ.กาญจนา จันทะดวง
ปริญญา	ค.ม. (หลักสูตรและการสอน)
สถาบัน	มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
ปีที่พิมพ์	2552

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อ 1) พัฒนาหน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 2) ศึกษาประสิทธิภาพของหน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 75/75 3) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้หน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ 4) เปรียบเทียบเจตคติก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้หน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเพื่อประเมินคุณภาพของหน่วยการเรียนรู้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 โรงเรียนบ้านตาลุดูดยางเดี่ยว โนนสมบูรณ์ อำเภอดงหลวง จังหวัดนครพนม จำนวน 30 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบเจาะจง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ หน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ เรื่อง Food and Drink ซึ่งประกอบด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 10 แผนการจัดการเรียนรู้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ในการวิจัยครั้งนี้ใช้แบบแผนการวิจัยแบบ One Group Pretest – Posttest Design สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ส่วนสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน ได้แก่ t – test ชนิด Dependent Samples

ผลการวิจัย พบว่า

1. หน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ มีประสิทธิภาพของกระบวนการและประสิทธิภาพของผลลัพธ์ เท่ากับ 78.20/76.58 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด คือ 75/75
2. นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนด้วยหน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนด้วยหน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

TITLE A Development of the Integrated English Learning Unit
 for Prathom Suksa 5

AUTHOR Supattra Wongsangnoi

ADVISORS Asst. Prof. Dr. Marasri Klangprapan
 Asst. Prof. Kanjana Chanthaduang

DEGREE M.Ed. (Curriculum and Instruction)

INSTITUTION Sakon Nakhon Rajabhat University

YEAR 2009

ABSTRACT

The purposes of this research were : 1) to develop the integrated English learning unit for Prathom Suksa 5, 2) to study the efficiency of The integrated English learning unit of the 75/75 criterion, 3) to compare the learning achievement of the students learning through the English learning unit, 4) to compare the students' attitudes towards English learning after using the integrated English learning unit.

The subjects were 30 Prathom Suksa 5 students in the second semester of academic year 2008 at Ban Tankud Yangdiaw Nonsomboon School, That Phanom District, Nakhon Phanom Province. They were selected by purposive sampling.

The instruments used in this study comprised of 1) the integrated English learning unit "Food and Drink" which consisted of 10 learning plans, 2) an English learning achievement test, and 3) an English learning attitude test. The design of this study was One Group Pretest – Posttest Design. The data were analyzed by mean scores, standard deviation and percentage. The data were analyzed by the t-test (dependent samples).

The findings of this research were :

1. The efficiency of the developed integrated English learning unit was 78.20/76.58 which was higher than the set criteria of 75/75.
2. The posttest average score of learning achievement of the students learning through the developed integrated English learning unit was higher than that of their pretest average score at the .01 level of significance.
3. The posttest average score of attitude of the students learning through the developed integrated English learning unit was higher than that of their pretest average score at the .01 level of significance.

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

สารบัญ

บทที่

หน้า

1	บทนำ.....	1
	ภูมิหลัง.....	1
	ปัญหาการวิจัย.....	6
	ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	6
	สมมติฐานการวิจัย.....	7
	ความสำคัญของการวิจัย.....	7
	ขอบเขตของการวิจัย.....	8
	นิยามศัพท์เฉพาะ.....	11
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	13
	การจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544.....	15
	แนวการจัดการเรียนรู้แต่ละช่วงชั้น.....	17
	สื่อการเรียนรู้.....	19
	การวัดและการประเมินผลการเรียนรู้.....	20
	หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้	
	ภาษาต่างประเทศ.....	21
	ความสำคัญ.....	21
	ลักษณะเฉพาะ.....	22
	โครงสร้างหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ.....	22
	วิสัยทัศน์.....	23
	คุณภาพของผู้เรียน.....	23

สารบัญ (ต่อ)

บทที่

หน้า

คุณภาพของผู้เรียนเมื่อจบช่วงชั้นที่ 2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6.....	23
สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ..	24
แนวทางการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ.....	27
สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่ 2 กลุ่มสาระการเรียนรู้ที่นำมา เชื่อมโยง.....	42
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย.....	42
กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์.....	44
กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์.....	46
กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม.....	47
กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา.....	48
กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ.....	48
กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี.....	50
การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ.....	52
ทฤษฎีและหลักการการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ.....	53
ความหมายของการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ.....	54
จุดมุ่งหมายของการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ.....	55
วิธีการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ.....	55
บทบาทของครูและนักเรียนกับการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ.....	56
การจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ.....	57
ความหมายของการบูรณาการ.....	57
แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนการสอนแบบบูรณาการ.....	61

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
จุดมุ่งหมายของการบูรณาการ.....	63
เหตุผลที่ต้องบูรณาการ.....	64
ประโยชน์ของการบูรณาการ.....	67
ลักษณะสำคัญของการบูรณาการ.....	71
รูปแบบและประเภทของการบูรณาการ.....	74
การจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ.....	85
การพัฒนาหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการ.....	89
ความหมายของหน่วยการเรียนรู้.....	89
ลักษณะของหน่วยการเรียนรู้ที่ดี.....	89
ชนิดของหน่วยการเรียนรู้.....	90
แนวทางการจัดทำหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการ.....	91
ลำดับ/ขั้นตอนการสร้างหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการ.....	92
ทฤษฎีจิตวิทยาการเรียนรู้.....	97
ทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเอง.....	97
ทฤษฎีการเรียนรู้โดยการค้นพบ.....	100
ทฤษฎีการเรียนรู้โดยการเชื่อมโยง.....	102
ทฤษฎีการเรียนรู้อย่างมีความหมายของออสเชเบล.....	104
ทฤษฎีการเรียนรู้ของมาสโลว์.....	105
ทฤษฎีการเรียนรู้ของคาร์ล โรเจอร์ส.....	107
ทฤษฎีการเรียนรู้ของโคมส์.....	107
ความรู้เกี่ยวกับเจตคติ.....	108
ความหมายของเจตคติ.....	108

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
ลักษณะของเจตคติ.....	110
องค์ประกอบของเจตคติ.....	111
ประโยชน์ของเจตคติ.....	114
อิทธิพลของสิ่งแวดล้อมที่มีต่อการสร้างเจตคติ.....	115
หลักการสร้างเจตคติที่ดีแก่ผู้เรียน.....	116
การวัดเจตคติ.....	117
เครื่องมือวัดเจตคติ.....	119
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	120
งานวิจัยในประเทศ.....	120
งานวิจัยต่างประเทศ.....	125
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	127
ตอนที่ 1 การพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ.....	130
หลักสูตรการศึกษาระดับพื้นฐาน พุทธศักราช 2544.....	130
ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการ.....	130
การพัฒนาหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการ.....	130
ตอนที่ 2 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	133
แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	133
แบบวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ.....	135

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
ตอนที่ 3 การทดลองใช้หน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ.....	136
การจัดกลุ่มทดลอง.....	136
การดำเนินการทดลอง.....	137
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	137
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	138
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	143
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	143
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	144
ตอนที่ 1 การพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ.....	144
ตอนที่ 2 ผลการหาประสิทธิภาพของหน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ แบบบูรณาการ.....	159
ตอนที่ 3 ผลการทดลองใช้หน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ.....	162
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	173
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	173
สมมติฐานของการวิจัย.....	174
ขอบเขตของการวิจัย.....	174
การดำเนินการวิจัย.....	175
สรุปผลการวิจัย.....	178

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
อภิปรายผลการวิจัย.....	179
ข้อเสนอแนะ.....	183
บรรณานุกรม.....	187
ภาคผนวก.....	197
ภาคผนวก ก	199
รายนามผู้เชี่ยวชาญ.....	201
หนังสือขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญ.....	203
หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูล.....	211
ภาคผนวก ข	213
หน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ.....	215
คู่มือครู.....	231
แผนการจัดการเรียนรู้.....	235
ภาคผนวก ค	253
แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	373
เกณฑ์การให้คะแนนของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	383
แบบวัดเจตคติ.....	386

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
ภาคผนวก ง	391
การหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	392
ค่าคะแนนจากการทดสอบด้วยเครื่องมือในการวิจัย.....	399
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	407

บัญชีตาราง

ตาราง

หน้า

1	รูปแบบการบูรณาการตามความคิดเห็นของโรบิน เฟอร์ก้าตี้.....	75
2	การเปรียบเทียบความสัมพันธ์ของรูปแบบการบูรณาการ.....	81
3	คำร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนระหว่างเรียน โดยใช้หน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ เรื่อง Food and Drink ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5.....	160
4	คำร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนที่นักเรียน ทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน หน่วยการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ เรื่อง Food and Drink.....	161
5	ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของหน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ แบบบูรณาการ.....	161
6	คำร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนที่นักเรียน ทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน โดยใช้หน่วยการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ เรื่อง Food and Drink.....	162
7	คำร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนที่นักเรียน ทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน โดยใช้หน่วยการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ เรื่อง Food and Drink.....	165
8	ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียน และหลังเรียน.....	167
9	ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างค่าเฉลี่ยเจตคติของนักเรียนที่มีต่อการเรียน วิชาภาษาอังกฤษ ก่อนเรียนและหลังเรียน.....	168

บัญชีตาราง(ต่อ)

ตาราง	หน้า
10 ผลการประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบวัดผล สัมฤทธิ์ทางการเรียน หน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ เรื่อง Food and Drink.....	393
11 ผลการประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบวัดเจตคติ ต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ.....	395
12 ผลการวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบ วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	398
13 คะแนนการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของหน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ แบบบูรณาการ เรื่อง Food and Drink.....	399
14 เปรียบเทียบคะแนนทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หน่วยการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ ก่อนเรียนและหลังเรียน.....	401
15 เปรียบเทียบคะแนนวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ก่อน-หลังเรียน หน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ.....	403

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ

หน้า

1	กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	10
2	ลักษณะของเครื่องมือวัดและประเมินผล.....	33
3	แผนภูมิแสดงทฤษฎีการสร้างความรู้.....	62
4	แสดงเหตุผลของการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ.....	66
5	แสดงผลของการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ.....	69
6	แสดงการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ.....	73
7	แสดงการผสมผสานการปฏิบัติกับสาระ.....	83
8	แสดงการบูรณาการผสมผสานความรู้ ความคิด การปฏิบัติ และคุณธรรม จริยธรรม.....	83
9	การบูรณาการด้านปัญญา อารมณ์ สังคม และร่างกาย.....	84
10	แสดงการจัดทำหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการ.....	96
11	แสดงการเรียนรู้ที่มีความหมาย.....	104
12	ขั้นตอนดำเนินการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ.....	129
13	นักเรียนนำเสนอผลงานด้านความรู้ ความเข้าใจหน้าชั้นเรียน.....	169
14	นักเรียนสามารถพัฒนาทักษะด้านการเขียนภาษาอังกฤษ.....	170
15	นักเรียนเรียนรู้จากการปฏิบัติจริง ในการประกอบอาหาร.....	170
16	นักเรียนมีความรับผิดชอบและช่วยเหลือกันในการทำงานกลุ่ม.....	171

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ภาษาเป็นเครื่องมือสื่อสารที่สำคัญยิ่งในการติดต่อสื่อสารระหว่างมนุษย์เพื่อถ่ายทอดความรู้สึนึกคิดและวิทยาการต่างๆ ตลอดจนขนบธรรมเนียมประเพณีที่เป็นวิถีชีวิตในสังคมให้กันและกัน ภาษาเป็นกิจกรรมทางสังคมที่จำเป็นต้องศึกษาในฐานะที่เป็นเครื่องมือสื่อสารทางสังคมเพื่อให้เกิดความเข้าใจอันดีต่อกัน มนุษย์จำเป็นต้องศึกษาภาษาในฐานะที่เป็นเครื่องมือการศึกษาเพราะการศึกษาภาษาเพื่อให้เกิดความรู้หลากหลายจะสามารถพัฒนาคน เพื่อให้คนได้พัฒนาชาติ การพัฒนาคนต้องพัฒนาในองค์รวมคือ จะต้องให้รู้หลายอย่าง ซึ่งนอกจากจะรู้ภาษาที่เรียนแล้ว คนจะต้องเรียนรู้สิ่งใกล้ตัว ซึ่งหมายถึง สิ่งแวดล้อม สุขภาพ และการเมือง 3 ประเด็นหลักเหล่านี้ เป็นสิ่งจำเป็นที่มนุษย์จะต้องศึกษาและให้ความสำคัญ เพราะมีความเกี่ยวข้องกับวิถีการดำเนินชีวิตประจำวัน (บังอร พุฒคง. 2544 : 1) โดยเฉพาะในสังคมโลกปัจจุบัน เป็นสังคมข้อมูลข่าวสาร ความก้าวหน้า ความเคลื่อนไหวและการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจและวัฒนธรรม มีผลกระทบทั่วถึงอย่างรวดเร็ว บุคคลในสังคมต้องติดต่อ พบปะ เพื่อดำเนินกิจกรรมทางสังคมหรือเศรษฐกิจเพิ่มขึ้น ภาษาต่างประเทศจึงกลายเป็นภาษาที่สำคัญยิ่งในการสื่อสาร (กรมวิชาการ. 2545 : 1) ซึ่งภาษาต่างประเทศที่ใช้กันทั่วโลกก็คือ ภาษาอังกฤษ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ฉบับปรับปรุงพุทธศักราช 2545 มาตรา 22 ได้กำหนดแนวทางของการจัดการศึกษาไว้ว่า การจัดการศึกษาต้องยึดหลักการว่า ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด ฉะนั้นครูผู้สอนและผู้จัดการศึกษา จะต้องเปลี่ยนแปลงบทบาทจากการเป็นผู้ชี้แนะ ผู้ถ่ายทอดความรู้ ไปเป็นผู้ช่วยเหลือ ส่งเสริม และสนับสนุนผู้เรียนในการแสวงหาความรู้จากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่างๆ และให้ข้อมูลที่ถูกต้องแก่ผู้เรียน เพื่อนำข้อมูล

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

เหล่านั้นไปใช้สร้างสรรค์ความรู้ของตนเองและแนวการจัดการศึกษาในหมวด 4 มาตรา 23 กล่าวว่าการจัดการศึกษา ทั้งการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย ต้องเน้นความสำคัญทั้งความรู้ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้ และบูรณาการตามความเหมาะสมของแต่ละระดับการศึกษา (กรมวิชาการ. 2544 : 20) จากข้อความดังกล่าวเห็นว่า พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติให้ความสำคัญกับการเรียนการสอนแบบบูรณาการ (Integrated Instruction) ซึ่งเป็นการจัดการเรียนการสอนโดยการนำเอาศาสตร์ของสาขาวิชาต่างๆ มาผสมผสานกัน ได้รับประโยชน์จากหลากหลายวิชาที่เน้นองค์รวมของเนื้อหาวิชา มากกว่าความรู้ของแต่ละวิชา และเน้นการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นสำคัญ

การจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 มุ่งปลูกฝังผู้เรียนด้านสติปัญญา พัฒนาการคิดให้มีความสามารถในการคิดสร้างสรรค์ คิดอย่างมีวิจารณญาณ พัฒนาความสามารถทางอารมณ์ โดยการปลูกฝังให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าของตนเอง เข้าใจตนเอง เห็นอกเห็นใจผู้อื่น สามารถแก้ปัญหาข้อขัดแย้งทางอารมณ์ได้อย่างถูกต้องเหมาะสม การเรียนรู้ในสาระการเรียนรู้ต่างๆ มีกระบวนการและวิธีการที่หลากหลาย ผู้สอนต้องคำนึงถึงพัฒนาการทางด้านร่างกาย และสติปัญญา วิธีการเรียนรู้ ความสนใจ และความสามารถของผู้เรียนเป็นระยะๆ อย่างต่อเนื่อง ดังนั้นการจัดการเรียนรู้ในแต่ละช่วงชั้น ควรใช้รูปแบบและวิธีการที่หลากหลาย เน้นการจัดการเรียนการสอนตามสภาพจริง การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้ร่วมกัน การเรียนรู้จากธรรมชาติ การเรียนรู้จากการปฏิบัติจริง และการเรียนรู้แบบบูรณาการ

การจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการเป็นวิธีหนึ่งที่เป็นที่ยอมรับของคนในวงการศึกษาว่ามีความสำคัญที่จะสามารถสร้างและพัฒนาผู้เรียนให้เกิดคุณลักษณะต่างๆ ตามที่สังคมของโลกยุคโลกาภิวัตน์ต้องการ ทั้งนี้เพราะเป็นการจัดการเรียนการสอนที่มีลักษณะเป็นองค์รวมผสมผสานความรู้ต่างๆ เข้าด้วยกันอย่างเป็นกลุ่มก้อน มีการเชื่อมโยงความรู้อย่างกว้างขวาง ให้ความสำคัญกับผู้เรียน ส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักเรียนรู้ด้วยตนเอง ได้เรียนรู้สอดคล้องกับความสามารถ ความต้องการของตนเองและพัฒนาศักยภาพของตนเองอย่างเต็มที่ซึ่งแนวคิดการจัดการศึกษาแนวนี้เป็นแนวคิดที่มีรากฐานมาจากปรัชญาตะวันตก และตะวันออก ที่มีความผสมกลมกลืนกันมาเป็นระยะเวลาอันยาวนาน และเป็นแนวทางที่ได้รับการพิสูจน์ว่าสามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะตามที่ต้องการได้เป็นอย่างดี ที่สำคัญคือจะมีความสอดคล้องกับยุคปฏิรูปการศึกษาที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเป็นคนเก่ง ดี

และมีความสุข สามารถดำรงตนอยู่ในสังคมและโลกแห่งยุคโลกาภิวัตน์ได้อย่างมีคุณภาพ (สำลี รักสุทธี และคณะ. 2544 : บทนำ) และในการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ จะมีการกำหนดเป้าหมายการเรียนรู้ร่วมกัน ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยนำกระบวนการเรียนรู้ จากกลุ่มสาระการเรียนรู้เดียวกันหรือต่างกลุ่มสาระการเรียนรู้มาบูรณาการในการจัดการเรียน การสอน ซึ่งเบญจมาศ อยู่เป็นแก้ว (2545 : 12) ได้กล่าวว่า การเรียนรู้แบบบูรณาการ มุ่งเน้น กำหนดเป้าหมายร่วมกัน เป็นการจัดการเรียนการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยนำ กระบวนการเรียนรู้จากกลุ่มสาระการเรียนรู้เดียวกันและต่างกลุ่มสาระการเรียนรู้มาบูรณาการ กัน และการบูรณาการ คือ การนำความรู้มารวบรวมประมวลไว้ในหน่วยเดียวกัน เพื่อช่วยให้ ผู้เรียนบรรลุถึงจุดมุ่งหมายของหน่วยบูรณาการ ซึ่งหน่วยบูรณาการนี้จะช่วยสะท้อนให้เห็นถึง สภาพความเป็นจริงของการใช้ชีวิตอีกด้วย เพราะการดำรงชีวิตของมนุษย์ในปัจจุบันต้อง อาศัยหลายอย่างผสมกลมกลืนกัน เพื่อทำให้เกิดความสุขที่ไม่ได้แยกเป็นส่วนๆ ดังนั้นวิชา ต่างๆ ควรจัดให้ผสมกลมกลืนกันไป การสอนแบบบูรณาการเป็นเทคนิคการสอน โดยเน้น ความสนใจ ความสามารถและความต้องการของผู้เรียน การผสมผสานของเนื้อหาวิชาใน แง่มุมต่างๆ อย่างสัมพันธ์กัน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการคิดและนำความคิดรวบยอดไปสร้างหลัก เพื่อใช้แก้ปัญหาต่างๆ ได้

นอกจากนี้ การที่จะพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดลักษณะที่พึงประสงค์ เป็นคนดี คนเก่ง และมีความสุขนั้น ครูเป็นผู้ที่มีความสำคัญอย่างมากในการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ซึ่ง กระบวนการเรียนรู้ในแต่ละวิชาที่มีความแตกต่างกันออกไป ทั้งๆ ที่เนื้อหาสาระของวิชา สามารถนำมาบูรณาการกันได้ ดังเช่น บันลือ พฤกษ์วัน (2531 : 112 - 113) กล่าวว่า การจัดเนื้อหาวิชาที่แยกสอนโดยเด็ดขาด ย่อมไม่บังเกิดผลต่อการใช้ในชีวิตประจำวันมากนัก ถ้ายิ่งจัดการเรียนการสอนแยกวิชาโดยโดดเดี่ยว ไม่เอื้อต่อกัน ไม่มีจุดหมายด้วยแล้ว ย่อมเป็น การยากที่จะมุ่งใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้ จึงทำให้มองเห็นว่าเราน่าจะจัดเนื้อหาอย่าง ที่เรียกว่า หน่วยบูรณาการทางการสอนขึ้น เพื่อมุ่งผลทางการเรียนการสอน อันจะนำไปสู่การใช้ ประโยชน์ในการดำรงชีวิตได้มากยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ สิริพัทธ์ เจษฎาวิโรจน์ (2546 : 14 - 16) ที่กล่าวว่า การสอนแบบบูรณาการ เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ใช้วิธีการสอน หลายวิธี จัดกิจกรรมต่างๆ ในการสอนเนื้อหาสาระที่เชื่อมโยงกัน ตลอดจนมีการฝึกทักษะ ต่างๆ ที่หลากหลาย และการที่ผู้เรียนจะเข้าใจสิ่งต่างๆ อย่างแจ่มแจ้ง เกิดความหมายและ นำไปใช้ได้ก็ต่อเมื่อความรู้และความคิดย่อยๆ ประสานสัมพันธ์และเชื่อมโยงกัน จนสามารถ

มองเห็นความสัมพันธ์ของสิ่งนั้นกับสิ่งอื่นรอบตัว ซึ่งมีผลให้เกิดการนำความรู้และประสบการณ์ที่ได้มาจัดระบบระเบียบใหม่ให้เหมาะสมกับตน เป็นองค์รวมของความรู้ของตนเอง และในการสอนต้องให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการเชื่อมโยงความคิดขึ้นในเนื้อหาด้วยวิธีการหลากหลาย ซึ่งจะเป็นการบูรณาการทั้งด้านเนื้อหาสาระและวิธีการ จึงจะทำให้การเรียนรู้สอดคล้องกับชีวิตจริงและมีความหมายต่อผู้เรียนมากยิ่งขึ้น

ในการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ที่เน้นการจัดการเรียนรู้ในลักษณะองค์รวม โดยการจัดการเรียนรู้ในลักษณะการบูรณาการที่มีการพัฒนาการเรียนการสอนมาจนถึงปัจจุบัน ก็ยังไม่มีกระบวนการสอนแบบบูรณาการระหว่างวิชาอย่างแท้จริง ซึ่งจะเห็นได้จากหลักสูตรแต่ละฉบับได้กำหนดสาระการเรียนรู้แยกเป็นรายวิชาหรือกลุ่มประสบการณ์ แล้วเสนอแนะให้ครูนำหลักสูตรไปจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการกันเอง ในการเรียนรู้ส่งผลให้ผู้เรียนไม่สามารถนำภาษาไปใช้เป็นเครื่องมือติดต่อสื่อสารในการประกอบอาชีพ และในการศึกษาค้นคว้าหาความรู้ได้อย่างแท้จริง ผู้เรียนขาดทักษะการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง และขาดความเข้าใจตนเองที่สัมพันธ์กับสรรพสิ่งในโลก บางครั้งทำให้เกิดความขัดแย้งและปัญหาหลายประการตามมา และจากการศึกษาสภาพปัญหาที่โรงเรียนบ้านตาลุดยางเดี่ยวโนนสมบูรณ์ ที่ผู้วิจัยปฏิบัติหน้าที่การสอนนั้น ได้ข้อมูลจากฝ่ายวิชาการ ของโรงเรียนบ้านตาลุดยางเดี่ยวโนนสมบูรณ์ เกี่ยวกับการสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนในปีการศึกษา 2548 พบว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษอยู่ในระดับควรปรับปรุง (ฝ่ายวิชาการโรงเรียนบ้านตาลุดยางเดี่ยวโนนสมบูรณ์. 2549 : 23) ซึ่งสอดคล้องกับผลคะแนนการสอบ NT จากสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ ปีการศึกษา 2549 พบว่า ระดับคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษ มีค่าคะแนนเฉลี่ยเพียงร้อยละ 27.00 เท่านั้น (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน). ออนไลน์, 2550 : ไม่ปรากฏเลขหน้า) และผู้วิจัยได้สังเกตจากการเรียนการสอนที่ผ่านมาในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ส่วนใหญ่ยังใช้วิธีการสอนแบบเดิมๆ โดยการบรรยาย สอนโดยยึดเนื้อหาในหนังสือเล่มเดียว การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ไม่หลากหลาย ซึ่งผู้เรียนมีโอกาสได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมน้อย และยังไม่มีการประยุกต์สิ่งที่ดำเนินอยู่ในชีวิตประจำวันมาสู่การจัดการเรียนการสอน ได้พบปัญหาในเรื่องของนักเรียนไม่สามารถที่จะเชื่อมโยงความรู้ในวิชาต่างๆ นั้นมาใช้ในการกระบวนการแก้ปัญหา ในการดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ในชั้นเรียน ที่นำไปสู่

การแก้ปัญหาในชีวิตประจำวันได้ บรรยายภาคในการจัดการเรียนการสอนไม่หลากหลาย ทำให้ นักเรียนนั้นเกิดความเบื่อหน่ายต่อการเรียน ไม่ตั้งใจเรียน ขาดความกระตือรือร้น ขาดความ ร่วมมือในการทำงานกลุ่ม การร่วมมือในการทำกิจกรรมต่างๆ ไม่กล้าแสดงออก ไม่สามารถ แสวงหาความรู้เพื่อสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง ผู้เรียนมีภาระงานที่ซ้ำซ้อน ครูสอนเน้นเนื้อหา เกินไป ครูขาดการวางแผนร่วมกัน ครูสอนเนื้อหาที่ซ้ำซ้อนกันในแต่ละกลุ่มสาระ การวัดผล การประเมินผลไม่เน้นตามสภาพจริง ขาดการบูรณาการในการเรียนการสอน และโดยสภาพทั่วไปแล้ว โรงเรียนบ้านตาลกุดยางเดี่ยวในสมบูรณ์เป็นโรงเรียนขนาดเล็ก ซึ่งมีจำนวนครูไม่ ครบชั้นเรียน โดยครูคนหนึ่งจะต้องสอนในหลายๆ กลุ่มสาระการเรียนรู้ ดังนั้น การจัดการ เรียนการสอนแบบบูรณาการ จะช่วยให้เกิดความสัมพันธ์เชื่อมโยงระหว่างความคิด รวบยอดในศาสตร์ต่างๆ ทำให้เกิดการเรียนรู้ที่มีความหมาย ในการจัดการเรียนการสอนใน วิชาภาษาอังกฤษไม่จำเป็นว่า องค์ความรู้ และความคิดรวบยอดภาษาอังกฤษจะต้องแยกจาก ความคิดรวบยอดในรายวิชาอื่นๆ ทั้งเนื้อหาและกระบวนการที่เรียนในวิชาหนึ่งอาจช่วยให้ นักเรียนมีความเข้าใจในวิชาอื่นดียิ่งขึ้นได้ การสอนที่สัมพันธ์เชื่อมโยงความคิดรวบยอดจาก หลายๆ สาขาวิชาเข้าด้วยกันมีประโยชน์หลายอย่าง ที่สำคัญคือ ช่วยให้เกิดการถ่ายโอน การเรียนรู้ (Transfer of Learning) จากความรู้เดิมไปสู่การเรียนรู้สิ่งใหม่ได้รวดเร็วขึ้น และใน ขณะเดียวกันเกิดการถ่ายโอนความรู้ระหว่างวิชา ซึ่งจากวิชาหนึ่งไปสู่อีกวิชาหนึ่ง โดย สอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพของธอร์นไดค์ (Thorndike) โดยพงษ์พันธ์ พงษ์โสภา (2542 : 151 - 155) กล่าวถึงการถ่ายโอนการเรียนรู้ (Transfer of Learning) ว่า เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้น จากการนำประสบการณ์ที่เรียนรู้ในอดีต มาใช้สัมพันธ์กับ สถานการณ์ใหม่ที่กำลังเรียนรู้อยู่ในปัจจุบัน ผลของการเรียนรู้จากอดีต จะมีผลต่อการเรียนรู้ สิ่งใหม่ได้

จากการศึกษาค้นคว้าข้างต้น จึงทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจ ที่จะศึกษาและพัฒนา หน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการ โดยนำเอาเนื้อหาวิชาที่คล้ายคลึงกันมารวมกัน เพื่อลดความ ซ้ำซ้อนของเนื้อหา ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการ จะเน้นที่องค์รวมของเนื้อหา มากกว่าองค์ความรู้ของแต่ละรายวิชาและเน้นที่การเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นสำคัญมากกว่าการ บอกเนื้อหาของผู้สอน ซึ่งคาดว่าจะทำให้นักเรียนมีเจตคติและผลสัมฤทธิ์ทาง การเรียนที่สูงขึ้น และเป็นแนวทางในการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการในเรื่องต่อไป รวมทั้งสามารถส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความเชื่อมโยงระหว่างการเรียนกับชีวิตจริง สามารถนำ หลักการและกระบวนการเรียนรู้ ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

ปัญหาการวิจัย

ในการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดปัญหาการวิจัยดังนี้

1. หน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีลักษณะและองค์ประกอบเป็นอย่างไร
2. หน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 75/75 หรือไม่ อย่างไร
3. นักเรียนที่เรียนโดยใช้หน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้นหรือไม่ อย่างไร
4. นักเรียนที่เรียนโดยใช้หน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเป็นอย่างไร

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดจุดมุ่งหมายของการวิจัย ดังนี้

1. เพื่อพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
2. เพื่อหาประสิทธิภาพของหน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 75/75
3. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้หน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ
4. เพื่อเปรียบเทียบเจตคติของนักเรียนต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้หน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ

สมมติฐานการวิจัย

จากการศึกษาทฤษฎี หลักการจากเอกสารและงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานของการวิจัย ดังนี้

1. หน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ ที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพ ตามเกณฑ์ 75/75
2. นักเรียนที่เรียนโดยใช้หน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
3. นักเรียนที่เรียนโดยใช้หน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ มีเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ความสำคัญของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดความสำคัญของการวิจัยไว้ดังนี้

1. ได้หน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการที่มีประสิทธิภาพ สามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 อีกทั้งสามารถนำไปใช้ในการพัฒนาปรับปรุงการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษและวิชาอื่นๆ ต่อไป
2. ได้แนวทางในการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการเพื่อให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการของท้องถิ่น ในเนื้อหาและระดับชั้นอื่นต่อไป
3. นักเรียนได้รับการพัฒนาให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศสูงขึ้น
4. นักเรียนได้รับการพัฒนาให้มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

ขอบเขตของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการวิจัยไว้ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายนาถ่อนโพนแพง อำเภอธาตุพนม จังหวัดนครพนม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา นครพนม เขต 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 จำนวน 208 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านตาลกุดยางเดี่ยวโนนสมบูรณ์ อำเภอธาตุพนม จังหวัดนครพนม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครพนม เขต 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 จำนวน 30 คน ได้มาโดยการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรอิสระ

2.1.1 การจัดการเรียนการสอนโดยใช้หน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ เรื่อง Food and Drink

2.2 ตัวแปรตาม

2.2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ เรื่อง Food and Drink

2.2.2 เจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

3. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การดำเนินการวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษานักเรียนหน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ เรื่อง Food and Drink ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยพิจารณาเนื้อหาให้สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ซึ่งประกอบด้วยเนื้อเรื่องย่อย ดังนี้

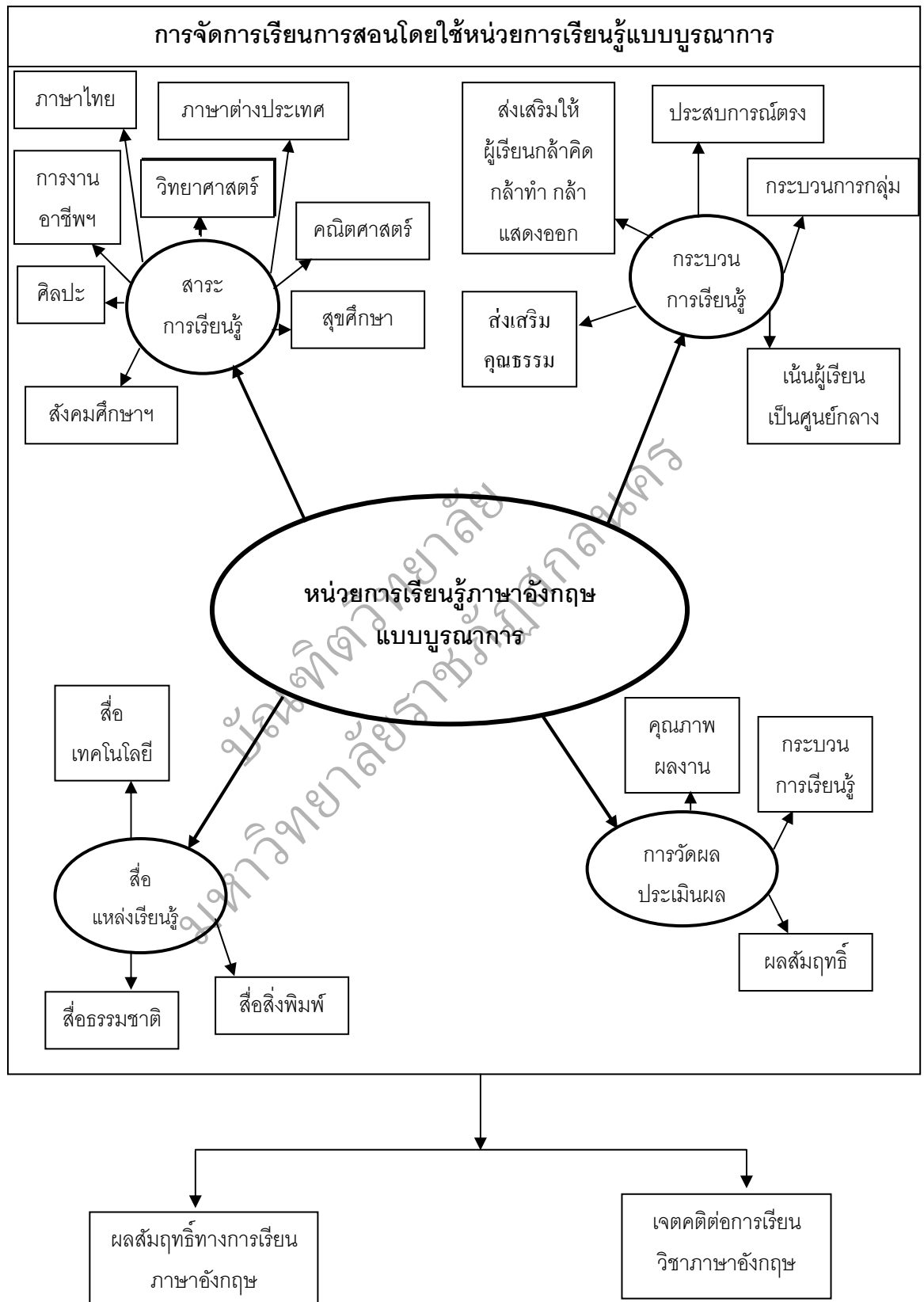
1. What is Food?
2. What is Drink?
3. Meals and Menu Planning

4. Favourite Dishes
5. Healthy Food
6. International Food
7. At the market (Price of foods and Drinks)
8. How to make Food and Drink
9. Food for Christmas Day
10. Ordering Food

4. ระยะเวลาในการวิจัย

ดำเนินการวิจัยในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 โดยใช้เวลาในการเรียนการสอนรวมทั้งหมด 30 ชั่วโมง ไม่รวมเวลาทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยกำหนดนิยามศัพท์เฉพาะไว้ดังนี้

1. หน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ เรื่อง Food and Drink หมายถึง แนวการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่นำเอาเนื้อหาสาระจากกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่อง Food and Drink ไปเชื่อมโยงกับสาระและกระบวนการเรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ได้แก่ กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ที่สอดคล้องสัมพันธ์กับหน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ สำหรับนำไปใช้จัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านตาลกุดยางเดี่ยวในสมบูรณ สำนักรงานเขตพื้นที่การศึกษานครพนม เขต 1 โดยจัดให้มีกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ประสบการณ์ตรง ปฏิบัติงานเป็นกลุ่ม ใช้สื่อการเรียนรู้ที่เป็นสื่อสิ่งพิมพ์ สื่อธรรมชาติ สื่อเทคโนโลยี มีการวัดผล ประเมินผลตามสภาพจริงจากผลงาน กระบวนการเรียนรู้ และคะแนนผลสัมฤทธิ์

2. การสอนภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยสอดแทรกเนื้อหาของกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นๆ ได้แก่ กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา เข้าไปในสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เป็นการเชื่อมโยงกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่างๆ โดยมีภาษาอังกฤษเป็นแกน และการสอนในลักษณะนี้จะมีผู้สอนเพียงคนเดียว

3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ หมายถึง คะแนนความสามารถในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้จากการวัดความสามารถของนักเรียนในการเรียนภาษาอังกฤษทั้ง 4 ทักษะ คือ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะ

การอ่าน และทักษะการเขียน ที่เรียนด้วยหน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ เรื่อง Food and Drink ซึ่งวัดได้จากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

4. เจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ หมายถึง ความคิด ความรู้สึก ทำที่ หรือพฤติกรรมของผู้เรียนที่แสดงออก ทั้งในทางบวกและทางลบ ต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ สามารถวัดได้โดยใช้แบบวัดเจตคติที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งกำหนดรูปแบบของแบบวัดเจตคติเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) กำหนดข้อความให้ผู้เรียนตัดสินใจเลือกคำตอบในระดับใดระดับหนึ่งจาก 5 ระดับ โดยความคิดเห็น และความรู้สึกตรงกับข้อความที่กำหนดขึ้น คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

5. เกณฑ์ประสิทธิภาพ 75/75 หมายถึง ระดับประสิทธิภาพของหน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ ที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ซึ่งกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพ ไว้คือ 75/75 มีความหมายดังนี้

75 ค่าแรก หมายถึง ค่าประสิทธิภาพของกระบวนการเรียน เป็นค่าเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละของคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบท้ายแผนการจัดการเรียนรู้ทุกแผน ในหน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ เรื่อง Food and Drink ของนักเรียน ตามเกณฑ์มาตรฐาน ร้อยละ 75

75 ค่าหลัง หมายถึง ค่าประสิทธิภาพของผลลัพธ์ เป็นค่าเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละของคะแนนที่นักเรียนได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของนักเรียน เมื่อการเรียนการสอนทั้งหมดสิ้นสุดลง ตามเกณฑ์มาตรฐาน ร้อยละ 75

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยแบ่งเป็นหัวข้อต่อไปนี้

1. การจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544
 - 1.1 แนวการจัดการเรียนรู้ในแต่ละช่วงชั้น
 - 1.2 สื่อการเรียนรู้
 - 1.3 การวัดและประเมินผลการเรียนรู้
2. หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
 - 2.1 ความสำคัญ
 - 2.2 ลักษณะเฉพาะ
 - 2.3 โครงสร้างหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
 - 2.4 วิสัยทัศน์
 - 2.5 คุณภาพของผู้เรียน
 - 2.6 คุณภาพของผู้เรียนเมื่อจบช่วงชั้นที่ 2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6
 - 2.7 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
 - 2.8 แนวทางการวัดและประเมินผลการเรียนภาษาอังกฤษ
3. สาระมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่ 2 กลุ่มสาระการเรียนรู้ที่นำมาเชื่อมโยง
 - 3.1 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
 - 3.2 กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์
 - 3.3 กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์
 - 3.4 กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

- 3.5 กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา
- 3.6 กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
- 3.7 กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี
4. การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
 - 4.1 ทฤษฎีและหลักการการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
 - 4.2 ความหมายของการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
 - 4.3 จุดมุ่งหมายของการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
 - 4.4 วิธีการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
 - 4.5 บทบาทของครูและนักเรียนกับการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
5. การจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ
 - 5.1 ความหมายของการบูรณาการ
 - 5.2 แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนการสอนแบบบูรณาการ
 - 5.3 จุดมุ่งหมายของการบูรณาการ
 - 5.4 เหตุผลที่ต้องบูรณาการ
 - 5.5 ประโยชน์ของการบูรณาการ
 - 5.6 ลักษณะสำคัญของการบูรณาการ
 - 5.7 รูปแบบและประเภทของการบูรณาการ
 - 5.8 การจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ
6. การพัฒนาหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการ
 - 6.1 ความหมายของหน่วยการเรียนรู้
 - 6.2 ลักษณะของหน่วยการเรียนรู้ที่ดี
 - 6.3 ชนิดของหน่วยการเรียนรู้
 - 6.4 แนวทางการจัดทำหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการ
 - 6.5 ลำดับ/ขั้นตอนการสร้างหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการ
7. ทฤษฎีจิตวิทยาการเรียนรู้
 - 7.1 ทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเอง (Constructivism)
 - 7.2 ทฤษฎีการเรียนรู้ของบรูเนอร์ (Bruner)
 - 7.3 ทฤษฎีการเชื่อมโยงของธอร์นไดค์ (Thorndike)
 - 7.4 ทฤษฎีการเรียนรู้ที่มีความหมายของออสเบล (Ausubel)

- 7.5 ทฤษฎีการเรียนรู้ของมาสโลว์ (Maslow)
- 7.6 ทฤษฎีการเรียนรู้ของคาร์ล โรเจอร์ส (Carl Rogers)
- 7.7 ทฤษฎีการเรียนรู้ของโคมส์ (Comb)
- 8. ความรู้เกี่ยวกับเจตคติ
 - 8.1 ความหมายของเจตคติ
 - 8.2 ลักษณะของเจตคติ
 - 8.3 องค์ประกอบของเจตคติ
 - 8.4 ประโยชน์ของเจตคติ
 - 8.5 อิทธิพลของสิ่งแวดล้อมที่มีต่อการสร้างเจตคติ
 - 8.6 หลักการสร้างเจตคติที่ดีแก่ผู้เรียน
 - 8.7 การวัดเจตคติ
 - 8.8 เครื่องมือวัดเจตคติ
- 9. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 9.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 9.2 งานวิจัยต่างประเทศ

การจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544

จากการศึกษาแนวการจัดการเรียนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 สามารถสรุปประเด็นสำคัญได้ดังนี้ (กรมวิชาการ. 2544 : 8-15)

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 มาตรา 22 กำหนดแนวทางในการจัดการศึกษาไว้ว่า การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด ฉะนั้น ครู ผู้สอน และผู้จัดการศึกษาจะต้องเปลี่ยนแปลงบทบาทจากการเป็นผู้ชี้แนะ ผู้ถ่ายทอดความรู้ ไปเป็นผู้ช่วยเหลือ ส่งเสริม และสนับสนุนผู้เรียนในการแสวงหาความรู้จากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ ให้ข้อมูลที่ต้องการแก่ผู้เรียน เพื่อนำข้อมูลเหล่านั้นไปใช้สร้างสรรค์ความรู้ของตน การจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 นอกจากจะมุ่งปลูกฝังทางด้านปัญญา พัฒนาการคิดของผู้เรียนให้ผู้เรียนมีความสามารถในการคิดสร้างสรรค์ คิดอย่างมีวิจารณญาณแล้วยังมุ่งพัฒนาความสามารถทางอารมณ์ โดยการปลูกฝังให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าของตนเอง เข้าใจตนเอง

เห็นอกเห็นใจผู้อื่น สามารถแก้ปัญหาข้อขัดแย้งทางอารมณ์ได้อย่างถูกต้องเหมาะสม เนื่องจากประเทศไทยและประเทศต่างๆในโลกกำลังประสบปัญหาด้านสังคมเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะเรื่องของความขัดแย้งทั้งความคิดและการกระทำของตัวบุคคล องค์กรและสังคม ฉะนั้นสถานศึกษาจะต้องมุ่งเน้นการเรียนรู้เพื่อให้เข้าใจสถานการณ์ หาทางแก้ไขโดยเฉพาะส่วนที่เกี่ยวกับศาสนาและวัฒนธรรมเป็นกรณีพิเศษ ด้วยการเรียนรู้ในสาระการเรียนรู้ต่างๆ มีกระบวนการและวิธีการที่หลากหลาย ผู้สอนต้องคำนึงถึงพัฒนาการทางด้านร่างกายและสติปัญญา วิธีการเรียนรู้ ความสนใจ และความสามารถของผู้เรียนเป็นระยะๆ อย่างต่อเนื่อง ดังนั้น การจัดการเรียนรู้ในแต่ละช่วงชั้นควรใช้รูปแบบ/วิธีการที่หลากหลายเน้นการจัดการเรียนการสอนตามสภาพจริง การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้ร่วมกัน การเรียนรู้จากธรรมชาติ การเรียนรู้จากการปฏิบัติจริง และการเรียนรู้แบบบูรณาการ การใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ การเรียนรู้คุณธรรม ทั้งนี้ต้องพยายาม นำกระบวนการจัดการกระบวนการอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม กระบวนการคิดและกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ไปสอดแทรกในการเรียนการสอนทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้เนื้อหาและกระบวนการต่างๆ ข้ามกลุ่มสาระการเรียนรู้ซึ่งการเรียนรู้ในลักษณะองค์รวม การบูรณาการเป็นการกำหนดเป้าหมายการเรียนรู้ร่วมกันที่ผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยนำกระบวนการเรียนรู้จากกลุ่มสาระเดียวกัน หรือต่างกลุ่มสาระการเรียนรู้ บูรณาการในการจัดการเรียนการสอน ซึ่งจัดได้หลายลักษณะ คือ

1. การบูรณาการแบบผู้สอนคนเดียว ผู้สอนสามารถจัดการเรียนรู้โดยเชื่อมโยงสาระการเรียนรู้ต่างๆ กับหัวข้อเรื่องที่สอดคล้องกับชีวิตจริงหรือสาระที่กำหนดขึ้นมา เช่น เรื่องสิ่งแวดล้อม น้ำ เป็นต้น ครู ผู้สอน สามารถเชื่อมโยงสาระและกระบวนการเรียนรู้ของกลุ่มสาระต่างๆ เช่น การอ่าน การเขียน การคิดคำนวณ การคิดวิเคราะห์ต่างๆ ทำให้ผู้เรียนได้ใช้ทักษะและกระบวนการเรียนรู้ไปแสวงหาความรู้ความเข้าใจจาก หัวข้อเรื่องที่กำหนด

2. การบูรณาการแบบคู่ขนาน มีผู้สอน ตั้งแต่สองคนขึ้นไปร่วมกันจัดการเรียนการสอน โดยอาจยึดหัวข้อเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่งแล้วบูรณาการเชื่อมโยงแบบคู่ขนาน เช่น ครูผู้สอนคนหนึ่งสอนวิทยาศาสตร์ เรื่อง เงาม ครู ผู้สอนอีกคนอาจสอนคณิตศาสตร์ เรื่องการวัดระยะทาง โดยการวัดเงา คิดคำนวณในเรื่องเงาในช่วงเวลาต่างๆจัดทำกราฟของเงาในระยะต่างๆ หรืออีกคนหนึ่งอาจให้ผู้เรียนได้รู้ศิลปะเรื่องเทคนิคการวาดรูปที่มีเงา

3. การบูรณาการแบบสหวิทยาการ การบูรณาการในลักษณะนี้นำเนื้อหามาจากหลายกลุ่มสาระมาเชื่อมโยงเพื่อจัดการเรียนรู้ ซึ่งโดยทั่วไปผู้สอนมักจัดการเรียนการสอนแยกตามรายวิชาหรือกลุ่มวิชา แต่ในบางเรื่อง ผู้สอนอาจจัดการเรียนการสอนร่วมกันในเรื่อง

เดียวกันได้ เช่น เรื่อง วันสิ่งแวดล้อมของชาติ ผู้สอนภาษาไทยจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนเรียนรู้ภาษา คำศัพท์เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม ผู้สอนวิทยาศาสตร์จัดกิจกรรมค้นคว้าเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม ผู้สอนสังคมศึกษา ให้ผู้เรียนค้นคว้าหรือทำกิจกรรมชมรมเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม และครูผู้สอนสุขศึกษาอาจจัดให้ผู้เรียนทำกิจกรรมชมรมเกี่ยวกับการรักษาสภาพแวดล้อมให้ถูกสุขลักษณะ เป็นต้น

4. การบูรณาการแบบโครงการ ผู้สอนสามารถจัดการเรียนการสอนโดยบูรณาการเป็นโครงการ โดยผู้เรียนและผู้สอนร่วมกันสร้างสรรค์โครงการขึ้น โดยใช้เวลาการเรียนต่อเนื่องกันได้หลายชั่วโมง ด้วยการนำเอาจำนวนชั่วโมงของวิชาต่างๆ ที่ผู้สอน เคยสอนแยกกันนั้นมารวมเป็นเรื่องเดียวกัน มีเป้าหมายเดียวกัน ในลักษณะของการสอนเป็นทีมเรียนเป็นทีม ในกรณีที่ต้องการเน้นทักษะบางเรื่องเป็นพิเศษ ผู้สอนสามารถแยกกันสอนได้ เช่น การเข้าค่ายดนตรี กิจกรรมเข้าค่ายภาษาอังกฤษ กิจกรรมเข้าค่ายศิลปะ เป็นต้น

จากการศึกษาแนวการจัดการเรียนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 สรุปได้ว่า การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุดในกระบวนการเรียนรู้ ส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักการแสวงหาความรู้ รวมทั้งมุ่งปลูกฝังให้ผู้เรียนทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญา และพัฒนาทางด้านการคิดด้วย ในการจัดการเรียนรู้แต่ละช่วงชั้นควรมีความหลากหลาย เน้นการจัดการเรียนการสอนตามสภาพจริง การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้ร่วมกัน การเรียนรู้จากธรรมชาติ การเรียนรู้จากการปฏิบัติ และการเรียนรู้แบบบูรณาการ การเรียนรู้คู่คุณธรรม และต้องพยายามนำกระบวนการจัดการ กระบวนการอนุรักษ์ กระบวนการคิดและกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ไปสอดแทรกในการเรียนการสอนทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ เนื้อหาและกระบวนการต่างๆ ข้ามกลุ่มสาระการเรียนรู้ ซึ่งจัดได้หลายลักษณะ เช่น การบูรณาการแบบผู้สอนคนเดียว การบูรณาการแบบคู่ขนาน การบูรณาการแบบสหวิทยาการ และการบูรณาการแบบโครงการ ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจะใช้การจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการในลักษณะที่มีผู้สอนคนเดียว โดยเชื่อมโยงสาระการเรียนรู้ต่างๆ กับหัวข้อเรื่องที่สอดคล้องกัน

1. แนวการจัดการเรียนรู้ในแต่ละช่วงชั้น

ช่วงชั้นที่ 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 3 การจัดการเรียนรู้ต้องสนองตอบต่อความสนใจของผู้เรียนโดยคำนึงถึงหลักจิตวิทยาพัฒนาการ และจิตวิทยาการเรียนรู้ ทั้งนี้

ในแต่ละคาบเวลาเรียนนั้น ไม่ควรใช้เวลานานเกินความสนใจของผู้เรียน สถานศึกษาต้องจัดการเรียนรู้ให้ครบทุกกลุ่มสาระในลักษณะบูรณาการที่มีภาษาไทยและคณิตศาสตร์เป็นหลัก เน้นการเรียนรู้ตามสภาพจริง มีความสนุกสนาน ได้ปฏิบัติจริง เพื่อพัฒนาความเป็นมนุษย์ ทักษะพื้นฐานการติดต่อสื่อสารในการคิดคำนวณ การคิดวิเคราะห์และพัฒนาลักษณะนิสัยและสุนทรียภาพ

ช่วงชั้นที่ 2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 การจัดการเรียนรู้มีลักษณะคล้ายกับช่วงชั้นที่ 1 แต่จะเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เลือกเรียนในสิ่งที่ตนสนใจ มุ่งเน้นทักษะการทำงานเป็นกลุ่ม การสอนแบบบูรณาการ โครงงาน การใช้หัวเรื่องในการจัดการเรียนการสอน เพื่อมุ่งให้ผู้เรียนเกิดทักษะในการคิด การค้นคว้า แสวงหาความรู้ สร้างความรู้ด้วยตนเอง สามารถสร้างสรรค์ผลงาน แล้วนำไปแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับผู้อื่น

ช่วงชั้นที่ 3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 3 การจัดการเรียนรู้ ให้จัดแยกเฉพาะกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่ยาก ซับซ้อนและเน้นการจัดการเรียนรู้แบบโครงงานมากขึ้น เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความคิด เข้าใจ และรู้จักตนเอง ในด้านความสามารถ ความถนัด เพื่อเตรียมตัวเข้าสู่อาชีพ

ช่วงชั้นที่ 4 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 - 6 การจัดการเรียนรู้เริ่มเน้นเข้าสู่เฉพาะทางมากขึ้น มุ่งเน้นความสามารถความคิดระดับสูง ความถนัด และความต้องการของผู้เรียนทั้งในด้านอาชีพ การศึกษาเฉพาะทาง ตลอดจนการศึกษต่อ

สำหรับการศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย ให้ยืดหยุ่น วิธีการจัดการเรียนรู้ได้ตามความเหมาะสมกับผู้เรียน สถานศึกษาและความต้องการของท้องถิ่น

จากการศึกษาแนวการจัดการเรียนรู้ในแต่ละช่วงชั้นสรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนนั้นต้องจัดเพื่อตอบสนองความสนใจของผู้เรียนโดยคำนึงถึงหลักจิตวิทยา พัฒนาการ และจิตวิทยาการเรียนรู้ และมุ่งเน้นเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ สามารถสร้างความรู้ด้วยตนเอง มุ่งเน้นให้ผู้เรียนพัฒนาความคิดระดับสูง และรู้จักตนเองในด้านความสามารถ ความถนัด เพื่อให้เตรียมตัวสู่การศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมไปถึงเพื่อการประกอบอาชีพ ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ออกแบบหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการ ที่มีการจัดกิจกรรมและเนื้อหาการเรียนรู้สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 (ช่วงชั้นที่ 2)

2. สื่อการเรียนรู้

การจัดการศึกษาตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 และหลักสูตรสถานศึกษามุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเอง เรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต และใช้เวลาอย่างสร้างสรรค์ รวมทั้งมีความยืดหยุ่น สนองความต้องการของผู้เรียน ชุมชน สังคมและประเทศชาติ ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ทุกเวลา ทุกสถานที่ และเรียนรู้ได้จากสื่อการเรียนรู้และแหล่งการเรียนรู้ทุกประเภท รวมทั้งจากเครือข่ายการเรียนรู้ต่างๆ ที่มีอยู่ในท้องถิ่น ชุมชน และแหล่งอื่นๆ เน้นสื่อที่ผู้เรียนและผู้สอนใช้ศึกษาค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง ผู้เรียนผู้สอนสามารถจัดทำและพัฒนาสื่อการเรียนรู้ขึ้นเองหรือนำสื่อต่างๆ ที่มีอยู่รอบตัว และในระบบสารสนเทศ มาใช้ในการเรียนรู้ โดยใช้วิจารณญาณในการเลือกใช้สื่อ และแหล่งความรู้ โดยเฉพาะหนังสือเรียน ควรมีเนื้อหาสาระครอบคลุมตลอดช่วงชั้น สื่อสิ่งพิมพ์ควรจัดให้มีอย่างเพียงพอ ทั้งนี้ควรให้ผู้เรียนสามารถยืมได้จากศูนย์สื่อ หรือห้องสมุดของสถานศึกษา

ลักษณะของสื่อการเรียนรู้ที่จะนำมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ ควรที่จะมีความหลากหลายทั้งสื่อธรรมชาติ สื่อสิ่งพิมพ์ สื่อเทคโนโลยี และสื่ออื่นๆ ซึ่งช่วยส่งเสริมให้การเรียนรู้เป็นไปอย่างมีคุณค่า น่าสนใจ ชวนคิด ชวนติดตาม เข้าใจได้ง่ายและรวดเร็วขึ้น รวมทั้งกระตุ้นให้ผู้เรียนรู้จักวิธีการแสวงหาความรู้ เกิดการเรียนรู้อย่างกว้างขวาง ลึกซึ้งและต่อเนื่องตลอดเวลา เพื่อให้การใช้สื่อการเรียนรู้เป็นไปตามแนวการจัดการเรียนรู้และพัฒนาผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้อย่างแท้จริง สถานศึกษา หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและผู้ที่ทำหน้าที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ควรดำเนินการดังนี้

1. จัดทำและจัดหาสิ่งที่มีอยู่ในท้องถิ่นมาประยุกต์ใช้เป็นสื่อการเรียนรู้
2. ศึกษา ค้นคว้า วิจัย เพื่อพัฒนาสื่อการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน
3. จัดทำและจัดหาสื่อการเรียนรู้ สำหรับการศึกษาค้นคว้าของผู้เรียนและสำหรับเสริมความรู้ของผู้สอน
4. ศึกษาวิธีการเลือก และการใช้สื่อการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพเหมาะสม หลากหลาย และสอดคล้องกับวิธีการเรียนรู้ ธรรมชาติของสาระการเรียนรู้ และความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียน
5. ศึกษาวิธีการวิเคราะห์และประเมินคุณภาพมาตรฐาน สื่อการเรียนรู้ที่จัดทำขึ้นเอง และที่เลือกนำมาใช้ประกอบการเรียนรู้ โดยมีการวิเคราะห์และประเมินสื่อการเรียนรู้ที่ใช้เรียนรู้ผู้นั้นอย่างสม่ำเสมอ

6. จัดหาหรือจัดให้มีแหล่งการเรียนรู้ ศูนย์สื่อการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพในสถานศึกษาและในชุมชน เพื่อการศึกษา ค้นคว้า แลกเปลี่ยนประสบการณ์การเรียนรู้ และพัฒนาสื่อการเรียนรู้

7. จัดให้มีเครือข่ายการเรียนรู้ เพื่อเชื่อมโยงและแลกเปลี่ยนการเรียนรู้ระหว่างสถานศึกษา ท้องถิ่น ชุมชน และสังคมอื่น

8. จัดให้มีการกำกับ ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานเกี่ยวกับสื่อและการใช้สื่อการเรียนรู้เป็นระยะๆ

3. การวัดและการประเมินผลการเรียนรู้

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้เป็นกระบวนการที่ผู้สอนใช้พัฒนาคุณภาพผู้เรียน เพราะจะช่วยให้ได้ข้อมูลสารสนเทศที่แสดงพัฒนาการ ความก้าวหน้า และความสำเร็จทางการเรียนของผู้เรียน รวมทั้งข้อมูลที่จะเป็นประโยชน์ต่อการส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาและเรียนรู้อย่างเต็มตามศักยภาพ สถานศึกษาในฐานะผู้รับผิดชอบจัดการศึกษาจะต้องจัดทำหลักเกณฑ์ และแนวปฏิบัติในการวัดและประเมินผล การเรียนของสถานศึกษา เพื่อให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายถือปฏิบัติร่วมกัน และเป็นไปในมาตรฐานเดียวกัน สถานศึกษาต้องมีผลการเรียนรู้ของผู้เรียนจากการวัดและประเมินผล ทั้งในระดับชั้นเรียน ระดับสถานศึกษา ระดับเขตพื้นที่การศึกษา และระดับชาติ ตลอดจนการประเมินภายนอก เพื่อใช้เป็นข้อมูลสร้างความมั่นใจเกี่ยวกับคุณภาพของผู้เรียนให้กับผู้เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา

การวัดและประเมินผลระดับชั้นเรียน มีจุดหมายสำคัญของการประเมินระดับชั้นเรียน คือ มุ่งหาคำตอบว่าผู้เรียนมีความก้าวหน้าทั้งด้านความรู้ ทักษะกระบวนการ คุณธรรม ค่านิยมอันพึงประสงค์อันเป็นผลเนื่องจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ หรือไม่/เพียงใด ดังนั้น การวัดและประเมินจึงต้องใช้วิธีการที่หลากหลาย เน้นการปฏิบัติให้สอดคล้องและเหมาะสมกับสาระการเรียนรู้ กระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน และสามารถดำเนินการอย่างต่อเนื่องควบคู่ไปในกิจกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยประเมินความประพฤติ พฤติกรรม การเรียน การร่วมกิจกรรม และผลงานจากโครงงานหรือแฟ้มสะสมผลงาน ผู้ใช้ผลการประเมินในระดับชั้นเรียนที่สำคัญ คือ ตัวผู้เรียน ครู ผู้สอน และพ่อแม่ ผู้ปกครอง จำเป็นต้องมีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมาย วิธีการ และค้นหาข้อมูลเกณฑ์ต่างๆ ที่จะทำให้อะไรที่ซ่อนเร้นให้เห็นภาพสัมฤทธิ์ผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ผู้เรียนจะทราบระดับความก้าวหน้า ความสำเร็จ

ของตน ผู้สอนจะเข้าใจความต้องการของผู้เรียนแต่ละคน แต่ละกลุ่มสามารถให้ระดับคะแนน หรือจัดกลุ่มผู้เรียน รวมทั้งประเมินผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของตนเองได้ ขณะที่พ่อแม่ ผู้ปกครอง จะได้ทราบระดับความสำเร็จของผู้เรียน สถานศึกษาเป็นผู้กำหนดหลักเกณฑ์การประเมิน โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสถานศึกษา

การประเมินผลระดับสถานศึกษา เป็นการประเมินเพื่อตรวจสอบความก้าวหน้าด้านการเรียนรู้เป็นรายชั้นปีและช่วงชั้น สถานศึกษานำข้อมูลที่ได้ไปใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอน และคุณภาพของผู้เรียนให้เป็นไปตามมาตรฐานการเรียนรู้ รวมทั้งนำผลการประเมินรายช่วงชั้นไปพิจารณาตัดสินการเลื่อนช่วงชั้น กรณีผู้เรียนไม่ผ่านมาตรฐานการเรียนรู้ของกลุ่มสาระต่างๆ สถานศึกษาต้องจัดให้มีการเรียนการสอนซ่อมเสริม และจัดให้มีการประเมินใหม่

การประเมินคุณภาพระดับชาติ สถานศึกษาต้องจัดให้ผู้เรียนในปีสุดท้ายของแต่ละช่วงชั้น ได้แก่ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เข้ารับการประเมินคุณภาพระดับชาติในกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่สำคัญ ได้แก่ ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ภาษาอังกฤษ และกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นๆ ตามที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดต่อไป ข้อมูลที่ได้จากการประเมินจะนำไปใช้ในการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนและคุณภาพการจัดการศึกษาของสถานศึกษาแต่ละแห่ง

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ

จากการศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 (กรมวิชาการ. 2544 : 19 - 20) และคู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (กรมวิชาการ. 2545 : 1 - 29) สามารถสรุปสาระสำคัญของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศได้ดังนี้

1. ความสำคัญ

สังคมโลกปัจจุบัน เป็นสังคมข้อมูลข่าวสาร ความก้าวหน้า การเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและวัฒนธรรม มีผลกระทบทั่วถึงอย่างรวดเร็ว บุคคลในสังคมต้องติดต่อ พบปะ

เพื่อดำเนินกิจกรรมทางสังคมหรือเศรษฐกิจเพิ่มขึ้น ภาษาต่างประเทศจึงกลายเป็นเครื่องมืออันสำคัญยิ่ง ในการสื่อสารความรู้สึกนึกคิดเพื่อให้เกิดความเข้าใจกันและกันในการศึกษาหาข้อมูลความรู้ และถ่ายทอดวิทยาการต่างๆ แก่กัน ในด้านเศรษฐกิจภาษามีความจำเป็นยิ่งขึ้น ในการเจรจาต่อรองด้านการค้าและการประกอบอาชีพอย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นการรู้ภาษาต่างประเทศ จะช่วยสร้างสัมพันธภาพอันดีระหว่างชนชาติไทยและชนชาติอื่นเพราะมีความเข้าใจในวัฒนธรรมที่แตกต่างกันของแต่ละเชื้อชาติ ทำให้สามารถปฏิบัติติดต่อกันได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

2. ลักษณะเฉพาะ

การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศไม่ได้เรียนเพื่อความรู้เกี่ยวกับภาษาเท่านั้น แต่เรียนภาษาเพื่อให้สามารถใช้ภาษาในการสื่อสารกับผู้อื่นได้ตามความต้องการในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในชีวิตประจำวัน และการงานอาชีพ การที่ผู้เรียนจะใช้ภาษาได้ถูกต้อง คล่องแคล่ว และเหมาะสมนั้น ขึ้นอยู่กับการใช้ภาษา ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนภาษาที่ดี ผู้เรียนจะต้องมีโอกาสได้ฝึกทักษะการใช้ภาษาให้มากที่สุด ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน การจัดกระบวนการเรียนการสอนต้องสอดคล้องกับธรรมชาติและลักษณะเฉพาะของภาษา การจัดการเรียนการสอนภาษาจึงควรจัดกิจกรรมให้หลากหลาย ทั้งกิจกรรมการฝึกทักษะทางภาษา และกิจกรรมการฝึกผู้เรียนให้รู้จักการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเองควบคู่ไปด้วย อันจะนำไปสู่การเรียนรู้ที่พึ่งตนเองได้ (Learner-Independence) และสามารถเรียนรู้ได้ตลอดชีวิต (Lifelong Learning) ทั้งด้านภาษาต่างประเทศ โดยใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือในการค้นคว้าหาความรู้ในการเรียนวิชาอื่นๆ ในการศึกษาต่อรวมทั้งในการประกอบอาชีพ

3. โครงสร้างหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

โครงสร้างของหลักสูตรภาษาต่างประเทศ กำหนดตามระดับความสามารถทางภาษาและพัฒนาการของผู้เรียน (Proficiency - Based) เป็นสำคัญ โดยจัดแบ่งเป็น 4 ระดับ คือ

1. ช่วงชั้น ป.1 - 3 ระดับเตรียมความพร้อม (Preparatory Level)
2. ช่วงชั้น ป.4 - 6 ระดับต้น (Beginner Level)
3. ช่วงชั้น ม.1 - 3 ระดับกำลังพัฒนา (Developing Level)
4. ช่วงชั้น ม.4 - 6 ระดับก้าวหน้า (Expanding Level)

4. วิสัยทัศน์

การจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีความคาดหวังว่า เมื่อผู้เรียนเรียนภาษาต่างประเทศอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ชั้นประถมศึกษา ถึงชั้นมัธยมศึกษาผู้เรียนจะมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศ สื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ หรือศึกษาต่อในระดับสูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก สามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์

5. คุณภาพของผู้เรียน

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้กำหนดให้กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ เป็นสาระการเรียนรู้เสริมสร้างพื้นฐานความเป็นมนุษย์และสร้างศักยภาพ ในการคิด และการทำงานอย่างสร้างสรรค์ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ตรงตามจุดหมายของหลักสูตรอันเป็นคุณภาพตามความคาดหวังของหลักสูตรการศึกษา ขั้นพื้นฐาน

6. คุณภาพของผู้เรียนเมื่อจบช่วงชั้นที่ 2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6

6.1 เข้าใจและใช้ภาษาต่างประเทศ แลกเปลี่ยนและนำเสนอข้อมูล ข่าวสาร สร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในเรื่องที่เกี่ยวกับตนเอง ชีวิตประจำวัน สิ่งแวดล้อมในชุมชน

6.2 มีทักษะในการใช้ภาษาต่างประเทศในการฟัง พูด อ่าน ตามหัวข้อเรื่อง เกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล เวลาว่างและนันทนาการ สุขภาพและสวัสดิการ การซื้อ-ขาย ลมฟ้า อากาศ ภายในวงคำศัพท์ ประมาณ 1,050 - 1,200 คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม)

6.3 ใช้ประโยคเดี่ยว และประโยคประสม สื่อความหมายตามบริบทต่างๆ

6.4 เข้าใจข้อความที่เป็นความเรียงและไม่ใช่ความเรียง ในการสนทนาทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการในบริบทที่หลากหลาย

6.5 มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมทางภาษา และชีวิตความเป็นอยู่ ของเจ้าของภาษา ตามบริบทของข้อความที่พบตามระดับชั้น

6.6 มีความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศ นำเสนอและสืบค้นข้อมูล ความรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นที่เรียนตามความสนใจและระดับชั้น

6.7 มีความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศภายในห้องเรียนและในโรงเรียน ในการแสวงหาความรู้เพิ่มเติม และความเพลิดเพลิน

7. สาระและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

สาระ (Strands) ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ หมายถึง องค์ความรู้ที่เป็นสากลสำหรับผู้เรียนภาษาต่างประเทศ ประกอบด้วย 4 สาระ คือ

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนโลก

มาตรฐานการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (Learning Standards) หมายถึง ผลการเรียนรู้ที่ต้องการให้เกิดขึ้นในตัวผู้เรียน โดยกำหนดจากสาระหลักทั้ง 4 สาระ ประกอบด้วย มาตรฐานการเรียนรู้ 8 มาตรฐาน

มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นภาษาต่างประเทศ (Benchmarks) หมายถึง ผลการเรียนรู้ที่ต้องการหรือคาดหวังให้เกิดขึ้นในตัวผู้เรียนหลังจากที่ได้ผ่านกระบวนการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศในแต่ละช่วงชั้น โดยกำหนดจากสาระหลักทั้ง 4 สาระ และมาตรฐานการเรียนรู้ทั้ง 8 มาตรฐาน มีรายละเอียด ดังนี้

สาระที่ 1 : ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจกระบวนการฟังและการอ่าน สามารถตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และนำความรู้มาใช้อย่างมีวิจารณญาณ

มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่ 2

1. เข้าใจคำสั่ง คำขอร้อง ภาษาท่าทาง และคำแนะนำในสังคม
รอบตัว

2. อ่านออกเสียงคำ ประโยค และข้อความง่ายๆ ได้ถูกต้อง
ตามหลักการอ่านออกเสียง

3. เข้าใจประโยค ข้อความสั้นๆ โดยถ่ายโอนเป็นภาพหรือ
สัญลักษณ์ และถ่ายโอนข้อมูลจากภาพ จากภาพหรือสัญลักษณ์เป็นประโยคหรือข้อความ
สั้นๆ

4. เข้าใจบทสนทนา เรื่องสั้น เรื่องเล่าและนิทาน

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะในการสื่อสารทางภาษา แลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร และแสดงความรู้ และความคิดเห็นโดยใช้เทคโนโลยีและการจัดการที่เหมาะสม เพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต

มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่ 2

1. ใช้ภาษาง่ายๆ เพื่อสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลโดยใช้ นวัตกรรมง่ายๆ และสื่อเทคโนโลยีที่มีอยู่ในสถานศึกษา
2. ใช้ภาษาง่ายๆ เพื่อแสดงความต้องการของตน เสนอความช่วยเหลือแก่ผู้อื่นและแลกเปลี่ยนความคิดเห็น โดยใช้สื่อเทคโนโลยีที่มีอยู่ในแหล่งการเรียนรู้ ทั้งในและนอกสถานศึกษา
3. ใช้ภาษาง่ายๆ เพื่อขอและให้ข้อมูล อธิบาย เกี่ยวกับบุคคลและ สิ่งต่างๆ ที่พบเห็นในชีวิตประจำวันและสร้างองค์ความรู้โดยใช้ประโยชน์จากสื่อการเรียนทาง ภาษาและผลจากการฝึกทักษะต่างๆ
4. ใช้ภาษาง่ายๆ เพื่อแสดงความรู้สึกรักของตนและบอกเหตุผลโดยใช้ ประโยชน์จากสื่อการเรียนทางภาษาและผลจากการฝึกทักษะต่างๆ รวมทั้งเลือกวิธีการเรียน ภาษาต่างประเทศที่ได้ผล

มาตรฐาน ต 1.3 เข้าใจกระบวนการพูด การเขียน และสื่อสาร ความ คิดเห็น และความคิดรวบยอดในเรื่องต่างๆ ได้อย่างสร้างสรรค์ มีประสิทธิภาพ และมี สุนทรียภาพ

มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่ 2

1. ให้ข้อมูลง่ายๆ เกี่ยวกับตนเอง สิ่งแวดล้อม และสังคมใกล้ตัวด้วย ข้อความสั้นๆ
2. นำเสนอความคิดรวบยอดเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ที่ใกล้ตัว
3. นำเสนอความคิดเห็นที่มีต่อเรื่องต่างๆ ที่ใกล้ตัวได้อย่างมี วิจารณ์
4. นำเสนอบทเพลงหรือบทกวีที่เป็นที่รู้จักหรือข้อมูลจากสื่อประเภท ต่างๆ ตามความสนใจด้วยความสนุกสนาน

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐานที่ 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของ เจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้เหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่ 2

1. เข้าใจรูปแบบพฤติกรรมและการใช้ถ้อยคำ สำนวนในการติดต่อปฏิสัมพันธ์ตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา
2. รู้จักขนบธรรมเนียม ประเพณี เทศกาล งานฉลองในวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและแตกต่าง ระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างมีวิจารณญาณ

มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่ 2

1. เข้าใจความแตกต่างระหว่างภาษาต่างประเทศกับภาษาไทยในเรื่องเสียง สระ พยัญชนะ คำ วลี ประโยค และข้อความง่ายๆ และนำไปใช้อย่างถูกต้อง
2. เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับของไทยที่มีอิทธิพลต่อการใช้ภาษาและนำไปใช้ได้เหมาะสม
3. เห็นประโยชน์ของการรู้ภาษาต่างประเทศในการแสวงหาความรู้ความบันเทิงและการเข้าสู่สังคม
4. สนใจเข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรม

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนาและเปิดโลกทัศน์ของตน

มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่ 2

1. เข้าใจและถ่ายทอดเนื้อหาสาระภาษาต่างประเทศง่ายๆ ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นๆ
2. เข้าใจและถ่ายทอดเนื้อหา สาระที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นๆ เป็นภาษาต่างประเทศ

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 สามารถใช้ภาษาต่างประเทศตามสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่ 2

1. ใช้ภาษาต่างประเทศตามสถานการณ์ต่างๆ ในสถานศึกษาด้วยวิธีการและรูปแบบต่างๆ

2. ใช้ภาษาต่างประเทศสื่อสารกับกับบุคคลภายในสถานศึกษา
 มาตรฐาน ต 4.2 สามารถใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือในการ
 เรียนรู้ การศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ การสร้างความร่วมมือ และการอยู่ร่วมกันในสังคม
 มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่ 2

1. ใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อสื่อสารขั้นพื้นฐานเกี่ยวกับอาชีพต่างๆ
 ในสถานการณ์จำลองหรือสถานการณ์จริง
2. ใช้ภาษาต่างประเทศในการปฏิบัติงานร่วมกับผู้อื่นอย่างมี
 ความสุข โดยรู้จักรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นและแสดงความคิดเห็นของตนเองอย่างเหมาะสม

8. แนวทางการวัดและประเมินผลการเรียนภาษาอังกฤษ

กรมวิชาการ (2546 : 243) ได้นำเสนอแนวทางการวัดและประเมินผลสรุปได้
 ดังนี้

8.1 หลักการในการวัดและประเมินผล

กระบวนทัศน์ใหม่ในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานทุกระดับ จำเป็นต้อง
 กำหนดเป้าหมายการเรียนรู้ให้ชัดเจน เพื่อช่วยให้ทิศทางการจัดประสพการณ์เรียนรู้ หรือ
 กิจกรรมการเรียนการสอนเป็นไปอย่างเหมาะสม การจัดทำหลักสูตร การเรียนการสอนและ
 การวัดประเมินผลการเรียนรู้ จะต้องกำหนดแนวคิดและแนวปฏิบัติให้สอดคล้องกับหลักการ
 และแนวทางการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542
 หมวด 4 มาตรา 22 และมาตรา 26 ระบบผลการประเมินผลการเรียนรู้ จะต้องมีความเที่ยง
 ธรรม โปร่งใส สามารถตรวจสอบความถูกต้องได้ ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารทาง
 ราชการ พุทธศักราช 2540 การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของการเรียน
 การสอนที่ครูผู้สอนจะต้องจัดทำอย่างต่อเนื่อง ทั้งก่อน ระหว่าง และหลังเสร็จสิ้นการเรียนการ
 สอน และจะต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาผู้เรียนเป็นสำคัญ ตอบสนองต่อเป้าหมายการเรียนรู้ จึงต้อง
 ครอบคลุมทั้งด้านความรู้ ทักษะกระบวนการพัฒนาการของผู้เรียนและคุณธรรม ผลจากการ
 ประเมินจะต้องนำไปใช้เป็นสารสนเทศสำหรับติดตาม กำกับ สนับสนุน และพัฒนาการเรียนรู้
 พัฒนาการเรียนการสอน และพัฒนาคุณภาพการศึกษา

ดังนั้น กระบวนการจัดการเรียนรู้ การประเมินผลการเรียน ระบบการวัดและ
 ประเมินผลที่สถานศึกษาต้องดำเนินการตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544
 จึงเน้นไปที่การวัดและการประเมินในชั้นเรียน ซึ่งจะนำไปสู่ การชี้ให้เห็นถึงสภาพที่แท้จริงของ

ผู้เรียน และสภาพจริงของการเรียนการสอน จากพฤติกรรมที่ผู้เรียนได้แสดงออก (Student Performance) สะท้อนให้เห็นความสามารถที่หลากหลายและสอดคล้องกับสมรรถภาพที่แท้จริงจากการปฏิบัติจริง ตัดสินใจและแก้ปัญหาได้ด้วยตนเอง ข้อมูลที่นำมาประเมินต้องมาจากแหล่งต่างๆ ด้วยวิธีการที่หลากหลาย และช่วยให้เกิดการเชื่อมโยงระหว่างหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน และการวัดผล ประเมินผลให้สัมพันธ์เป็นเนื้อเดียวกัน และเป็นกระบวนการที่ต้องดำเนินควบคู่กันไป ตลอดช่วงระยะเวลาของการจัดการเรียนการสอน เพื่อช่วยพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนได้อย่างต่อเนื่อง กระบวนทัศน์ใหม่ในการประเมิน จึงมุ่งที่จะประเมินทั้งกระบวนการ (Process) ผลการปฏิบัติหรือผลงาน (Product) โดยมีจุดเน้นที่ความหมายของพฤติกรรมและการแสดงออก พฤติกรรมอย่างเดียวกันแต่อาจมีความหมายแตกต่างกัน การออกแบบการประเมินในชั้นเรียน จึงต้องควบคุมทั้งการประเมินพัฒนาการของการประเมินกระบวนการเรียนรู้ และการประเมินผลสัมฤทธิ์และประเมินอย่างต่อเนื่อง เพื่อชี้ให้เห็นจุดแข็ง จุดอ่อน และความก้าวหน้าของผู้เรียน หรือประเมินความสามารถขยายผลสุดท้าย เพื่อตรวจสอบเป้าหมายของการศึกษา ประเด็นที่ควรได้รับการประเมินจะประกอบด้วยการเรียนรู้ที่มีมากกว่าหนึ่งอย่าง

เพื่อให้การประเมินผลการเรียนเป็นไปตามลักษณะดังกล่าวจึงต้องวางแผนการประเมินผลไปพร้อมๆ กันกับการวางแผนการสอน เพื่อให้เกิดการเชื่อมโยงระหว่างหลักสูตรการสอนและการประเมิน การวางแผนการประเมินเป็นส่วนสำคัญของการวางแผนการสอนไม่ใช่เป็นกระบวนการที่เพิ่มเข้าไปในช่วงสรุปผลการสอน และหากได้มีการวางแผนการประเมินโดยรวมอย่างรอบคอบมีเหตุผล เป็นลำดับขั้นตอน ในขณะที่มีการวางแผนจัดกิจกรรมในหน่วยการสอนจะเป็นแนวทางที่ดีเยี่ยมที่ทำให้เกิดความเข้าใจและรับประกันได้ว่าบรรดาองค์ประกอบต่างๆ ที่ได้กำหนดไว้ในการจัดการเรียนการสอนจะมีการเชื่อมโยงและส่งเสริมซึ่งกันและกัน ผลที่ได้รับจากการสอนจะมีความชัดเจนต่อทั้งครูผู้สอนและผู้เรียนเป็นไปตามการกำหนดแนวทางหลักสูตรที่กระบวนการสอนและการประเมินมีความสอดคล้องกัน และการกำหนดผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนหลังจากการกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ ก่อให้เกิดการคิดย้อนกลับไปที่กลับมา ระหว่างแผนการจัดการเรียนรู้และแผนการประเมินผล รวมทั้งชี้ให้เห็นว่ามีสิ่งใดที่จะต้องนำเข้ามารวมในการสอน ซึ่งนับว่าเป็นสิ่งที่มีประโยชน์อย่างยิ่ง ในการเริ่มต้นบูรณาการแผนการจัดการเรียนรู้กับขั้นตอนของการประเมินผล วงจรของการประเมินสามารถจะเข้ามาใช้สอดแทรกในช่วงใดของการสอนก็ได้ บางครั้งอาจนำเข้ามาใช้ในขั้นตอนของการทำกิจกรรมการเรียนการสอน เมื่อพบว่ากิจกรรมนั้นกระตุ้นความสนใจ

และความกระตือรือร้นของผู้เรียน ผู้สอนจะกำหนดว่าจุดประสงค์ใดมีกิจกรรมที่จะสามารถบรรลุความสำเร็จได้ ก็จะจัดให้มีการประเมินผลเพื่อตรวจและวัดผลสัมฤทธิ์ ดังนั้นผู้สอนจึงสามารถจัดให้มีการเคลื่อนไหววงจรของการสอน ซึ่งประกอบด้วยส่วนต่างๆ ได้แก่ การวางแผนการสอน การดำเนินการสอน และการประเมินคุณภาพของการสอน ผู้สอนจึงเลือกใช้เครื่องมือประเมินให้หลากหลายและนำมาใช้ให้สอดคล้องเหมาะสม เพื่อชี้ให้เห็นภาพที่ชัดเจนเกี่ยวกับความสามารถที่แท้จริงของผู้เรียนตามพัฒนาการทั้งด้านความรู้ ทักษะ กระบวนการและคุณธรรม จริยธรรม ที่เป็นสาระสำคัญในกลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ รวมทั้งความสามารถในการสร้างองค์ความรู้และการค้นพบพรสวรรค์ของตนเองมากขึ้น

8.2 การวัดและประเมินผลตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน

พหุศักราช 2544

สถานศึกษาต้องจัดให้มีการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนทั้งในระดับชั้นเรียน ระดับสถานศึกษา และระดับชาติ โดยมีจุดมุ่งหมายสำคัญสำคัญเพื่อนำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนาผู้เรียน ปรับปรุงการจัดการเรียนรู้เพื่อยกระดับมาตรฐานคุณภาพของผู้เรียน การประเมินผลแต่ละระดับมีจุดมุ่งหมายที่แตกต่างกันอย่างชัดเจน และใช้ประเมินในช่วงเวลาที่แตกต่างกัน ดังนี้ กรมวิชาการ (2546 : 244)

การประเมินผลย่อย (Formative Assessment) เป็นการประเมินเพื่อการเรียนรู้ เกิดขึ้นตลอดเวลาในชั้นเรียน เป็นการประเมินตนเองของผู้เรียนที่เขาจำเป็นต้องรู้ว่าขณะนั้นเขาเป็นอย่างไร นอกเหนือจากที่จะต้องรู้ว่าเป้าหมายที่เขาต้องการอยู่ที่ใด และจะทำให้สมบูรณ์ได้อย่างไร เป็นกรประเมินที่ทั้งครูผู้สอนและผู้เรียนอยู่ในกระบวนการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง เมื่อครูให้ข้อมูลป้อนกลับก็พร้อมที่จะให้ผู้เรียนได้ปรับปรุงให้เหมาะสม ผลการประเมินจะนำไปสู่การปรับแผนการจัดการเรียนรู้ของครู

การประเมินผลรวม (Summative Assessment) เป็นการประเมินผล การเรียนรู้ ประเมินเมื่อเรียนจบหน่วยการเรียนรู้/ปลายภาค/ปลายปี/จบช่วงชั้น เพื่อตัดสินความสามารถของผู้เรียนที่สัมพันธ์กับมาตรฐานระดับชาติ มักตีค่าเป็นตัวเลข ผลการประเมินจะนำไปใช้เป็นข้อมูลสำหรับการบริหารจัดการ

การประเมินผลระดับชาติ (National Test) เป็นการประเมินผลการเรียนรู้ ประเมินการบรรลุผลตามมาตรฐานเมื่อจบช่วงชั้น เป็นการประเมินความสามารถของผู้เรียนที่

สอดคล้องกับมาตรฐานระดับชาติ ให้ข้อมูลการประเมินผลรวมกับโรงเรียนเพื่อนำไปใช้สำหรับติดตาม ควบคุมให้เกิดการปฏิบัติตามมาตรฐาน

8.3 การประเมินผลทางภาษา

วิชาการ (2546 : 245 - 252) ได้กล่าวถึง การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ผู้สอนจะเป็นผู้ที่เสาะแสวงหาวิธีสอนและเทคนิคการสอนภายในชั้นเรียนให้เกิดความรู้แบบผสมผสานโดยคาดหวังว่าผู้เรียนจะต้องมีความรู้และทักษะทางภาษา โดยนำความรู้จากกระบวนการเรียนรู้ภาษา ตลอดจนกระบวนการต่างๆ มาผนวกเข้ากับความรู้ที่เกิดขึ้นภายในตน และสามารถใช้ภาษาตามสถานการณ์ต่างๆ ได้จริง ส่วนลักษณะภาษาที่นำมาประเมินควรเป็นภาษาที่ใช้ในสถานการณ์การสื่อสารตามสภาพจริง คือเป็นข้อความที่สมบูรณ์ในตัวเอง มีความเป็นธรรมชาติ ทั้งนี้ต้องคำนึงถึงความสามารถและประสบการณ์ของผู้เรียนด้วย การประเมินความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ควรประเมินความสามารถในการสื่อความหมายจริงๆ ไม่ควรแยกการใช้ภาษาออกจากสถานการณ์ และควรวัดให้ครอบคลุม นั่นคือต้องประเมินทั้งความรู้ ซึ่งหมายถึงเนื้อหาทางภาษา ประกอบด้วยเสียง คำศัพท์ โครงสร้าง ไวยากรณ์ ประเมินทั้งความสามารถหรือประสิทธิภาพ ซึ่งหมายถึง ทักษะในการนำความรู้ไปใช้ การเลือกใช้ภาษาได้เหมาะสมสอดคล้องกับความคิดและสถานการณ์ และประเมินขอบเขตของการใช้ภาษา นั่นคือ สมรรถภาพในการสื่อสาร ซึ่งหมายถึง ทักษะการรู้จักปรับตนของนักเรียนในสถานการณ์การสื่อสารสามารถแยกได้เป็น 4 สมรรถภาพย่อย ดังนี้

1. สมรรถภาพทางภาษา (Linguistic Competence) เป็นสิ่งที่บ่งบอกถึงความสามารถในการใช้เนื้อหาภาษา ได้แก่ การเปล่งเสียง การสร้างคำ การใช้คำศัพท์ และโครงสร้างประโยค
2. สมรรถภาพทางภาษาศาสตร์สังคมและวัฒนธรรม (Socio-linguistic and Socio-cultural Competence) เป็นความสามารถในการรู้จักใช้ภาษาตามวัฒนธรรมสังคม รู้จักปรับภาษาให้เหมาะสมกับบุคคลและกฎเกณฑ์ทางสังคม ตามบทบาทและสถานภาพในสถานการณ์การสื่อสาร
3. สมรรถภาพทางการเรียบเรียงถ้อยคำ (Discursive Competence) เป็นความสามารถในการเรียบเรียงลำดับความคิด เชื่อมโยงประโยคเป็นข้อความ เชื่อมโยงข้อความเป็นความหลัก ความรอง รายละเอียดตามบริบท ไม่ว่าจะเป็นข้อความที่สื่อสารด้วยวาจา หรือเป็นลายลักษณ์อักษร

4. สมรรถภาพทางยุทธศาสตร์การสื่อสาร (Strategic Competence) เป็นความสามารถในการใช้วิธีการทดแทนต่างๆ เพื่อดำเนินการสื่อสารให้ต่อเนื่อง เช่น การอธิบายคำด้วยท่าทาง หรือด้วยการใช้ประโยคเทียบเคียง

การประเมินผลทางภาษา จึงไม่ได้มีลักษณะเป็นเส้นตรงแต่เป็นแบบวงจร โดยแต่ละส่วนมีหน้าที่ให้ข้อมูลแก่กันและกัน และการนำเครื่องมือการวัดผลมาใช้ในการเรียนช่วยให้ผู้เรียนได้ทบทวนสิ่งที่เขาได้เรียนมา และเพื่อให้เกิดความรู้สึกรู้สึกภูมิใจในผลที่เกิดขึ้นกับตนเอง

สรุปได้ว่า การวัดและประเมินผลทางภาษาควรวัดให้ครอบคลุมองค์ประกอบทางภาษาอันประกอบด้วยความรู้เรื่องเสียง คำศัพท์ โครงสร้าง การใช้ภาษาในสถานการณ์ และกลวิธีในการสื่อสาร แนวการประเมินเช่นนี้ช่วยเสริมให้เกิดการเชื่อมโยงระหว่างหลักสูตรการสอนและการประเมิน ในการวัดและการประเมินผลการเรียนรู้ สถานศึกษาต้องทำหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติของสถานศึกษาไว้ เพื่อให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายถือปฏิบัติร่วมกัน และเป็นไปตามมาตรฐานเดียวกัน สถานศึกษาต้องมีการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนทั้งในระดับชั้นเรียน ระดับสถานศึกษา และระดับชาติ โดยมีจุดมุ่งหมายสำคัญเพื่อนำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนาผู้เรียน ปรับปรุงการจัดการเรียนรู้ และใช้เป็นข้อมูลสร้างความมั่นใจเกี่ยวกับคุณภาพของผู้เรียนและสถานศึกษาแก่ผู้เกี่ยวข้องต่อไป

8.4 การกำหนดจุดประสงค์ในการประเมินผล

ในการออกแบบการประเมินทักษะทางภาษา ผู้สอนต้องกำหนดสิ่งที่ต้องการประเมินให้ชัดแจ้งตามสมรรถภาพในการสื่อสาร โดยแยกเป็นประเด็นตามจุดประสงค์ในการประเมิน ดังนี้

1. ประเมินเนื้อหาทางภาษาหรือการใช้ภาษา ถ้าต้องการประเมินเนื้อหาย่อยๆ ที่เป็นองค์ประกอบของประโยค จะมุ่งวัดที่ไวยากรณ์ คำศัพท์ การออกเสียง ถ้าต้องการประเมินวิธีการที่นักเรียนนำเอาองค์ประกอบเหล่านี้มารวมกันในขณะที่ใช้ภาษา ต้องประเมินการใช้ภาษา

2. ประเมินสมรรถภาพทางภาษา ถ้าต้องการประเมินการใช้ภาษาที่เหมาะสมกับบุคคลตามสถานภาพทางสังคม จำเป็นต้องประเมินสมรรถภาพทางภาษาทางสังคมและวัฒนธรรม ถ้าต้องการประเมินความสละสลวยในการลำดับความทางภาษา

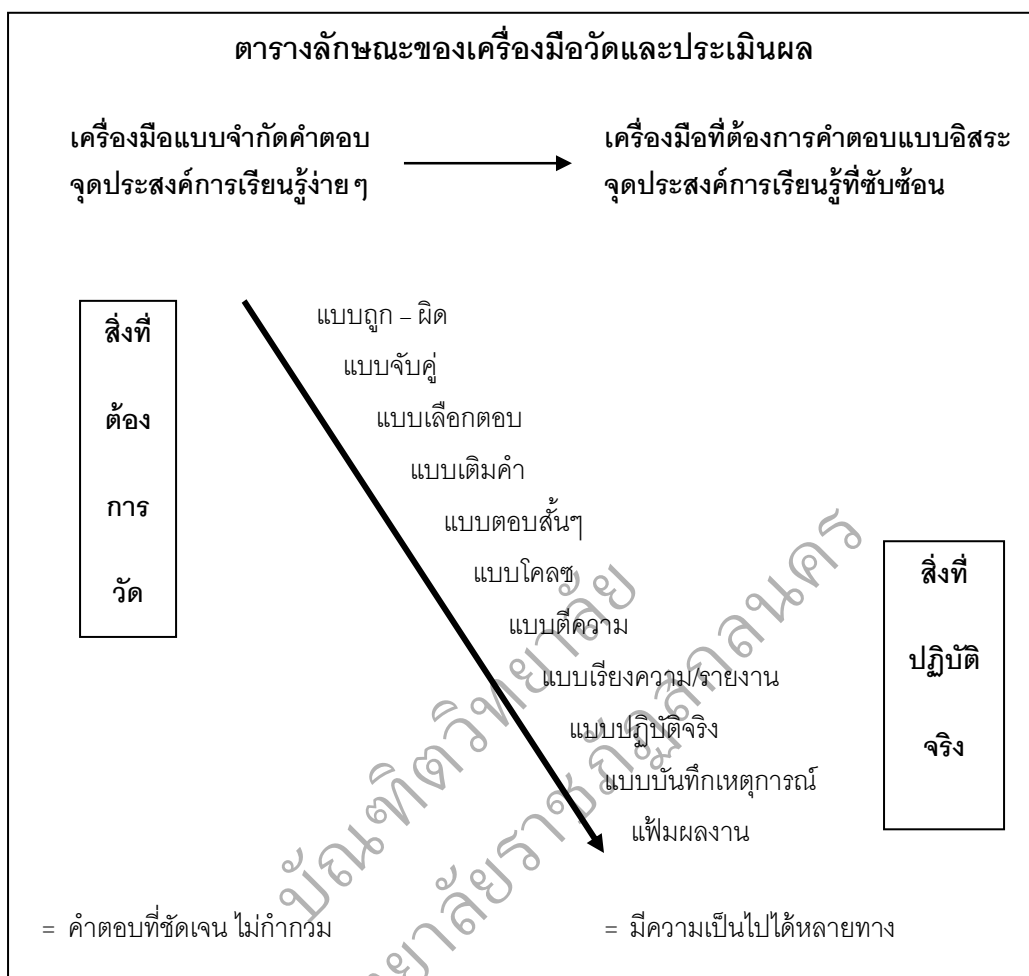
จำเป็นต้องประเมินสมรรถภาพทางการเรียบเรียงถ้อยคำ ถ้าต้องการประเมินวิธีการหาข้อมูล การแก้ปัญหาในการพูด จำเป็นต้องประเมินสมรรถภาพทางยุทธศาสตร์การสื่อสาร

3. ประเมินการเรียนรู้ภาษา ต้องประเมินความสามารถในการใช้ พจนานุกรม ความสามารถในการหาความหมายของคำที่ไม่รู้จัก และรู้จักใช้ภาษาในการถาม เพื่อแสวงหาคำตอบ

4. ประเมินทักษะการเรียนรู้ทั่วไป ต้องประเมินการทำงานร่วมกันในกลุ่ม การรู้จักตนเองว่า รู้อะไรและยังจำเป็นต้องเรียนรู้อะไร ยุทธศาสตร์ในการหาข้อมูลที่ไม่รู้ การปฏิบัติตามคำสั่งในการทดสอบ

8.5 เครื่องมือวัดและประเมินผลทางภาษา

ผู้สอนสามารถเลือกใช้เทคนิคการประเมินทางภาษาหลายๆ รูปแบบ ในการ รวบรวมข้อมูลความสามารถของผู้เรียน ที่สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวังแตกต่างกันไป ตามจุดประสงค์การเรียนรู้ ที่จัดลำดับตามลักษณะความยากง่าย จากแบบจำกัดคำตอบ ไปสู่ แบบที่สามารถตอบได้อย่างอิสระ ตามลักษณะของเครื่องมือที่ต้องกำหนดไปในทิศทาง เดียวกัน ดังภาพประกอบ 2

ภาพประกอบ 2 ลักษณะของเครื่องมือวัดและประเมินผล

ที่มา : กรมวิชาการ. 2546 : 247

จากลักษณะของข้อสอบแบบต่างๆ ดังที่กล่าวมาข้างต้น สามารถสรุปเป็นลักษณะการประเมินผลทางภาษาได้ 4 ประเภทใหญ่ๆ ดังนี้

1. ข้อทดสอบทั่วไป (Paper and Pencil Tests)
 - ข้อทดสอบมาตรฐาน
 - ข้อทดสอบทำยหน่วยการเรียนรู้
 - ข้อทดสอบที่ครูทำขึ้น
2. การปฏิบัติจริง (Performance)

- โครงการงาน
- การสนทนา
- การวาดภาพ
- การสาธิต
- การเขียนเรียงความ
- วิดีทัศน์/แถบบันทึกเสียง
- การทดลอง

3. การสังเกตและการรับรู้ (Observation and Perceptions)

- การเขียนรายงาน
- ปฏิสัมพันธ์ในชั้นเรียน
- บันทึกพฤติกรรม
- การมีส่วนร่วมของผู้เรียน

4. การสื่อสารส่วนบุคคล (Personal Communication)

- การซักถามเป็นรายบุคคล
- การอภิปรายกลุ่มย่อย
- บันทึกการเรียนรู้
- การสัมภาษณ์
- แฟ้มผลงาน

สรุปได้ว่า การประเมินผลทางภาษา ไม่ได้นำมาใช้เพื่อเป็นการเปรียบเทียบหรือจัดลำดับผู้เรียน แต่เป็นการประเมินในลักษณะที่เป็นแนวทางที่จะให้มีการเปรียบเทียบความพยายามของผู้เรียนกับรูปแบบของความดีเยี่ยมต่างๆ ที่มีความเหมาะสม และพยายามที่จะทำให้การหาระดับผลการเรียนมีความเป็นปรนัยมากขึ้น แต่ยังคงมีความเป็นอัตนัยในการดำเนินการ โดยอาศัยเกณฑ์ (Criteria) ที่ได้ถูกสร้างขึ้นมาเพื่อชี้ให้เห็นถึงรูปแบบการปฏิบัติงานที่ดีเยี่ยม ปานกลาง หรือไม่อาจยอมรับได้ ผู้เรียนจะต้องศึกษาเกณฑ์ต่างๆ ในรูปแบบการประเมินเหล่านี้ ก่อนที่จะลงมือปฏิบัติตามภาระงานที่ได้รับมอบหมาย หรือนำไปตรวจสอบและประเมินการทำงานทั้งของตนเองและเพื่อนร่วมชั้น

8.6 แนวทางการทดสอบทางภาษา

1. การทดสอบการฟัง เช่น

1.1 การทดสอบการจับใจความสำคัญของคำพูด (Skimming) เช่น

- ฟังข่าวแล้วให้นักเรียนเขียนชื่อบุคคล สถานที่ที่ได้ยินข่าว (เหมาะกับผู้เริ่มเรียน)
- ฟังผู้สอนเล่าเรื่องหรือนิทานที่คุ้นเคย ผู้เรียนตั้งชื่อเรื่อง (อาจใช้ภาษาแม่ของนักเรียน)
- ฟังผู้สอนเล่า อธิบาย เกี่ยวกับสถานที่ สิ่งของ บุคคล หรือเหตุการณ์ ฯลฯ ผู้เรียนเขียนสิ่งที่ผู้สอนเล่า (ถ้าเป็นผู้เริ่มเรียนอาจให้โต้ตอบโดยใช้ภาษาแม่ของนักเรียนได้)
- ฟังเทปที่บันทึกจากรายการวิทยุ เช่น ข่าวทั่วไป ข่าวกีฬา พยากรณ์อากาศ ฯลฯ ผู้เรียนบอกว่าเป็นรายการประเภทใด

1.2 การทดสอบความเข้าใจข้อความ (Oral Comprehension)

แบบทดสอบความเข้าใจในการฟังที่เป็นมาตรฐานมักจะมีการทดสอบความเข้าใจข้อความอยู่ด้วย การทดสอบความเข้าใจในการฟัง สามารถวัดได้ทั้งที่เป็นหน่วยความหมายย่อยและความเข้าใจสารโดยรวม เช่น

- การทดสอบย่อย
- การฟังอย่างคร่าวๆ เพื่อจับคำศัพท์ที่รู้ความหมาย
- การจับใจความสำคัญ เช่น โดยการฟังเรื่องราวหรือนิทาน สถานที่ บุคคล เหตุการณ์ ฯลฯ แล้วตั้งชื่อเรื่อง โดยการฟังบทความแล้วสรุปใจความ ด้วยการเขียนหรือตอบด้วย True / False โดยการฟังบทสนทนาแล้วเลือกภาพที่ตรงกับบทสนทนานั้นๆ

1.3 การทดสอบการรับข้อมูล เช่น

- ให้ฟังข้อความ แล้วกรอกข้อมูล หรือทำเครื่องหมายแสดงเส้นทางจุดหมายปลายทางลงในตารางหรือแผนที่
- สมมุติให้ผู้เรียนอยู่ในสถานการณ์ แล้วสรุปข้อความจากสิ่งที่ได้ยิน
- ให้ผู้เรียนฟังเฉพาะข้อความที่ต้องการและจดบันทึกไว้

1.4 การทดสอบการถ่ายทอดคำพูดหรือเรื่องราว (Transfer the oral messages)

ใช้วัดในระดับค่อนข้างสูง เป็นการทดสอบความสามารถของ 2 ทักษะที่ปรากฏในชีวิตจริง คือทักษะการรับสารและการถ่ายทอดออกเป็นทักษะการส่งสาร เช่นสมมุติให้ผู้เรียนได้รับโทรศัพท์ฝากข้อความแล้วให้จดบันทึกไว้ หรือให้นำไปส่งข่าวต่อด้วยการพูดด้วยก็ได้ ซึ่งถ้าวัดเฉพาะทักษะการรับสาร ก็อาจให้ถ่ายทอดเป็นภาษาแม่ได้ รูปแบบนี้

สามารถนำไปใช้กับนักเรียนระดับสูงได้ หรือผู้สอนเล่าเรื่องให้ผู้เรียนฟังแล้วให้ผู้เรียนไปเล่าต่อให้เพื่อนฟัง แล้วบันทึกเทปไว้สำหรับคะแนนภายหลัง

1.5 การเขียนตามคำบอก (Dictation)

แบบทดสอบการเขียนตามคำบอก สามารถทำนายความชำนาญทางภาษาที่มีอยู่ได้ และผู้สอนสามารถทราบถึงปัญหาของนักเรียนในด้านโครงสร้าง

การทดสอบการฟังนั้น อาจทำได้ในลักษณะของทักษะสัมพันธ์ระหว่างฟัง-เขียน หรือฟัง-พูด เป็นการทดสอบความสามารถ 2 ทักษะที่ปรากฏในชีวิตจริง ทักษะการรับสารและถ่ายทอดออกเป็นทักษะการส่งสาร ฯลฯ

2. การทดสอบทักษะการพูด แบ่งได้เป็น 2 ลักษณะ ดังนี้

2.1 การพูดที่มีการควบคุม สามารถทดสอบได้โดย

- การให้ตัวนะที่สามารถมองเห็นได้ แต่ผู้เรียนควรมีความคุ้นเคยกับสัญลักษณ์ที่ใช้เสียก่อน

- การให้ตัวนะที่เป็นคำพูด อาจใช้ภาษาแม่หรือภาษาที่เรียน หรือในบางครั้งอาจเขียนก็ได้

- การสอบพูดปากเปล่า ด้วยวิธีการทดสอบแบบโคลซ (Cloze)

- การเล่าเรื่อง (Narrative Task) เล่าเรื่องให้ฟังแล้วให้ไปเล่าต่อให้เพื่อนฟัง แล้วบันทึกเทปไว้

- ให้พูดตามสถานการณ์สมมุติโดยใช้ภาษาตามหน้าที่ (Function) ที่เหมาะสม

2.2 การพูดโดยอิสระในสถานการณ์การสื่อสารอย่างแท้จริง เช่น

- ให้บรรยายเหตุการณ์ในภาพชุด ถ้าเป็นระดับเริ่มเรียนอาจให้คำสั่งเป็นภาษาแม่

- ให้ความเห็นเกี่ยวกับเรื่องง่ายๆ

- ให้พูดตามหัวข้อที่กำหนดให้ ควรให้หลายๆ หัวข้อ

- ให้บรรยายสิ่งของ บุคคล ฯลฯ

- ให้พูดเพื่อสนับสนุนความคิดของตนเอง ได้แย้ง ปฏิเสธ พูดหักล้างข้อโต้แย้ง

- สนทนาและสัมภาษณ์ เนื้อหาในการสัมภาษณ์ควรเลือกให้

เหมาะสมกับระดับความสามารถและความสนใจของผู้เรียน แบบสัมภาษณ์ที่เป็นนามธรรม

ได้แก่การแสดงความคิดเห็น การให้เหตุผลในการปฏิบัติอย่างใดอย่างหนึ่ง อาจให้อ่านบทความที่เตรียมไว้ล่วงหน้า การสนทนาจะเป็นการแสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับเหตุการณ์ในสังคมปัจจุบัน

- ให้พุดนำเสนอข้อมูลจากสื่อต่างๆ เช่น บทความ ภาพ ฯลฯ
- ให้พุดสรุปจากเอกสาร
- ให้พุดเชิงวิเคราะห์โดยนำเสนอหน้าชั้น

3. การทดสอบทักษะการอ่าน เช่น

3.1 การอ่านออกเสียง การทดสอบการอ่านออกเสียงในภาษาที่สอง จะกระทำได้อีกต่อเมื่อผู้เรียนสามารถพูดภาษาที่สองได้แล้ว

3.2 การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ เป็นการทดสอบการรับข้อมูล จากหนังสือพิมพ์ วารสาร ประกาศ โฆษณา จดหมาย ฯลฯ กิจกรรมในการทดสอบทักษะการอ่าน จำแนกได้ดังนี้

- กิจกรรมที่เป็นตัวกระตุ้นให้ผู้เข้าสอบได้อ่านข้อความที่มีความยาวตามความเหมาะสม ที่เป็นงานเขียนประเภทต่างๆ เช่น บทความจากหนังสือพิมพ์และวารสาร รายงานต่างๆ ข่าวสภาพดินฟ้าอากาศ คำอธิบาย วิธีการจากแผ่นพับ คำบรรยายสถานที่ ประเพณี บุคคล บทคัดจากหนังสือวิชาการ จดหมาย ภาพชุดพร้อมกับคำบรรยาย หรือภาพเหตุการณ์พร้อมกับคำบรรยาย กราฟ ตาราง แผนภูมิ แผนภาพ ฯลฯ

- กิจกรรมที่เป็นตัวสนองตอบผู้เข้าสอบจะต้องใช้ความสามารถด้านภาษา ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับการใช้ศัพท์ สำนวน และไวยากรณ์ ประกอบกับความสามารถรวมที่ได้จากโครงสร้างความรู้ด้านสังคมและวัฒนธรรมที่มากับการใช้ภาษา กลวิธีในการหาความหมายจากการใช้บริบททางภาษาและอภิปัญญาที่เอื้อต่อความสามารถทางภาษามาใช้ร่วมกับความสามารถคาดเดาเกี่ยวกับความหมายของสารที่รับได้ด้วยการเลือกตอบจากตัวเลือกที่ให้โยงลูกศร ลากเส้น วาดภาพ ชี้ดเส้นใต้ จับคู่ เรียงลำดับข้อความใหม่ หรือเติมคำหรือข้อความให้ถูกต้องและเหมาะสม ได้ใจความ ฯลฯ

4. การทดสอบทักษะการเขียน เช่น

4.1 การเขียนเรียงความโดยมีตัวแนะให้ เช่น ให้อ่านภาพแล้วเขียนคำบรรยาย ให้ตารางชื่อบุคคลและลักษณะ แล้วให้เขียนบรรยายลักษณะของแต่ละบุคคล ให้คำหรือกลุ่มคำ แล้วเขียนเล่าเรื่อง โดยใช้หรือกลุ่มคำที่ให้ ให้บทสนทนามาแล้วให้เขียนใหม่เป็นเรื่องราว ให้สถานการณ์กำหนดขอบเขตให้เขียน ให้ฟังข้อความจากแถบบันทึกเสียง แล้วเขียน

สรุปความ การให้ตัวแนะโดยการพูด อาจเกี่ยวข้องกับทักษะการฟังด้วย ดังนั้น การให้คะแนนควรคำนึงด้วยว่า ทักษะทั้งสองชนิดเกี่ยวข้องกัน ถ้าต้องการเน้นที่ทักษะการเขียน การให้ตัวแนะด้วยการพูด จะต้องให้เข้าใจง่าย

4.2 การเขียนอย่างอิสระ วิธีนี้ผู้เรียนจะแสดงความสามารถในการลำดับความคิด การใช้คำศัพท์ที่เหมาะสม ตลอดจนการแบ่งข้อความออกเป็นตอนๆ การเลือกหัวข้อสำหรับเขียน ควรเป็นหัวข้อที่ให้นักเรียนได้ใช้ความพยายามแสดงความคิดมากกว่าแสดงเนื้อหา ลักษณะของการเขียนอาจเป็นดังนี้

- การเขียนที่มีพื้นฐานมาจากคำศัพท์ จุดประสงค์หลักของการเขียนแบบนี้เพื่อวัดความเหมาะสมของการใช้คำศัพท์

- การเขียนที่มีพื้นฐานมาจากไวยากรณ์ งานที่ให้เขียนจะเกี่ยวกับโครงสร้างที่ต้องการทดสอบ เช่น อาจให้เขียนเกี่ยวกับกิจกรรมระหว่างวันหยุดประจำภาคที่ผ่านมาเป็นเหตุการณ์ในอดีต

- การเขียนข้อความเป็นตอนๆ การเขียนชนิดนี้เน้นความสามารถในการเขียนข้อความที่รวมเป็นความคิดหลักเพียงความคิดเดียวในแต่ละย่อหน้า

- การเขียนเรียงความที่เกิดจากการกระตุ้นความคิด เป็นหัวข้อการเขียนเรียงความที่อาจได้จากเหตุการณ์ทางการเมือง ข้อโต้แย้ง เหตุการณ์ในโรงเรียน หรืออื่นๆ การให้คะแนนอาจเน้นในเรื่องการให้เหตุผล การลำดับความคิด การใช้ถ้อยคำและการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ

จากแนวคิดดังกล่าวสรุปได้ว่า การทดสอบภาษาเพื่อการสื่อสาร อาจผสมผสานลักษณะย่อยและแบบบูรณาการเข้าด้วยกัน เพื่อให้สามารถทดสอบความสามารถในการใช้ภาษาได้จริง

8.7 เกณฑ์การประเมิน (Scoring Rubrics)

โดยทั่วไป มีองค์ประกอบสำคัญ 2 ส่วน คือ

1. เกณฑ์ (Criteria) หรือแนวทางต่างๆ ที่นำมาใช้ในการพิจารณา เช่น ความถูกต้อง การใช้ภาษา ความคล่องแคล่ว ความคิดสร้างสรรค์ ฯลฯ

2. คำอธิบาย (Rubrics) หมายถึง ระดับคุณภาพของแต่ละแนวทางหรือเกณฑ์ ว่ามีความสำเร็จอยู่ในระดับใดจึงจะได้เกณฑ์

รูปแบบของเกณฑ์การประเมิน จำแนกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

1. เกณฑ์การประเมินแบบภาพรวม (Holistic Rating Scales)

เป็นแนวทางในการให้คะแนน โดยพิจารณาจากภาพรวมของผลงาน โดยนำองค์ประกอบสำคัญที่บ่งบอกถึงผลงานที่คาดหวัง มาจัดทำเป็นรายการ ระบุคำอธิบายที่บรรยายลักษณะของเกณฑ์ในแต่ละรายการเรียงร้อยต่อกัน เป็นภาพรวมที่แสดงถึงคุณภาพให้เห็นเป็นรูปธรรมที่ชัดเจนในแต่ละระดับ กำหนดเป็นเพียงคะแนนเดียวสำหรับงานหรือการปฏิบัตินั้นๆ เหมาะที่จะนำมาใช้ในการประเมินทักษะการเขียน ทักษะการพูด เช่น ในการประเมินการใช้ภาษาสำหรับการเขียนตอบแบบไม่จำกัด องค์ประกอบที่สำคัญ ได้แก่ การเลือกใช้คำศัพท์ การสื่อความ ความต่อเนื่อง ความเชื่อมโยง เครื่องหมายวรรคตอน ฯลฯ กล่าวคือ สามารถตรวจสอบความสามารถในการสื่อความ ความต่อเนื่องของแนวคิด ความคิดสร้างสรรค์ และความสละสลวยของภาษาได้

2. เกณฑ์การประเมินแบบแยกส่วน (Analytic Rating Scales)

เกณฑ์การประเมินแบบแยกส่วน คือแนวทางในการให้คะแนนโดยพิจารณาจากแต่ละส่วนของงานที่มีลักษณะการตอบที่จำกัด ซึ่งแต่ละส่วนจะต้องกำหนดแนวทางให้คะแนน โดยมีคำนิยามหรือคำอธิบายลักษณะของงานในส่วนนั้นๆ ในแต่ละระดับให้ชัดเจน กล่าวคือ กำหนดการพิจารณาเป็นประเด็นต่างๆ แยกกันในงานชิ้นเดียว ซึ่งผู้สอนจะสามารถเปรียบเทียบงานนั้นได้โดยตรงกับเกณฑ์ที่กำหนด

8.8 แนวทางในการสร้างเกณฑ์การประเมินทางภาษา

แนวทางที่จะนำมาใช้สร้างเกณฑ์ในการพิจารณาคำตอบที่แสดงความสามารถทางภาษาของผู้เรียน ควรกำหนดให้ครอบคลุมความสามารถที่ต้องการวัด และให้เหมาะสมกับศักยภาพของผู้เรียน เช่น ความถูกต้องตามหลักไวยากรณ์และโครงสร้าง ความสละสลวยของภาษา สื่อความได้ครอบคลุมประเด็นที่ต้องการ (คำสั่ง) ใช้ภาษาที่ท้าทายความสามารถ เป็นต้น จากนั้นจึงนำหัวข้อหรือแนวทางในการพิจารณานั้นมากำหนดเป็นคำอธิบายหรือบรรยายคุณภาพ กำหนดเป็นเกณฑ์การให้คะแนน แนวทางหรือหัวข้อ สำหรับการประเมินทางภาษาควรพิจารณาเป็น 4 แนวทาง ดังนี้

1. เกณฑ์การปฏิบัติ (Pragmatic Criteria) ประเด็นที่ควรนำมาพิจารณา ได้แก่ การปฏิบัติตนของผู้เรียนที่แสดงถึงความสามารถทางภาษา เช่น การวาดภาพตามคำสั่งที่ได้ฟังหรืออ่าน หรืออาจจะเป็นการใช้ภาษาเพื่อสื่อความถึงสิ่งที่เขาควรปฏิบัติ เช่น ใช้ภาษาเขียนลำดับขั้นตอนการทำงานของตนเองได้

2. เกณฑ์ทางภาษา (Linguistic Criteria) ควรให้ครอบคลุมทั้ง การใช้คำศัพท์ (Lexicon) รูปแบบประโยค (Syntax) ความถูกต้องในการออกเสียงสำหรับการพูด (Phonology) และการเรียบเรียงคำในประโยค (Morphology)

3. เกณฑ์ทางวัฒนธรรม (Cultural Criteria) ต้องคำนึงถึงขนบธรรมเนียม ประเพณี และแนวปฏิบัติอันเป็นวัฒนธรรมที่แสดงออกทางภาษา เช่น การตอบรับการขอบคุณ การขอโทษ เป็นต้น

4. เกณฑ์ด้านยุทธศาสตร์การสื่อสาร (Strategic Criteria) ควรได้พิจารณา ยุทธศาสตร์ของผู้สอบที่จะทำให้การสื่อสารสามารถดำเนินไปได้อย่างราบรื่น เกิดความเข้าใจ กันตามจุดมุ่งหมาย ยุทธศาสตร์ต่างๆ เหล่านี้ ได้แก่ น้ำเสียง ภาษา ท่าทาง การใช้ภาษา เทียบเคียง ภาษาที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว สภาวะทางอารมณ์ เป็นต้น

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามมาตรฐานการเรียนรู้

การตรวจสอบผลการจัดการเรียนรู้ที่ยึดมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเป้าหมาย ผู้สอนควรดำเนินการ ดังนี้

1. กำหนดตัวบ่งชี้ (Performance Descriptors/Indicator) สำหรับผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายปี/รายภาค (มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น) แต่ละข้อ ให้สอดคล้องกับวัยของผู้เรียน และได้นำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนแล้ว (ที่ได้นำไปกำหนดเป็นจุดประสงค์การเรียนรู้ปลายทาง/นำทางไว้แล้ว)

2. เลือกตัวบ่งชี้ ที่จะใช้เป็นตัวแทนของผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายปี/ภาค (มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น) ซึ่งเป็นความสามารถที่ต้องการให้ผู้เรียนได้แสดงออก และใช้เป็นเกณฑ์ในการประเมิน เพื่อตรวจสอบผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนตามมาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนด

3. ออกแบบภาระงานให้ผู้เรียนได้แสดงออกถึงความสามารถทางภาษา ตามตัวบ่งชี้ที่ได้เลือกไว้/ตามเกณฑ์การประเมิน ภาระงานที่ใช้ในการประเมินจะสามารถใช้วัดตัวบ่งชี้ได้หลายๆ ตัวในหลายๆ มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น การออกแบบภาระงานนั้น จะต้องครอบคลุมทั้ง 3 องค์ประกอบ คือ บริบท งานที่ต้องทำ (การใช้ภาษา) และบทบาทของผู้เรียน ในการประเมินทางภาษา องค์ประกอบทั้งสามจะถูกกำหนดเป็นสถานการณ์ (situation) และภาระงาน (task)

4. กำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ซึ่งผู้สอนสามารถเลือกใช้เกณฑ์ประเมินแบบแยกส่วนหรือเกณฑ์ประเมินรวมก็ได้ ซึ่งเกณฑ์แต่ละตัวก็คือ ตัวบ่งชี้ตามมาตรฐาน

การเรียนรู้ช่วงชั้นแต่ละข้อที่ได้เลือกไว้ และผลการประเมินก็จะสามารถใช้ตรวจสอบมาตรฐานการเรียนรู้ที่เป็นเป้าหมายในการจัดการเรียนการสอน

5. ตรวจสอบ ทบทวน ความสอดคล้องและความเหมาะสมของภาระงานกับเกณฑ์การประเมินปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปใช้ในการทดสอบจริง

จากการศึกษาการประเมินผลทางภาษา การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามมาตรฐานการเรียนรู้ สรุปได้ว่า การประเมินผลทางภาษาจะต้องประเมินความรู้ และทักษะทางภาษาที่ใช้ในสถานการณ์สื่อสารตามสภาพจริง รวมทั้งต้องประเมินสมรรถภาพในการสื่อสารด้วย ซึ่งแบ่งเป็นสมรรถภาพย่อยได้ 4 สมรรถภาพ คือ สมรรถภาพทางภาษา สมรรถภาพทางภาษาศาสตร์และวัฒนธรรม สมรรถภาพทางการเรียบเรียงถ้อยคำ และสมรรถภาพทางยุทธศาสตร์ นอกจากนี้ในการประเมินจะต้องกำหนดจุดประสงค์ในการประเมินและแยกประเด็นในการประเมินให้ชัดเจน ซึ่งเครื่องมือในการวัดและประเมินผลทางภาษาจะมีความหลากหลายและแตกต่างกันตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่จัดลำดับความยากง่ายจากแบบจำกัดคำตอบไปสู่คำตอบแบบอิสระ ลักษณะของข้อสอบที่ใช้ประเมินทักษะทางภาษาจะมี 4 ประเภทใหญ่ๆ คือการปฏิบัติจริง ข้อทดสอบทั่วไป การสังเกตและการรับรู้ และการสื่อสาร ส่วนบุคคล ส่วนเกณฑ์การประเมินมีองค์ประกอบสำคัญ 2 ส่วนคือ เกณฑ์หรือแนวทางต่างๆ ที่นำมาใช้ในการพิจารณา และคำอธิบายถึงระดับคุณภาพของแต่ละแนวทางหรือเกณฑ์ว่ามีความสำเร็จอยู่ในระดับใด รูปแบบของเกณฑ์การประเมินมี 2 ประเภทคือ เกณฑ์การประเมินแบบภาพรวมและเกณฑ์การประเมินแบบแยกส่วน ซึ่งเกณฑ์การประเมินแบบแยกส่วนจะแยกพิจารณาเป็นประเด็นๆ จากงานชิ้นเดียว ส่วนการวัดและประเมินผลตามมาตรฐานการเรียนรู้สรุปได้ 5 ขั้นตอน คือ กำหนดตัวบ่งชี้ เลือกตัวบ่งชี้ ออกแบบภาระงาน กำหนดเกณฑ์การให้คะแนน และตรวจสอบทบทวนความสอดคล้องและเหมาะสมของภาระงานกับเกณฑ์การประเมิน ปรับปรุงและแก้ไขก่อนนำไปทดสอบจริง ซึ่งในงานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้จัดการเรียนรู้แบบบูรณาการที่กำหนดเนื้อหาหัวข้อใหญ่ และหัวข้อย่อยที่สัมพันธ์เชื่อมโยงกับสาระการเรียนรู้อื่น โดยยึดสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) เป็นหลัก ใช้การวัดและประเมินผลตามสภาพจริงในการวัดและประเมินผลทางภาษา โดยจะยึดหลักเกณฑ์และแนวทางของการวัดและประเมินผลทางภาษาที่เป็นการประเมินผลการเรียนรู้ตามมาตรฐานการเรียนรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และในการสร้างแบบทดสอบเพื่อวัดและประเมินความสามารถของผู้เรียนด้านภาษานั้น ทำได้โดยยึดหลักเกณฑ์และครอบคลุมในเนื้อหาที่ทำการวิจัย ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยเป็นผู้คัดเลือก

เนื้อหาที่จะทำการทดลองและจัดทำแบบทดสอบด้วยตนเอง โดยแบบทดสอบจะวัดความสามารถทางด้านภาษาของผู้เรียนทั้ง 4 ทักษะ คือ การฟัง การพูด การอ่านและการเขียน

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่ 2 ที่นำมาเชื่อมโยง

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้กำหนดสาระและมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเกณฑ์ในการกำหนดคุณภาพของผู้เรียน เมื่อเรียนจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งกำหนดไว้เฉพาะส่วนที่จำเป็นสำหรับเป็นพื้นฐานในการดำรงชีวิตให้มีคุณภาพ สำหรับสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ตามความสามารถ ตามความถนัด และความสนใจของผู้เรียน สถานศึกษาสามารถพัฒนาเพิ่มเติมได้ ดังรายละเอียดต่อไปนี้ (กรมวิชาการ. 2544 : 12 - 20)

1. กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

สาระที่ 1 : การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 : ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาและสร้างวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่ 2

1. สามารถอ่านได้คล่องและอ่านได้เร็วขึ้น เข้าใจความหมายของคำ สำนวน ไวยากรณ์ การบรรยาย การพรรณนา การเปรียบเทียบ การใช้บริบท เข้าใจความหมายของถ้อยคำ สำนวนและเนื้อเรื่อง และใช้แหล่งความรู้พัฒนาความสามารถการอ่าน
2. สามารถแยกข้อเท็จจริง และข้อคิดเห็นวิเคราะห์ความ ตีความ สรุปความหาคำสำคัญในเรื่องที่อ่าน และใช้แผนภาพโครงเรื่อง หรือแผนภาพความคิด พัฒนาความสามารถการอ่าน นำความรู้ความคิดจากการอ่านไปใช้แก้ปัญหาตัดสินใจ คาดการณ์ และใช้การอ่านเป็นเครื่องมือการพัฒนาตน การตรวจสอบความรู้และค้นคว้าเพิ่มเติม
3. สามารถอ่านในใจและอ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรอง ได้คล่อง และรวดเร็วถูกต้องตามลักษณะคำประพันธ์และอักขระ และจำบทร้อยกรองที่มีคุณค่าทางความคิด และความงามทางภาษา สามารถอธิบายความหมายและคุณค่า นำไปใช้อ้างอิง เลือกอ่านหนังสือและสื่อสารสนเทศ ทั้งสื่อสิ่งพิมพ์และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ตามจุดประสงค์อย่างกว้างขวาง มีมารยาทการอ่านและนิสัยรักการอ่าน

สาระที่ 2 : การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1 : ใช้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่างๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศ และรายงาน การศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่ 2

1. สามารถเขียนเรียงความ ย่อความชี้แจงการปฏิบัติงาน การรายงาน เขียนจดหมายสื่อสารได้เหมาะสมกับโอกาสและจุดประสงค์ เขียนเรื่องราวจากจินตนาการ หรือเรื่องราวที่สัมพันธ์กับชีวิตจริง รวมทั้งใช้กระบวนการเขียนพัฒนางานเขียน
2. มีมารยาทการเขียนและนิสัยรักการเขียนและการศึกษาค้นคว้า โดยใช้ทักษะการเขียนจดบันทึกข้อมูลความรู้ ประสพการณ์เหตุการณ์ และการสังเกตอย่างเป็นระบบ นำวิธีการของแผนภาพความคิดมาพัฒนางานเขียนและการรายงาน และเขียนสื่อสาร ได้ตามจุดประสงค์อย่างมีมารยาททางสังคม

สาระที่ 3 : การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท 3.1 : สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูด แสดงความรู้ ความคิด ความรู้สึกในโอกาสต่างๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่ 2

1. สามารถจับประเด็นสำคัญ และรายละเอียด ยกข้อเท็จจริงและ ข้อคิดเห็น สรุปความ วิเคราะห์เรื่องตามข้อเท็จจริง เข้าใจจุดประสงค์ของเรื่อง และของผู้พูด เข้าใจถ้อยคำ การใช้คำเสียง กิริยาท่าทางของผู้พูด สามารถรับสารจากการฟังและการดู โดย ตั้งข้อสังเกตเปรียบเทียบกับประสบการณ์ในชีวิตจริง แสดงความรู้ ความคิดเห็นจากเรื่องที่ฟัง และดูอย่างกว้างขวาง
2. สามารถสนทนาได้ตอบพูดแสดงความรู้ ความคิด พูดวิเคราะห์ เรื่องราว พูดต่อหน้าชุมชน และพูดรายงาน โดยใช้ถ้อยคำที่เหมาะสมเรื่องและจุดประสงค์ ตามหลักการพูด มีมารยาทการฟัง การดู และการพูด

สาระที่ 4 : หลักการใช้ภาษา

มาตรฐาน ท 4.1 : เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้ เป็นสมบัติของชาติ

มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่ 2

1. สามารถสะกดคำในวงคำศัพท์ ที่กว้างและยากขึ้น อ่านและเขียนคำได้ถูกต้องคล่องแคล่ว
2. สามารถใช้กลุ่มคำตามชนิดและหน้าที่มาเรียบเรียงเป็นประโยคสื่อสารได้ชัดเจนรู้จักใช้คำที่มีความหมายโดยตรงและความหมายโดยนัย
3. สามารถใช้ภาษาในการสนทนาเชื้อเชิญ ชักชวนปฏิเสธ ที่แจ่มชัดด้วยถ้อยคำสุภาพ

มาตรฐาน ท 4.2 : สามารถใช้ภาษาแสวงหาความรู้ เสริมสร้างลักษณะนิสัยบุคลิกภาพและความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรม อาชีพ สังคม และชีวิตประจำวัน

มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่ 2

1. สามารถใช้ทักษะทางภาษาเป็นเครื่องมือการเรียนรู้ การแสวงหาความรู้และการดำรงชีวิตและการอยู่ร่วมกันในสังคม และใช้เทคโนโลยีการสื่อสารพัฒนาความรู้
2. เข้าใจระดับของภาษา ลักษณะของภาษาพูดและภาษาเขียน ใช้ภาษาได้ถูกต้องเหมาะกับบุคคลและสถานการณ์ ใช้ภาษาในกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่างๆ ในการพัฒนาความรู้เห็นคุณค่าการใช้ตัวเลขไทย
3. ใช้ภาษาอย่างถูกต้องมีคุณธรรม โดยการพูดและเขียนตามความเป็นจริง และเหมาะสมแก่สถานการณ์ไม่สร้างความเสียหายแก่ผู้อื่น ใช้ภาษาอย่างสร้างสรรค์เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม และสร้างความสามัคคีสอดคล้องกับขนบธรรมเนียมประเพณี และวัฒนธรรม เข้าใจการใช้ภาษาของกลุ่มบุคคลในชุมชน

2. กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์

ประกอบด้วยสาระและมาตรฐาน ดังนี้ (กรมวิชาการ. 2544 : 8 - 26)

สาระที่ 1 : จำนวนและการดำเนินการ

มาตรฐาน ค 1.1 : เข้าใจถึงความหลากหลายของการแสดงจำนวน และการใช้จำนวนในชีวิตจริง

มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่ 2

1. มีความคิดรวบยอดและความรู้ลึกเชิงจำนวน (Number sense) เกี่ยวกับจำนวนนับ เศษส่วน และทศนิยม

2. อ่าน เขียนตัวหนังสือและตัวเลขแสดงจำนวนนับเศษส่วน ทศนิยม และร้อยละได้

3. เปรียบเทียบจำนวนนับ เศษส่วน ทศนิยมและร้อยละได้

มาตรฐาน ค 1.2 : เข้าใจถึงผลที่เกิดขึ้นจากการดำเนินการของจำนวน และความสัมพันธ์ระหว่างการดำเนินการต่างๆ และสามารถใช้ในการดำเนินการแก้ปัญหาได้

มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่ 2

1. มีความคิดรวบยอดเกี่ยวกับการบวก การลบ การคูณ และการหาร จำนวนนับ เศษส่วน ทศนิยมและร้อยละ

2. บวก ลบ คูณ และหารจำนวนนับ ศูนย์ เศษส่วน และทศนิยม พร้อมทั้งตระหนักถึงความสมเหตุสมผลของคำตอบที่ได้

3. อธิบายผลที่ได้จากการบวก การลบ การคูณ และการหารจำนวนนับ ศูนย์ เศษส่วน และทศนิยม พร้อมทั้งบอกความสัมพันธ์ระหว่างการดำเนินการของจำนวนต่างๆ ได้

4. แก้ปัญหาเกี่ยวกับการบวก การลบ การคูณ และการหารจำนวนนับ ศูนย์ เศษส่วน ทศนิยม และร้อยละ พร้อมทั้งตระหนักถึงความสมเหตุสมผลของคำตอบที่ได้ และสามารถสร้างโจทย์ได้

มาตรฐาน ค 1.3 : ใช้การประมาณค่าในการคำนวณและแก้ปัญหาได้

มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่ 2

1. บวก ลบ คูณ หาร จำนวนนับ เศษส่วน ทศนิยม โดยการประมาณได้

2. เข้าใจเกี่ยวกับการประมาณค่า และนำไปใช้แก้ปัญหาได้

มาตรฐาน ค 1.4 : เข้าใจในระบบจำนวนและสามารถนำสมบัติเกี่ยวกับจำนวนไปใช้ได้

มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่ 2

1. เข้าใจเกี่ยวกับหลักและค่าประจำหลัก และสามารถเขียนจำนวนในรูปกระจาย

2. เข้าใจคุณสมบัติต่างๆ เกี่ยวกับจำนวนนับและศูนย์ พร้อมทั้งสามารถนำสมบัติไปใช้ในการคำนวณได้

3. เข้าใจเกี่ยวกับ ห.ร.ม. และ ค.ร.น. และสามารถนำไปใช้ได้

สาระที่ 6 : ทักษะ/กระบวนการทางคณิตศาสตร์

มาตรฐาน ค 6.1 : มีความสามารถในการแก้ปัญหา

มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่ 2

1. ใช้วิธีการที่หลากหลายแก้ปัญหาได้
2. ใช้ความรู้ทางคณิตศาสตร์และเทคโนโลยี แก้ปัญหาในสถานการณ์

จริงได้

มาตรฐาน ค 6.4 : มีความสามารถในการเชื่อมโยงความรู้ต่างๆ ทางคณิตศาสตร์และเชื่อมโยงคณิตศาสตร์กับศาสตร์อื่นๆ ได้

มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่ 2

1. นำความรู้ทางคณิตศาสตร์ไปเชื่อมโยงในการเรียนรู้เนื้อหาต่างๆ ในวิชาคณิตศาสตร์และเชื่อมโยงคณิตศาสตร์กับวิชาอื่นได้
2. นำความรู้และทักษะจากการเรียนคณิตศาสตร์ไปประยุกต์ในการเรียนรู้สิ่งต่างๆ และในชีวิตจริงได้

มาตรฐาน ค 6.5 : มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์

มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่ 2

1. มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการทำงาน

3. กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์

ประกอบด้วยสาระและมาตรฐาน ดังนี้ (สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. 2546 : 1-29)

สาระที่ 1 : สิ่งมีชีวิตกับกระบวนการดำรงชีวิต

มาตรฐาน ว 1.1 : เข้าใจหน่วยพื้นฐานของสิ่งมีชีวิต ความสัมพันธ์ของโครงสร้างและหน้าที่ของระบบต่างๆ ของสิ่งมีชีวิตที่ทำงานสัมพันธ์กัน มีกระบวนการสืบเสาะหาความรู้ สื่อสารสิ่งที่เรียนรู้ และนำความรู้ไปใช้ในการดำรงชีวิตของตนเองและดูแลสิ่งมีชีวิต

มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่ 2

1. สืบรวจตรวจสอบ สืบค้นข้อมูล อภิปราย และอธิบายโครงสร้างและหน้าที่ของโครงสร้างต่างๆ ของพืช วัฏจักรชีวิต การสืบพันธุ์และการขยายพันธุ์พืช บ้างบาง

ประการที่จำเป็นต่อการเจริญเติบโต การสังเคราะห์ด้วยแสง การตอบสนองต่อสภาพแวดล้อม และนำความรู้ไปใช้ประโยชน์

2. สืบค้นตรวจสอบ สืบค้นข้อมูล อภิปราย และอธิบายการทำงานที่สัมพันธ์กันของอวัยวะต่างๆ ของสัตว์ ปัจจัยบางประการที่จำเป็นต่อการเจริญเติบโต วัฏจักรชีวิต การสืบพันธุ์ พฤติกรรมของสัตว์ และการนำความรู้ไปใช้

3. สืบค้น สืบค้นข้อมูล อภิปราย และอธิบายเกี่ยวกับสารอาหารและความจำเป็นที่ร่างกายต้องการสารอาหารที่ได้สัดส่วนเหมาะสมกับเพศ วัย

4. สืบค้นข้อมูล อภิปราย และอธิบายการทำงานร่วมกันของระบบต่างๆ ของร่างกายมนุษย์ที่ทำให้ดำรงชีวิตได้อย่างปกติ และการเจริญเติบโต จากวัยแรกเกิดจนถึงวัยผู้ใหญ่รวมทั้งผลของการได้รับสารบางชนิดที่มีต่อการทำงานของระบบในร่างกาย และการนำความรู้ไปใช้ปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง

4. กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

ประกอบด้วยสาระและมาตรฐาน ดังนี้ (กรมวิชาการ. 2544 : 11 - 27)

สาระที่ 5 : ภูมิศาสตร์

มาตรฐาน ส 5.2 : เข้าใจปฏิสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับสภาพแวดล้อมทางกายภาพ ที่ก่อให้เกิดการสร้างสรรค์วัฒนธรรม และมีจิตสำนึก อนุรักษ์ ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่ 2

1. รู้ลักษณะเฉพาะความสำคัญและความแตกต่างของสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติและทรัพยากรธรรมชาติในภูมิภาคต่างๆ ของไทย ตระหนักถึงความจำเป็น วิธีการกระจายและแลกเปลี่ยนทรัพยากรระหว่างท้องถิ่น เข้าใจสาเหตุผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติและทรัพยากรในท้องถิ่นและประเทศ

2. เข้าใจความแตกต่างของสิ่งแวดล้อมทางสังคมวัฒนธรรม และวิถีชีวิตในภูมิภาคต่างๆ ของไทย เข้าใจลักษณะการตั้งถิ่นฐานของประชากรและการอพยพย้ายถิ่น ภูมิเ็จและรักษาสิ่งแวดล้อมทางสังคม วัฒนธรรมของท้องถิ่น และประเทศ

3. เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติกับสิ่งแวดล้อมทางสังคมและวัฒนธรรม ตระหนักถึงผลจากการกระทำของมนุษย์ที่มีต่อสิ่งแวดล้อม ดำเนินชีวิตตามแนวทางการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม

มีส่วนร่วมแก้ปัญหาและส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม

5. กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา

ประกอบด้วยสาระและมาตรฐาน ดังนี้ (กรมวิชาการ. 2544 : 7 - 16)

สาระที่ 4 : การสร้างเสริมสุขภาพ สมรรถภาพและการป้องกันโรค

มาตรฐาน พ 4.1 : เห็นคุณค่า และมีทักษะในการสร้างเสริมสุขภาพ การดำรงสุขภาพ การป้องกันโรค และการสร้างเสริมสมรรถภาพเพื่อสุขภาพ

มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่ 2

1. วิเคราะห์ผลของการมีพฤติกรรมสุขภาพที่ดี
2. วิเคราะห์ผลกระทบของพฤติกรรมที่มีต่อการดำรงสุขภาพ และการป้องกันโรค
3. สามารถเลือกบริโภคอาหาร ผลิตภัณฑ์สุขภาพ ข้อมูลข่าวสาร และบริการสุขภาพ
4. สามารถจัดการกับอารมณ์และความเครียดเมื่อประสบปัญหา
5. ออกกำลังกาย พักผ่อน เวลาให้เป็นประโยชน์ และเลือกใช้ แหล่งบริการสุขภาพที่เหมาะสม
6. ทดสอบสมรรถภาพทางกาย เพื่อสุขภาพด้วยวิธีง่ายๆ
7. สร้างเสริมสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพได้เหมาะสม กับความแตกต่าง และความต้องการของแต่ละคน
8. ปรับปรุงระดับสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพได้ด้วยวิธีง่ายๆ

6. กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

ประกอบด้วยสาระและมาตรฐาน ดังนี้ (กรมวิชาการ. 2544 : 7 - 15)

สาระที่ 1 : ทัศนศิลป์

มาตรฐาน ศ 1.1 : สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ตามจินตนาการ ความคิด สร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่างานทัศนศิลป์ ถ่ายทอด ความรู้สึก ความคิด ต่องานศิลปะอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่ 2

1. สื่อความคิด จินตนาการ ความรู้สึก ความประทับใจด้วยวิธีการต่างๆ อย่างมั่นใจ
2. สำรวจ ทดลอง สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ คิดริเริ่มสร้างสรรค์ใช้ทัศนธาตุ โดยใช้เทคนิควิธีการใหม่ๆ ในการสร้างงานทัศนศิลป์ตามความสนใจ
3. เลือกใช้วัสดุอุปกรณ์ในการทำกิจกรรมทัศนศิลป์ได้อย่างเหมาะสมปลอดภัยและมีความรับผิดชอบ
4. แสดงออกถึงความรู้สึกในการรับรู้ความงามด้วยวิธีการต่างๆ ตามความสนใจ
5. แสดงความคิดเห็นอธิบายความหมายของงานทัศนศิลป์ ทัศนธาตุ และความงามของศิลปะ
6. นำความรู้และวิธีการทางทัศนศิลป์ไปใช้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นๆ และชีวิตประจำวัน

สาระที่ 2 : ดนตรี

มาตรฐาน ศ 2.1 : เข้าใจและแสดงออกทางดนตรีอย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์วิพากษ์วิจารณ์ คุณค่า ถ่ายทอดความรู้สึกความคิดต่อดนตรีอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่ 2

1. เข้าใจเสียงที่บรรเลงเครื่องดนตรีชนิดต่างๆ ทั้งบรรเลงเดี่ยวและบรรเลงเป็นวง ระบุได้ว่าพื้นฐานทางดนตรีสามารถใช้ในการสื่อความรู้สึก
2. ชี้นำและบรรเลง ดนตรี โดยใช้ประสบการณ์ จินตนาการจากการสังเกต องค์ประกอบดนตรี และเทคนิคเบื้องต้นให้ได้ผลตามความต้องการ
3. ใช้และเก็บรักษาเครื่องดนตรีได้อย่างถูกต้องปลอดภัย
4. แสดงออกถึงความรู้สึกในการรับรู้ ความไพเราะของเสียงดนตรีด้วยวิธีการต่างๆ ตามความสนใจ
5. แสดงความคิดเห็นเรื่ององค์ประกอบดนตรีตามหลักการทางดนตรี
6. สร้างสรรค์ทางดนตรี และนำความรู้ทางดนตรีไปใช้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นๆ และชีวิตประจำวันได้

มาตรฐาน ศ 2.2 : เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างดนตรี ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม เห็นคุณค่าของดนตรี ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และสากล

มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่ 2

1. รู้ว่าดนตรีสะท้อนให้เห็นถึงแหล่งที่มา
2. ฟังพอใจและยอมรับในภูมิปัญญาของการสร้างงานดนตรี การสืบทอดงานดนตรีที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล

7. กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี

ประกอบด้วยสาระและมาตรฐาน ดังนี้ (กรมวิชาการ. 2544 : 7 - 17)

สาระที่ 1 : การดำรงชีวิตและครอบครัว

มาตรฐาน ง 1.1 : เข้าใจ มีความคิดสร้างสรรค์ มีทักษะ มีคุณธรรมมีจิตสำนึกในการใช้พลังงานทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมในการทำงาน เพื่อการดำรงชีวิตและครอบครัวที่เกี่ยวกับงานบ้าน งานเกษตร งานช่าง งานประดิษฐ์และงานธุรกิจ

มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่ 2

1. เข้าใจความหมาย ความสำคัญ ประโยชน์ หลักการ วิธีการ ขั้นตอน กระบวนการทำงาน การจัดการและสามารถทำงานตามขั้นตอน
2. เลือกใช้ เก็บบำรุง รักษาเครื่องมือ เครื่องใช้ วัสดุและอุปกรณ์ที่ใช้ในการทำงาน
3. มีความคิดริเริ่มในการทำงาน
4. ทำงานด้วยความรับผิดชอบ ขยัน ซื่อสัตย์ ประหยัด อดออม อดทน
5. ใช้พลังงาน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในการทำงานอย่างคุ้มค่าและถูกวิธี

มาตรฐาน ง 1.2 : มีทักษะ กระบวนการทำงาน และการจัดการ การทำงานเป็นกลุ่ม การแสวงหาความรู้ สามารถแก้ปัญหาในการทำงาน รักการทำงาน มีเจตคติที่ดีต่องาน

มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่ 2

1. สามารถวิเคราะห์งาน วางแผนการดำเนินงาน ปฏิบัติงานตามแผน และประเมินการดำเนินงาน

2. สามารถทำงานในฐานะผู้นำ/สมาชิกในกลุ่ม และสร้างสัมพันธภาพที่ดีในกลุ่ม
3. สามารถค้นคว้า รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการทำงานจากแหล่งความรู้ด้วยวิธีการต่างๆ
4. สามารถวิเคราะห์ปัญหา สาเหตุของปัญหา และแก้ปัญหาด้วยวิธีการเหมาะสม
5. มีความตั้งใจ เอาใจใส่และทำงานจนสำเร็จ พอใจและยอมรับการทำงาน ทำงานอย่างมีความสุข มีกิจนิสัยในการทำงานด้วยความประณีตรอบคอบ ปลอดภัย และสะอาด

สาระที่ 4 : เทคโนโลยีสารสนเทศ

มาตรฐาน ง 4.1 : เข้าใจ เห็นคุณค่า และใช้กระบวนการเทคโนโลยีสารสนเทศในการสืบค้นข้อมูล การเรียนรู้ การสื่อสาร การแก้ปัญหา การทำงานและอาชีพอย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และมีคุณธรรม

มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่ 2

1. เห็นความสำคัญของข้อมูลและแหล่งข้อมูล
2. รวบรวมข้อมูลที่สนใจได้ตรงตามวัตถุประสงค์จากแหล่งข้อมูลต่างๆ ที่เชื่อถือได้
3. จัดเก็บรักษาข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในรูปแบบต่างๆ
4. รู้จักชื่อและหน้าที่ของอุปกรณ์พื้นฐานทางเทคโนโลยีสารสนเทศ
5. เข้าใจหลักการทำงานเบื้องต้นและประโยชน์ของคอมพิวเตอร์
6. เข้าใจขั้นตอนการใช้งานคอมพิวเตอร์
7. ใช้คอมพิวเตอร์ในการค้นหาข้อมูล และความรู้จากแหล่งข้อมูล
8. นำเสนอข้อมูลในรูปแบบที่เหมาะสม
9. เข้าใจหลักการทำงานเบื้องต้นของการแก้ปัญหา
10. ใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสร้างชิ้นงานจากจินตนาการหรืองานที่ทำในชีวิตประจำวันอย่างมีจิตสำนึก และมีความรับผิดชอบ

จากการศึกษาสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่ 2 ทั้ง 7 กลุ่มสาระการเรียนรู้ที่มีความสัมพันธ์กับหน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ นั้น พอสรุปได้ดังนี้

1. กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ การฟัง การพูด การอ่าน การเขียน และหลักการใช้ภาษา
2. กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย การอ่าน การฟัง ดู ฟัง การเขียน
3. กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ จำนวนและการดำเนินการ ได้แก่ การตรง
4. กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ ได้แก่ อาหารและสารอาหารที่มีประโยชน์ ต่อร่างกาย
5. กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ได้แก่ การทำงาน ร่วมกับผู้อื่น วัฒนธรรมในการรับประทานอาหาร ความแตกต่างทางวัฒนธรรมต่างๆ
6. กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี การประกอบอาหาร และเครื่องดื่ม การสืบค้นข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต
7. กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ การร้องเพลง การวาดภาพ
8. กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา การสร้างเสริมสุขภาพ ได้แก่ สุขนิสัยในการเลือกบริโภคอาหาร

การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ได้กำหนดแนวทางการปฏิรูปการศึกษา โดยมุ่งเน้นให้ความสำคัญกับผู้เรียนเป็นหลัก เพื่อเป็นการเตรียมการรองรับกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลกในด้านเทคโนโลยี สังคม เศรษฐกิจการเมือง การเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาเต็มศักยภาพ สามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองและรู้จักแสวงหาความรู้ได้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต สาระสำคัญที่นำมาสู่การปฏิรูปการศึกษาในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 มีทั้งสิ้น 9 หมวด โดยหมวดที่ 4 ที่ว่าด้วยแนวการจัดการศึกษา ซึ่งเป็นการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ถือว่าเป็นหัวใจของการปฏิรูปการศึกษา ในที่นี้ขออธิบายการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญตามที่กรมวิชาการและคณะอนุกรรมการปฏิรูปการเรียนรู้ กระทรวงศึกษาธิการ (กรมวิชาการ. 2544 : 5 - 9) ได้รวบรวมไว้ดังนี้

1. ทฤษฎีและหลักการการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ หรือผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง มีแนวคิดในการจัดการศึกษา ดังนี้

มาร์ติน (Martin, et al. 1994 : 44 , อ้างถึงใน พิมพันธ์ เดชะคุปต์. 2546 : 6)

แนวคิดของการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีแนวคิดจากปรัชญา คอนสตรัคติวิซึม (Constructivism) ที่เชื่อว่าการเรียนรู้เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นภายใน ผู้เรียน ผู้เรียนเป็นผู้สร้างความรู้จากความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งที่พบเห็นกับความรู้ความเข้าใจ ที่มีอยู่เดิม เป็นปรัชญาที่มีข้อสันนิษฐานว่า ความรู้ไม่สามารถแยกจากความอยากรู้ ความรู้ ได้มาจากการสร้างเพื่ออธิบาย

บังอร พุดผคง (2544 : 27) กล่าวถึงแนวคิด ทฤษฎีการจัดการเรียนการสอนที่ เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญว่า Carl R. Rogers เป็นผู้คิดค้นและใช้คำว่า เด็กเป็นศูนย์กลาง (Child-Centred) ซึ่งมีแนวคิดพื้นฐานมาจากปรัชญาทางการศึกษาแบบพิพัฒนนิยม (Progressivism) ซึ่งมีความเชื่อว่า การเรียนรู้เกิดจากความต้องการของผู้เรียนเอง ผู้เรียน ควรมีอิสรภาพที่จะเลือกเรียนตามความต้องการและความสนใจของตน ดังนั้นการเรียน การสอนจึงเน้นที่ตัวผู้เรียนเป็นสำคัญ และถือว่าการทำกิจกรรมสำคัญกว่าที่จะให้นักเรียน เป็นผู้คอยรับความรู้เท่านั้น

จากการศึกษาแนวคิดการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญข้างต้น สรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญถือเป็น วิธีการสำคัญที่สามารถสร้างและ พัฒนาผู้เรียนให้เกิดคุณลักษณะต่างๆ ที่ต้องการในยุคโลกาภิวัตน์ เนื่องจากการจัดการ เรียนรู้ที่ให้ความสำคัญแก่ผู้เรียน ส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักการเรียนรู้ด้วยตนเอง เรียนในเรื่องที่ สอดคล้องกับความสามารถและความต้องการของตนเอง และได้พัฒนาศักยภาพของตนเอง อย่างเต็มที่ ซึ่งแนวคิดการจัดการศึกษานี้เป็นแนวคิดที่มีรากฐานจากปรัชญาการศึกษาและ ทฤษฎีการเรียนรู้ต่างๆ ที่ได้พัฒนามาอย่างต่อเนื่องยาวนาน และเป็นแนวทางที่ได้รับการ พิสูจน์ว่า สามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะที่ต้องการอย่างได้ผล ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัย ได้นำแนวคิดการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียน การสอนโดยจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้ความสำคัญแก่ผู้เรียน ส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักการเรียนรู้ด้วย ตนเอง เน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้ให้มากที่สุด และให้ผู้เรียนเกิด ประสบการณ์การเรียนรู้เต็มตามความสามารถ สอดคล้องกับความถนัด ความสนใจ และ ความต้องการของผู้เรียน

2. ความหมายของการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ หรือการเรียนรู้ที่ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง หมายถึง กระบวนการเรียนรู้ที่ผู้สอนได้จัดหรือดำเนินการให้สอดคล้องกับผู้เรียนตามความแตกต่างระหว่างบุคคล ความสามารถทางปัญญา วิธีการเรียนรู้โดยบูรณาการคุณธรรม ค่านิยมอันพึงประสงค์ให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการปฏิบัติจริง ได้พัฒนากระบวนการคิด วิเคราะห์ ศึกษา ค้นคว้า ทดลอง และแสวงหาความรู้ด้วยตนเองตามความถนัด ความสนใจ ด้วยวิธีการ กระบวนการและแหล่งการเรียนรู้ที่หลากหลายที่เชื่อมโยงกับชีวิตจริง ทั้งในและนอกห้องเรียน มีการวัดประเมินผลตามสภาพจริง ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ตามมาตรฐาน หลักสูตรกำหนด

แมมชัค และคณะ (Mamchak and others. 1982 : 86) กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง หรือผู้เรียนเป็นสำคัญ หมายถึงการจัดการเรียนการสอนโดยให้ผู้เรียนใช้กระบวนการสร้างความรู้ด้วยตนเองและเน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียน อีกทั้งยังเป็นวิธีที่จะฝึกให้ผู้เรียนรู้จักการทำงานร่วมกับผู้อื่นและเป็นการเรียนรู้วิธีการแก้ปัญหาเฉพาะหน้าในแต่ละบริบท ซึ่งสอดคล้องกับ ทิวเดอร์ (Tudor. 1996 : 25) ส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักเรียนรู้ด้วยตนเอง และ (วัฒนาพร ระงับทุกข์. 2542 : 4) ให้เกิดประสบการณ์การเรียนรู้เต็มตามความสามารถสอดคล้องกับความถนัด ความสนใจ และความต้องการของผู้เรียน (คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2543 : 20) โดยการทำงานเป็นกลุ่ม มีการอภิปรายและแลกเปลี่ยนความคิดเห็น มีการแยกแยะสิ่งสำคัญมาก สิ่งสำคัญน้อย และมีกลยุทธ์ในการตัดสินใจและมีการแสดงบทบาทสมมติ (ประภา งานไพโรจน์. 2543 : 147)

จากความหมายข้างต้นสรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ หมายถึงการจัดการเรียนการสอนโดยผู้สอนได้จัดหรือดำเนินการให้สอดคล้องกับผู้เรียนตามความแตกต่างระหว่างบุคคล ความสามารถทางปัญญา วิธีการเรียนรู้โดยบูรณาการคุณธรรม ค่านิยมอันพึงประสงค์ให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการปฏิบัติจริง ได้พัฒนากระบวนการคิด วิเคราะห์ ศึกษา ค้นคว้า ทดลอง และแสวงหาความรู้ด้วยตนเองตามความถนัด ความสนใจ ด้วยวิธีการ กระบวนการและแหล่งการเรียนรู้ที่หลากหลายที่เชื่อมโยงกับชีวิตจริง ทั้งในและนอกห้องเรียน มีการวัดประเมินผลตามสภาพจริง

3. จุดมุ่งหมายของการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

3.1 ให้การศึกษาทุกด้าน ทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญาควบคู่กันไป

3.2 ส่งเสริมสิ่งที่เป็นความสนใจ ความถนัด และลักษณะของผู้เรียน

3.3 เรียนในสิ่งที่เป็นประโยชน์และสัมพันธ์สอดคล้องกับชีวิตประจำวันและสังคมของผู้เรียนให้มากที่สุด

3.4 ส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักตนเองและสังคม เพื่อจะได้ปรับตัวให้เข้ากับสังคมได้อย่างมีความสุขและรู้จักแก้ปัญหา

จากการศึกษาถึงจุดมุ่งหมายของการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สรุปได้ว่ามีจุดมุ่งหมายคือ เพื่อให้การศึกษาทุกด้านทั้งร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญา ส่งเสริมในสิ่งที่คุณเรียนสนใจและถนัด ให้ผู้เรียนได้เรียนในสิ่งที่เป็นประโยชน์ สอดคล้องกับการดำเนินชีวิตประจำวัน และส่งเสริมให้ผู้รู้จักตนเองรวมทั้งสังคม เพื่อจะได้ปรับตัวให้เข้ากับสังคมได้อย่างมีความสุขต่อไป

4. วิธีการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

วิธีการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ อาศัยแนวทางการจัดการเรียนรู้ในหมวดที่ 4 ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 เป็นพื้นฐานในการศึกษาค้นคว้า และพิจารณาเลือกใช้รูปแบบหรือวิธีการจัดการเรียนรู้ได้ตามความเหมาะสม ซึ่งเทคนิคและวิธีการศึกษา ค้นคว้า มีรายละเอียดดังนี้

4.1 การวิเคราะห์ผู้เรียน การรู้จักผู้เรียนเป็นรายบุคคลหรือรายกลุ่ม ช่วยให้คุณผู้สอนมีข้อมูลที่สำคัญในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสม หลักการวิเคราะห์ผู้เรียนควรคำนึงถึงองค์ประกอบที่สำคัญ 3 องค์ประกอบ คือ ธรรมชาติของผู้เรียน ประสบการณ์และพื้นฐานความรู้เดิม รวมทั้งวิธีการเรียนรู้ของผู้เรียน การใช้จิตวิทยาการเรียนรู้ และการบูรณาการคุณธรรม ค่านิยมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

4.2 การวิเคราะห์หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน เชื่อมโยงกับการพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ในสถานศึกษา

4.3 การออกแบบการเรียนรู้ตามสภาพจริงให้สอดคล้องกับมาตรฐานหลักสูตร และเชื่อมโยงบูรณาการระหว่างกลุ่มวิชา โดยใช้ผลการเรียนรู้ที่กำหนดเป็นหลัก และใช้กระบวนการวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของการจัดการเรียนรู้ เพื่อมุ่งพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน

4.4 การออกแบบการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง โดยใช้เครื่องมือวัดที่หลากหลายเพื่อสะท้อนภาพให้เห็นได้ชัดเจนและแน่นอนกว่า ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้านต่างๆ อย่างทำให้ได้ข้อมูลของผู้เรียนรอบด้านที่สอดคล้องกับความเป็นจริง เพื่อใช้ประกอบการตัดสินใจของผู้เรียนได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ

จากการศึกษาวิธีการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญข้างต้นสรุปได้ว่าการจัดการเรียนรู้ต้องอาศัยแนวทางการจัดการเรียนรู้ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 เป็นพื้นฐาน ซึ่งเริ่มตั้งแต่การวิเคราะห์ผู้เรียนเป็นรายบุคคลหรือรายกลุ่ม เพื่อข้อมูลในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสม ในการออกแบบการเรียนรู้ต้องตรงตามสภาพจริงและให้สอดคล้องกับมาตรฐานหลักสูตร และเชื่อมโยงบูรณาการระหว่างวิชา โดยใช้ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังเป็นหลัก และในการวัดผลประเมินผล ใช้เครื่องมือที่หลากหลายเพื่อสะท้อนให้ภาพที่ชัดเจน ประเมินผลตามสภาพจริง ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำแนวคิดวิธีการในการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญไปใช้เพื่อการพัฒนาการเรียนการสอนได้โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และแหล่งการเรียนรู้ที่หลากหลาย จัดกระบวนการการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเอง ค้นพบคำตอบของปัญหาด้วยตนเอง รวมทั้งสามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตรประจำวัน

5. บทบาทของครูและนักเรียนกับการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ จะเกิดขึ้นได้ต้องอาศัยความร่วมมือจากหลายฝ่าย ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติได้กำหนดให้สถานศึกษาต้องประสานความร่วมมือกับ บิดา มารดา ผู้ปกครองและบุคคลในชุมชนทุกฝ่าย เพื่อร่วมกันพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ ดังนั้นสถานศึกษาและผู้ที่เกี่ยวข้องต้องร่วมมือกันส่งเสริมและสนับสนุนครูผู้สอนจัดบรรยากาศสภาพแวดล้อม สื่อการเรียนการสอน และเอื้ออำนวยความสะดวกต่างๆ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ละในส่วน of ครูและนักเรียนที่อยู่ในกระบวนการเรียนรู้โดยตรงมีบทบาทดังนี้

1. บทบาทของครู

1.1 พัฒนาตนเองอยู่เสมอ โดยการศึกษาค้นคว้า วิจัยให้มีความรู้ความสามารถในการจัดการเรียนรู้

1.2 ออกแบบการจัดการเรียนรู้โดยยึดผู้เรียนเป็นหลัก

1.3 จัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการวิจัย เพื่อพัฒนาและปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนของตน

1.4 สร้างบรรยากาศและสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้โดยยึดหลักว่าทุกสถานที่ ทุกแห่ง เป็นแหล่งการเรียนรู้ และทุกสิ่งทุกอย่างล้วนเป็นสื่อการเรียนรู้

1.5 ให้อิสระแก่ผู้เรียนในการแสวงหาความรู้ ความคิด ด้วยการลงมือปฏิบัติจริง

1.6 ให้คำปรึกษา แนะนำ เสริมแรง และเป็นแบบที่ดี เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อยอมรับและพัฒนาตนเองไปสู่การเรียนรู้เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้

2. บทบาทของนักเรียน

2.1 มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้โดยการศึกษา ค้นคว้า คิด วิเคราะห์ ลงมือปฏิบัติและสรุปองค์ความรู้ด้วยตนเอง

2.2 มีอิสระในการเรียนรู้สิ่งที่ตนสนใจ และได้รับการส่งเสริมให้พัฒนาเต็มศักยภาพ

2.3 แสดงออกถึงการเกิดพฤติกรรมการเรียนรู้ (5ส) ได้แก่ สติปัญญา (ความรู้ ความคิด) ความสนใจ (กระตือรือร้นและตั้งใจเรียน) การสืบเสาะ (ค้นคว้าหาข้อมูล หรือความรู้) การนำเสนอ (ถ่ายทอดความรู้ที่ได้รับให้ผู้อื่นเข้าใจ) และการสร้างสรรค์ (บูรณาการและประยุกต์ความรู้ที่ได้รับไปใช้ในชีวิตจริงหรือสถานการณ์ใหม่ตามความเหมาะสม)

จากการศึกษาข้อมูลในการจัดการเรียนรู้ในด้านบทบาทของผู้เรียนและผู้สอนสรุปได้ว่า ผู้สอนจะเป็นผู้ที่จัดเตรียมประสบการณ์ ให้คำแนะนำ คำปรึกษา หรือแนะแนวทางให้กับผู้เรียน เป็นผู้กระตุ้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์ของตนเอง และบทบาทผู้เรียนคือผู้เรียนมีอิสระในการเลือกเนื้อหาและกิจกรรมที่ตนสนใจในการเรียนรู้ และการเรียนรู้จะเกิดได้ดีเมื่อผู้เรียนมีประสบการณ์ตรง หรือลงมือกระทำด้วยตนเอง

การจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ

1. ความหมายของการบูรณาการ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2545 มีบทบัญญัติว่าด้วยแนวทางการจัดการศึกษา หมวด 4, มาตรา 22, มาตรา

24 วรรค (1), มาตรา 24 วรรค (2) ซึ่งสนับสนุนให้สถานศึกษาจัดการศึกษาแบบบูรณาการ โดยเฉพาะมาตรา 22 ได้กล่าวไว้อย่างชัดเจนว่า “การจัดการศึกษาในระบบ นอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย ต้องเน้นความสำคัญทั้งความรู้ คุณภาพและบูรณาการตามความเหมาะสมของแต่ละรายวิชา” จากความสำคัญดังกล่าว สถานศึกษาควรต้องเน้นการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ ซึ่งความหมายของการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการได้มีนักการศึกษาหลายท่านให้ความหมายไว้ดังนี้

สุนน อมรวิวัฒน์ (2530 : 45) ได้ให้คำจำกัดความของคำว่า “การจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ” ไว้ว่า หมายถึง การนำความคิดรวบยอดของวิชาต่างๆ มาหลอมรวม มีประโยชน์หลายประการที่สำคัญที่สุดคือ คุณค่าในการนำความรู้และทักษะไปใช้ ข้อผิดพลาดที่ไม่นำสิ่งที่ได้เรียนหรือวิชาการต่างๆ ที่เรียนมาสัมพันธ์กัน ก็คือ ผู้เรียนจะต้องเข้าใจหรือไม่สามารถนำความรู้ที่มีไปประยุกต์ใช้ การบูรณาการหรือการเชื่อมโยงระหว่างวิชาต่างๆ ในหลักสูตรจะช่วยให้ผู้เรียนตระหนักว่าสิ่งที่ได้จากการศึกษามีประโยชน์และสามารถนำไปแก้ปัญหาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง ทำให้เกิดความสนุกสนาน

พระเทพเวที (2531 : 24) กล่าวว่า ความหมายของคำว่าบูรณาการนั้น อาจพิจารณาได้เป็นสองนัย คือ ความหมายทั่วไปของคำว่าบูรณาการประการหนึ่ง และความหมายเฉพาะในทางศึกษาศาสตร์ของคำว่าบูรณาการ อีกประการหนึ่ง โดยนัยแรก บูรณาการ หมายถึง การทำให้สมบูรณ์ ซึ่งอาจขยายความเพิ่มเติมได้ว่า หมายถึง การทำให้หน่วยย่อยๆ ที่สัมพันธ์กันอาศัยกันอยู่เข้ามารวมทำหน้าที่อย่างประสานกลมกลืนเป็นองค์รวมหนึ่งเดียว ที่มีความครบถ้วนสมบูรณ์ในตัวเอง ส่วนความหมายอีกนัยหนึ่ง ได้กล่าวเฉพาะเจาะจงลงไปถึงองค์ความรู้ในสาขาวิชาต่างๆ ที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกันมาผสมผสานเข้าด้วยกัน เพื่อประโยชน์ในการจัดการเรียนการสอน

ประไพพรรณ โกศัยสุนทร (2533 : 58) กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ หมายถึง การนำเอาความรู้จากเนื้อหาวิชาต่างๆ เข้ามาสัมพันธ์กันเพื่อสร้างประสบการณ์ในการเรียนให้แก่ผู้เรียน โดยที่เนื้อหาของวิชาต่างๆ นั้น ไม่ได้หายไปแต่เป็นการผสมผสานทั้งเนื้อหาและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

ดุษฎี สีตุลวงค์ (2538 : 34) กล่าวว่า การบูรณาการมาจากความเชื่อว่าการดำรงชีวิตไม่ได้ใช้ความรู้โดยการแยกสาขาวิชา แต่เป็นกระบวนการที่ต้องนำทุกสาขาวิชา มาประยุกต์ใช้กับชีวิตจริง

กรมวิชาการ (2539 : 25) กล่าวถึงการบูรณาการว่า เป็นการจัดการเรียนรู้โดยใช้ความรู้ความเข้าใจและทักษะในศาสตร์หรือวิชาต่างๆ มากกว่า 1 วิชาขึ้นไป รวมเข้าด้วยกันภายใต้เรื่องราวโครงการหรือกิจกรรมเดียวกันเพื่อแก้ปัญหาหรือแสวงหาความรู้ ความเข้าใจในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง

เจดศักดิ์ ชุมนุม (2540 : 43) ได้ให้คำจำกัดความของการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการไว้ว่า หมายถึง การเรียนการสอนของวิชาตั้งแต่สองวิชาขึ้นไป โดยการรวมวิชาต่างๆ เหล่านี้ให้มีลักษณะประเด็นหลัก โครงการหรือกิจกรรม

อัญชลี สารัตนะ (2542 : 25) ได้ให้ความหมายของการศึกษาแบบบูรณาการว่า หมายถึง การจัดการศึกษาหรือจัดหลักสูตรและการสอน โดยนำศาสตร์สาขาวิชาต่างๆ ที่สัมพันธ์เกี่ยวข้องกันมาผสมผสานให้เกิดความสมบูรณ์และทำให้ผู้เรียนเกิดประสบการณ์และพัฒนาที่สมบูรณ์เป็นคนที่สมบูรณ์

สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2543 : 158) ได้กล่าวถึง การบูรณาการว่าเป็นการเรียนรู้ที่เชื่อมโยงศาสตร์ หรือเนื้อหาสาขาวิชาต่างๆ ที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกันมาผสมผสานเข้าด้วยกัน เพื่อให้เกิดความรู้ที่มีความหมาย มีความหลากหลายและสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้จริงในชีวิตประจำวัน

เบญจมาศ อยู่เป็นแก้ว (2545 : 4) กล่าวว่า การเรียนการสอนแบบบูรณาการ (Integrated Instruction) เป็นการสอนที่นำศาสตร์ของสาขาวิชาต่างๆ มาผสมผสานกันได้รับประโยชน์จากหลากหลายวิชาที่เน้นองค์รวมของเนื้อหาวิชา มากกว่าความรู้ของแต่ละวิชาและจะเน้นการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นสำคัญเป็นเทคนิคการสอน โดยเน้นความสนใจ ความสามารถและความต้องการของผู้เรียน การผสมผสานของเนื้อหาวิชาในแง่มุมต่างๆ อย่างสัมพันธ์กันเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความคิดและนำความคิดรวบยอดไปสร้างหลักการเพื่อแก้ปัญหาต่างๆ ได้

บุรชัย ศิริมหาสาคร (2545 : 32) กล่าวว่า การสอนแบบบูรณาการ คือ การสอนโดยใช้เรื่องใดเรื่องหนึ่งหรือวิชาใดวิชาหนึ่งเป็นแกนหลัก แล้วสอนเชื่อมโยงให้สัมพันธ์กับเรื่องหรือวิชาอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องอย่างกลมกลืน เพื่อให้เหมาะสมกับการประยุกต์ใช้แก้ปัญหาในชีวิตจริง เป็นการสอนที่เน้นองค์รวมของเนื้อหามากกว่าองค์ความรู้ของแต่ละวิชา และเน้นที่การเรียนรู้ของผู้เรียนมากกว่าการสอนเนื้อหาวิชาของครู

พิมพันธ์ เดชะคุปต์ (2546 : 68) กล่าวว่า การบูรณาการ คือ การเชื่อมโยงสิ่งต่างๆ เข้าด้วยกัน นำประสบการณ์ต่างกันมาร้อยเรียงเพื่อสร้างประเด็นหลัก (Theme)

และหัวข้อ (Topic) แล้วนำความรู้จากหลากหลายวิชามาสัมพันธ์กับหัวข้อนั้น

พิมพันธ์ เดชะคุปต์ (2548 : 189) กล่าวว่า บูรณาการ “บูรณ” เป็นคำเดียวกับ “บูรณ” หมายถึง การทำให้เต็ม การทำให้สมบูรณ์ ซึ่งสรุปได้ว่า บูรณาการ คือ การทำให้หน่วยย่อยๆ ทั้งหลายสัมพันธ์กัน เข้ามาร่วมทำหน้าที่ประสานกลมกลืนเป็นองค์รวมเดียวกันอย่างสมบูรณ์

ซูเมคเคอร์ (1991, อ้างถึงใน กรมการศึกษานอกโรงเรียน. 2543 : 17) กล่าวว่า การเรียนการสอนแบบบูรณาการ คือ การจัดเส้นแบ่งเขตเนื้อหาวิชาทั้งหลาย โดยการผนวกเนื้อหาวิชาหลายๆ ส่วนของหลักสูตรเข้าด้วยกันให้มีความเชื่อมโยงกันอย่างมีความหมาย เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนเนื้อหาอย่างกว้างๆ

ไทเลอร์ (Tyler , อ้างถึงใน Oliva. 2001) กล่าวถึงการบูรณาการว่าเป็นการเชื่อมโยงสัมพันธ์ประสบการณ์ในหลักสูตรตามแนวนอนกับวิชาอื่นในชั้นเดียวกัน ซึ่งอาจเป็นทั้งวิธีการสอนและวิธีการจัดโปรแกรมการสอน เนื้อหาวิชาต่างๆ ในหลักสูตรและทักษะสามารถเชื่อมโยงให้เป็นสิ่งเดียวกันได้ประยุกต์ให้เข้ากับบริบทของหัวข้อ กิจกรรม โครงการ หรือหัวข้อเรื่อง (Jarolinek และ Foster, Sr. 1997) และเป็นหลักสูตรที่จะช่วยจัดความไม่สัมพันธ์ และความไม่ต่อเนื่องของวิชาต่างๆ ที่เรียนให้หมดไป โดยหลักสูตรบูรณาการจะนำความคิดรวบยอด หรือปัญหาที่เกิดขึ้นในชีวิตจริงของนักเรียนมาใช้ เพื่อให้ผู้เรียนได้รู้จักใช้ทักษะต่างๆ อย่างเหมาะสม และนักเรียนยังสามารถเลือกหรือพัฒนาโครงงานและวิธีการเรียนรู้ที่สัมพันธ์กับการเรียนได้อย่างอิสระด้วยตนเอง (Wolfinger และ Stockard. 1997)

จากความหมายของการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการที่นักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวไว้ข้างต้น สรุปได้ว่า การบูรณาการ หมายถึง การจัดหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนที่นำเอาหลักความรู้ ประสบการณ์ ทักษะการเรียนรู้ในสาระการเรียนรู้ต่างๆ ที่เนื้อหาใกล้เคียงกันมากกว่า 1 วิชามาผสมผสานเชื่อมโยงเข้าด้วยกันภายใต้หัวข้อเรื่องใหม่ที่เป็นเรื่องเดียวกัน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความรู้ ความเข้าใจ และเกิดการพัฒนาทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญาในเรื่องใดเรื่องหนึ่งตามหัวข้อย่อยที่มีเนื้อหาสาระสอดคล้องกับบริบทการเรียนรู้ของสังคม และมีความหมายแก่ผู้เรียน ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติด้วยตนเองทำให้สามารถนำเอาความรู้ไปใช้ในการแก้ปัญหาและใช้ชีวิตประจำวันได้

2. แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนการสอนแบบบูรณาการ

แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการไม่ใช่สิ่งใหม่ แต่ได้ถือกำเนิดขึ้นเมื่อสมัย จอห์น ดิวอี้ (John Dewey. 1993) ในสมัยนั้นเรียกว่า การศึกษาที่ก้าวไปข้างหน้า (Progressive Educatio) การจัดการศึกษาในยุคดังกล่าวได้รับอิทธิพลจากนักปราชญ์ชาวเยอรมัน ชื่อเฮร์เบิร์ต (Herbart. 1890) ซึ่งมีความเชื่อเรื่องการศึกษาว่า เราสามารถที่จะเชื่อมโยงความคิดรวบยอดของวิชาการต่างๆ ที่มีในหลักสูตรได้อย่างน้อย 2 วิชาขึ้นไป และด้วยวิธีการเชื่อมโยงดังกล่าว ก็ส่งผลทำให้ผู้เรียนมีโอกาสนำประสบการณ์ต่างๆ ที่ได้รับจากการเรียนการสอนไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ หรือเรื่องราวที่จะเรียนรู้ใหม่ต่อไป (กรมวิชาการ. 2539 : 3) ดิวอี้และเพื่อนร่วมงาน ได้นำแนวคิดของเฮร์เบิร์ต มาเป็นแนวทางในการจัดทำหลักสูตรและกิจกรรมการเรียนการสอนที่ทำให้เกิดข้อเขียน และบทความต่างๆ เหตุการณ์หรือสถานการณ์ใดๆ จำเป็นจะต้องมองเห็นความสัมพันธ์เชื่อมโยงกับเรื่องหรือสิ่งอื่นๆ ด้วย เช่น สิ่งนั้นๆ มีระบบการทำงานอย่างไร มีมูลเหตุปัจจัยและต่อจากนั้นมีอะไรอีก จะนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์อย่างไรบ้าง ดังนั้น ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การสร้างความสัมพันธ์เชื่อมโยง จึงเป็นสิ่งจำเป็นซึ่งจะทำให้ผู้เรียนเกิดจินตนาการหรือมองเห็นภาพถึงสิ่งที่จะสามารถเรียนรู้ต่อไปได้อีกด้วย

ดิวอี้ ได้เน้นถึงแนวคิดเรื่องการเรียนรู้ร่วมกัน (Cooperative Learning) ว่า การเรียนรู้ร่วมกันจะนำไปสู่การรู้และเข้าใจโลกรอบตัว และความสามารถในการจัดวางตัวเองได้อย่างเหมาะสมในสังคมที่ตนอาศัยอยู่ ความพยายามและความร่วมมือกันจะนำไปสู่การเรียนรู้ร่วมกัน นอกจากนี้นักศึกษาในกลุ่มการศึกษาแบบก้าวหน้า (Progressive Education) มีความเชื่อว่าการศึกษจะต้องพัฒนาผู้เรียนในลักษณะเบ็ดเสร็จทั้งตัว (The Whole Child) มิใช่แค่เฉพาะเรื่องใดเรื่องหนึ่งหรือด้านใดด้านหนึ่งเท่านั้น การเรียนรู้จะเกิดการได้มีประสบการณ์ตรง การแก้ปัญหาทั้งปัญหาส่วนตัวและปัญหาร่วมรวม การเสริมสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ต่อความคิดสร้างสรรค์ ตลอดจนการแสดงออกของนักเรียน หนึ่ง ความรู้ความเข้าใจและความคิดจะเกิดขึ้นภายใต้ข้อจำกัดด้านความสามารถของผู้เรียนโดยมีความสนใจอยากรู้ อยากเห็นเป็นจุดประกาย การเรียนรู้ในหลายๆ เรื่องเกิดจากสิ่งที่อยู่นอกห้องเรียน (กรมวิชาการ. 2539 : 20)

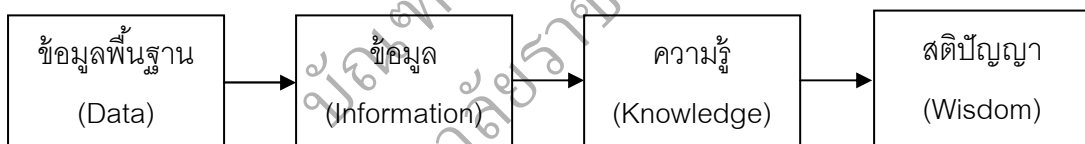
การดำเนินการนำเสนอแนวคิดของหลักสูตรและการเรียนการสอนแบบบูรณาการ ซึ่งดิวอี้เป็นผู้ริเริ่มนี้ได้รับการสนับสนุนจากนักการศึกษาที่มีชื่อเสียงหลายคนในระยะเวลาต่อมา อาทิ บรูเนอร์ (Bruner) วิพกอสกี้ (Wipkotskee) และโรกอฟฟ์ (Rogoft) เป็นต้น

(กรมวิชาการ. 2539 : 3 - 4) นักการศึกษาไทยหลายคนอาทิ สุมิตร คุณานุกร สงัด อุทรานันท์ และธำรง บัวศรี เป็นต้น ก็ได้นำหลักการในเรื่องนี้มาเผยแพร่และทดลองใช้มา โดยลำดับเช่นกัน โดยเฉพาะในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ที่เราใช้กันอยู่ในปัจจุบันก็ได้กล่าวถึงเรื่องบูรณาการ ไว้อย่างชัดเจนในแนวทางการจัดการเรียนรู้ ที่กล่าวว่า “...การจัดการเรียนรู้ในแต่ละช่วงชั้น ควรใช้รูปแบบ/วิธีการที่หลากหลายเน้นการจัดการเรียนการสอนตามสภาพจริง การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้ร่วมกัน การเรียนรู้จากธรรมชาติ การเรียนรู้จากการปฏิบัติจริง และการเรียนรู้แบบบูรณาการ...” (กรมวิชาการ. 2544 : 21)

นักวิชาการศึกษาเชื่อว่า ทฤษฎีการสร้างความรู้โดยผู้เรียน (Constructivism) ต่างก็ให้ความสำคัญสนับสนุนแนวคิดของการบูรณาการ (กรมวิชาการ. 2544 : 21) กล่าวคือ โดยการรวมข้อมูลพื้นฐาน (Data) บุคคลสามารถสร้างเป็น ข้อมูล (Information)

โดยการรวมข้อมูลต่างๆ (Information) บุคคลสามารถสร้างเป็น ความรู้ (Knowledge)

โดยการรวมความรู้ต่างๆ (Knowledge) บุคคลสามารถสร้างเป็น สติปัญญา (Wisdom) ดังแสดงในภาพประกอบ 3

ภาพประกอบ 3 แผนภูมิแสดงทฤษฎีการสร้างความรู้
ที่มา : กรมวิชาการ. 2544 : 21

จากแนวคิดของการบูรณาการที่กล่าวมา สรุปได้ว่าแนวคิดของการจัดการเรียนการสอนแบบ “บูรณาการ” (Integrated Curriculum) หรือการเชื่อมโยงเนื้อหาวิชาต่างๆ เข้าด้วยกัน โดยไม่เน้นการเรียนเป็นรายวิชา เป็นเพราะปัญหาอุปสรรค รวมทั้งประสบการณ์ต่างๆ ในชีวิตของมนุษย์นั้น จะผสมผสานกัน มิได้แยกเป็นส่วนต่างๆ ที่เกิดขึ้นในชีวิตไม่ว่าจะเป็นปัญหาต่างๆ หรือซับซ้อนเพียงใดก็ตาม แต่การที่โรงเรียนเน้นการสอนแยกเนื้อหาวิชาจะทำให้การเรียนนั้นไม่สอดคล้องกับชีวิตจริงของนักเรียน เพราะนักเรียนมองไม่เห็นความเชื่อมโยงของสิ่งที่เรียน กับสิ่งที่ไปในชีวิตจริงนอกโรงเรียน ดังนั้นหลักสูตรที่เน้นการสอนแบบบูรณาการจะสอดคล้องกับชีวิตจริงของนักเรียนมากกว่า โดยจะช่วยให้นักเรียนเข้าใจและ

มองเห็นความสัมพันธ์เชื่อมโยงของเนื้อหาวิชาต่างๆ ทั้งยังกระตุ้นให้เด็กใฝ่เรียนรู้ เนื่องจากเขาสามารถที่จะนำเนื้อหาและทักษะที่เรียนให้มีโอกาสใช้ความคิด ประสพการณ์ ความสามารถ ตลอดจนทักษะต่างๆ อย่างหลากหลาย ก่อให้เกิดการเรียนรู้ทักษะกระบวนการและเนื้อหาสาระไปพร้อมกัน

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงได้นำแนวคิดดังกล่าวไปออกแบบหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการ โดยให้มีการเชื่อมโยงเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนรู้จากทั้ง 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ซึ่งจะใช้เนื้อหาและทักษะทางภาษาอังกฤษเป็นแกนหลักภายใต้หัวเรื่องที่กำหนด ในการจัดการเรียนรู้จะมีวิธีการที่เน้นการจัดการเรียนรู้ตามสภาพจริง การเรียนรู้จากธรรมชาติ การเรียนรู้ด้วยตนเอง และการเรียนรู้จากการปฏิบัติจริง เพื่อให้นักเรียนเรียนอย่างมีความหมาย สามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน

3. จุดมุ่งหมายของการบูรณาการ

สิริพัทธ์ เจษฎาวิโรจน์ (2546 : 16 - 17) ได้กล่าวถึง จุดมุ่งหมายของการบูรณาการหลักสูตรและการสอนแบบบูรณาการ ดังนี้

1. เพื่อให้นักเรียนเกิดความตระหนักว่า การเรียนรู้ทุกสิ่งมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันในชีวิตคนเรา ทุกสิ่งทุกอย่างจะเกี่ยวเนื่องกันอยู่เสมอ หลักสูตรบูรณาการจะมีความสัมพันธ์กับชีวิตของนักเรียนมากกว่า และนักเรียนจะเกิดแรงจูงใจในการเรียนมากกว่าหลักสูตรแบบเดิม
2. เพื่อให้นักเรียนเป็นผู้ที่สามารถแก้ปัญหาได้ด้วยตนเอง ซึ่งในการแก้ปัญหานักเรียนจะต้องอาศัยความรู้จากหลายสาขาวิชาในเวลาเดียวกัน
3. เพื่อให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการเรียนรู้โดยตรงอย่างมีจุดหมาย และมีความหมาย นักเรียนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ การแสดงความคิดเห็นในการจัดการเรียนการสอน และช่วยสร้างความเข้าใจให้นักเรียนอย่างลึกซึ้ง
4. เพื่อตอบสนองความสนใจของนักเรียนแต่ละคน โดยการเรียนรู้ตามเอกัตภาพ ออกแบบกิจกรรมให้นักเรียนได้เรียนรู้ตามที่ต้องการจะรู้ บรรยายภาคในชั้นเรียนจะไม่เครียด สามารถกระตุ้นให้นักเรียนได้เรียนอย่างสนุกสนานและบรรลุผลในการเรียนมากขึ้น
5. มีการถ่ายโอนและค้นหาความสัมพันธ์ระหว่างเนื้อหาสาระ ความคิด ทักษะและเจตคติ ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจความคิดรวบยอดที่เรียนได้อย่างลึกซึ้ง เป็นระบบ และถ่ายโอนความเข้าใจจากเรื่องหนึ่งไปสู่อีกเรื่องหนึ่งได้ดี

6. ส่งเสริมการเรียนรู้ที่จะทำงานร่วมกัน ให้นักเรียนรู้สึกปลอดภัย มีความพึงพอใจ มีความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของหมู่คณะและยอมรับผู้อื่น เต็มใจที่จะทำงานร่วมกับกลุ่ม และเป็นสมาชิกที่ดีของกลุ่ม

7. ช่วยพัฒนาค่านิยม คุณธรรม จริยธรรม มาตรฐานการทำงาน วินัยในตนเองส่งเสริมความสามารถในการทำงาน และการควบคุมอารมณ์ของผู้เรียน

8. ช่วยส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ และพัฒนาการแสดงออกทางด้านศิลปะ ดนตรีไปพร้อมๆ กับทางด้านความรู้ เนื้อหาสาระ อีกทั้งให้ผู้เรียนมีโอกาสได้ร่วมกิจกรรมในสังคม

ดังนั้นจุดมุ่งหมายในการบูรณาการหลักสูตรและการสอนแบบบูรณาการจึงเป็นสิ่งที่ทำให้เห็นกระบวนการเรียนรู้ตามธรรมชาติของนักเรียน ความรู้ ปัญญาและประสบการณ์ต่างๆ เป็นสิ่งที่นักเรียนเรียนรู้ได้ในชีวิตประจำวันอย่างสัมพันธ์กัน การบูรณาการจึงเป็นสิ่งที่ช่วยตอบสนองธรรมชาติการเรียนรู้ของนักเรียน และช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจในความคิดรวบยอดที่เรียนได้อย่างลึกซึ้ง เป็นระบบ และถ่ายโอนความเข้าใจจากเรื่องหนึ่งไปสู่อีกเรื่องหนึ่งได้ดี

4. เหตุผลที่ต้องบูรณาการ

จากความหมายของการบูรณาการและแนวคิดของการบูรณาการที่กล่าวมาข้างต้น มีนักวิชาการหลากหลายท่านได้ให้เหตุผลที่ต้องบูรณาการการเรียนการสอน ดังนี้

สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2543 : 159) ได้ให้เหตุผลที่ต้องบูรณาการหลักสูตรและการเรียนการสอนไว้ว่า

1. วิถีชีวิตของคนเรามีเรื่องราวต่างๆ ที่มีความสัมพันธ์ ซึ่งกันและกันไม่ได้แยกออกเป็นเรื่องๆ
2. ผู้เรียนจะเรียนรู้ได้ดีขึ้น และเรียนรู้อย่างมีความหมาย เมื่อมีการบูรณาการเข้ากับชีวิตจริง โดยเรียนรู้ในสิ่งที่ใกล้ตัวแล้วขยายกว้างไกลตัวออกไป
3. การขยายตัวของความรู้ในปัจจุบัน ขยายออกไปอย่างรวดเร็วมาก มีเรื่องใหม่ๆ เพิ่มขึ้นมากมาย จึงจำเป็นที่จะต้องเลือกสาระที่สำคัญและจำเป็นให้ผู้เรียนในเวลาที่เหมาะสม
4. ไม่มีหลักสูตรวิชาใดเพียงวิชาเดียวที่สำเร็จรูปและสามารถนำไปใช้แก้ปัญหาทุกอย่างที่เกิดขึ้นในชีวิตจริงได้

5. เนื้อหาวิชาต่างๆ ที่ใกล้เคียงกันหรือเกี่ยวข้องกัน ควรนำมาเชื่อมโยงกัน เพื่อให้ผู้เรียน เรียนรู้ด้วยความหมาย ลดความซ้ำซ้อนเชิงเนื้อหาวิชา ลดเวลาและแบ่งเบาภาระของผู้สอน

6. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ความรู้ ความคิด ความสามารถ และทักษะที่หลากหลาย

พวงพะยอม วรารักษ์ (2545 : 45) ได้กล่าวถึงการให้เหตุผลในการเรียนการสอนแบบบูรณาการไว้ดังนี้

1. การจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ ทำให้ผู้เรียนประยุกต์ใช้ ความคิด ประสพการณ์ ความสามารถ และทักษะต่างๆ ในเวลาเดียวกัน ทำให้ได้รับความรู้ ในลักษณะองค์รวม ซึ่งจะส่งผลให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้อย่างลึกซึ้ง เนื่องจากการเรียนรู้ ที่สอดคล้องกับชีวิตจริง

2. หลักสูตรการเรียนรู้แบบบูรณาการ มีประโยชน์ในการลดความซ้ำซ้อน ของเนื้อหาต่างๆ ปัจจุบันความรู้และข้อมูลต่างๆ เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ทำให้การเรียนรู้ แบบสัมพันธ์วิชา มีความสำคัญมากกว่า แต่ละวิชาต่างก็จะเพิ่มเนื้อหาวิชาของตนเข้าไป

3. การเรียนรู้แบบบูรณาการ สามารถตอบสนองความสามารถของผู้เรียน ซึ่งหลายด้าน เช่น ภาษาไทย คณิตศาสตร์ การมองเห็นพื้นที่ ความคล่องแคล่วของร่างกาย การเคลื่อนไหว ดนตรี หรือมนุษยสัมพันธ์ และความรู้ความเข้าใจตนเอง ซึ่งรวมเรียกว่า “พหุปัญญา” (Multiple Intelligence) และตอบสนองต่อความสามารถที่จะแสดงออกและ ตอบสนองทางอารมณ์ (Emotional Intelligence)

สำราญ จุฑา (http://www.ttc.ac.th/text/buranakan.html) ได้กล่าวถึง เหตุผลที่จำเป็นต้องมีการสอนแบบบูรณาการไว้ดังนี้

1. เพราะสิ่งที่เกิดขึ้นในชีวิตจริง และการดำเนินชีวิตประจำวันไม่จำกัด ทักษะจากหลายสาขาวิชาร่วมกัน

2. เพราะการแก้ปัญหา หรือการตัดสินใจจำเป็นต้องใช้ความรู้และทักษะ จากหลายสาขาวิชาร่วมกัน

3. เพราะการบูรณาการเป็นการเชื่อมโยงสิ่งที่เรียนเข้ากับชีวิตจริงได้ ทำให้ เข้าใจว่าสิ่งที่เรียนมีประโยชน์ หรือนำไปใช้จริงได้

4. เพราะช่วยให้เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างรายวิชา และสัมพันธ์ระหว่าง วิชาต่างๆ กับชีวิตจริง ทำให้เกิดการเรียนรู้ที่มีความหมาย

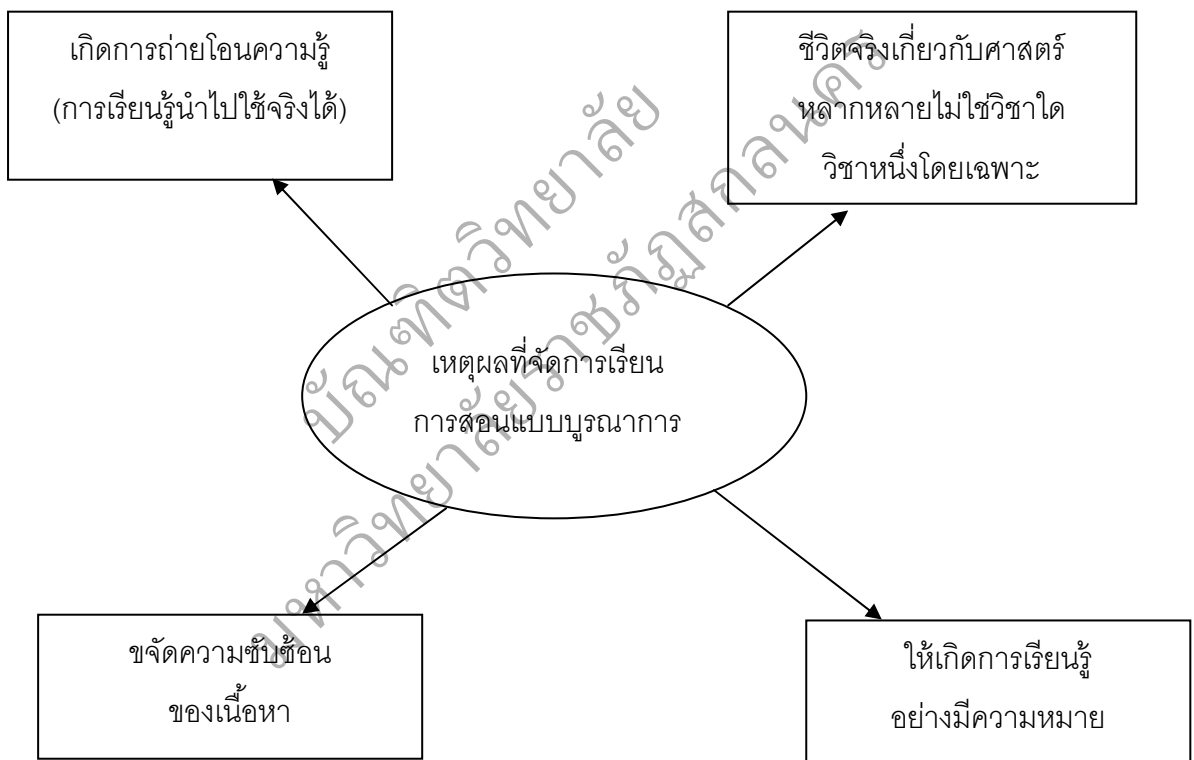
5. เพราะช่วยให้เกิดความสัมพันธ์เชื่อมโยง ระหว่างความคิดรวบยอดใน ศาสตร์ต่างๆ เนื้อหาและกระบวนการ การที่เรียนในวิชาหนึ่งอาจช่วยให้เข้าใจวิชาอื่นดีขึ้นได้

6. ขจัดความซ้ำซ้อนของเนื้อหาในหลักสูตร

7. ตอบสนองความสามารถของผู้เรียนซึ่งมีหลายด้านและสนองตอบต่อ ความสามารถในการแสดงออกและตอบสนองด้านอารมณ์

8. เป็นกระบวนการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎีการสร้าง องค์ความรู้

พิมพันธ์ เดชะคุปต์ (2546 : 68) ได้ให้เหตุผลที่จำเป็นต้องจัดการเรียนการสอน แบบบูรณาการ ดังแสดงในภาพประกอบ 4

ภาพประกอบ 4 แสดงเหตุผลของการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ

ที่มา : พิมพันธ์ เดชะคุปต์. 2546 : 68

จากเหตุผลที่ต้องบูรณาการ ตามความคิดเห็นของนักวิชาการดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า เหตุผลสำคัญที่จำเป็นต้องบูรณาการการจัดการเรียนการสอนเป็นเพราะ สิ่งที่เกิดขึ้นในชีวิตจริงไม่ได้จำกัดว่าจะเกี่ยวข้องกับสาขาวิชาใดวิชาหนึ่ง ซึ่งในการจัดการเรียน

การสอนแบบบูรณาการจะช่วยให้เกิดความสัมพันธ์เชื่อมโยงระหว่างความคิดรวบยอดในศาสตร์ต่างๆ ทำให้เกิดการเรียนรู้ที่มีความหมาย และการสอนที่สัมพันธ์เชื่อมโยงความคิดรวบยอดจากหลายๆ สาขาวิชาเข้าด้วยกันนั้นจะมีประโยชน์หลายอย่าง ที่สำคัญที่สุด คือ ช่วยให้เกิดการถ่ายโอนการเรียนรู้ (Transfer of Learning) จะช่วยให้ผู้เรียนเชื่อมโยงสิ่งที่เรียนเข้ากับชีวิตจริงได้ และหลักสูตรการเรียนการสอนแบบบูรณาการช่วยลดความซ้ำซ้อนของเนื้อหาต่างๆ ในหลักสูตร อีกทั้งในการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการสามารถตอบสนองต่อความสามารถของผู้เรียน ซึ่งมีหลากหลายด้านรวมเรียกว่า “พหุปัญญา” (Multiple Intelligences) และการตอบสนองต่อความสามารถที่จะแสดงออกและตอบสนองทางอารมณ์ (Emotional Intelligences) โดยกระบวนการเรียนการสอนที่ใช้ในหลักสูตรแบบบูรณาการสอดคล้องกับทฤษฎีการสร้างความรู้โดยผู้เรียน (Constructivism)

5. ประโยชน์ของการบูรณาการ

นักวิชาการหลายท่านได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับประโยชน์ของการเรียนการสอนแบบบูรณาการ ไว้ดังนี้

สมุน อมรวิวัฒน์ (2530 : 56) กล่าวว่า การนำความคิดรวบยอดของวิชาต่างๆ มาหลอมรวมมีประโยชน์หลายประการที่สำคัญที่สุดคือ คุณค่าในการนำความรู้และทักษะไปใช้ข้อผิดพลาดที่ไม่ได้นำสิ่งที่ได้เรียนหรือวิชาการต่างๆ ที่เรียนมาสัมพันธ์กันก็คือ ผู้เรียนจะเข้าใจหรือไม่สามารถนำความรู้ที่มีไปประยุกต์ใช้การบูรณาการหรือการเชื่อมโยงระหว่างวิชาต่างๆ ในหลักสูตร จะช่วยให้ผู้เรียนตระหนักว่าสิ่งที่ได้จากสถานศึกษามีประโยชน์ และสามารถนำไปแก้ปัญหาประยุกต์ในชีวิตจริง ทำให้เกิดความผาสุก

บันลือ พฤษะวัน (2534 : 141 - 145) ได้เสนอคุณค่าของหน่วยบูรณาการในระดับประถมศึกษา เกิดประโยชน์ต่อครูและนักเรียนดังนี้

1. มุ่งให้ผู้เรียนใช้ภาษาเป็นพื้นฐานในการเรียนรู้ทางสังคม
2. มุ่งจัดเนื้อหาที่เอื้อต่อการประสบความสำเร็จของผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการเสริมแรง
3. การสอนสอดคล้องกับการถ่ายโยงความรู้ (Transfer of Learning)
4. จัดพัฒนาบทเรียนให้น่าสนใจ ที่จะสนองจุดประสงค์การเรียนรู้ของเด็กแรกเรียนได้ดี

5. สอดคล้องกับการใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันและคุณค่าทางทัศนคติต่อการเรียน

6. ช่วยให้ผู้พัฒนาการสอนของตนได้คล่องตัว โดยใช้ธรรมชาติของการเรียนการสอน ทบทวน ดัดแปลง ยืดหยุ่นตามสมควร

7. ช่วยครูได้มองเห็นขอบข่ายและจุดเน้นในการสอน ทำให้ครูมีความมั่นใจสามารถสอนได้ตามเจตนารมณ์ของหลักสูตร

กิตติพิศ ศิริสูตร (2537 : 42) ได้ประโยชน์ของการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ ไว้ดังนี้

1. ช่วยเหลือแก้ไขตลอดจนส่งเสริมนักเรียนได้พัฒนาตนเองให้เป็นคนที่สมบูรณ์ในทุกๆ ด้าน

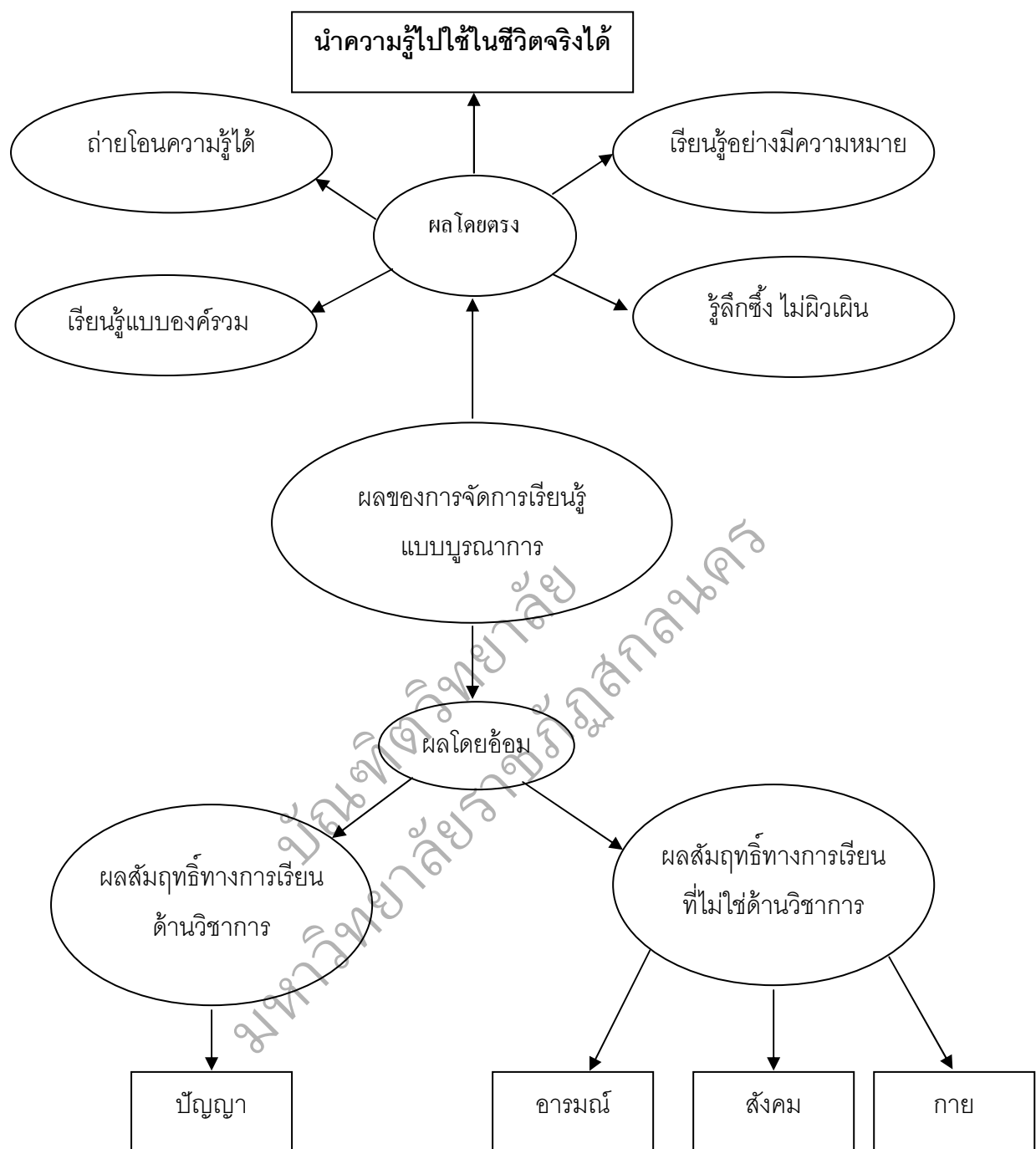
2. การเชื่อมโยงวิชา สามารถทำให้นักเรียนเกิดความสนุกสนาน เพราะได้เรียนรู้หลายด้าน

3. การฝึกเชื่อมโยงกันทำให้ไม่ลืมนำ

4. สามารถนำไปปฏิบัติในชีวิตจริงให้สอดคล้องกับความต้องการได้

5. นักเรียนได้ฝึกทักษะด้านต่างๆหลายประการ

พิมพันธ์ เดชะคุปต์ (2546 : 71) ได้กล่าวถึงผลของการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ ดังแสดงในภาพประกอบ 5

ภาพประกอบ 5 แสดงผลของการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ

ที่มา : พิมพ์พันธ์์ เดชะคุปต์. 2546 : 71

สิริพัทธ์ เจษฎาวิโรจน์ (2546 : 22 - 23) กล่าวถึงประโยชน์ของการบูรณาการหลักสูตรและการการสอนแบบบูรณาการ ดังนี้

1. ทำให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาในลักษณะองค์รวม มองเห็นความสัมพันธ์ระหว่างเนื้อหาวิชา ทำให้นักเรียนระลึกถึงข้อมูลได้อย่างรวดเร็ว กระตุ้นนักเรียนให้มีความรู้ทั้งลึกและกว้าง ทำให้เป็นผู้มีทัศนะกว้างไกล ลดความซ้ำซ้อนของเนื้อหาแต่ละวิชา และทำให้มีเวลาเรียนมากขึ้น
2. ทำให้นักเรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง โดยผสมผสานความรู้ คุณธรรม ค่านิยม คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และมีเจตคติที่ดี เป็นการเพิ่มศักยภาพของผู้เรียนได้อย่างเต็มที่ ผู้เรียนได้เรียนรู้ตลอดชีวิต และสามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในชีวิตจริงอย่างเหมาะสม และมีประสิทธิภาพ
3. ส่งเสริมให้เกิดกิจกรรมการเรียนรู้หลายรูปแบบที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญ ส่งเสริมกระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์และการประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ปัญหา และการประยุกต์ใช้ทักษะต่างๆ
4. ส่งเสริมการปกครองระบอบประชาธิปไตย รู้จักเคารพสิทธิเสรีภาพของผู้อื่นโดยคำนึงถึงความคิดเห็นและผลประโยชน์ของส่วนรวมเป็นหลัก
5. ช่วยแก้ปัญหาด้านการขาดครูสอนในแต่ละรายวิชา
6. ช่วยทำให้ผู้เรียนเข้าใจสภาพและปัญหาสังคมได้ดีกว่า สามารถพิจารณาปัญหาและที่มาของปัญหาอย่างกว้างๆ ใช้ความรู้อย่างหลากหลายมาสัมพันธ์กัน ส่งเสริมให้เกิดทักษะและความสามารถในการแก้ปัญหาทั้งผู้เรียนและผู้สอน รวมทั้งส่งเสริมการค้นคว้าวิจัย
7. ช่วยทำให้การสอนและการให้การศึกษา มีคุณค่ามากขึ้น สามารถช่วยเน้นการพัฒนาทักษะที่จำเป็นให้เกิดความคิดรวบยอดที่กระจ่างขึ้น ถูกต้อง และสามารถปลูกฝังค่านิยมที่พึงประสงค์ได้อีกด้วย
8. ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความพึงพอใจ การยอมรับผู้อื่น การรู้จักเป็นส่วนหนึ่งของหมู่คณะ และเกิดการเรียนรู้จากการกระทำร่วมกัน
9. ช่วยส่งเสริมการพัฒนาค่านิยม และบรรยากาศในชั้นเรียน เป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาวินัยในตนเอง ส่งเสริมความสามารถในการทำงานและการควบคุมอารมณ์ของผู้เรียน

10. ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์ในด้านต่างๆ และเกิดความสนุกสนานเพราะได้เรียนรู้หลายด้าน

จากแนวคิดของนักวิชาการดังกล่าวข้างต้น สรุปถึงประโยชน์ของการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ ได้ว่า

1. ช่วยให้เกิดความเชื่อมโยงของการเรียนรู้ (Transfer of Learning) ความรู้ที่เรียนไปแล้ว จะถูกนำมาสัมพันธ์กับความรู้ใหม่ ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ได้เร็วขึ้น
2. ช่วยจัดวิชาหรือความรู้ให้อยู่ในลักษณะเหมือนชีวิตจริง คือ ผสมผสานและสัมพันธ์เป็นความรู้ที่อยู่ในลักษณะหรือรูปแบบที่เอื้อต่อการนำไปใช้กับชีวิต
3. ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจสภาพและปัญหาของสังคม ได้ดีกว่าการจัดเนื้อหาในหลักสูตรแบบเดิม
4. ช่วยให้การเรียนการสอนและการศึกษามีคุณค่ามากขึ้น แทนที่จะเป็นขบวนการถ่ายทอดความรู้หรือสาระแต่เพียงอย่างเดียว กลับช่วยให้เป็นการพัฒนาทักษะที่จำเป็นให้เกิดความคิดรวบยอดที่กระจ่างถูกต้อง และสามารถปลูกฝังค่านิยมที่ปรารถนาได้

6. ลักษณะสำคัญของการบูรณาการ

นักวิชาการหลายคนได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับหลักการสำคัญในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการที่สอดคล้องกับมาตรา 24 ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ไว้ดังนี้

อรรถ บัวศรี (2532 : 156) ได้กล่าวถึงลักษณะสำคัญของการบูรณาการไว้ 5 ประการ คือ

1. เป็นการบูรณาการระหว่างความรู้และกระบวนการเรียนรู้ เพราะในปัจจุบันนี้ปริมาณของความรู้มีมากขึ้นเป็นทวีคูณ รวมทั้งมีความสลับซับซ้อนมากขึ้นเป็นลำดับ การเรียนการสอนด้วยวิธีการเดิม อาทิ การบอกเล่า การบรรยายและการท่องจำ อาจจะไม่เพียงพอที่จะก่อให้เกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพได้ ผู้เรียนควรจะเป็นผู้สำรวจความสนใจของตนเองว่าในองค์ความรู้หลายหลากนั้น อะไรคือสิ่งที่ตนเองสนใจอย่างแท้จริง ตนควรแสวงหาความรู้เพื่อตอบสนองความสนใจเหล่านั้นได้อย่างไร เพียงใด ด้วยกระบวนการเช่นไร ซึ่งแน่นอนว่า กระบวนการเรียนการสอนลักษณะนี้ย่อมขึ้นอยู่กับความแตกต่างระหว่างบุคคล (Individual Differences) ไม่ใช่ैन้อย

2. เป็นการบูรณาการระหว่างพัฒนาการความรู้และพัฒนาการทางจิตใจ นั่นคือให้ความสำคัญแก่ จิตพิสัย คือ เจตคติ ค่านิยม ความสนใจ และสุนทรีภาพ แก่ผู้เรียนในการแสวงหาความรู้ด้วย ไม่ใช่เน้นเพียงองค์ความรู้หรือพุทธิพิสัยเพียงอย่างเดียว อันที่จริงการทำให้ผู้เรียนเกิดความซาบซึ้งขึ้นเสียก่อนที่จะได้ลงมือศึกษานั้น นับได้ว่าเป็น ยุทธศาสตร์ที่สำคัญยิ่งสำหรับจูงใจให้เกิดการเรียนรู้ขึ้นทั้งแก่ผู้สอนและผู้เรียน

3. บูรณาการระหว่างความรู้และการกระทำในข้อนี้ก็มีนัยแห่งความสำคัญ และความสัมพันธ์ เช่นเดียวกับที่ได้กล่าวไว้แล้วในข้อสอง เพียงแต่เปลี่ยน จิตพิสัยเป็น ทักษะพิสัยเท่านั้น

4. บูรณาการระหว่างสิ่งที่เรียนในโรงเรียนกับสิ่งที่ป็นอยู่ในชีวิตประจำวัน ของผู้เรียน คือ การตระหนักถึงความสำคัญแห่งคุณภาพชีวิตของผู้เรียนว่าเมื่อได้ผ่าน กระบวนการเรียนการสอนตามหลักสูตรแล้ว สิ่งที่เรียนที่สอนในห้องเรียนจะต้องมีความหมายและมีคุณค่าต่อชีวิตของผู้เรียนอย่างแท้จริง

5. บูรณาการระหว่างวิชาต่างๆ เพื่อให้เกิด ความรู้ เจตคติและการกระทำ ที่เหมาะสมกับความต้องการและความสนใจของผู้เรียนอย่างแท้จริง ตอบสนองต่อคุณค่าใน การดำรงชีวิตของผู้เรียนแต่ละคน การบูรณาการความรู้ของวิชาต่างๆเข้าด้วยกันเพื่อ ตอบสนองความต้องการหรือเพื่อตอบปัญหาที่ผู้เรียนสนใจจึงเป็นขั้นตอนสำคัญที่ควร จะกระทำในขั้นตอนของบูรณาการหลักสูตรและการเรียนการสอนเป็นอย่างยิ่ง

เบญจมาศ อยู่เป็นแก้ว (2545 : 6) ได้ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะ สำคัญของการสอนแบบบูรณาการ ดังต่อไปนี้

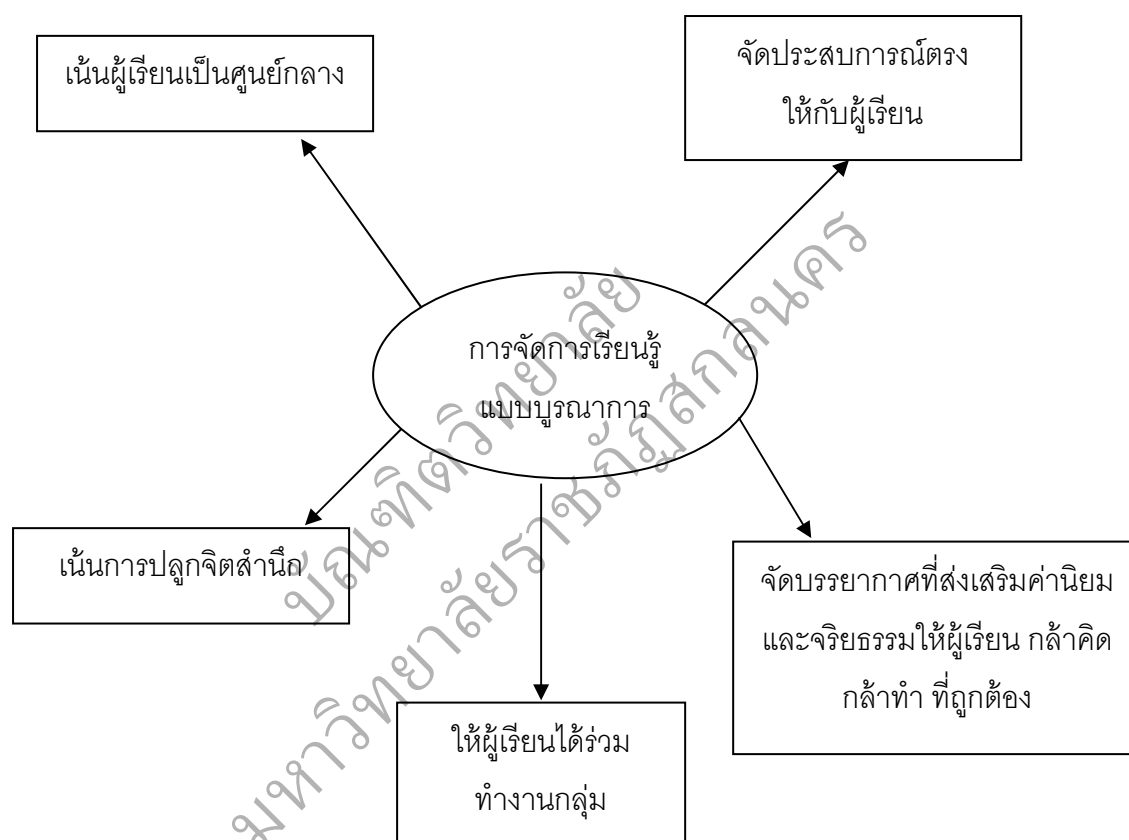
1. การบูรณาการระหว่างโรงเรียนกับบ้าน เพื่อแสดงความสัมพันธ์ระหว่าง การเรียนในโรงเรียนกับชีวิตประจำวันที่บ้าน

2. การบูรณาการระหว่างความรู้กับกระบวนการเรียนรู้ การจัดกิจกรรม การเรียนการสอนที่กระตุ้นสิ่งที่ผู้เรียนสนใจมากที่สุด แนะนำให้ผู้เรียนแสวงหาความรู้เพื่อ ตอบสนองความสนใจเท่านั้น

3. การบูรณาการระหว่างความรู้กับการกระทำ ในการแสวงหาความรู้เพื่อ เรียนรู้นั้น จะต้องเริ่มที่การปฏิบัติคือ รู้แล้วต้องลงมือทำการเรียนแต่ทฤษฎีอย่างเดียวไม่ เพียงพอ จะต้องมีการปฏิบัติควบคู่กันไปด้วย

4. การบูรณาการระหว่างวิชาต่างๆ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้พร้อมๆ กัน เพื่อหล่อหลอมให้เกิดความหลากหลายในชีวิต ซึ่งการบูรณาการวิชาต่างๆ ดังกล่าวต้องเหมาะสม กับความต้องการและความสนใจของผู้เรียนเป็นสำคัญ

บุรชัย ศิริมหาสาคร (2546 : 17) ได้กล่าวถึงหลักสำคัญที่ต้องคำนึงในการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ ดังแสดงในภาพประกอบ 6

ภาพประกอบ 6 แสดงการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ

ที่มา : บุรชัย ศิริมหาสาคร. 2546 : 17

พิมพันธ์ เดชะคุปต์ (2546 : 71) ได้กล่าวถึงลักษณะของการบูรณาการว่าแบ่งออกเป็น 5 อย่างดังนี้

1. การบูรณาการระหว่างโรงเรียนกับบ้าน (การเรียนรู้ในโรงเรียนกับชีวิตประจำวัน)
2. บูรณาการระหว่างความรู้กับกระบวนการเรียนรู้

3. บูรณาการระหว่างความรู้กับการกระทำ
4. บูรณาการระหว่างพัฒนาความรู้ การคิด (พุทธิพิสัย) พัฒนาจิตใจ อารมณ์ สังคม (จิตพิสัย) และพัฒนาร่างกาย (ทักษะพิสัย)
5. บูรณาการระหว่างวิชาต่างๆ

จากแนวคิดของนักวิชาการศึกษาที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า การสอนแบบ บูรณาการเป็นการจัดการเรียนรู้ให้สมบูรณด้วยการเชื่อมโยง ผสมผสานสิ่งต่างๆ เข้าด้วยกัน อย่างครบถ้วนเพื่อให้การจัดการเรียนรู้เกิดประโยชน์สูงสุดจนผู้เรียนสามารถนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้ ซึ่งมีหลักการสำคัญในการสอน คือ

1. ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกทำกิจกรรมต่างๆ
2. ได้ร่วมกันทำงานจากสื่อและแหล่งเรียนรู้ที่เป็นของจริง
3. เน้นการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่ดีงาม
4. จัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนสร้างความรู้ด้วยตนเอง
5. สร้างบรรยากาศให้ผู้เรียนกล้าแสดงออก กล้าคิด กล้าทำ

7. รูปแบบและประเภทของการบูรณาการ

นักวิชาการหลายคนได้กล่าวถึง ประเภทของการเรียนการสอนแบบบูรณาการ ไว้ดังนี้

ยูเนสโก – ยูเอ็นอีพี (UNESCO – UNEP. 1994, อ้างถึงใน สุวิทย์ มูลคำ.

2544 : 51) กล่าวว่า เราสามารถบูรณาการหลักสูตรและการเรียนการสอนได้เป็น 2 แบบ ดังนี้

1. การบูรณาการแบบสหวิทยาการ (Interdisciplinary) เป็นการสร้างหัวเรื่อง (Theme) ขึ้นมาแล้วนำเนื้อหาจากวิชาต่าง ๆ มาโยงสัมพันธ์กับหัวเรื่องนั้น ซึ่งบางครั้งก็อาจ เรียกวิธีบูรณาการแบบนี้ได้ว่า สหวิทยาการแบบมีหัวข้อ (Themetic Interdisciplinary Studies) หรือบูรณาการที่เน้นการนำไปใช้เป็นหลัก (Application – First Approach)

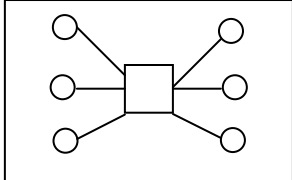
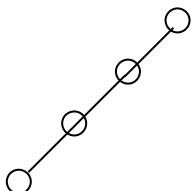
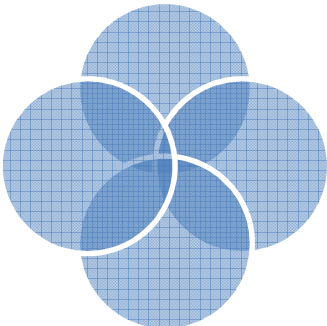
2. การบูรณาการแบบพหุวิทยาการ (Multidisciplinary) เป็นการนำเรื่องที่ ต้องการจะให้ผู้เรียนได้เรียนรู้สอดแทรก (Infusion) ไว้ในวิชาต่าง ๆ หรือบูรณาการเน้นเนื้อหา ของวิชาเป็นแกนแล้วนำสิ่งที่ต้องการให้เกิดแก่ผู้เรียนเกิดไปสอดแทรกในวิชาแกนดังกล่าว ซึ่ง บางครั้งเราก็อาจจะเรียกวิธีบูรณาการแบบนี้ได้ว่า การบูรณาการที่เน้นเนื้อหาวิชาเป็นหลัก (Discipline First Approach)

โรบิน เฟอร์กาตี้ (Robin Fogarty. 2002, อ้างถึงใน สิริพัทธ์ เจษฎาวิโรจน์. 2546 : 34 - 65) ได้แบ่งขนาดของการบูรณาการไว้ในหนังสือชื่อว่า โรงเรียนที่มีความตระหนักในภารกิจ (The Mindful School How to Integrate the Curricula) ออกเป็น 10 รูปแบบ ดังนี้

ตาราง 1 แสดงรูปแบบการบูรณาการตามความคิดเห็นของโรบิน เฟอร์กาตี้

ชื่อรูปแบบ (Model)	ลักษณะการบูรณาการ	ข้อดี	ข้อเสีย
1. แยกย่อย (Fragmented) 	การบูรณาการภายในวิชาเดียวกัน มีการเรียงลำดับหัวข้อเนื้อหาสาระตามความเหมาะสม	มองเห็นเป็นวิชาแยกและชัดเจน	นักเรียนมองไม่เห็นความเชื่อมโยงและการถ่ายโอนความรู้เป็นไปได้น่ายาก
2. เชื่อมต่อ (Connected) 	เนื้อหาสาระ 2 หัวข้อสามารถสอนเชื่อมโยงความคิดที่มีความสัมพันธ์กัน	ความคิดหลักมีความเชื่อมโยงทำให้สามารถทบทวนปรับ และผสมผสานระหว่างความคิดภายในวิชา	ไม่มีการเชื่อมโยงในระหว่างวิชา การเน้นหนักในเนื้อหาเกิดขึ้นภายในวิชาเดียวเท่านั้น
3. บูรณาการ 2 กลุ่ม (Sequenced) 	เนื้อหาสาระหรือความคิดรวบยอดของ 2 กลุ่มสาระการเรียนรู้ที่สัมพันธ์กันนำมาจัดสอนในช่วงเวลาเดียวกัน	ครูสามารถตัดสินใจเรียงลำดับหน่วยและหัวข้อใหม่ได้ง่าย	ต้องอาศัยการร่วมมือกันและต้องใช้ความยืดหยุ่นในการจัดสูงเนื้อหาบางส่วนอาจโดนตัดไป
4. รัง (Nested) 	การสอนแต่ละหัวข้อสามารถนำทักษะต่างๆ มาบูรณาการร่วมกัน	มีหลายเรื่องที่ได้รับ การเน้นหนักในเวลาเดียวกันทำให้เกิดการเรียนรู้ เกิดความงอกงาม	นักเรียนอาจเกิดความสับสนและมองไม่เห็นแนวความคิดหลักของกิจกรรมหรือบทเรียน

ตาราง 1 (ต่อ)

ชื่อรูปแบบ (Model)	ลักษณะการบูรณาการ	ข้อดี	ข้อเสีย
5. แบ่งส่วน (Shared) 	วางแผนร่วมกันและ / หรือสอนร่วมกันที่เกี่ยวข้องกับ 2 วิชาที่มีจุดเน้นที่แนวคิด ทักษะ หรือเจตคติอันเดียวกัน	ได้แลกเปลี่ยนประสบการณ์ของการสอนสำหรับครูจำนวนแค่ 2 คน ร่วมมือกันทำงานจะง่ายกว่า	ต้องอาศัยเวลา ความยืดหยุ่น ความตั้งใจ และการใกล้ชิดต่อรองระหว่างกัน
6. โยแมงมุม Webbed 	เป็นการบูรณาการระหว่างกลุ่มสาระหลายกลุ่มมีการกำหนดหัวข้อเรื่องแล้วเชื่อมโยงไปสู่เนื้อหาสาระของกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่างๆ ที่สัมพันธ์กัน	หัวข้อเรื่องน่าสนใจ ทันสมัย ง่ายต่อการทำงานกลุ่ม	การเลือกหัวข้ออาจเป็นเรื่องยาก ครูเน้นกิจกรรมเกินไป เด็กอาจจะไม่ได้ความคิดรวบยอด
7. ร้อย (Threaded) 	การบูรณาการโดยมุ่งฝึกทักษะใดทักษะหนึ่งในหลายกลุ่มสาระการเรียนรู้ และทักษะในการเรียนรู้ถูกนำมาเรียงร้อยตลอดในทุกวิชา	นักเรียนได้เรียนรู้วิธีการเรียนรู้ ทำให้การเรียนรู้ต่อไปง่ายขึ้น	วิชาต่างๆ ยังแยกกันอยู่
8. บูรณาการ (Integrated) 	เนื้อหาสาระหรือความคิดรวบยอดของกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่างๆ ที่คาบเกี่ยวกัน	ช่วยให้นักเรียนได้มองเห็นความเชื่อมโยงระหว่างวิชา ซึ่งนักเรียนจะถูกกระตุ้นให้สนใจเมื่อเขาเห็นความเชื่อมโยงต่อกันเหล่านั้น	อาศัยทีมที่มีผู้สอนต่างวิชากันมาวางแผนและทำการสอน

ตาราง 1 (ต่อ)

ชื่อรูปแบบ (Model)	ลักษณะการบูรณาการ	ข้อดี	ข้อเสีย
9. จุ่ม (Immersed) 	เป็นการนำความรู้ที่ได้เรียนรู้จากกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่างๆ มาใช้ร่วมกัน	การบูรณาการจะเกิดขึ้นภายในผู้เรียน	ผู้เรียนอาจประสบสภาพคับแคบ
10. เครือข่าย (Networked) 	เป็นการนำความรู้ทั้งที่เรียนรู้และได้มาจากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ มาเชื่อมโยงกัน	เป็นการปฏิบัติเชิงรุก (Pro-active) ผู้เรียนจะรู้สึกตื่นเต้นกับความรู้ ทักษะหรือแนวคิดใหม่ที่เขาได้เรียนรู้	ความพยายามของผู้เรียนอาจถูกเกลี่ยกระจายออกไปมาก ทำให้เกิดการเรียนรู้ที่แผ่วบางจนกระทั่งไม่เกิดประสิทธิภาพ

วัฒนาพร ระงับทุกข์ (2542 : 32) ได้กล่าวถึงประเภทของการบูรณาการที่สามารถทำได้ 2 ประเภท ได้แก่

1. แบบสหวิทยาการ (Interdisciplinary) ทำได้โดยกำหนดหัวข้อขึ้นมา แล้วนำความรู้จากวิชาต่างๆ มาเชื่อมโยงให้สัมพันธ์กับเรื่องนั้น บางครั้งเรียกบูรณาการแบบนี้ว่า สหวิทยาการแบบมีหัวข้อ หรือสหวิทยาการแบบเน้นการประยุกต์ใช้

2. แบบพหุวิทยาการ (Multidisciplinary) เป็นการนำเรื่องที่ต้องการบูรณาการไปสอดแทรกในวิชาต่างๆ บางครั้งเรียกการบูรณาการแบบนี้ว่า

สมบัด ตัญตรัยรัตน์ (2542 : 43) กล่าวถึงรูปแบบวิธีการสร้างบทเรียนแบบบูรณาการสามารถทำได้ 2 วิธี คือ

1. แบบสหวิทยาการ (Interdisciplinary) เป็นการสร้างหัวข้อเรื่อง (Theme) ขึ้นมาแล้วนำวิชาจากเนื้อหาต่างๆ มาโยงให้สัมพันธ์กับเรื่องนั้น วิธีการกำหนดหัวเรื่อนั้นให้ยึดหลัก ดังนี้

- 1.1 เป็นเรื่องที่คุณเรียนสนใจ ตั้งชื่อที่น่าสนใจ เช่น โลกของแมลง ฯลฯ
- 1.2 สามารถเชื่อมโยงได้หลายวิธี หรือหลายประสบการณ์

1.3 เป็นเรื่องที่นักเรียนมีประสบการณ์เดิม สอดคล้องกับชีวิตจริง มีความหมายต่อนักเรียน

1.4 มีแหล่งความรู้ให้นักเรียนศึกษาค้นคว้า

1.5 เหมาะกับความสามารถของผู้เรียน

1.6 สามารถจัดกิจกรรมได้หลากหลาย

1.7 มีความสัมพันธ์กับท้องถิ่น

2. แบบพหุวิทยาการ (Multidisciplinary) เป็นการนำเนื้อหาสาระที่ต้องการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ไปสอดแทรกในวิชาต่างๆ เช่น นำเรื่องวิถีชีวิตคนกรุงไปไว้ในวิชาภาษาไทย

เบญจมาศ อยู่เป็นแก้ว (2545 : 4) ได้กล่าวถึงรูปแบบของการสอนแบบบูรณาการมี 4 รูปแบบ คือ

1. แบบสอดแทรก (Infusion) เป็นการสอดแทรกเนื้อหาของวิชาอื่นๆ เข้าไปในวิชาของผู้สอน ครูวางแผนการสอนและดำเนินการสอนคนเดียว

2. แบบคู่ขนาน (Paralleled Instruction) เป็นการสอนแบบการวางแผนร่วมกัน สอนคนละวิชา ต่างคนต่างสอนไปแล้วแต่หัวข้อเรื่อง ความคิดรวบยอด ปัญหาเดียวกันระบุสิ่งที่ต้องทำร่วมกันและตัดสินใจร่วมกัน จะนำไปสอนอย่างไรในวิชาของตน

3. แบบสหวิทยาการ (Multidisciplinary Instruction) เป็นการสอนคล้ายๆ แบบที่สอง ครูผู้สอนตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป สอนต่างวิชากันมุ่งสอนหัวข้อเรื่องความคิดรวบยอดและปัญหา ต่างคนต่างสอนแต่มีเป้าหมายให้ผู้เรียนทำโครงการร่วมกันซึ่งจะช่วยเชื่อมโยงสาขาวิชาต่างๆ เข้าด้วยกัน วางแผนโครงการร่วมกัน

4. แบบข้ามวิชา หรือสอนเป็นคณะ (Transdisciplinary Instruction) เป็นการสอนที่ครูผู้สอนวิชาต่างๆ มาร่วมกันเป็นคณะวางแผนปรึกษาหารือร่วมกัน ดำเนินการสอนนักเรียนกลุ่มเดียวกัน

กรมวิชาการ (2545 : 43) กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนหรือนำสาระการเรียนรู้ต่างกลุ่มสาระการเรียนรู้มาบูรณาการ อาจจัดได้ดังนี้

1. การบูรณาการแบบเชื่อมโยงสาระการเรียนรู้กับหัวข้อเรื่องที่สอดคล้องกับชีวิตจริง ผู้สอนสามารถกำหนดสาระการเรียนรู้จากกลุ่มสาระการเรียนรู้ใดกลุ่มสาระการเรียนรู้หนึ่งและเชื่อมโยงสาระและกระบวนการเรียนรู้จากกลุ่มสาระต่างๆ ครูผู้สอนจะเป็นคนเดียวสอน

2. การบูรณาการแบบคู่ขนาน ผู้สอนตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป ร่วมกันจัดทำหลักสูตรบูรณาการ โดยผู้สอนจัดประชุมและกำหนดหัวข้อเรื่อง โดยยึดเนื้อหาสาระการเรียนรู้เรื่องใดเรื่องหนึ่งเป็นหลัก แล้วนำกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นมาเชื่อมโยงการจัดการเรียนการสอน ผู้สอนจะร่วมกันสอนเป็นหมู่คณะ

3. การบูรณาการแบบสหวิทยาการ เป็นการบูรณาการในเนื้อหาและกลุ่มสาระการเรียนรู้มาเชื่อมโยงการจัดการเรียนการสอนเป็นเรื่องเดียวกัน โดยนำกลุ่มสาระการเรียนรู้กลุ่มใดกลุ่มหนึ่งเป็นหลัก และนำกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นมาบูรณาการ

4. การบูรณาการแบบโครงการ ผู้เรียนกับผู้สอนกำหนดโครงการในการเรียนขึ้นโดยนำชั่วโมงการสอนวิชาต่างๆ มารวมกัน การสอนเป็นลักษณะการสอนเป็นทีม เรียนเป็นทีม เป็นต้น การสอนแบบโครงการ นักเรียนจะศึกษาจากปัญหาที่ต้องการศึกษา มีการวางแผน เก็บข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูล สรุปผลการวิเคราะห์ และการจัดทำรายงานโครงการ การเรียน มีผู้สอนเป็นที่ปรึกษา มีการจัดรายงานและนิทรรศการโครงการ

สิริพัทธ์ เจษฎาวิโรจน์ (2546 : 31 - 32) ได้กล่าวถึงรูปแบบของการบูรณาการที่ใช้เนื้อหาสาระและกิจกรรมการเรียนการสอนมาเป็นเกณฑ์ในการจำแนกนั้น สามารถแบ่งได้เป็น 2 ประเภท ดังนี้

1. การบูรณาการภายในกลุ่มสาระการเรียนรู้ คือ การบูรณาการภายในกลุ่มสาระการเรียนรู้ เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบเชื่อมโยงสัมพันธ์ภายในกลุ่มสาระการเรียนรู้เดียวกัน เป็นกิจกรรมการเรียนการสอนที่มุ่งให้ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงแนวคิด ทักษะ และความคิดรวบยอดของเนื้อหาสาระในกลุ่มสาระการเรียนรู้กลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง การสอนแบบบูรณาการภายในกลุ่มสาระการเรียนรู้เดียวกัน มีใช้กันมากในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษา รวมถึงสิ่งต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการรู้หนังสือหรือการอ่านออกเขียนได้ การบูรณาการดังกล่าว เป็นกระบวนการพัฒนาความคิด จากการเชื่อมโยงสัมพันธ์ระหว่างการฟัง การดู การอ่าน และการเขียนในรูปแบบต่างๆ ที่หลากหลาย การจัดการเรียนการสอนในลักษณะนี้ จะมีผลทำให้ผู้เรียนสามารถสร้างองค์ความรู้ที่จะนำไปสู่ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมหรือโลกรอบตัวได้

2. การบูรณาการระหว่างกลุ่มสาระการเรียนรู้ คือ การบูรณาการระหว่างกลุ่มสาระการเรียนรู้ หรือเรียกว่าการบูรณาการแบบสหวิทยาการเป็นการรวมศาสตร์ต่างๆ ภายใต้หัวข้อเรื่องเดียวกัน เป็นการเรียนรู้จากประสบการณ์ที่ครอบคลุม โดยใช้ทักษะ ความรู้ ความเข้าใจในศาสตร์หรือองค์ความรู้ต่างๆ มากกว่า 1 กลุ่มสาระการเรียนรู้ขึ้นไป เพื่อการ

แก้ปัญหา หรือแสวงหาความรู้ความเข้าใจ แนวคิดในเรื่องใดเรื่องหนึ่งที่ต้องการ ในการปฏิบัติ กิจกรรมแบบบูรณาการระหว่างกลุ่มสาระการเรียนรู้ผู้เรียนจะนำความรู้และประสบการณ์ พื้นฐานเดิมของตนมาใช้ร่วมกันในการสร้างความสัมพันธ์เชื่อมโยงความรู้ใหม่ต่างๆ ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนเข้าใจในเรื่องนั้นๆ และรู้ถึงการที่จะต้องปรับเปลี่ยนแนวคิด ความรู้เดิมต่างๆ ไปสู่ ความรู้หรือแนวคิดใหม่ จุดเริ่มต้นของการเรียนการสอนแบบบูรณาการระหว่างกลุ่มสาระ การเรียนรู้ อาจมีหลักเช่นเดียวกับการบูรณาการภายในกลุ่มสาระการเรียนรู้ คือ ครูและนักเรียน ช่วยกันกำหนดหัวข้อเรื่อง ช่วยกันสร้างเสริมบรรยากาศของการเรียนรู้ มีการปรับเปลี่ยน ตารางสอนเพื่อให้เหมาะสมกับการบูรณาการภายในกลุ่มสาระการเรียนรู้ การบูรณาการ ระหว่างกลุ่มสาระการเรียนรู้ จะช่วยในการเชื่อมโยงความคิดรวบยอดต่างๆ ได้มากกว่าการบูรณาการภายในกลุ่มสาระการเรียนรู้ นักเรียนสามารถเชื่อมโยงความคิดรวบยอดด้วยวิธีการที่ หลากหลาย เป็นวิธีบูรณาการที่สมบูรณ์มากที่สุด

ซึ่งการสอนแบบบูรณาการทั้ง 4 ประเภทนี้สามารถเปรียบเทียบความสัมพันธ์ ของแต่ละรูปแบบได้ ดังตารางของ สนิท มหาโยธี (2544, อ้างถึงใน ทับทิม คำเสนา. 2547 : 12)

ตาราง 2 แสดงการเปรียบเทียบความสัมพันธ์ของรูปแบบการบูรณาการ

รูปแบบการบูรณาการ	วิธีการสอน	กิจกรรมการเรียนรู้การสอน	การประเมินผล	ผลที่เกิดขึ้นกับนักเรียน
1. แบบสอดแทรก (Infusion)	- ครูคนเดียววางแผนและกำหนดหัวข้อเรื่องโดยสอดแทรกเนื้อหาวิชาอื่นๆเข้าไปในการสอนของตน	- มอบหมายงานตามที่วางแผนไว้	- ครูประเมินผลคนเดียว	- ผู้เรียนได้รับความรู้จากครูคนเดียว และสามารถมองเห็นความสัมพันธ์ระหว่างวิชาได้
2. แบบขนาน (Parallel)	- ครูหลายคนวางแผนการเรียนรู้ร่วมกัน โดยกำหนดสิ่งต่อไปนี้ร่วมกันคือ หัวข้อเรื่อง ความคิดรวบยอด ปัญหา - ครูต่างคนต่างสอนในวิชาของตนภายในหัวข้อเดียวกัน	- งานที่มอบหมายให้นักเรียนทำแตกต่างกันไปในแต่ละวิชาแต่อยู่ภายใต้หัวข้อเรื่องเดียวกัน	- ครูแยกกันประเมิน	- ผู้เรียนได้รับความรู้จากครูแต่ละคนในหัวเรื่องของงานเป็นเรื่องเดียวกันทำให้มองเห็นความสัมพันธ์เชื่อมโยงความรู้จากวิชาต่างๆมาสร้างสรรค์งานได้
3. แบบสหวิทยาการ (Multidisciplinary)	ครูวางแผนการเรียนรู้ร่วมกัน กำหนดหัวข้อเรื่อง ความคิดรวบยอดและปัญหา ครูต่างสอนในวิชาของตนภายใต้หัวข้อเรื่องเดียวกันครูร่วมกันกำหนดชิ้นงาน/โครงการโดยการเชื่อมโยงวิชาต่างๆ	มอบหมายงานหรือโครงการ โดยให้นักเรียนร่วมมือกันทำโดยกำหนดว่าจะแบ่งโครงการนั้นออกเป็นโครงการย่อยๆให้นักเรียนทำแต่ละวิชา	ครูประเมินผลงานแต่ละชิ้นในส่วนที่ตนสอนโดยกำหนดเกณฑ์เอง	ผู้เรียนได้รับความรู้ที่เป็นการเชื่อมโยงสาขาวิชาต่างๆเข้าด้วยกัน สามารถนำความรู้ความเข้าใจไปประยุกต์สร้างสรรค์ชิ้นงานได้

ตาราง 2 (ต่อ)

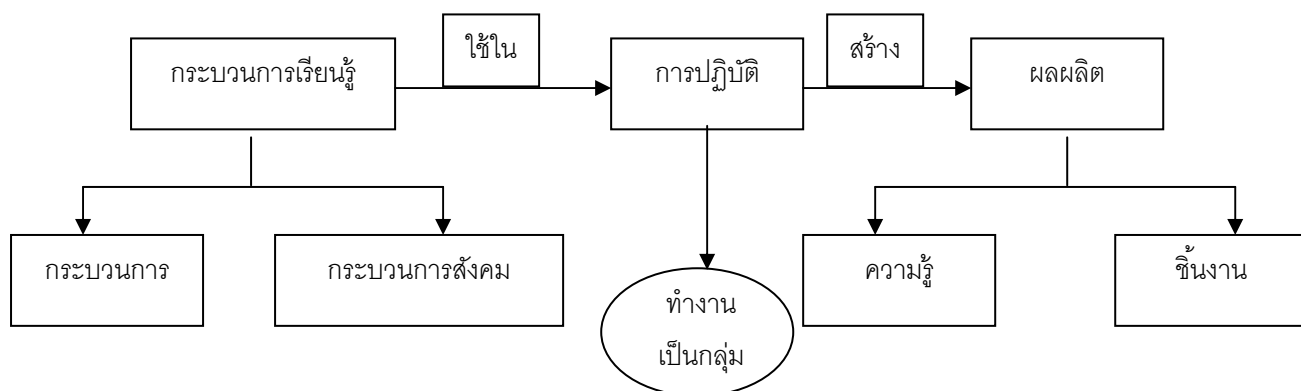
รูปแบบ การบูรณาการ	วิธีการสอน	กิจกรรมการ เรียนการสอน	การ ประเมินผล	ผลที่เกิดขึ้น กับนักเรียน
4. แบบข้ามวิชา หรือสอนเป็นทีม (Trans disciplinary)	<ul style="list-style-type: none"> - ครูหลายคนวางแผนการเรียนรู้เป็นคณะโดยกำหนดหัวข้อเรื่อง ความคิดรวบยอด จุดประสงค์ ปัญหา เนื้อหา - ครูร่วมกันสอนเป็นทีมในหัวเรื่องเดียวกันกับนักเรียนกลุ่มเดียวกัน - ครูร่วมกันกำหนดชิ้นงาน/โครงการให้นักเรียนทำร่วมกัน 	<ul style="list-style-type: none"> - มอบหมายงานหรือโครงการให้นักเรียนทำร่วมกันเป็นงานชิ้นใหญ่ชิ้นเดียว - จัดกิจกรรมและหาแหล่งข้อมูลความรู้ให้นักเรียนเพื่อศึกษาค้นคว้าและปฏิบัติงานในกลุ่มเดียวกัน 	<ul style="list-style-type: none"> - ครูประเมินผลร่วมกันในงานชิ้นเดียวกันโดยมีเกณฑ์การตัดสินร่วมกัน 	<ul style="list-style-type: none"> - ผู้เรียนได้รับความรู้ที่เป็นการเชื่อมโยงสาขาวิชาต่างๆ เข้าด้วยกันสามารถนำความรู้เข้าไปประยุกต์สร้างสรรค์ชิ้นงานได้

พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์ และ พเยาว์ ยินดีสุข (2548 : 95 - 97) ได้กล่าวถึง

การสอนแบบบูรณาการการเรียนการสอนมี 7 แบบ

1. แบบสอดแทรก (Infusion) สอดแทรกเนื้อหากลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นๆ เข้าในการสอนของตน ใช้ครู 1 คน
2. แบบคู่ขนาน (Parallel Instruction) สอนด้วยครู 2 คนขึ้นไป 2 กลุ่ม สาระการเรียนรู้ขึ้นไป ครูวางแผนร่วมกันตามหัวเรื่อง (Theme)/มโนทัศน์ (Concept)/ปัญหา (Problem) แล้วต่างคนต่างสอนเนื้อหาตามกลุ่มสาระของตนเอง
3. แบบพหุวิทยาการ (Multidisciplinary Instruction) คล้ายแบบคู่ขนาน โดยเชื่อมโยงสาระการเรียนรู้ต่างๆ ตามหัวเรื่อง (Theme)/มโนทัศน์ (Concept)/ปัญหา (Problem) แล้วต่างคนต่างสอนเนื้อหาตามกลุ่มสาระของตนเอง
4. แบบเป็นคณะจะร่วมกันสอนเป็นทีม ร่วมกันวางแผน ปรึกษาหารือ สร้างหน่วยการเรียนรู้บูรณาการร่วมกัน และสอนร่วมกันเป็นทีม

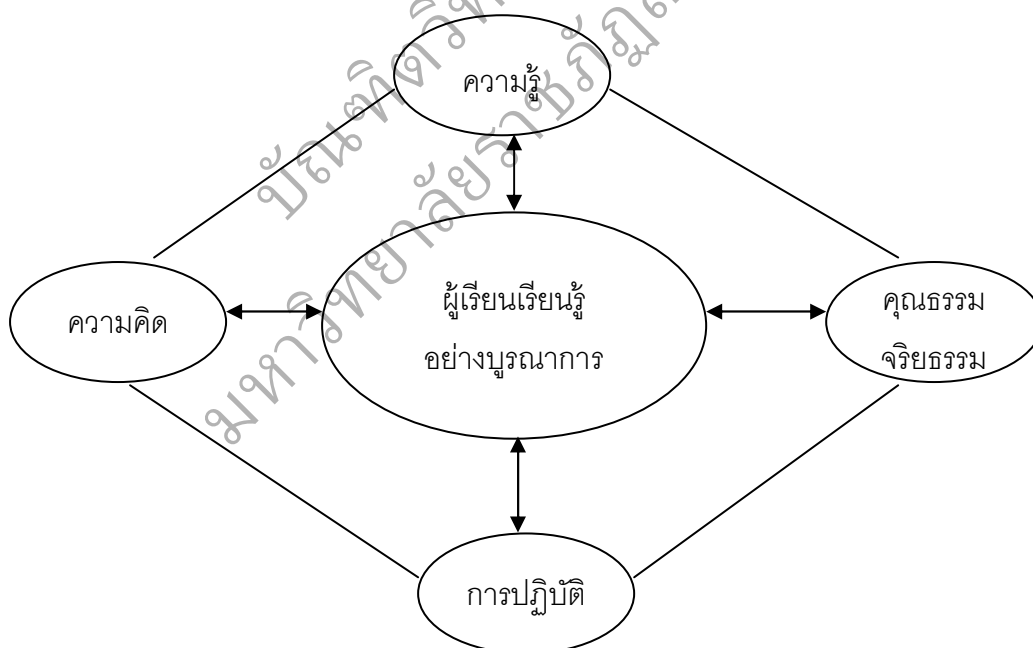
5. บุรณาการทักษะปฏิบัติการกับสาระ

ภาพประกอบ 7 แสดงการผสมผสานการปฏิบัติกับสาระ

ที่มา : พิมพ์พันธ์์ เดชะคุปต์. 2548 : 96

6. การบูรณาการ ความรู้ ความคิด การปฏิบัติและคุณธรรม จริยธรรม

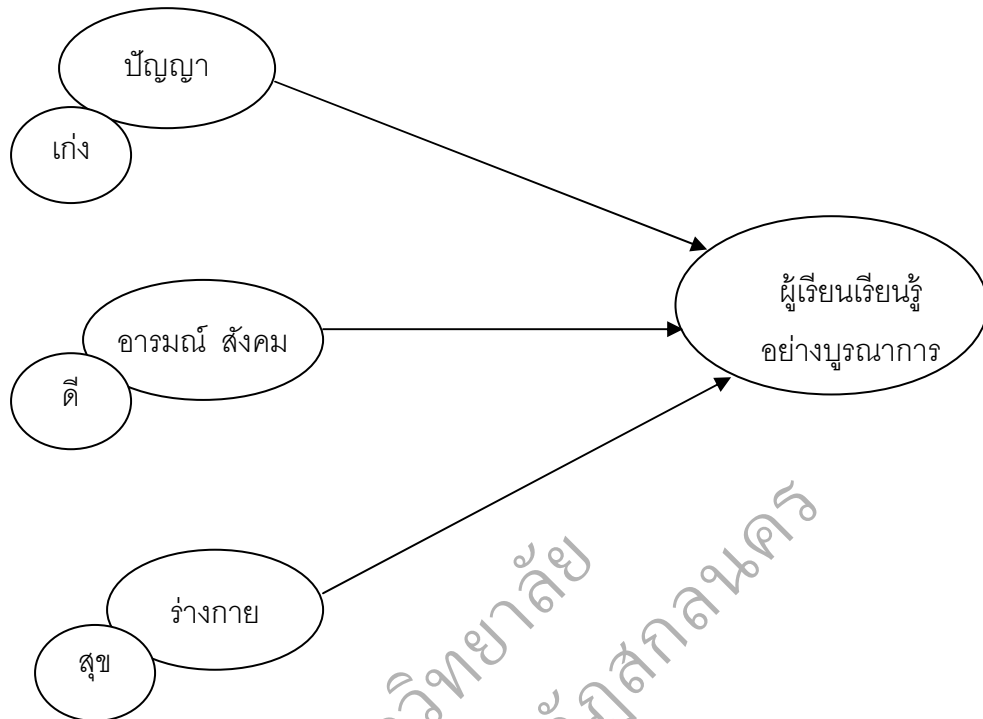

ภาพประกอบ 8 การบูรณาการผสมผสาน ความรู้

ความคิด การปฏิบัติ และคุณธรรม จริยธรรม

ที่มา : พิมพ์พันธ์์ เดชะคุปต์. 2548 : 96

7. บัณฑิตการด้านปัญญา อารมณ์ สังคม และร่างกาย

ภาพประกอบ 9 การบูรณาการด้านปัญญา อารมณ์ สังคม และร่างกาย

ที่มา : พิมพ์พันธ์์ เดชะคุปต์. 2548 : 97

จากการจัดประเภทของการบูรณาการของนักวิชาการที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ โดยการใช้เกณฑ์ต่างๆ ในการจำแนก ดังนี้

1. จำแนกตามจำนวนผู้สอน ได้แก่ การบูรณาการแบบผู้สอนคนเดียว (การบูรณาการแบบสอดแทรก) การบูรณาการแบบคู่ขนาน และการบูรณาการแบบโครงการ
2. จำแนกตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ ได้แก่ การบูรณาการภายในกลุ่มสาระการเรียนรู้เดียวกัน และการบูรณาการระหว่างกลุ่มสาระการเรียนรู้
3. จำแนกตามประเภทของการบูรณาการ ได้แก่ การบูรณาการแบบสหวิทยาการและการบูรณาการแบบพหุวิทยาการ

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจะใช้การบูรณาการแบบเชื่อมโยงสาระการเรียนรู้ กับหัวข้อเรื่องที่สอดคล้องกับชีวิตจริง โดยจะมีกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) เป็นแกน และจะมีการสอดแทรกเนื้อหาวิชาอื่นๆ เข้าไปในวิชา ภาษาอังกฤษของผู้วิจัย ซึ่งจะมีผู้วางแผนและผู้ดำเนินการสอนเพียงคนเดียว

8. การจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ

สิริพัทธ์ เจษฎาวิโรจน์ (2546 : 79 - 85) กล่าวว่าในการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการประกอบไปด้วยขั้นตอนที่สำคัญ ดังนี้

1. การวางแผนจัดกิจกรรมบูรณาการ ในการวางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบบูรณาการให้เกิดประสิทธิภาพนั้นควรวางแผนได้ดี ก่อนอื่นต้องดูว่าใช้รูปแบบการบูรณาการรูปแบบใด ลักษณะสำคัญหรือจุดเน้นของรูปแบบนั้นคืออะไร ซึ่งในการวางแผนจัดกิจกรรมนั้นควรคำนึงถึงและดำเนินการในสิ่งต่อไปนี้

1.1 กำหนดผลการเรียนรู้ (Learning Outcomes) จุดประสงค์การเรียนรู้ (Objectives) และความคิดรวบยอด (Concepts) โดยครูผู้สอนทุกเนื้อหาสาระในแต่ละหัวข้อเรื่องช่วยกันคิด ทั้งในส่วนที่ตนรับผิดชอบและในส่วนที่เชื่อมโยงกันด้วย เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่กว้างขวางมากขึ้น โดยกำหนดรวมรวมเป็นหัวข้อเรื่องเลยก็ได้ และอาจแยกย่อยตามรายแผนการสอนเพื่อให้เห็นชัดเจนขึ้น

1.2 วางแผนจัดลำดับเนื้อหาสาระภายในหัวข้อเรื่อง โดยให้ครูผู้สอนวางแผนร่วมกันว่าจะจัดกิจกรรมบูรณาการกันอย่างไร จากหัวข้อที่กำหนดขึ้นโดยการจัดแบ่งสาระออกตามจำนวนวันที่ต้องการ ครูผู้สอนต้องจัดแบ่งเนื้อหาออกเป็นวันๆ ตามตารางสอนของปีการศึกษานั้นๆ จากหลักสูตร

1.3 ทักษะกระบวนการ (Process) สามารถนำมาใช้ในการบูรณาการได้ 2 แนว คือ แนวแรกใช้เป็นแกนในการบูรณาการ และแนวที่สองใช้บูรณาการร่วมในประเด็นย่อยหรือกิจกรรมอื่นตามความเหมาะสม ทักษะที่ควรให้นักเรียนฝึกปฏิบัติ เช่น ทักษะทางสังคม ทักษะทางการคิด ทักษะการแก้ปัญหา ทักษะการตัดสินใจ ทักษะการแก้ไขความขัดแย้ง ทักษะการทำงานกลุ่ม ทักษะการเป็นผู้นำ ทักษะการคาดคะเน ทักษะการค้นคว้า ทักษะการจัดการ ทักษะการสื่อสาร เป็นต้น

1.4 การจัดประสบการณ์ ในการวางแผนให้นักเรียน ควรเน้นการจัดประสบการณ์ตรง เรียนรู้จากของจริง และควรเป็นประโยชน์แก่ตัวนักเรียน ประสบการณ์ที่จัดให้นักเรียนอาจเป็นทั้งประสบการณ์ที่ได้เรียนรู้ในห้องเรียน นอกห้องเรียนและนอกโรงเรียน มิควรจำกัดอยู่เพียงแต่ในห้องเรียนเท่านั้น สิ่งแวดล้อมต่างๆ จะใช้เพื่อประกอบการจัดกิจกรรมได้เป็นอย่างดี

1.5 มุ่งพัฒนาหุปัญญาของผู้เรียน ซึ่งเป็นความสามารถทางสติปัญญาอันหลากหลายของคนเราซึ่งมีอยู่ตามธรรมชาติสามารถพัฒนาให้เก่งขึ้นได้ด้วยการจัด

กิจกรรมต่างๆ ให้ ครูควรนำความสามารถต่างๆ เหล่านั้นมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยบูรณาการหลายๆ ด้านเข้าด้วยกัน จะได้ประโยชน์ทั้ง 2 ทาง คือ ได้เรียนรู้เนื้อหาสาระและ ได้พัฒนาความสามารถหลายๆ ด้านไปพร้อมๆ กัน

1.6 การจัดกิจกรรมแบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ นักเรียนแต่ละคนมีความแตกต่างกันเป็นอย่างมากในทุกๆ ด้าน ดังนั้นในการจัดกิจกรรมบูรณาการจึงควรมีกิจกรรมที่หลากหลาย เพื่อให้ให้นักเรียนได้มีโอกาสเลือกปฏิบัติและเปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงความสนใจ ความถนัด และความต้องการในการเรียนรู้ ให้นักเรียนได้ใช้ยุทธวิธีที่หลากหลายในการสร้าง ประสบการณ์การเรียนรู้อย่างกว้างขวางและหลายนุ่มนวล

1.7 การใช้ข้อมูลจากแหล่งเรียนรู้หลายแหล่งและหลากหลายรูปแบบ เป็นผลดีกับนักเรียนที่มีความสนใจ ระดับความสามารถ วิธีการเรียนรู้ และความต้องการที่ ต่างกัน ควรจัดกิจกรรมให้นักเรียนเห็นความสำคัญของแหล่งเรียนรู้ พัฒนาความสามารถในการเลือกแหล่งข้อมูลที่เหมาะสมและเป็นประโยชน์ สามารถเก็บรวบรวมข้อมูลและใช้ข้อมูลให้เกิดประโยชน์แก่ตน

2. ข้อควรคำนึงในการสอนแบบบูรณาการ ในการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ ควรคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้

- 2.1 ผู้เรียนมีความสำคัญมากกว่าเนื้อหาสาระ
- 2.2 หัวข้อเรื่องต้องสัมพันธ์กับเรื่องอื่นได้อย่างกว้างขวาง
- 2.3 กิจกรรมการเรียนการสอนควรเป็นปัญหาในชีวิตจริงและต่อเนื่องกัน
- 2.4 สร้างบรรยากาศในชั้นเรียนและนอกห้องเรียนให้ท้าทาย และสร้างความสนใจของผู้เรียน ให้ผู้เรียนได้เรียนอย่างสบายใจ
- 2.5 จัดประสบการณ์ตรงให้แก่ผู้เรียน
- 2.6 ในการสอนแต่ละครั้ง ควรสอดแทรกคุณสมบัติที่ต้องการเน้นในตัวผู้เรียน

3. การเขียนแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ มีรูปแบบหรือองค์ประกอบต่างๆ เหมือนกับแผนจัดการเรียนรู้ทั่วไป แต่ว่างกันที่การปฏิบัติตามเนื้อหาสาระของกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่างๆ ควรเชื่อมโยงเป็นเรื่องเดียวกัน ซึ่งในการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ อาจแบ่งได้เป็น 2 แบบ ดังนี้

3.1 ผู้สอนตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่างๆ ต่างคนต่างเขียนแผนของตน ทั้งนี้เนื่องจากครูผู้สอนจะต้องมีหลักฐานในการสอน เพื่อตรวจสอบและประเมินการเรียนรู้

การสอน การเขียนแผนการจัดการเรียนรู้แบบนี้ อาจเขียนเป็นรายชั่วโมงแบบเบ็ดเสร็จ แต่ภาพรวมระหว่างครูผู้สอนทุกคนอย่างเสมอ

3.2 ครูผู้สอนทุกคนร่วมกันเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ให้ต่อเนื่องเป็นแผนเดียวกัน ซึ่งอาจจะเป็นแผนที่ดูยาวมากกว่าปกติ แต่การสอนจะเชื่อมโยงต่อกันได้ราบรื่นดี เมื่อจะสอนครูทุกคนควรศึกษาแผนการเรียนรู้ทั้งหมด เพื่อเป็นการทบทวนและจะได้ร่วมกันจัดกิจกรรมบูรณาการได้สมบูรณ์มากขึ้น

4. การวัดและการประเมินผลการสอนแบบบูรณาการ

4.1 ลักษณะของการวัดและประเมินผล ควรมีลักษณะสำคัญต่างๆ ดังนี้

4.1.1 สะท้อนภาพพฤติกรรมและทักษะที่จำเป็นของผู้เรียนใน

สถานการณ์จริง

4.1.2 ใช้เทคนิคการประเมินผลที่หลากหลาย

4.1.3 เน้นให้ผู้เรียนแสดงออกด้วยการสร้างสรรค์ผลงาน

4.1.4 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นผลมาจากการเรียนการสอนที่

สอดคล้องกับความจริง

4.1.5 ใช้ข้อมูลอย่างหลากหลายเพื่อการประเมิน

4.1.6 เน้นการมีส่วนร่วมในการประเมินระหว่างผู้เรียน ครู และ

ผู้ปกครอง

4.2 เทคนิควิธีการวัดและประเมินผลการเรียนรู้แบบบูรณาการ

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบบูรณาการมีเทคนิควิธีการจัดการและการประเมินผลหลายวิธี ครูผู้สอนสามารถเลือกวิธีใช้ได้ตามความเหมาะสมกับเนื้อหาหรือรูปแบบการบูรณาการ เพื่อให้สามารถเก็บข้อมูลที่ต้องการวัดและประเมินผลผู้เรียนให้ได้ครบถ้วนทุกด้านให้สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง และมาตรฐานการเรียนรู้ของหลักสูตร วิธีการวัดและประเมินผลการเรียนรู้แบบบูรณาการ ได้แก่

1. การสังเกต
2. การบันทึกประจำวัน หรืออนุทิน
3. การตอบปากเปล่า
4. การเขียนคำตอบหรือความเรียง
5. การประเมินตนเอง
6. การประเมินกลุ่ม

7. การสัมภาษณ์
8. การสัมภาษณ์กลุ่ม
9. การใช้แฟ้มสะสมผลงาน
10. การให้คะแนนแบบรูปรีด
11. การสนทนงตอบ
12. การใช้แบบทดสอบ

จากการศึกษาการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการประกอบด้วย

ขั้นตอน คือ

1. การวางแผนจัดกิจกรรมบูรณาการ
2. ข้อควรคำนึงในการสอนแบบบูรณาการ
3. การเขียนแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ
4. การวัดและการประเมินผลการสอนแบบบูรณาการ

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำแนวการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ
ข้างต้นมาประยุกต์ใช้ดังนี้

1. การวางแผนจัดกิจกรรมบูรณาการ โดยต้องคำนึงถึงและดำเนินการในเรื่อง
ต่อไปนี้เป็น คือ กำหนดผลการเรียนรู้ จุดประสงค์การเรียนรู้ และความคิดรวบยอด วางแผน
จัดลำดับเนื้อหาสาระภายใต้หัวข้อเรื่อง ในการจัดประสบการณ์ให้ผู้เรียนควรเน้นประสบการณ์
ตรง เรียนรู้จากของจริง เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มุ่งพัฒนาปัญญาของผู้เรียน และใช้ข้อมูล
การเรียนรู้จากหลายแหล่ง

2. ใช้หลักการสอนแบบบูรณาการ ได้แก่ ผู้เรียนสำคัญกว่าเนื้อหา สร้าง
บรรยากาศให้น่าเรียน จัดประสบการณ์ตรง และการสอนสอดแทรกคุณธรรม จริยธรรม

3. การเขียนแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ

4. การวัดและการประเมินผลการสอนแบบบูรณาการ ทำได้โดยเน้นการ
ประเมินตามสภาพจริง ซึ่งมีวิธีการวัดที่หลากหลาย เช่น การสังเกตในการร่วมกิจกรรม
การเรียนการสอน การตอบปากเปล่า การตอบสนทนง และการใช้แบบทดสอบ

การพัฒนาหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการ

1. ความหมายของหน่วยการเรียนรู้

นักการศึกษาได้ให้ความหมายของหน่วยการเรียนรู้ไว้ ดังนี้

ธำรง บัวศรี (2531 : 253) กล่าวว่า หน่วยการเรียนรู้ หมายถึง หน่วยการเรียนการสอนที่จะต้องประกอบด้วยเนื้อหาวิชาจำนวนหนึ่งที่ได้ถูกคัดเลือกมาภายใต้หัวข้อหนึ่ง และด้วยจุดประสงค์ร่วมกันอย่างหนึ่ง ซึ่งจะต้องใช้กิจกรรมกละประสบการณ์หลายอย่างในการที่จะให้ผู้เรียนได้เรียนรู้

สุมน อมรวิวัฒน์ และทีศนา แชนมณี (2541 : 60) กล่าวว่า หน่วยการเรียนรู้ หมายถึง แผนการเรียนที่ประมวลเนื้อหา ประสบการณ์ แนวคิด วิธีการ กิจกรรม และสื่อการเรียนเข้าไว้อย่างกลมกลืนและสัมพันธ์สอดคล้องกัน เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

จากความหมายที่นักการศึกษาได้กล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า หน่วยการเรียนรู้ หมายถึง แผนการเรียนที่ประกอบด้วยเนื้อหาจำนวนหนึ่ง และมีการจัดกิจกรรม ประสบการณ์ รวมทั้งสื่อการเรียนการสอนหลายอย่างไว้อย่างกลมกลืนและสัมพันธ์กัน เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

2. ลักษณะของหน่วยการเรียนรู้ที่ดี

ธำรง บัวศรี (2531 : 254) ได้กล่าวถึง หน่วยการเรียนรู้ที่ดีนั้น ควรมีลักษณะดังนี้

1. ต้องสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน
2. ต้องมีจุดประสงค์ที่มุ่งสู่จุดเดียวกัน ไม่แตกแยก อันจะทำให้ขาดความเป็นกลุ่มก้อน
3. ต้องให้ผู้เรียนและผู้สอน ทราบได้อย่างชัดเจนว่าจะเริ่มต้นเมื่อใด และจะจบลงเมื่อใด
4. กิจกรรมต่างๆ ที่ให้ทำจะต้องมีประโยชน์ในด้านการเรียนรู้ ทำให้ผู้เรียนมองเห็นว่า สิ่งที่ทำนั้นจะนำไปสู่จุดหมายปลายทางที่กำหนดไว้
5. สามารถใช้ในการเรียนการสอนได้ตามสภาพที่เป็นอยู่
6. เป็นหน่วยที่กิจกรรมหลากหลาย

7. กำหนดจุดประสงค์ไว้ชัดเจน
8. เป็นหน่วยที่ส่งเสริมการร่วมมือในการวางแผนระหว่างผู้สอนและผู้เรียน
9. เป็นหน่วยที่ส่งเสริมให้มีการกระทำต่อเนื่องไปในทางที่เป็นประโยชน์ยิ่งขึ้น
10. เป็นหน่วยที่สมบูรณ์ทั้งในด้านจุดประสงค์ เนื้อหาวิชา และกิจกรรมมีความสัมพันธ์กัน

ความสัมพันธ์กัน

3. ชนิดของหน่วยการเรียนรู้

จำนง พรายแถมแซ (2536 : 86) ได้แบ่งชนิดของหน่วยการเรียนรู้ตามคุณสมบัติที่นำไปใช้ ดังนี้

1. หน่วยวิทยาการ (Resource Unit) เป็นหน่วยการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นเพื่อช่วยให้ครูสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการเตรียมการสอนได้สะดวกและรวดเร็ว ประกอบด้วยหัวข้อและรายละเอียดของเนื้อหา เสนอแนะกิจกรรม สื่อการเรียนการสอน วิธีการประเมินผล และแหล่งค้นคว้า กับหนังสืออ้างอิงที่ครูและนักเรียนจะไปค้นคว้าเพิ่มเติมได้
2. หน่วยปฏิบัติการสอน (Teaching Unit) เป็นหน่วยการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นเฉพาะเจาะจงของแต่ละท้องถิ่น หรือเฉพาะสำหรับนักเรียนกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง หน่วยปฏิบัติการสอน บางที่เรียกว่า กำหนดการสอน จะมีพื้นฐานมาจากหน่วยวิทยาการเป็นสำคัญ
3. หน่วยสำเร็จรูป (Commercial Unit) เป็นหน่วยการเรียนรู้ที่สถาบันบุคคลหรือกลุ่มบุคคล และสำนักพิมพ์ต่างๆ ได้จัดทำขึ้น มีลักษณะเป็นแผนการเรียนการสอนให้นักเรียนกับครูร่วมกันดำเนินการตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ โดยเสนอแนะแนวคิด วิธีการเนื้อหา กิจกรรม สื่อการเรียนการสอน และการประเมินผลไว้ ซึ่งครูผู้สอนจะนำมาปรับหรือเพิ่มเติมให้เหมาะสมกับสภาพของนักเรียนและห้องเรียนอีกครั้งหนึ่ง

จากการศึกษาชนิดของหน่วยการเรียนรู้ สรุปได้ว่า หน่วยการเรียนรู้สามารถแบ่งชนิดได้ตามคุณสมบัติที่นำไปใช้ได้ 3 ชนิด คือ

1. หน่วยวิทยาการ
2. หน่วยปฏิบัติการสอน
3. หน่วยสำเร็จรูป

ดังนั้นในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้หน่วยการเรียนรู้แบบหน่วยวิทยาการ คือ หน่วยการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นเพื่อช่วยให้ผู้สอนนำไปใช้เป็นแนวทางในการเตรียมการสอนได้สะดวกและรวดเร็ว ประกอบด้วย หัวข้อและรายละเอียดของเนื้อหา เสนอแนะกิจกรรม

สื่อการเรียนการสอน วิธีการประเมินผลและแหล่งค้นคว้า กับหนังสืออ้างอิงที่ครูและนักเรียนจะไปค้นคว้าเพิ่มเติมได้

4. แนวทางการจัดทำหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการ

สุวิทย์ มูลคำ (2543 : 159) ได้เสนอแนวการจัดทำหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการไว้โดยแนะนำกระบวนการเรียนรู้และควรบูรณาการตามความเหมาะสมของแต่ละระดับการศึกษาในเรื่องต่อไปนี้

1. ความรู้เรื่องเกี่ยวกับตนเองและความสัมพันธ์ของตนเองกับสังคม ได้แก่ ครอบครัว ชุมชน ชาติและสังคมโลก รวมถึงความรู้เกี่ยวกับประวัติศาสตร์ ความเป็นมาของสังคมไทย และระบบการเมือง การปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข
2. ความรู้และทักษะทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รวมทั้งความรู้และประสบการณ์ เรื่องการจัดการบำรุงรักษาและกรใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลยั่งยืน
3. ความรู้เกี่ยวกับศาสนา ศิลปวัฒนธรรม การกีฬา ภูมิปัญญาไทย ประยุกต์ใช้ภูมิปัญญา
4. ความรู้เกี่ยวกับทักษะด้านคณิตศาสตร์และภาษาเน้นการใช้ภาษาอย่างถูกต้อง
5. ความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพและการดำรงชีวิตอย่างมีความสุข

เบญจมาศ อยู่เป็นแก้ว (2545 : 6) กล่าวว่า ลักษณะของการบูรณาการจะดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพต้องยึดหลักที่ว่า แกนกลางของประสบการณ์อยู่ที่ความต้องการของผู้เรียนและประสบการณ์ในการเรียนรู้ที่จัดเป็นหน่วยการเรียนรู้ (Unit) แบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ

1. หน่วยเนื้อหาวิชา (Subject Matter Unit) เป็นการเน้นเนื้อหาหรือหัวข้อเรื่องนำมาบูรณาการกับวิชาอื่นๆ
2. หน่วยความสนใจ (Center of Interest) เป็นหน่วยพื้นฐานที่เป็นความสนใจของผู้เรียน

3. หน่วยสร้างเสริมประสบการณ์ (Integrative Experience Unit) เป็นการรวบรวมประสบการณ์ มีจุดเน้นอยู่ที่ผลการเรียนรู้ และความสามารถไปสู่การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและการปรับตัวของผู้เรียน โดยนำประสบการณ์มาผสมผสานกับประสบการณ์ที่เกิดจากการเรียนรู้ใหม่

จากคำกล่าวของนักวิชาการข้างต้น สรุปได้ว่า แนวทางในการจัดทำหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการจะมีลักษณะดังนี้

1. เป็นหน่วยการเรียนรู้ที่มีลักษณะเป็นหน่วยที่มีแกนของหน่วยเป็นหัวเรื่องแกนที่เป็นปัญหา แกนที่เป็นความคิดรวบยอด โดยยึดหลักสำคัญที่ความสนใจและความต้องการของผู้เรียน ประสบการณ์ในการเรียนรู้ควรเป็นหน่วย (Unit) ที่มีความสมบูรณ์ในตัวเอง
2. เป็นหน่วยการเรียนรู้ที่มีลักษณะการผสมผสานเนื้อหาวิชาต่างๆ และวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนหลายวิธี ครูผู้สอนต้องใช้เทคนิคในการผสมผสานเนื้อหาวิชาและกิจกรรมการเรียนการสอนให้สัมพันธ์กัน ภายในขอบข่ายของเรื่องที่ศึกษา
3. มีสื่อการเรียนการสอนที่หลากหลายเพื่อส่งเสริมพัฒนาการของนักเรียนอย่างต่อเนื่องในทุกๆ ด้าน
4. มีการวางแผนการจัดกิจกรรมในแต่ละหน่วยการเรียนรู้และใช้การประเมินผลอย่างหลากหลาย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้แนวทางในการจัดทำหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการ ดังนี้ จัดทำหน่วยการเรียนรู้ที่เป็นเรื่องใกล้ตัวจากเรื่องที่ยากไปหายาก อยู่ในความสนใจของผู้เรียน เป็นหน่วยการเรียนรู้ที่มีลักษณะการผสมผสานเนื้อหาต่างๆ และกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย มีสื่อการเรียนการสอนที่หลากหลาย มีการวางแผนการจัดกิจกรรมในหน่วยการเรียนรู้และใช้การประเมินผลที่หลากหลาย

5. ลำดับ/ขั้นตอนการสร้างหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการ

ในการสร้างหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการ มีขั้นตอนดังนี้

1. กำหนดหัวข้อเรื่อง (Theme) การพัฒนาหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการ เริ่มต้นด้วยการกำหนดหัวข้อเรื่องที่เหมาะสมที่จะใช้เป็นแกนในการบูรณาการ โดยควรเป็นเรื่องที่ผู้เรียนสนใจ และเป็นเรื่องที่สัมพันธ์กับรายวิชาหรือกลุ่มประสบการณ์ใดก็ได้ ทั้งนี้ต้อง

มุ่งให้หัวข้อเรื่องครอบคลุมเชื่อมโยงรายวิชาหรือกลุ่มประสบการณ์ให้ได้มากที่สุด โดยมีนักวิชาการได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับการกำหนดหัวข้อเรื่องต่อไปนี้

อัญชลี สารรัตน์ (2542 : 34) กล่าวถึงการกำหนดเรื่องที่จะสอน จะต้องศึกษาหลักสูตรและวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ของเนื้อหาที่มีความเกี่ยวข้องกัน เพื่อนำมากำหนดเป็นหัวข้อ (Theme) ความคิดรวบยอด (Concept) หรือปัญหา (Problem) ในการสอน หรืออาจกำหนดเรื่องที่จะสอนจากการเลือกจุดประสงค์รายวิชา 2 รายวิชาขึ้นไป แล้วนำมาสร้างเป็นหัวเรื่องโดยการเลือกหัวเรื่องอาจใช้วิธีการดังต่อไปนี้

1. ศึกษาหลักสูตร หรือเอกสารประกอบหลักสูตรและอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง
2. การระดมสมองของครูและนักเรียน
3. ศึกษาความต้องการของนักเรียน
4. กำหนดหัวเรื่องที่สัมพันธ์สอดคล้องกับชีวิตจริง

บุรุษย์ ศิริมหาสาร (2545 : 45) ได้กล่าวถึงหลักการในการกำหนดหัวข้อเรื่องดังนี้

1. เป็นเรื่องที่น่าสนใจและมีโอกาสเลือกเรียน
2. เป็นเรื่องที่สืบทอดโยงความสัมพันธ์ได้หลายวิชาหรือหลายกลุ่มประสบการณ์เป็นเรื่องที่นักเรียนมีประสบการณ์เดิมอยู่แล้วและสอดคล้องกับชีวิต และมีความหมายต่อผู้เรียน
3. เป็นเรื่องที่มีแหล่งความรู้ให้ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้าอย่างหลากหลาย และเชื่อมโยงความสัมพันธ์กับท้องถิ่นกับความรู้ที่เป็นสากล
4. เป็นเรื่องที่เหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียนและส่งเสริมการพัฒนาผู้เรียนรอบด้าน
5. การตั้งชื่อเรื่องต้องทันสมัย และน่าสนใจ ยั่วให้ผู้เรียนอยากรู้อยากเห็น อยากรเรียน

เมื่อผู้สอนสามารถกำหนดหัวเรื่องได้แล้ว การนำเสนอสาระมาโยงความสัมพันธ์ให้เกิดความสมดุลหรือเกิดความสมบูรณ์ของเรื่องนั้น ผู้สอนจะต้องวิเคราะห์หลักสูตรโดยวิเคราะห์คำอธิบายหลักสูตรในแต่ละหน่วยหรือเรื่องต่างๆ ซึ่งในคำอธิบายหลักสูตรจะประกอบไปด้วยองค์ประกอบ 3 ส่วน คือ เนื้อหา กิจกรรม และจุดประสงค์การเรียนรู้ และทำการวิเคราะห์ต่อไปว่า เนื้อหาส่วนใดบ้างที่สัมพันธ์กับเรื่องที่กำหนดในการโยงความสัมพันธ์ของสาระการเรียนรู้จากวิชาหรือประสบการณ์ต่างๆ ผู้สอนจะต้องคำนึงความสมบูรณ์ของเรื่อง

ที่สอดคล้องกับท้องถิ่น และจะต้องโยงความสัมพันธ์ของจุดประสงค์การเรียนรู้หรือหลอมจุดประสงค์การเรียนรู้เข้าด้วยกันจึงจะออกแบบการเรียนรู้ต่อไป

พิมพันธ์ เดชะคุปต์ (2546 : 68) ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับวิธีการกำหนดหัวข้อเรื่อง คือ ต้องเลือกหัวข้อเรื่องก่อน โดยเลือกหลังจากผสมผสานวัตถุประสงค์การเรียนรู้ร่วมของวิชาต่างๆ ซึ่งมีหลักการในการกำหนดหัวข้อเรื่องดังนี้

1. จากมโนทัศน์ (Concept)
2. จากประเด็นปัญหา (Problem)
3. จากเรื่องที่เป็นปัญหา (Issue)
4. จากเรื่องที่ต้องใช้การสืบสอบ/แก้ปัญหา (Problem Solving)
5. จากความสนใจของผู้เรียน (Student's Interest)

หลังจากที่กำหนดหัวข้อเรื่องแล้วให้จัดทำเครือข่ายความคิด (Web) หรือจัดทำผังความคิด (Concept Map) หรือผังกราฟฟิก (Graphic Organizer) เกี่ยวกับการเกี่ยวของของวิชาต่างๆ แล้วจัดเรียงลำดับเนื้อหาและทักษะต่างๆ เพื่อนำไปวางแผนพัฒนาการจัดการเรียนรู้ต่อไป

2. กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ในการสอนสำหรับหัวเรื่องที่กำหนดในขั้นที่ 1 โดยการระดมโนทัศน์สำคัญ กำหนดความรู้และความสามารถที่ต้องการจะให้เกิดแก่ผู้เรียน ควรเขียนให้ชัดเจนเพื่อนำไปสู่การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและการวัดผลประเมินผล

3. วางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เป็นการกำหนดรายละเอียดของการเรียนรู้ตั้งแต่ต้นจนจบ โดยการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ซึ่งอาจจัดในรูปแบบแผนการจัดการเรียนรู้รายวิชา รายคาบ รวมทั้งเตรียมสื่อการเรียนรู้และแหล่งการเรียนรู้ ระบุทรัพยากร อุปกรณ์ หรือ วัสดุอื่น ที่ต้องใช้ในการจัดการเรียนรู้

4. จัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่กำหนดขึ้นในขั้นที่ 3 รวมทั้งมีการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน ความสอดคล้องสัมพันธ์กันของการจัดการเรียนรู้ ความสอดคล้องสัมพันธ์กันของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ผลสำเร็จของการสอนตามจุดประสงค์ โดยมีการบันทึกจุดเด่น จุดด้อย ของกิจกรรมไว้สำหรับการปรับปรุงหรือพัฒนาให้ดียิ่งขึ้น

5. การประเมินผล ประเมินความก้าวหน้าของผู้เรียน ประเมินการบรรลุผลตามจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยใช้วิธีการประเมินผลที่หลากหลายและสอดคล้องกับสภาพที่เป็นจริง เช่น สังเกตการปฏิบัติงาน ตรวจผลงาน ดูจากแฟ้มสะสมงาน ทดสอบและสัมภาษณ์

สุนันทา สุนทรประเสริฐ (2547 : 69 - 70) ได้กำหนดขั้นตอนในการสร้างหน่วยบูรณาการไว้ 6 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ศึกษาข้อมูลให้ชัดเจน

ขั้นที่ 2 วิเคราะห์ประเด็นการเรียนรู้

ขั้นที่ 3 กำหนดเรื่องสู่บูรณาการ

ขั้นที่ 4 ผลิตงาน สื่อวัสดุอุปกรณ์

ขั้นที่ 5 นำไปสอนอย่างแยบยล

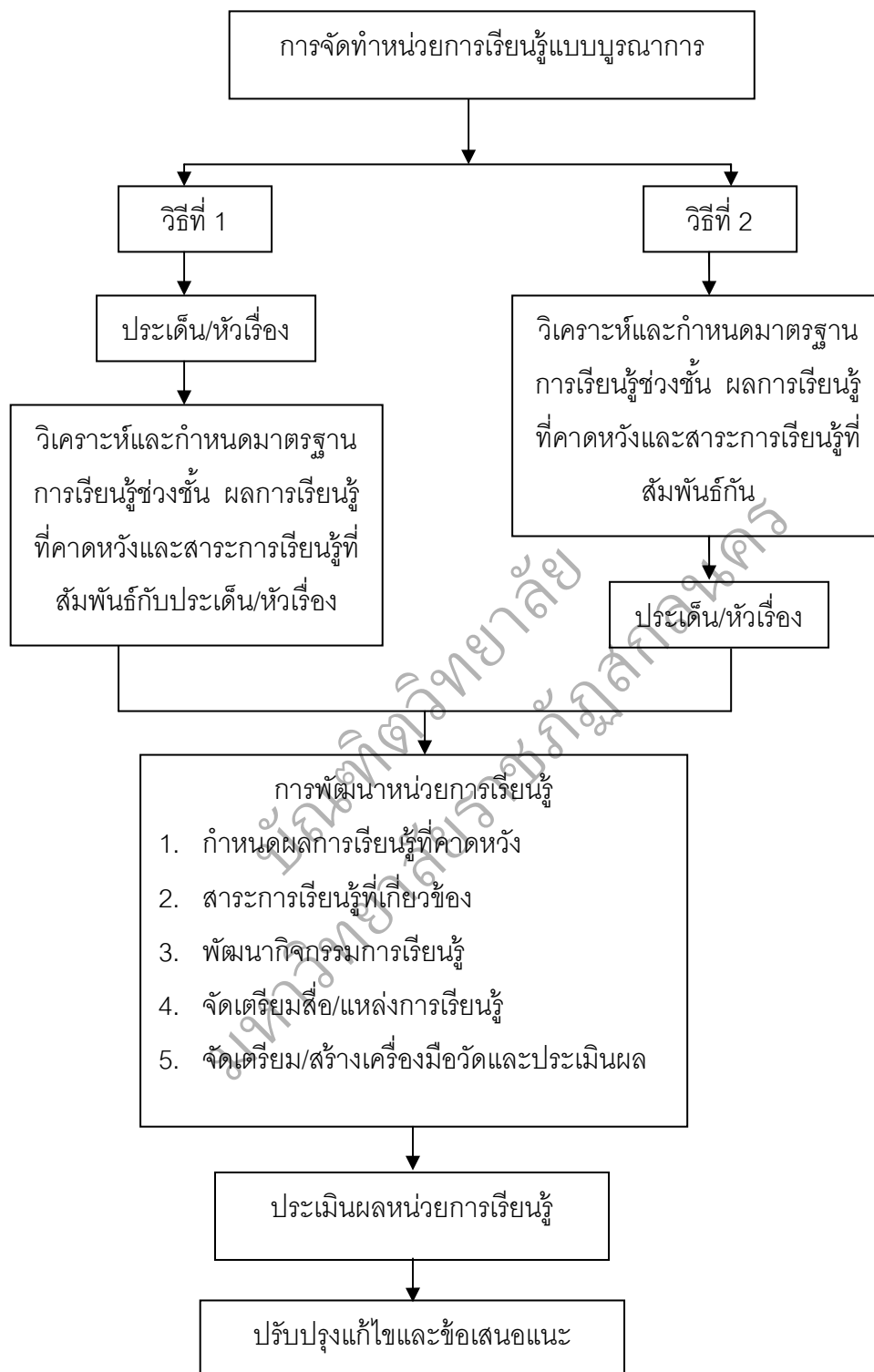
ขั้นที่ 6 ประเมินผลเพื่อปรับปรุง

การจัดทำหน่วยการเรียนรู้บูรณาการมี 2 วิธี ซึ่งมีรายละเอียดและขั้นตอน ดังนี้

แบบที่ 1 เลือกประเด็นหรือหัวเรื่องก่อน แล้วจึงวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ ช่วงชั้นของกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่นำมาบูรณาการ โดยโรงเรียนหรือครูกำหนดหัวเรื่องในการจัดทำหน่วยการเรียนรู้ แล้วพิจารณาว่า หัวเรื่องที่กำหนดไปเกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระใด สามารถบรรลุมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นใดบ้าง แล้วกำหนดผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง เนื้อหาสาระที่เกี่ยวข้อง พัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ จัดเตรียมสื่อ แหล่งเรียนรู้ และสร้างเครื่องมือวัดและประเมินผล เมื่อได้หน่วยการเรียนรู้แล้ว ผู้จัดทำต้องประเมินผลหน่วยการเรียนรู้ก่อน พร้อมทั้งปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์ ก่อนที่จะนำไปจัดการเรียนรู้ตามแผนที่วางไว้ ต่อไป

แบบที่ 2 โรงเรียนกำหนดให้ครูไปดำเนินการวิเคราะห์ และเลือกมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นของกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ แล้วจึงเลือกประเด็นหัวเรื่อง โดยครูผู้สอนในระดับเดียวกันมาร่วมกันพิจารณาว่าในกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่สอนอยู่นั้น มีมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นอะไรบ้าง และวิเคราะห์ว่ามาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นใดและสาระในกลุ่มการเรียนรู้ใดที่เหมาะสมจะนำมาบูรณาการ แล้วจึงกำหนดประเด็นหรือหัวเรื่องให้สอดคล้องกัน จากนั้นจึงจัดทำหน่วยการเรียนรู้ โดยพิจารณาผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง เนื้อหาสาระที่เกี่ยวข้อง กิจกรรมการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับเนื้อหาหรือลักษณะวิชาที่นำมาเป็นแกนบูรณาการ จัดเตรียมสื่อ แหล่งเรียนรู้ และสร้างเครื่องมือวัดและประเมินผล เมื่อได้หน่วยการเรียนรู้แล้ว คณะผู้จัดทำจะประเมินผลหน่วยการเรียนรู้ก่อน พร้อมทั้งปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์ ก่อนที่จะนำไปจัดการเรียนรู้ตามแผนที่วางไว้ ต่อไป

สรุปกระบวนการ ขั้นตอนในการดำเนินการจัดทำหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการ ดังแสดงในภาพประกอบ 10 (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. 2547 : 95)

ภาพประกอบ 10 แสดงการจัดทำหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการ

ที่มา : สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. 2547 : 95

จากแนวคิดของนักวิชาการที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า ขั้นตอนการสอนแบบบูรณาการประกอบด้วย 6 ขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาข้อมูล เช่น ปัญหา และความต้องการของผู้เรียน เพื่อกำหนดหัวข้อ/หน่วยการเรียนรู้ ตามความสนใจของนักเรียน
2. วิเคราะห์ประเด็นการเรียนรู้ โดยการวิเคราะห์หลักสูตรในแต่ละรายวิชาที่เกี่ยวข้อง เพื่อแยกเป็นเนื้อหา กิจกรรม และจุดประสงค์การเรียนรู้
3. กำหนดขอบเขตของเนื้อหาที่จะสอน เขียนแผนการจัดการเรียนรู้และออกแบบกิจกรรมให้สอดคล้องกับเวลา ลักษณะของกิจกรรมเน้นให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้มากที่สุด
4. ผลิตสื่อ วัสดุอุปกรณ์ โดยเน้นให้ผู้เรียนได้ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
5. นำแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการนั้นไปสอน เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
6. ประเมินผลเพื่อปรับปรุง

ทฤษฎีจิตวิทยาการเรียนรู้

1. ทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเอง (Constructivism)

1.1 ทฤษฎีการเรียนรู้

วีกอทสกี (Vygotsky) เป็นนักจิตวิทยาชาวรัสเซียที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับพัฒนาการทางเชาว์ปัญญาเกี่ยวกับพัฒนาการทางเชาว์ปัญญาในสมัยเดียวกับเพียเจต์ (Piaget) ผลงานของเขาเป็นที่ยอมรับกันในประเทศรัสเซีย และเริ่มเผยแพร่สู่ประเทศสหรัฐอเมริกาและประเทศต่างๆ ในยุโรปเมื่อได้รับการแปลเป็นภาษาอังกฤษในปี ค.ศ. 1962 ต่อมาในปี ค.ศ. 1986 โคซูลิน (Kozulin) ได้แปลและปรับปรุงหนังสือของวีกอทสกีอีกครั้งหนึ่ง เป็นผลทำให้มีผู้นิยมนำมาประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนอย่างแพร่หลาย (สุรางค์ ไคว์ตระกูล. 2541 : 61)

ทิสนา แคมมณี (2548 : 91) กล่าวว่า ทั้งเพียเจต์และวีกอทสกี นับว่าเป็นนักทฤษฎีการเรียนรู้ในกลุ่มพุทธินิยม (Cognitivism) ซึ่งเป็นกลุ่มที่ให้การศึกษากับ “Cognition” หรือกระบวนการรู้คิด หรือกระบวนการทางปัญญา นักคิดคนสำคัญในกลุ่มนี้คือ อุลริค ไนส์เซอร์ (Ulrich Neisser) ได้ให้คำนิยามของคำนี้ว่า เป็นกระบวนการรู้คิดของสมองในการรับ เปลี่ยน ลด ตัด ทอน ขยาย จัดเก็บ และใช้ข้อมูลต่างๆ ที่รับเข้ามาทางประสาท

สัมผัส ซึ่งอาจจะเกิดหรือไม่เกิดจากการกระตุ้นของสิ่งเร้าภายนอกก็ได้ ดังนั้น การรู้สึก การรับรู้ จินตนาการ การระลึกได้ การจำ การคงอยู่ การแก้ปัญหา การคิด และอื่นๆ อีกมาก จึงถือได้ว่าเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการรู้คิดนี้

โจแนสเซน (Jonassen. 1992 : 138 - 139) กล่าวย่ำว่า ทฤษฎีการสร้างความรู้จะให้ความสำคัญกับกระบวนการและวิธีการของบุคคลในการสร้างความรู้ความเข้าใจจากประสบการณ์ รวมทั้งโครงสร้างทางปัญญาและความเชื่อที่ใช้ในการแปลความหมาย เหตุการณ์และสิ่งต่างๆ เขาเชื่อว่า คนทุกคนมีโลกของตัวเอง ซึ่งเป็นโลกที่สร้างขึ้นด้วยความคิดของตน และคงไม่มีใครกล่าวได้ว่าโลกไหนจะเป็นจริงไปกว่ากันเพราะโลกของใครก็จะเป็นจริงสำหรับคนนั้น ดังนั้นโลกนี้จึงไม่มีความจริงเดียวที่จริงที่สุด ทฤษฎีการเรียนรู้กลุ่มนี้ ถือว่าสมองเป็นเครื่องมือที่สำคัญที่สุดที่เราสามารถใช้ในการแปลความหมายของปรากฏการณ์ เหตุการณ์ และสิ่งต่างๆ ในโลกนี้ ซึ่งการแปลความหมายดังกล่าว เป็นเรื่องที่ส่วนตัว และเป็นเรื่องเฉพาะตัว เพราะการแปลความหมายของแต่ละบุคคลขึ้นกับการรับรู้ ประสบการณ์ ความเชื่อ ความต้องการ ความสนใจ และภูมิหลังแต่ละบุคคล ซึ่งมีความแตกต่างกัน สรุปได้ว่าการเรียนรู้ตามทฤษฎีการสร้างความรู้เป็นกระบวนการในการ “acting on” ไม่ใช่ “taking in” กล่าวคือ เป็นกระบวนการที่ผู้เรียนต้องจัดกระทำกับข้อมูล ไม่ใช่เพียงรับรู้เข้ามา (Fosnot. 1992 : 171, อ้างถึงใน ทิศนา แคมมณี. 2548 : 94) และนอกจากกระบวนการเรียนรู้จะเป็นกระบวนการปฏิสัมพันธ์ภายในสมอง (Internal Mental Interaction) แล้ว ยังเป็นกระบวนการทางสังคมอีกด้วย การสร้างความรู้จึงเป็นกระบวนการทั้งทางด้านสติปัญญาและสังคมควบคู่กันไป

1.2 การประยุกต์ใช้ทฤษฎีในการเรียนการสอน

การนำทฤษฎีการสร้างความรู้ไปใช้ในการเรียนการสอน สามารถทำได้หลายประการดังนี้ (ทิศนา แคมมณี. 2548 : 94 - 96)

1. ตามทฤษฎีการสร้างความรู้ ผลของการเรียนรู้จะมุ่งเน้นไปที่กระบวนการสร้างความรู้ และการตระหนักรู้ในกระบวนการนั้น เป้าหมายการเรียนรู้ต้องมาจากการปฏิบัติงานจริง
2. เป้าหมายของการสอนจะเปลี่ยนจากการถ่ายทอดให้ผู้เรียนได้รับสาระความรู้ที่แน่นอนตายตัว ไปสู่การสาธิตกระบวนการแปลและสร้าง ความหมายที่หลากหลาย การเรียนรู้ทักษะต่างๆ จะต้องให้มีประสิทธิภาพถึงขั้นทำได้และแก้ปัญหาจริงได้

3. ในการเรียนการสอนผู้เรียนจะเป็นผู้มีบทบาทในการเรียนรู้อย่างเต็มตัว ผู้เรียนต้องเป็นผู้จัดกระทำกับข้อมูลหรือประสบการณ์ต่างๆ และจะต้องสร้างความหมายให้กับสิ่งนั้นด้วยตนเอง โดยการให้ผู้เรียนอยู่ในบริบทจริง

4. ในการจัดการเรียนการสอนครูต้องพยายามสร้างบรรยากาศทางสังคม จริยธรรมให้เกิดขึ้น

5. ในการเรียนการสอน ผู้เรียนมีบทบาทในการเรียนรู้อย่างเต็มที่ (Devries. 1992 : 1 -2) โดยผู้เรียนจะนำตนเองและควบคุมตนเองในการเรียนรู้ เช่น ผู้เรียนเลือกสิ่งที่ต้องการเรียนเอง ผู้เรียนจะแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นเอง เลือกผู้ร่วมงานเองและรับผิดชอบในการปฏิบัติงานเอง รวมถึงรับผิดชอบในการดูแลรักษาห้องเรียนร่วมกัน

6. ในการเรียนการสอนแบบสร้างความรู้ ครูจะมีบทบาทแตกต่างไปจากเดิม (Devries. 1992 : 3 - 6) คือจากการเป็นผู้ถ่ายทอดความรู้และควบคุมการเรียนรู้ เปลี่ยนไปเป็นการให้ความร่วมมือ อำนวยความสะดวก และช่วยเหลือผู้เรียนในการเรียนรู้ คือ การเรียนการสอนจะต้องเปลี่ยนจาก “Instruction” ไปเป็น “Construction” คือเปลี่ยนจาก “การให้ความรู้” ไปเป็น “การให้ผู้เรียนสร้างความรู้”

7. ในการประเมินผลการเรียนการสอน (Jonassen. 1992 : 137 - 147) เนื่องจากการเรียนรู้ตามทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเองนี้ ขึ้นอยู่กับความสนใจและการสร้างความหมายที่แตกต่างกันของบุคคล ผลการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นจึงมีลักษณะหลากหลาย ดังนั้น การประเมินผลจึงจำเป็นต้องมีลักษณะเป็น “Goal Free Evaluation” ซึ่งหมายถึง การประเมินตามจุดมุ่งหมายในลักษณะที่ยืดหยุ่นกันไปในแต่ละบุคคล หรืออาจใช้วิธีการที่เรียกว่า “socially negotiated goal” และการประเมินควรใช้วิธีการหลากหลาย ซึ่งอาจเป็นการประเมินจากเพื่อน แฟ้มผลงาน รวมทั้งการประเมินตนเองด้วย

จากการศึกษาทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเอง สรุปได้ว่า การเรียนรู้ตามทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเอง เป็นกระบวนการที่ผู้เรียนต้องวิเคราะห์ข้อมูล ไม่ใช่เพียงการรับข้อมูลเท่านั้น การสร้างความรู้จึงเป็นกระบวนการเรียนรู้ทางสติปัญญาและสังคมด้วยตัวผู้เรียนเอง ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ประยุกต์ทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเองเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนดังนี้ กระบวนการเรียนรู้ต้องเน้นการปฏิบัติจริง ในการเรียนการสอนผู้เรียนมีบทบาทในการเรียนรู้อย่างเต็มที่ และในการประเมินผลควรใช้วิธีการหลากหลาย ซึ่งอาจเป็นการประเมินจากเพื่อน แฟ้มผลงาน รวมทั้งการประเมินตนเอง

2. ทฤษฎีการเรียนรู้โดยการค้นพบ

ศาสตราจารย์บรูเนอร์ (Bruner) แห่งมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ดเป็นนักจิตวิทยาแนวพุทธิปัญญานิยม ชาวอเมริกัน ซึ่งได้ใช้หลักพัฒนาการทางปัญญาของมนุษย์มาใช้ในการสร้างทฤษฎีการเรียนรู้ บรูเนอร์ได้ให้ชื่อการเรียนรู้ของท่านว่า “Discovery Approach” หรือการเรียนรู้โดยการค้นพบ บรูเนอร์สนใจในกระบวนการเรียนรู้และการศึกษามาก เขาได้เสนอแนะหลักการที่จะนำไปใช้ในการจัดหลักสูตรและการเรียนการสอน โดยเขียนหนังสือเกี่ยวกับกระบวนการศึกษาและทฤษฎีการสอนที่ครูและนักศึกษาจะนำไปเป็นแนวทางจัดการเรียนการสอนและการสร้างหลักสูตร (สุรางค์ ไคว์ตระกูล, 2541 : 31) บรูเนอร์เชื่อว่าการเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม ซึ่งนำไปสู่การค้นพบ การแก้ปัญหา บรูเนอร์เรียกว่าเป็นวิธีการเรียนรู้โดยการค้นพบ (Discovery Approach) หรือนักการศึกษาบางท่านนิยมเรียกว่า การเรียนรู้ด้วยการสืบสวนสอบสวน (Inquiry Learning) แต่นักการศึกษาบางท่านได้ให้ความแตกต่างของการเรียนรู้โดยการค้นพบและการเรียนรู้แบบการสอบสวนสืบสวน แตกต่างกันคือการเรียนรู้โดยการค้นพบ ครูเป็นผู้จัดสิ่งแวดล้อมให้ข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับสิ่งที่จะให้นักเรียนเรียนรู้และวัตถุประสงค์ของบทเรียนพร้อมด้วยคำถาม โดยตั้งความคาดหวังว่านักเรียนจะเป็นผู้ค้นพบคำตอบด้วยตนเอง ส่วนการเรียนรู้แบบการสืบสวนสอบสวน มีวัตถุประสงค์ที่จะฝึกนักเรียนให้เป็นผู้ที่สามารถชี้ว่าปัญหาคืออะไร และหาวิธีว่าจะแก้ปัญหาได้อย่างไร โดยใช้ข้อมูลข่าวสารที่มีอยู่

บรูเนอร์เชื่อว่าการเรียนรู้จะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อผู้เรียนได้ประมวลข้อมูลข่าวสารจากการที่มีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมและสำรวจสิ่งแวดล้อม และเขาเชื่อว่าการรับรู้ของมนุษย์เป็นสิ่งที่เลือกหรือสิ่งรับรู้ขึ้นกับความใส่ใจของผู้เรียนที่มีต่อสิ่งนั้นๆ การเรียนรู้จะเกิดจากการค้นพบ เนื่องจากผู้เรียนมีความอยากรู้อยากเห็นซึ่งเป็นแรงผลักดันให้เกิดพฤติกรรมสำรวจสภาพสิ่งแวดล้อม และเกิดการเรียนรู้โดยการค้นพบขึ้น แนวคิดพื้นฐานของทฤษฎีการเรียนรู้โดยการค้นพบคือ

1. การเรียนรู้เป็นกระบวนการที่ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมด้วยตนเอง การเปลี่ยนแปลงที่เป็นผลของการปฏิสัมพันธ์ นอกจากจะเกิดขึ้นในตัวของผู้เรียนแล้วยังจะเป็นผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในสิ่งแวดล้อม
2. ผู้เรียนแต่ละคนมีประสบการณ์และพื้นฐานความรู้แตกต่างกัน การเรียนรู้จะเกิดขึ้นจากการที่ผู้เรียน สร้างความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งที่พบใหม่กับประสบการณ์และมีความหมายใหม่

3. พัฒนาการทางปัญญาจะเห็นได้ชัด โดยที่ผู้เรียนสามารถรับสิ่งเร้าที่ให้เลือกได้หลายอย่างพร้อมๆ กัน

วิธีการที่ผู้เรียนใช้เป็นเครื่องมือในการค้นพบความรู้

วิธีการที่ผู้เรียนใช้เป็นเครื่องมือในการค้นพบความรู้ขึ้นอยู่กับพัฒนาการของผู้เรียน ซึ่งคล้ายคลึงกับขั้นพัฒนาการทางปัญญาของเพียเจต์ ขั้นพัฒนาการที่บรูเนอร์เสนอมี 3 ขั้น คือ

1. ขั้นเอนแอคทีฟ (Enactive Mode) ซึ่งเป็นวิธีที่มีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมโดยการสัมผัสจับต้องด้วยมือ เช่น การผลัก การดึง รวมทั้งการที่เด็กใช้ปากกับวัตถุสิ่งของที่อยู่รอบ ๆ ตัว ข้อสำคัญที่สุดคือการกระทำของเด็กเอง

2. ขั้นไอคอนนิค (Iconic Mode) เมื่อเด็กสามารถที่จะสร้างจินตนาการหรือมโนภาพ (Imagery) ขึ้นในใจได้ ก็จะสามารถที่จะรู้จักโลกโดยวิธีไอคอนนิค เด็กวัยนี้จะใช้รูปภาพแทนของจริงโดยไม่จำเป็นจะต้องแตะต้องหรือสัมผัสของจริง นอกจากนี้เด็กจะสามารถรู้จักสิ่งของจากภาพ แม้ว่าจะมีขนาดและสีเปลี่ยนไป

3. ขั้นใช้สัญลักษณ์ (Symbolic Mode) วิธีการนี้ผู้เรียนจะใช้ในการเรียนรู้เมื่อผู้เรียนมีความสามารถที่จะเข้าใจในสิ่งที่เป็นนามธรรม หรือความคิดรวบยอดที่ซับซ้อนและเป็นนามธรรม จึงสามารถที่จะสร้างสมมติฐาน และพิสูจน์ว่าสมมติฐานถูกหรือผิดได้

แม้ว่าวิธีการของผู้เรียนที่ใช้เป็นเครื่องมือในการเรียนรู้โดยการค้นพบจะมี 3 วิธี และขึ้นกับวัยของผู้เรียนก็ตาม แต่ในชีวิตจริงไม่ได้หมายความว่า ผู้ใหญ่จะพ้นจากความคิดขั้นเอนแอคทีฟ หรือขั้นไอคอนนิค อย่างเด็ดขาดเพียงแต่ว่าผู้ใหญ่จะใช้สัญลักษณ์เป็นเครื่องมือในการเรียนรู้มากขึ้น การเรียนทักษะบางอย่าง เช่น การขับรถผู้เรียนยังจะต้องลงมือทำ และมีประสบการณ์เหมือนขั้นเอนแอคทีฟจึงจะสามารถกระทำสิ่งนั้นได้อย่างคล่องแคล่ว

จากการศึกษาทฤษฎีการเรียนรู้ของบรูเนอร์ สรุปได้ว่า การเรียนรู้โดยการค้นพบ คือ กระบวนการเรียนรู้ที่ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมด้วยตนเอง การเรียนรู้จะเกิดขึ้นจากการที่ผู้เรียน สร้างความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งที่พบใหม่กับประสบการณ์และความหมายใหม่เกิดขึ้น ผู้เรียนจะมีประสบการณ์และพื้นฐานความรู้ที่แตกต่างกัน อันจะส่งผลต่อการค้นพบความรู้ ซึ่งขึ้นอยู่กับพัฒนาการของผู้เรียนเอง

3. ทฤษฎีการเรียนรู้โดยการเชื่อมโยง

3.1 ทฤษฎีการเรียนรู้

ธอร์นไดค์ (ค.ศ. 1814 - 1949) เชื่อว่าการเรียนรู้เกิดจากการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนอง ซึ่งมีหลายรูปแบบ บุคคลจะมีการลองผิดลองถูก (trial and error) ปรับเปลี่ยนไปเรื่อยๆ จนกว่าจะพบรูปแบบการตอบสนองที่สามารถให้ผลที่พึงพอใจมากที่สุด เมื่อเกิดการเรียนรู้แล้วบุคคลจะใช้รูปแบบการตอบสนองที่เหมาะสมเพียงรูปแบบเดียว และจะพยายามใช้รูปแบบนั้นเชื่อมโยงกับสิ่งเร้าในการเรียนรู้ต่อไปเรื่อยๆ (ทิตินา แชมมณี. 2548 : 51)

กฎการเรียนรู้ของธอร์นไดค์ สรุปได้ดังนี้ (Hergenhahn and Olson. 1993 : 56 – 57)

1. กฎแห่งความพร้อม (Law of Readiness) การเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ดี ถ้าผู้เรียนมีความพร้อมทั้งร่างกายและจิตใจ
2. กฎแห่งการฝึกหัด (Law of Exercise) การฝึกหัดหรือกระทำบ่อยๆ ด้วยความเข้าใจจะทำให้การเรียนรู้นั้น คงทนถาวร ถ้าไม่ได้กระทำซ้ำบ่อยๆ การเรียนรู้จะไม่คงทนถาวร และในที่สุดอาจลืมได้
3. กฎแห่งการใช้ (Law of Use and Disuse) การเรียนรู้เกิดจากการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนอง ความมั่นคงของการเรียนรู้จะเกิดขึ้น หากได้มีการนำไปใช้บ่อยๆ หากไม่มีการนำไปใช้ อาจมีการลืมเกิดขึ้น
4. กฎแห่งผลที่พึงพอใจ (Law of Effect) เมื่อบุคคลได้รับผลที่พึงพอใจ ย่อมอยากจะเรียนรู้ต่อไป แต่ถ้าได้รับผลที่ไม่พึงพอใจ จะไม่อยากเรียนรู้ ดังนั้นการได้รับผลที่พึงพอใจ จึงเป็นปัจจัยสำคัญในการเรียนรู้

3.2 หลักการจัดการเรียนการสอน

หลักการจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดของธอร์นไดค์ (ทิตินา แชมมณี. 2548 : 51 - 52) ดังนี้

1. การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนแบบลองผิดลองถูกบ้าง จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ในวิธีการแก้ปัญหา จดจำการเรียนรู้ได้ดี และเกิดความภาคภูมิใจในการทำสิ่งต่างๆ ด้วยตนเอง

2. การสำรวจความพร้อมหรือการสร้างความพร้อมของผู้เรียน เป็นสิ่งจำเป็นที่ต้องกระทำก่อนการสอนบทเรียนเพื่อดูว่าผู้เรียนพร้อมที่จะเรียนในบทเรียนต่อไปหรือไม่

3. หากต้องการให้ผู้เรียนในเรื่องใดจะต้องช่วยให้เขาเกิดความเข้าใจในเรื่องนั้นอย่างแท้จริง แล้วให้ฝึกฝนโดยกระทำการสิ่งนั้นบ่อยๆ แต่ควรระวังอย่าให้ถึงกับซ้ำซากจะทำให้ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่าย

4. เมื่อผู้เรียนเกิดการเรียนรู้แล้ว ควรให้ผู้เรียนฝึกนำการเรียนรู้ไปใช้บ่อยๆ

5. การให้ผู้เรียนได้รับผลที่ตนพึงพอใจ จะช่วยให้การเรียนการสอนประสบผลสำเร็จ การศึกษาว่าสิ่งใดเป็นสิ่งเร้าหรือรางวัลที่ผู้เรียนพึงพอใจจึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้

หลักการจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดของธอร์นไคค์ (พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา. 2542 : 106) ดังนี้

1. การจัดสิ่งเร้าที่จะกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการตอบสนอง เพื่อเป็นการสร้างแรงจูงใจ โดยการให้การเสริมแรงทางบวก เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความพึงพอใจการเรียนการสอน
2. จัดหาอุปกรณ์ที่น่าสนใจ เหมาะแก่การเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนรู้สึกพึงพอใจในการเรียนการสอน
3. ให้ผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกปฏิบัติหรือทำแบบฝึกหัดบ่อยๆ จนทำได้อย่างคล่องแคล่วและเกิดแรงจูงใจ มีความสนใจ สามารถเข้าถึงเป้าหมายและคุณค่าของสิ่งที่ทำนั้น ทั้งนี้เพราะผู้เรียนจะต้องได้รับการฝึกฝนให้เกิดทักษะ
4. การฝึกฝน ไม่ควรกระทำนานๆ จนเด็กรู้สึกจำเจ ซ้ำซากและเกิดความเบื่อหน่าย เพราะผู้เรียนมีระยะเวลาความสนใจต่ำ เมื่อรู้สึกว่าคุณเรียนลดความสนใจในสิ่งที่ได้ฝึกฝนมาช่วงเวลานี้แล้ว ควรเปลี่ยนกิจกรรมเป็นอย่างอื่นหรือจัดกิจกรรมหลากหลายให้ผู้เรียนมีโอกาสฝึกทักษะอื่นๆ ต่อไป

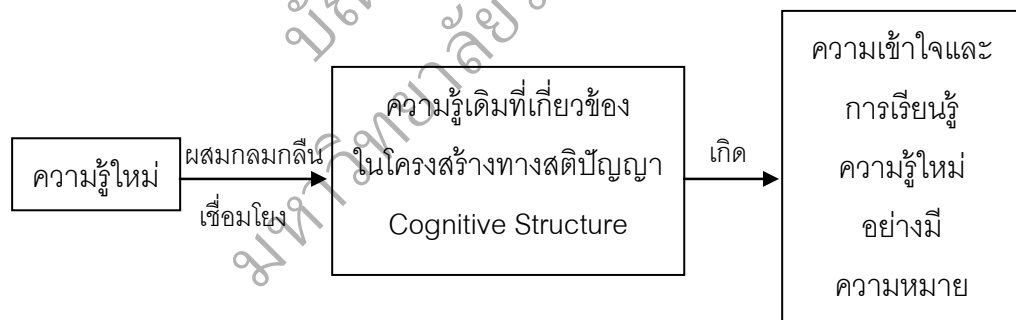
จากการศึกษาทฤษฎีการถ่ายโยงการเรียนรู้ สรุปได้ว่า การถ่ายโยงการเรียนรู้ หมายถึงการนำสิ่งที่ได้เรียนรู้แล้วในอดีตไปใช้ในการเรียนรู้สิ่งใหม่ในสถานการณ์ใหม่ การสอนให้เกิดการถ่ายโยงการเรียนรู้ ผู้สอนต้องจัดกิจกรรม จัดประสบการณ์ตรงให้ผู้เรียน สอนจากสิ่งใกล้ตัว สอนให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติจริง ให้ผู้เรียนได้ฝึกฝน และฝึกปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจะนำความรู้เกี่ยวกับทฤษฎีนี้มาประยุกต์ใช้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนโดย

จัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้เรียนสนใจ สร้างแรงจูงใจในการเรียน และให้ผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกปฏิบัติบ่อยๆ ไม่ควรใช้เวลานานในการฝึกฝน แต่ใช้กิจกรรมที่หลากหลายแทน เพื่อให้ผู้เรียนมีโอกาสในการฝึกฝนที่หลากหลายทักษะกระบวนการ

4. ทฤษฎีการเรียนรู้ที่มีความหมายของออสซูเบล

ออสซูเบล (Ausubel, 1969, อ้างถึงใน ยุทธนา คำดี, 2544 : 11) นักจิตวิทยาชาวอเมริกันได้อธิบายถึงการเรียนรู้ที่มีความหมายจะเกิดขึ้นได้ ถ้าการเรียนรู้สิ่งใหม่หรือเรื่องราวใหม่ๆ นั้น ผู้เรียนเคยมีพื้นฐานซึ่งเชื่อมโยงเข้ากับความรู้ใหม่ได้ ซึ่งจะทำให้การเรียนรู้สิ่งใหม่นั้นมีความหมาย แต่ถ้าผู้เรียนจะต้องเรียนสิ่งใหม่โดยที่ไม่เคยมีพื้นฐานมาก่อนเป็นชนิดที่ใหม่จริงๆ ผู้เรียนพยายามรับรู้สิ่งที่เรียนและพยายามจดจำให้ได้ เรียกการเรียนรู้ชนิดนี้ว่าเป็นการเรียนรู้แบบท่องจำ

ออสซูเบล ได้แสดงให้เห็นว่าการเรียนรู้ที่มีความหมายนั้นเป็นการเชื่อมโยงและปลูกฝังสิ่งที่จะเรียนใหม่ให้เข้ากับความรู้ความเข้าใจที่เกี่ยวข้อง อยู่ในโครงสร้างทางสติปัญญา (Cognitive Structure) จนเกิดความรู้ใหม่อย่างเข้าใจ และเกิดความคงทนในการเรียนรู้ และได้สรุปหลักการการเรียนรู้ที่มีความหมายของออสซูเบล (Ausubel) เป็นแผนภาพได้ดังนี้

ภาพประกอบ 11 การเรียนรู้ที่มีความหมาย

ที่มา : ยุทธนา คำดี, 2544 : 11

ออสซูเบล (Ausubel) กล่าวถึงการสอนเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่มีความหมายนั้นเกี่ยวข้องกับ 3 องค์ประกอบ คือ

1. จะจัดความรู้เป็นระบบได้อย่างไร (เนื้อหา)
2. มีกระบวนการรับความรู้ใหม่โดยใช้กระบวนการคิดอย่างไร (การเรียนรู้)

3. ผู้สอนสามารถนำความรู้เกี่ยวกับเนื้อหาหลักสูตรและการเรียนรู้ไปใช้ในการนำเสนอความรู้ใหม่ให้แก่ผู้เรียนได้อย่างไร (การจัดการเรียนการสอน)

นอกจากนี้ออซูเบล (Ausubel) ยังชี้ให้เห็นว่าวิธีการสอนเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ อย่างมีความหมายขึ้นอยู่กับเงื่อนไข 3 ประการ คือ

1. ความรู้ใหม่ต้องมีเหตุผลเชิงต่อเนื่องกับความรู้เดิม
2. โครงสร้างของความรู้เดิมต้องสัมพันธ์กับความรู้ใหม่
3. ผู้เรียนต้องเข้าใจและมีเจตนาแน่วแน่ที่จะเรียนรู้อย่างมีความหมาย มิฉะนั้นแล้วการมีเพียงเงื่อนไข 2 ข้อแรกก็จะเกิดเป็นการเรียนรู้แบบท่องจำ

จากการศึกษาทฤษฎีการเรียนรู้ของออซูเบล สรุปได้ว่า การเรียนรู้อย่างมีความหมายจะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อผู้เรียนมีโครงสร้างทางความคิดอยู่ก่อนแล้วและผู้เรียนพยายามเชื่อมโยงความรู้ใหม่ที่จะเรียนเข้ากับความรู้เดิมที่มีอยู่ก่อน ในโครงสร้างทางความคิดในการสอนเพื่อให้เกิดการเรียนรู้อย่างมีความหมายเกี่ยวข้องกับ 3 องค์ประกอบ คือ เนื้อหา การเรียนรู้และการจัดการเรียนการสอน ซึ่งขึ้นอยู่กับเงื่อนไข 3 ประการ คือ ความรู้ใหม่ต้องมีเหตุผลเชิงต่อเนื่องสัมพันธ์กับความรู้เดิมและเจตนาที่แน่วแน่ของผู้เรียนที่ต้องการจะเรียนรู้ อย่างมีความหมาย ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจะนำความรู้ของทฤษฎีการเรียนรู้ที่มีความหมายของออซูเบล ไปประยุกต์ใช้ในการจัดบทเรียน เนื้อหาให้สัมพันธ์ต่อเนื่องกัน และมีการเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิม

5. ทฤษฎีการเรียนรู้ของมาสโลว์

5.1 ทฤษฎีการเรียนรู้

ทิตินา แชมมณี. (2548 : 69) กล่าวถึงทฤษฎีการเรียนรู้ของมาสโลว์ (Maslow) ว่า

1. มนุษย์ทุกคนมีความต้องการพื้นฐานตามธรรมชาติเป็นลำดับขั้น คือ ขั้นความต้องการทางร่างกาย ขั้นความต้องการความมั่นคงปลอดภัย ขั้นความต้องการความรัก ขั้นความต้องการยอมรับและการยกย่องจากสังคม และขั้นความต้องการที่จะพัฒนาศักยภาพของตนอย่างเต็มที่ หากความต้องการขั้นพื้นฐานได้รับการตอบสนองอย่างพอเพียงสำหรับตนในแต่ละขั้น มนุษย์จะสามารถพัฒนาตนไปสู่ขั้นที่สูงขึ้น
2. มนุษย์มีความต้องการที่จะรู้จักตนเองและพัฒนาตนเอง ประสบการณ์ที่เรียกว่า “Peak Experience” เป็นประสบการณ์ของบุคคลที่อยู่ในภาวะดื่มด่ำจากการรู้จัก

ตนเองตรงตามสภาพจริง มีลักษณะน่าตื่นเต้น เป็นความรู้สึกปีติ เป็นช่วงเวลาที่บุคคลเข้าใจ เรื่องใดเรื่องหนึ่งอย่างถ่องแท้ เป็นสภาพที่สมบูรณ์ มีลักษณะผสมผสานกลมกลืน เป็น ช่วงเวลาแห่งการรู้จักตนเองอย่างแท้จริง บุคคลที่มีประสบการณ์เช่นนี้บ่อยๆ จะสามารถ พัฒนาตนไปสู่ความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์

5.2 หลักการจัดการเรียนการสอน

1. การเข้าใจถึงความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ สามารถช่วยให้เข้าใจ พฤติกรรมของบุคคลได้ เนื่องจากพฤติกรรมเป็นการแสดงออกของความต้องการของบุคคล
 2. การที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดี จำเป็นต้องตอบสนองความต้องการพื้นฐานที่เขาต้องการเสียก่อน
 3. ในกระบวนการเรียนการสอน หากผู้สอนสามารถหาได้ว่าผู้เรียนแต่ละ คนมีความต้องการอยู่ระดับใด ผู้สอนสามารถใช้ความต้องการพื้นฐานของผู้เรียนนั้นเป็น แรงจูงใจ ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้
 4. การช่วยให้ผู้เรียนได้รับการตอบสนองความต้องการพื้นฐานของตน อย่างพอเพียง การให้อิสราภาพและเสรีภาพแก่ผู้เรียนในการเรียนรู้ การจัดบรรยากาศที่เอื้อต่อ การเรียนรู้จะส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดประสบการณ์ในการรู้จักตนเองตรงตามสภาพความเป็นจริง
- จากการศึกษาทฤษฎีการเรียนรู้ของมาสโลว์ สรุปได้ว่า มนุษย์ทุกคนมี ความต้องการพื้นฐานตามธรรมชาติเป็นลำดับขั้น ตั้งแต่ขั้นความต้องการทางร่างกาย ขึ้นความต้องการความมั่นคงปลอดภัย ขึ้นความต้องการความรัก ขึ้นความต้องการยอมรับ และการยกย่องจากสังคม และขั้นความต้องการที่จะพัฒนาศักยภาพของตนอย่างเต็มที่ และ หากความต้องการพื้นฐานแต่ละขั้นดังกล่าวได้รับการตอบสนองอย่างเพียงพอแล้วมนุษย์จะ สามารถพัฒนาตนไปสู่ขั้นที่สูงขึ้น และมนุษย์มีความต้องการที่จะรู้จักตนเองและพัฒนาตนเอง จากประสบการณ์ที่ได้รับด้วยตนเองตามสภาพจริง เมื่อเจอประสบการณ์เช่นเดิมบ่อยๆ จะ สามารถพัฒนาตนเองให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ได้ ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจะนำทฤษฎีการ เรียนรู้ของมาสโลว์ มาประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนโดยให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติกิจกรรม การเรียนรู้มากๆ ได้รับประสบการณ์ตามสภาพจริงด้วยตนเอง จะได้เกิดการเรียนรู้และพัฒนา สิ่งที่เรียน สิ่งที่ได้

6. ทฤษฎีการเรียนรู้ของคาร์ล โรเจอร์ส

6.1 ทฤษฎีการเรียนรู้

มนุษย์จะสามารถพัฒนาตนเองได้ดีหากอยู่ในสภาพการณ์ที่ผ่อนคลาย และเป็นอิสระ การจัดบรรยากาศการเรียนรู้ที่ผ่อนคลายและเอื้อต่อการเรียนรู้ และเน้นให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โดยผู้สอนใช้วิธีการสอนแบบชี้นำ และทำหน้าที่อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน และการเรียนรู้จะเน้นกระบวนการเป็นสำคัญ

6.2 หลักการจัดการเรียนการสอน

1. การจัดสภาพแวดล้อมทางการเรียนให้อบอุ่น ปลอดภัย น่าวางใจ จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดี
2. ผู้เรียนแต่ละคนมีศักยภาพและแรงจูงใจที่จะพัฒนาตนเองอยู่แล้ว ผู้สอนจึงควรสอนแบบชี้นำ โดยให้ผู้เรียนเป็นผู้นำทางในการเรียนรู้ของตน และคอยช่วยเหลือผู้เรียนให้เรียนอย่างสะดวกจนบรรลุผล
3. ในการจัดการเรียนการสอนควรเน้นการเรียนรู้กระบวนการเป็นสำคัญ เนื่องจากกระบวนการเรียนรู้เป็นเครื่องมือสำคัญที่บุคคลใช้ในการดำรงชีวิตและแสวงหาความรู้ต่อไป

จากการศึกษาทฤษฎีการเรียนรู้ของคาร์ล โรเจอร์ส สรุปได้ว่า มนุษย์จะสามารถพัฒนาตนเองได้ต้องมีสภาพการณ์ที่ผ่อนคลาย เป็นอิสระ และบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจะนำความรู้เกี่ยวกับทฤษฎีนี้มาประยุกต์ใช้ในการจัดบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ

7. ทฤษฎีการเรียนรู้ของโคมส์

7.1 แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้

ความรู้สึกลึกของผู้เรียนมีความสำคัญต่อการเรียนรู้มาก เพราะความรู้สึก และเจตคติของผู้เรียนมีอิทธิพลต่อกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน

7.2 หลักการจัดการเรียนการสอน

การคำนึงถึงความรู้สึกของผู้เรียน การสร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ เป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดี

จากการศึกษาทฤษฎีการเรียนรู้ของโคมส์ สรุปได้ว่า ผู้เรียนสามารถจะเรียนรู้ได้ดีขึ้นอยู่กับความรู้สึกของผู้เรียนที่มีต่อสิ่งที่เรียนด้วย ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจะนำ

ความรู้เกี่ยวกับทฤษฎีนี้มาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้
อย่างมีประสิทธิภาพ

ความรู้เกี่ยวกับเจตคติ

1. ความหมายของเจตคติ

เจตคติ เป็นศัพท์บัญญัติทางวิชาการตรงกับภาษาอังกฤษว่า Attitude ซึ่งมาจากศัพท์ภาษาละตินว่า “Apt us” แปลว่า ความเหมาะสม (Fitness) หรือการปรุงแต่ง (Adaptedness) (ศักดิ์ สุนทรเสถียร. 2531 : 1) ในภาษาไทยเดิมใช้คำว่า “ทัศนคติ” แต่ต่อมาคณะกรรมการบัญญัติศัพท์ของกระทรวงศึกษาธิการ โดยความเห็นชอบทางราชบัณฑิตยสถานได้บัญญัติศัพท์คำว่า Attitude เป็นภาษาไทยว่า เจตคติ ทัศนคติ ทำที่ ดังนั้นในการวิจัยครั้งนี้จึงใช้คำว่า “เจตคติ” และผู้วิจัยได้รวบรวมความหมายที่นักจิตวิทยาและนักการศึกษา ได้ให้ความหมายของเจตคติไว้หลายประการ ดังนี้

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2534 : 207) กล่าวว่า เจตคติเป็นเรื่องของความชอบไม่ชอบ ความลำเอียง ความคิดเห็น ความรู้สึกเชื่อฝังใจต่อสิ่งหนึ่ง มักจะเกิดขึ้นเมื่อเรารับรู้หรือประเมินผู้คน เหตุการณ์ในสังคม เราจะเกิดความรู้สึกบางอย่างควบคู่ไปกับการรับรู้และมีผลต่อความคิดรวมทั้งเกิดปฏิกิริยาในใจของเรา ดังนั้นเจตคติจึงเป็นทั้งพฤติกรรมภายนอกที่อาจสังเกตได้ หรือพฤติกรรมภายในมากกว่าพฤติกรรมภายนอก

สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ (2534 : 88) กล่าวว่า เจตคติ หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดของบุคคลในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ซึ่งแสดงออกให้เห็นได้จากคำพูด หรือพฤติกรรมคนแต่ละคนมีเจตคติต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งมากน้อยแตกต่างกัน

บุญศรี คำชาย (2540 : 159) ให้ความหมายของเจตคติว่า หมายถึง ความรู้สึกหรือความคิดที่บุคคลมีต่อวัตถุ เหตุการณ์หรือบุคคลอื่นๆ ที่อยู่รอบตัวเรา

สุรางค์ โค้วตระกูล (2541 : 246) ได้ให้ความหมายของเจตคติไว้ว่า เจตคติเป็นอักษณาสัย (Disposition) หรือแนวโน้มที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมสนองตอบต่อสิ่งแวดล้อมหรือสิ่งเร้า ซึ่งอาจเป็นได้ทั้งวัตถุ สิ่งของหรือความคิด (Ideas) เจตคติอาจเป็นบวกหรือลบ ถ้าบุคคลมีเจตคติเป็นไปในทางบวกต่อสิ่งใด ก็มักจะมีพฤติกรรมที่จะเผชิญต่อสิ่งนั้น เจตคติเป็นสิ่งที่เรียนรู้และเป็นการแสดงออกของค่านิยมและความเชื่อของบุคคล

อรัญญา เวียงวะลัย (2548 : 10) กล่าวว่า เจตติเป็นการแสดงท่าที ความรู้สึก ความคิดเห็นต่อสิ่งหนึ่ง เหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่งของบุคคลซึ่งเป็นผลเนื่องจากการเรียนรู้ และประสบการณ์ อาจแสดงออกในทางบวก ทางลบ หรือเป็นกลาง

ฮอลพอร์ต (Allport. 1935 : 48) กล่าวว่า เจตคติ หมายถึง สภาวะความพร้อมทางจิตซึ่งเกิดจากประสบการณ์ ที่เป็นตัวกำหนดทิศทางการตอบสนองของบุคคล ต่อสิ่งเร้า หรือสถานการณ์ที่เกี่ยวข้อง

ฮิลการ์ด (Hilgard. 1967 : 583 - 584) กล่าวว่า เจตคติ หมายถึง พฤติกรรม หรือความรู้สึกที่เกิดขึ้นครั้งแรกต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ความคิด หรือสถานการณ์ใดๆ ในทางเข้า โกลัซิดหรือออกห่างและความพร้อมที่จะตอบสนองครั้งต่อไป ในทางเอนเอียงไปในลักษณะเดิม เมื่อพบกับสิ่งหรือสภาวะการณดังกล่าวอีก

เทรียนดิส (Triandis. 1971 : 6 - 7) กล่าวโดยสรุปว่า ความหมายของ เจตคติ มี 2 ประการ คือ เจตคติเป็นความพร้อมที่จะตอบสนองและเป็นความสำเสมอในการตอบสนองของบุคคลที่มีต่อบุคคลอื่นๆ หรือสภาพสังคม

ซิมบาร์โด (Zimbardo. 1977 : 19 - 20) กล่าวถึง ความหมายของเจตคติ สรุปไว้ว่า เจตคติ หมายถึงความพึงพอใจและไม่พึงพอใจ ความชอบและไม่ชอบที่บุคคลมีต่อบุคคล กลุ่ม สังคม สถานการณ์ วัตถุ หรือแนวคิด และถ้ามีสถานการณ์ใดๆ เกิดขึ้นกับบุคคล เพียงแต่มีความรู้สึกต่อสิ่งนั้น โดยไม่จำเป็นต้องร่วมมือ ก็ได้ชื่อว่ามีเจตคติต่อสิ่งนั้น

อนาสตาซี (Anastasi. 1988 : 453) กล่าวว่า เจตคติเป็นความโน้มเอียงที่จะแสดงออกในทางชอบ หรือไม่ชอบในสิ่งต่างๆ เช่น เชื้อชาติ ขนบธรรมเนียมประเพณี หรือสถาบันต่างๆ เจตคติไม่อาจสังเกตได้โดยตรง แต่สามารถสรุปอ้างอิงจากพฤติกรรมภายนอก ทั้งที่เป็นพฤติกรรมทางภาษา และไม่ใช้ภาษา

กูด (Good. 1995 : 48) กล่าวว่า เจตคติ คือ ความพร้อมที่จะแสดงออกในลักษณะหนึ่ง อาจเป็นการเข้าหาหรือหนี หรือต่อต้านสถานการณ์บางอย่าง บุคคล หรือสิ่งใดๆ เช่น รักเกลียด กลัว หรือไม่พอใจมากนักน้อยเพียงใดต่อสิ่งนั้น

จากความหมายของเจตคติที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า เจตคติ หมายถึง ความรู้สึกนึกคิด ความคิดเห็น ความเข้าใจของบุคคลที่มีต่อตัวบุคคล กลุ่มบุคคล สถาบัน วัตถุ สิ่งของ เหตุการณ์และปรากฏการณ์ต่างๆ ซึ่งเป็นผลมาจากประสบการณ์และการเรียนรู้ที่ได้พบเจอ อาจจะแสดงพฤติกรรมออกมาในลักษณะที่พึงพอใจเรียกว่าเจตคติทางบวก หรือ อาจจะแสดงออกในลักษณะที่ไม่พึงพอใจซึ่งเรียกว่าเป็นเจตคติทางลบ

2. ลักษณะของเจตคติ

สุรศักดิ์ อมรรัตนศักดิ์ และอนุสรณ์ สกุลคู (2522 : 76) ได้กล่าวถึงลักษณะเจตคติดังนี้

1. เจตคติเชิงนิมาน เป็นการแสดงออกในลักษณะความพึงพอใจ เห็นด้วย สนับสนุน ปฏิบัติตามด้วยความพึงพอใจ

2. เจตคติเชิงนิเสธ เป็นการแสดงออกในลักษณะตรงกันข้ามกับเจตคติเชิงนิมาน เช่น ไม่พึงพอใจ ไม่เห็นด้วย ไม่ร่วมมือ ไม่ทำตาม

3. เจตคติเป็นกลางๆ เป็นการแสดงออกในลักษณะที่ไม่เป็นทั้งเจตคติเชิงนิมานและเจตคติเชิงนิเสธ เช่น รู้สึกเฉยๆ คือ ไม่ถึงกับชอบหรือเกลียด เป็นต้น

นันทนल्ली (Nunnally. 1959 : 312) ได้แบ่งเจตคติออกเป็น 3 ลักษณะ คือ

1. เจตคติเป็นสิ่งที่เกิดจากการเรียนรู้ หรือเกิดจากประสบการณ์ของแต่ละบุคคล ไม่ใช่เป็นสิ่งที่ติดตัวมาแต่เกิด

2. เจตคติเป็นสภาพการณ์ทางจิตที่มีอิทธิพลต่อการคิด และการกระทำของบุคคลเป็นอันมาก เพราะเป็นส่วนประกอบที่กำหนดแนวทางไว้ว่า ถ้าบุคคลประสบสิ่งใดแล้ว บุคคลนั้นจะมีท่าทีต่อสิ่งนั้นในลักษณะจำกัด

3. เจตคติเป็นสถานการณ์ทางจิตที่มีแนวโน้มค่อนข้างจะถาวร ทั้งนี้เพราะแต่ละบุคคลได้สั่งสมประสบการณ์การรับรู้ และผ่านการเรียนรู้มามาก

ชอร์ และไรท์ (Shaw and Wrigt. 1967 , อ้างถึงใน พวงเพชร วัชรรัตนพงศ์. 2536 : 73) ได้แบ่งลักษณะของเจตคติไว้ดังนี้

1. เจตคติ เป็นผลหรือขึ้นอยู่กับสิ่งที่บุคคลประเมินสิ่งเร้าแล้วแปรเปลี่ยนมาเป็นความรู้สึกภายในที่เกิดแรงจูงใจในการที่จะแสดงพฤติกรรม

2. เจตคติของบุคคล จะแปรค่าได้ทั้งในด้านคุณภาพ และความเข้ม โดยจะครอบคลุมช่วงของเจตคตินั้น ซึ่งแปรค่าได้ทั้งมาก ปานกลาง และน้อย นั่นคือ เจตคติจะมีค่าทั้งทางบวกและทางลบ

3. เจตคติเป็นสิ่งที่เกิดจากการเรียนรู้มากกว่าเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นเอง หรือเป็นผลมาจากลักษณะโครงสร้างภายในของบุคคล หรือบุคลิกภาวะ

4. เจตคติขึ้นอยู่กับสิ่งเร้าเฉพาะอย่างทางสังคม

5. เจตคติที่บุคคลมีต่อสิ่งเร้าที่เป็นกลุ่มเดียวกัน อาจมีความสัมพันธ์กัน

6. เจตคติที่เกิดขึ้นแล้วมีความคงเส้นคงวาเปลี่ยนแปลงได้ยาก

ทริแอนด์ส (Triandis. 1971 : 3 , อ้างถึงใน วิโชติ พงษ์ศิริ 2540 : 39 - 40) ยังได้กล่าวถึงสาเหตุของการเปลี่ยนแปลงเจตคติไว้ดังนี้

1. การได้รับข้อมูลใหม่จากบุคคล หรือสื่อมวลชน
2. การได้รับประสบการณ์ตรง หรือความกระทบกระเทือนใจ
3. การถูกบังคับให้ปฏิบัติไม่ตรงกับเจตคติของตน
4. การรักษาทางจิตใจเพื่อให้เข้าใจเหตุผลที่ถูกต้องขึ้น
5. การเปลี่ยนแปลงเพื่อให้สอดคล้องกับพฤติกรรมใหม่

จากลักษณะทั้งหมดที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า เจตคติมีลักษณะที่แบ่งได้ 3 ลักษณะ คือ 1. เจตคติเชิงบวก เป็นการแสดงออกของพฤติกรรมในลักษณะที่พึงพอใจ 2. เจตคติที่เป็นกลาง จะไม่มีการแสดงออกของพฤติกรรมในทางใดเลย 3. เจตคติเชิงลบ เป็นการแสดงออกของพฤติกรรมในลักษณะที่ไม่พึงพอใจ

ดังนั้น เจตคติจะเป็นสิ่งกำหนดพฤติกรรมของบุคคล หรือตอบสนองในทางที่ชอบหรือไม่ชอบต่อบุคคล วัตถุ หรือสถานการณ์ ตลอดจนความคิดเห็นต่าง ๆ เจตคติเป็นสิ่งที่เกิดจากประสบการณ์และการเรียนรู้จึงสามารถเปลี่ยนแปลงได้ เจตคติเป็นสิ่งที่เป็นามธรรมไม่สามารถวัดได้โดยตรงแต่สามารถอธิบายได้จากการสร้างเครื่องมือวัดพฤติกรรมหรือการตอบสนองต่อสิ่งต่างๆ ของบุคคลนั้นๆ

3. องค์ประกอบของเจตคติ

ประสาธ อิศรปริดา (2523 : 177 - 178) กล่าวว่า เจตคติประกอบด้วย องค์ประกอบ 3 ประการ คือ ความรู้ ความรู้สึกหรืออารมณ์ และแนวโน้มของการกระทำ สรุปได้ดังนี้

1. องค์ประกอบด้านความรู้ (Cognitive Component) ได้แก่ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเนื้อหา หรือข้อเท็จจริง หรือมีสิ่งกัเกี่ยวกับสิ่งนั้น
2. องค์ประกอบด้านความรู้สึกหรืออารมณ์ (Affective Component) ได้แก่ ความรู้สึกพอใจ – ไม่พอใจ ชอบ – ไม่ชอบ ฯลฯ
3. องค์ประกอบด้านแนวโน้มของการกระทำ (Action Tendency Component)

ไพศาล หวังพานิช (2526 : 56) ได้กล่าวว่า องค์ประกอบที่สำคัญที่จะทำให้เกิดเจตคติมีอยู่ 3 ประการ คือ

1. ความรู้ (Cognitive Component) บุคคลใดจะมีเจตคติต่อสิ่งใดๆ ได้ บุคคลนั้นจะต้องมีความรู้ ความเข้าใจในสิ่งนั้นก่อนเพื่อใช้เป็นข้อมูลในการสรุปเป็นความเชื่อ
2. ความรู้สึกหรืออารมณ์ (Felling Component) เป็นองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับความรู้สึกหรืออารมณ์ของบุคคลที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด หลังจากรู้และเข้าใจสิ่งนั้นแล้วก็จะสรุปเป็นความเห็นในรูปการประเมินผลว่าพอใจ สำคัญ ดี เลว เท่ากับเกิดอารมณ์หรือความรู้สึกต่อสิ่งนั้น
3. ความโน้มเอียงที่จะปฏิบัติ (Action Tendency) เป็นองค์ประกอบท้ายสุดที่รวมตัวมาจากความรู้ และความรู้สึกที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดจนทำให้เกิดความโน้มเอียงที่จะปฏิบัติหรือตอบสนองต่อสิ่งนั้นในทางสนับสนุนคล้อยตาม หรือขัดแย้งตามความรู้และความรู้สึกที่เป็นพื้นฐานนั้น

เพราพรรณ เปลียนภู (2542 : 99-100) กล่าวว่า เจตคติมีองค์ประกอบ อยู่ 3 ส่วน คือ

1. องค์ประกอบทางความรู้ (Cognitive component) เจตคติของคนเริ่มต้นจากการมีความรู้เกี่ยวกับสิ่งที่ตนมีต่อเจตคติเป็นอันดับแรก และเป็นความรู้ที่ประเมินค่าได้ว่าเป็นความรู้ทางบวก ทางลบ การแสวงหาความรู้จึงเป็นสิ่งที่ช่วยชี้ให้เห็นว่า บุคคลนั้นมีเจตคติต่อเรื่องนั้นเพียงใด ปริมาณของความรู้จึงจำเป็นต่อการสร้างเจตคติของคน เจตคติในรูปนี้เกิดจากการรับรู้ คือการเรียนรู้หรือรับทราบจากประสาทสัมผัส
2. องค์ประกอบด้านความรู้สึก (Affective component) ความรู้สึกหรืออารมณ์เป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดของเจตคติ เพราะความรู้สึกหรืออารมณ์ที่เกิดขึ้นต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งนั้นหมายถึง ความชอบ ไม่ชอบ พอใจ ไม่พอใจ ในสิ่งนั้น โดยทั่วไปการมีความรู้จะนำไปสู่การมีความรู้สึกต่อสิ่งที่มีควมรู้นั้น
3. องค์ประกอบทางการพร้อมกระทำ (Active tendency component) คือ ความพร้อมทางพฤติกรรม หรือความพร้อมที่จะกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งต่อสิ่งที่มีเจตตินั้น

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2548 : 247 - 248) กล่าวว่า เจตคติ ประกอบด้วย องค์ประกอบ 3 ประการ คือ

1. องค์ประกอบด้านความรู้ความเข้าใจ (Cognitive Component) เป็นองค์ประกอบด้านความรู้ความเข้าใจของบุคคลที่มีต่อสิ่งเร้า เพื่อเป็นเหตุผลที่จะสรุปความ และรวมความเป็นความเชื่อ หรือช่วยในการประเมินค่าต่อสิ่งเร้านั้นๆ

2. องค์ประกอบด้านความรู้สึกและอารมณ์ (Affective Component) เป็นองค์ประกอบด้านความรู้สึก หรืออารมณ์ของบุคคลที่มีความสัมพันธ์กับสิ่งเร้าเป็นผลเนื่องมาจากที่บุคคลประเมินค่าสิ่งเหล่านั้นแล้วพบว่าพอใจ หรือไม่พอใจ ต้องการหรือไม่ต้องการ ดีหรือเลว

3. องค์ประกอบด้านพฤติกรรม (Behavioral Component) เป็นองค์ประกอบทางด้านความพร้อม หรือความโน้มเอียงที่บุคคลประพฤติปฏิบัติ หรือตอบสนองต่อสิ่งเร้าในทิศทางที่จะสนับสนุนหรือคัดค้าน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความเชื่อหรือความรู้สึกของบุคคลที่ได้รับจากการประเมินผลพฤติกรรมที่คิดจะแสดงออกมา จะสอดคล้องกับความรู้สึกที่มีอยู่

เทรียนดิส (Triandis. 1971 : 3) ได้สรุปถึงองค์ประกอบของเจตคติไว้ 3 ประการ คือ

1. องค์ประกอบด้านพุทธิปัญญา (Cognitive Component) เป็นองค์ประกอบทางด้านความรู้ หรือความเข้าใจของบุคคลที่มีต่อสิ่งเร้า เพื่อเป็นเหตุเป็นผลในการที่จะสรุปรวมเป็นความเชื่อหรือช่วยประเมินผลสิ่งเร้านั้นๆ

2. องค์ประกอบด้านท่าที ความรู้สึก (Affective Component) จัดเป็นส่วนประกอบทางด้านอารมณ์ ความรู้สึก ซึ่งจะเป็นตัวเร้าความคิดที่ต่อเนื่อง ถ้าบุคคลมีภาวะความรู้สึกที่ดีหรือไม่ดี ขณะที่คิดถึงสิ่งใดสิ่งหนึ่ง แสดงว่าบุคคลนั้นมีความรู้สึกในด้านบวกหรือลบตามลำดับ

3. องค์ประกอบทางด้านปฏิบัติ (Behavioral Component) คือ ความพร้อมหรือความโน้มเอียงเพื่อตอบสนองต่อสิ่งเร้า ในทิศทางที่สนับสนุนหรือคัดค้าน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความเชื่อหรือความรู้สึกที่ได้จากการประเมินผล

จากองค์ประกอบของเจตคติข้างต้น สรุปได้ว่า เจตคติประกอบด้วย องค์ประกอบ 3 ประการ คือ

1. องค์ประกอบด้านความรู้ความเข้าใจ (Cognitive Component) เป็นความรู้ความเข้าใจของบุคคลที่มีต่อสิ่งเร้านั้นๆ เพื่อประเมินค่าต่อสิ่งเร้านั้นๆ

2. องค์ประกอบด้านความรู้สึกและอารมณ์ (Affective Component) เป็นความรู้สึกหรืออารมณ์ของบุคคลต่อสิ่งเร้า เช่น ชอบ-ไม่ชอบ ความรู้สึกพอใจ-ไม่พอใจ เป็นต้น

3. องค์ประกอบด้านพฤติกรรม (Behavioral Component) เป็นความพร้อมของบุคคลที่จะแสดงพฤติกรรมโน้มเอียงไปตามทิศทางที่สนับสนุนหรือคัดค้านซึ่งขึ้นอยู่กับความเชื่อของแต่ละบุคคล

4. ประโยชน์ของเจตคติ

ศักดิ์ สุนทรเสถียร (2531 : 11) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของเจตคติ ดังนี้

1. เจตคติช่วยให้เราไปถึงจุดหมาย และช่วยในการปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม การที่คนเราจะมีเจตคติต่อสิ่งใด ทางใด ก็เพราะว่าสิ่งนั้นจะนำเราไปยังจุดหมายบางอย่างได้ ถ้าบรรลุถึงจุดหมายเราก็มีเจตคติที่ดีต่อสิ่งนั้น แต่ถ้าเป็นสิ่งที่ขัดขวางต่อจุดหมายของเรา เราก็มีเจตคติที่ไม่ดีต่อสิ่งนั้น กล่าวได้ว่า เป็นเรื่องเกี่ยวกับการให้รางวัลหรือการให้แรงเสริมกำลัง เช่น คนเราจะรักงานหรือมีเจตคติที่ดีต่องาน ถ้างานนั้นเป็นงานสบาย

เจตคติทำให้เราปรับตัวเข้ากับสังคมได้ โดยทั่วไปเจตคติของแต่ละบุคคลที่มีต่อการปรับตัว จะขึ้นอยู่กับความรู้ในปัจจุบันและอดีตที่ได้ประโยชน์จากจุดประสงค์เจตคติของแต่ละบุคคล เช่น สิ่งที่เราคาดว่าจะได้ประโยชน์เราก็ปรับตัวเข้าหาสิ่งนั้น สิ่งใดไม่เป็นประโยชน์ต่อเรา เราก็ปรับตัวออกห่างหรือหนีจากสิ่งนั้น

2. เจตคติช่วยป้องกันตัวเราเองได้ ช่วยให้มีการเข้าข้างตนเอง เราจะเชื่อบางสิ่งบางอย่างแบบบิดเบือน ซึ่งจะทำให้เราสับสนใจขึ้น คนเรามักจะหลีกเลี่ยงในสิ่งที่ไม่ดี หรือปกปิดความจริงบางอย่างที่จะนำความไม่พอใจมาสู่ตัวเรา

3. เจตคติช่วยให้เราได้แสดงออกทางด้านพฤติกรรมต่างๆ เรามีความคิดอย่างไร หรือมีค่านิยมอย่างไร เราก็จะพยายามที่จะมีเจตคติต่อสิ่งต่างๆ ให้สอดคล้องกับความคิดหรือค่านิยมของเราด้วย เพื่อให้เรามีลักษณะตามที่เราคิดว่าเราเป็นเช่นนั้น

4. เจตคติช่วยทำหน้าที่ให้เกิดความรู้ คนเราจะอยู่ในโลกได้ จะต้องรอบรู้พอสมควรเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมรวมทั้งบุคคลต่างๆ เราจะต้องสามารถคาดคะเนได้ว่าสิ่งแวดล้อมต่างๆ เหล่านั้นจะเป็นอย่างไร แก้ปัญหาเล็กๆ น้อยๆ ได้ สามารถทำนายสถานการณ์ต่างๆ ได้ เพื่อไม่ให้เราเกิดความสับสนจนเกินไป

โชติกา ศรีถาวร (2543 : 17) ได้สรุปประโยชน์ของเจตคติไว้ดังนี้

1. ช่วยให้เราเข้าใจสิ่งแวดล้อมรอบๆ ตัว โดยการจัดรูปหรือจัดระบบสิ่งต่างๆ ที่อยู่รอบตัว

2. ช่วยให้เราหลีกเลี่ยงสิ่งที่ไม่ดี หรือปกปิดความจริงบางอย่างซึ่งนำความไม่พอใจมาสู่ตัวบุคคลนั้น

3. ช่วยในการปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมซับซ้อน ซึ่งมีปฏิกิริยาโต้ตอบหรือกระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดออกไปนั้น ส่วนมากจะกระทำในสิ่งที่น่าสนใจพอใจมาให้ หรือเป็นรางวัลจากสิ่งแวดล้อม
4. ช่วยให้บุคคลสามารถแสดงถึงค่านิยมของตนเอง ซึ่งแสดงว่าเจตคตินั้นนำความพอใจมาให้บุคคลนั้น

5. อิทธิพลของสิ่งแวดล้อมที่มีต่อการสร้างเจตคติ

ทวี ท่อแก้ว และอภรณ์ สีนภิบาล (2547 : 56) กล่าวถึง อิทธิพลของสิ่งแวดล้อมต่างๆ ที่มีต่อการสร้างเจตคติของคน สิ่งแวดล้อมที่สำคัญ ได้แก่

1. บิดาและมารดา การที่บิดา มารดา มีเจตคติต่อสิ่งใดในลักษณะหนึ่ง ลักษณะใดย่อมมีอิทธิพลต่อบุตรให้มีเจตคติในทางเดียวกับบิดา มารดา
2. วัฒนธรรมภายในสังคม คนที่มีอาชีพต่างกัน หรืออยู่ในชั้นของสังคมที่ต่างกันหรือคนที่นับถือศาสนาที่ต่างกัน ย่อมมีเจตคติที่ต่างกัน
3. บุคลิกภาพ บุคลิกภาพของแต่ละบุคคล ย่อมมีอิทธิพลต่อการสร้างเจตคติต่อสิ่งต่างๆ ด้วย เช่น คนที่มีบุคลิกภาพไม่เหมือนคนอื่นๆ และรู้สึกมีปมด้อย อาจมองโลกในทางไม่ดี เป็นต้น
4. การศึกษาเล่าเรียนในโรงเรียน งานของโรงเรียนย่อมมีอิทธิพลต่อชีวิตคนมากกว่าสถาบันอื่นๆ ในสังคม ฉะนั้นหากโรงเรียนมีครูดี มีตำราเรียนที่ดี และมีการปกครองที่ดี สิ่งเหล่านี้ย่อมเป็นส่วนสำคัญในการสร้างเจตคติของเด็กไปในทางที่ดี
5. การพักผ่อนหย่อนใจสมัยนี้โลกเจริญก้าวหน้าไปมาก คนจะแสวงหาความบันเทิงใจได้หลายด้านด้วยกัน เช่น ภาพยนตร์ โทรทัศน์ วิทยุ และอื่นๆ ซึ่งแต่ละอย่างที่กล่าวมาแล้วล้วนแต่มีอิทธิพลต่อการสร้างเจตคติของคน

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2548 : 265) กล่าวว่า การเปลี่ยนเจตคติขึ้นอยู่กับอิทธิพล ต่อไปนี้

1. แหล่งข่าวสาร รวมถึงผู้ให้ข่าวสาร ซึ่งเป็นแหล่งให้ความรู้ ถ่ายทอดความรู้สึกลึกซึ้ง เจตคติ
2. ผู้รับข่าวสาร จะถูกชักจูงให้เปลี่ยนเจตคติได้หรือไม่ ขึ้นอยู่กับสติปัญญา วิจารณญาณ ความเชื่อมั่นในตนเองของผู้รับ ผู้รับเป็นผู้เชื่อง่ายก็จะเปลี่ยนได้ง่าย

3. ข่าวสาร หรือสื่อที่ใช้ สื่อที่ใช้ในการได้ข่าวสารนั้น ถ้าได้ทำบ่อยและทำซ้ำ พร้อมทั้งให้ความรู้สึกหรืออารมณ์ตรงกับผู้รับ ก็จะทำให้ผู้รับเปลี่ยนแปลงได้ง่ายขึ้น

4. ปัจจัยอื่นๆ ได้แก่ สภาพแวดล้อม เช่น เหตุการณ์ สถานการณ์ที่ทำให้ผู้รับรู้สึกว่า คนอื่นได้เปลี่ยนเจตคติแล้ว ก็จะทำให้เกิดการเลียนแบบเอาอย่างขึ้น

จากคำกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า สิ่งแวดล้อมต่างๆ ในทุกด้านมีอิทธิพลต่อการสร้างเจตคติของคนต่อสิ่งเร้าต่างๆ ได้ดังนี้ 1. บุตรจะมีเจตคติในทางเดียวกับบิดา มารดา 2. คนที่มีวัฒนธรรมภายในสังคม ศาสนา อาชีพ หรือชนชั้นในสังคมที่ต่างกันจะมีเจตคติที่ต่างกัน 3. บุคลิกภาพของแต่ละบุคคลจะแสดงเจตคติที่แตกต่างกัน 4. ระดับการศึกษา ลักษณะการศึกษาจะเป็นตัวสร้างเจตคติของผู้เรียน 5. สื่อต่างๆ เช่น ภาพยนตร์ โทรทัศน์ วิทยุ และอื่นๆ มีอิทธิพลต่อการสร้างเจตคติของคน และการเปลี่ยนแปลงเจตคติขึ้นอยู่กับแหล่งข่าว รวมถึงผู้ให้ข่าวสาร ผู้รับสารจะถูกชักจูงให้เปลี่ยนเจตคติได้หรือไม่ขึ้นอยู่กับสติปัญญา วิจารณ์ญาณ และความเชื่อมั่นในตนเองของผู้รับสาร ช่องทางหรือสื่อที่ใช้ในการสื่อสาร และปัจจัยอื่นๆ เช่น สภาพแวดล้อมด้านต่างๆ ที่ทำให้ผู้รับรู้สึกว่าคนอื่นได้เปลี่ยนเจตคติแล้วก็จะเกิดการเลียนแบบ และเอาแบบอย่างนั้นๆ สำหรับการวัดเจตคติในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้หน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการนั้น สามารถนำไปปรับปรุงใช้ในส่วนของการสร้างแบบวัดเจตคติที่ต้องคำนึงถึงอิทธิพลที่จะมีการเกิดและเปลี่ยนเจตคติของผู้เรียน

6. หลักการสร้างเจตคติที่ดีแก่ผู้เรียน

สำเริง บุญเรืองรัตน์ (2544 : 7) กล่าวว่า ในการจัดการเรียนการสอนในวิชาต่างๆ นั้น นอกจากจะมีจุดมุ่งหมายให้นักเรียนมีความรู้ความสามารถในวิชาเรียนแล้ว ก็ยังจะต้องปลูกฝังให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนวิชาเหล่านั้นด้วย เพราะเจตคติต่อวิชาที่เรียนมีความสำคัญ เป็นสิ่งที่จะทำให้ผู้เรียนตั้งใจเรียนใจเรียนหมกมุ่นในการเรียน และแสวงหาความรู้ได้ดี ถ้าหากว่านักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อผู้สอน ต่อกิจกรรมการเรียนการสอน ต่อวิชาที่เรียนก็จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงด้วย การสร้างเจตคติที่ดีแก่ผู้เรียนมีหลักการ ดังนี้

1. ให้นักเรียนทราบจุดมุ่งหมายในเรื่องที่เรียน
2. ให้นักเรียนเห็นประโยชน์ของวิชานั้นโดยแท้จริง
3. ให้นักเรียนได้มีโอกาสหรือมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน
4. ให้นักเรียนได้เรียนโดยสอดคล้องกับความสามารถ ความถนัดเพื่อที่จะได้

เกิดผลสำเร็จในการเรียน อันเป็นผลให้มีเจตคติที่ดีต่อไป

5. การสอนของครูจะต้องมีการเตรียมตัวอย่างดี ใช้วิธีสอนที่ดี เพื่อให้เด็กเข้าใจอย่างแจ่มแจ้ง
6. ครูจะต้องสร้างความอบอุ่นใจ และความเป็นกันเองกับนักเรียน
7. ครูจะต้องสร้างเสริมบุคลิกภาพให้เป็นที่น่าเลื่อมใสแก่ผู้เรียน
8. จัดสภาพแวดล้อมต่างๆ ของโรงเรียน ห้องเรียนให้มีบรรยากาศที่น่าอยู่และน่าสนใจ

จากหลักการสร้างเจตคติที่ดีแก่ผู้เรียนข้างต้น สรุปได้ว่า การสร้างเจตคติที่ดีแก่ผู้เรียนมีหลักการ คือ ผู้เรียนควรทราบจุดมุ่งหมายในเรื่องที่เรียน เห็นประโยชน์ของวิชานั้น โดยมีโอกาสหรือมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน ที่สอดคล้องกับความถนัดและความสามารถของผู้เรียน ซึ่งครูต้องมีการเตรียมตัวในการสอนเป็นอย่างดีมีบุคลิกที่น่าเลื่อมใส สร้างความอบอุ่นให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน และสภาพแวดล้อมต่างๆ ของโรงเรียน ห้องเรียนควรน่าอยู่และน่าสนใจ ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจะสร้างเจตคติที่ดีต่อผู้เรียนในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษโดยใช้หน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ ซึ่งจะดำเนินการตามหลักการสร้างเจตคติที่ดีต่อผู้เรียนและปฏิบัติตนเป็นทั้งผู้สอนและผู้เรียน ซึ่งจะเรียนรู้ไปพร้อมๆ กัน เพื่อจะได้นำข้อบกพร่องมาพิจารณาปรับปรุง เปลี่ยนแปลง แก้ไขให้ดียิ่งขึ้น

7. การวัดเจตคติ

เจตคติเป็นพฤติกรรมทางสมอง เป็นสภาพทางจิตหรืออารมณ์ของมนุษย์ที่ซับซ้อน ซึ่งมีนักการศึกษาได้ให้ความหมายไว้หลายทัศนะ

เซคอร์ด และ แบคแมน (Secord and Backman. 1964, อ้างถึงใน เบญจลัทธิไชยแสน. 2544 : 49) ได้ให้ความคิดเห็นว่า เจตคติไม่สามารถวัดได้โดยตรง แต่ไม่สามารถวัดในรูปความคิดเห็น (Opinion) หรือจากการแสดงออกทางภาษา (Verbal Expression) แต่ในการวัดนี้อาจเกิดความไม่แน่นอนหากผู้ตอบบิดเบือน หรือตอบไม่ตรงกับใจจริง

สงบ ลักษณะ (2520 : 41) ได้กล่าวถึง การวัดคุณลักษณะทางด้านความรู้สึกได้ว่า คุณลักษณะทางด้านความรู้สึก อาจจะปรากฏในลักษณะของความสนใจหรือเจตคติ ซึ่งมีวิธีวัด 3 วิธี คือ

1. การวัดที่ให้ผู้ถูกวัดได้รายงานความรู้สึกนึกคิดของตนเองโดยการใช้อุปกรณ์มือเขียน หรือโดยการสัมภาษณ์
2. การวัดโดยสังเกตผู้ถูกวัดในสถานการณ์ต่างๆ

3. การวัดโดยให้บุคคลอื่นวัด เช่น ครู ผู้ปกครอง เพื่อน รายงานลักษณะของบุคคลโดยใช้เทคนิคสังคมมิติ แบบสอบถามหรือสัมภาษณ์ผู้ที่รู้จักบุคคลที่เราต้องการวัด
อนาสตาซี (Anastasi. 1988 : 453) ได้ให้ความคิดเห็นในเรื่องการวัดเจตคติไว้ว่า เจตคติไม่สามารถวัดได้โดยตรง แต่สรุปอ้างอิงจากพฤติกรรมภายนอกโดยใช้ภาษาหรือไม่ใช้ภาษาเป็นสื่อ

ไพศาล หวังพานิช (2526 : 147) ได้เสนอหลักการวัดเจตคติไว้ ดังนี้

1. ต้องยอมรับข้อตกลงเบื้องต้น (Basic Assumption) ได้แก่
 - 1.1 เจตคติของบุคคลจะคงที่ในช่วงระยะเวลาหนึ่ง ทำให้สามารถวัดได้
 - 1.2 เจตคติไม่สามารถวัดได้โดยตรง ต้องวัดจากแนวโน้มที่บุคคลจะแสดงต่อเหตุการณ์นั้นๆ
 - 1.3 เจตคตินอกจากจะวัดในรูปของความรู้สึก เช่น สนับสนุน คัดค้าน ยังสามารถวัดขนาดและปริมาณมากน้อย หรือความเข้มของเจตคติอีกด้วย
2. ในการวัดเจตคติจะต้องมีสิ่งประกอบ 3 สิ่ง คือ ตัวบุคคลที่จะถูกวัดสิ่งเร้าที่เป็นข้อความเกี่ยวกับรายละเอียดในสิ่งนั้น และการตอบสนองของบุคคลที่ถูกวัด
3. สิ่งเร้าที่นิยมใช้ คือ ข้อความวัดเจตคติ (Attitude Statement) ที่ใช้อธิบายคุณค่า คุณลักษณะของสิ่งนั้น เพื่อให้บุคคลต้องสนองออกมาในระดับความรู้สึก (Attitude Continuum)
4. การสรุปผลในเรื่องของเจตคติ จะอาศัยผลสรุปจากการตอบสนองต่อสิ่งเร้าจำเป็นจำเป็นอย่างยิ่งที่การวัดนั้น จะต้องครอบคลุมคุณลักษณะต่างๆ เพื่อผลจากการสรุปจะได้ตรงกับความจริงมากที่สุด

ศักดิ์ไทย สุรกิจบวร (2545 : 150 - 152) ได้กล่าวไว้ว่า การวัดเจตคติไม่สามารถวัดได้โดยตรง แต่สามารถวัดจากพฤติกรรมทั้งทางตรงและทางอ้อม วิธีวัดเจตคติแบ่งออกได้ 3 ประเภทใหญ่ๆ คือ

1. วิธีวัดทางตรง (Directive Technique) ได้แก่
 - 1.1 วิธีสัมภาษณ์ (Interview) โดยการสอบถามผู้ที่เรารู้จักเจตคติเป็นวิธีวัดที่ต้องใช้เวลานานมากเพราะต้องวัดทีละคน
 - 1.2. ใช้แบบสอบถาม (Questionnaires) ซึ่งใช้ Attitude Scale สามารถวัดได้ที่หลายๆ คน มีหลายแบบ เช่น Thurstone Scale, Likert Scale, Semantic Different Scale

2. วิธีวัดทางอ้อม (Indirective Technique) ได้แก่ ให้อ่านแล้วต่อความหมาย, ให้หาคำมาสัมพันธ์, การผูกเรื่องจากภาพ

3. ศึกษาจากสิ่งอื่นโดยไม่ต้องติดต่อกับบุคคลที่เราจะวัดเลย (Unobtrusive Technique) เป็นวิธีการวัดเจตคติที่แตกต่างจากการวัดทางตรงและทางอ้อม เพราะวิธีวัดแบบนี้ไม่ต้องไปเกี่ยวข้องกับผู้ที่เราจะวัดเลย

จากข้อความที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า การวัดเจตคติไม่สามารถวัดได้โดยตรง แต่สามารถวัดได้จากการแสดงความคิดเห็น หรือสังเกตจากพฤติกรรมภายนอก แต่การวัดหรือการสังเกตอาจไม่แน่นอนหากผู้ถูกสังเกตตอบหรือแสดงพฤติกรรมที่บิดเบือนได้ ซึ่งการวัดเจตคติมีวิธีการวัด 3 ประเภทใหญ่ๆ คือ 1. วิธีวัดทางตรง เช่น วิธีสัมภาษณ์ หรือใช้แบบสอบถาม 2. วิธีวัดทางอ้อม เช่น ให้อ่านแล้วต่อความหมาย ให้หาคำมาสัมพันธ์ การผูกเรื่องจากภาพ 3. ศึกษาจากสิ่งอื่นโดยไม่ต้องติดต่อกับบุคคลที่เราจะวัดเลย

8. เครื่องมือในการวัดเจตคติ

เครื่องมือวัดเจตคติมีหลายชนิด เช่น แบบสังเกต แบบให้นักเรียนรายงานเอง และแบบสอบถาม เป็นแบบสอบถาม ซึ่งประกอบด้วยข้อความต่างๆ ครอบคลุมเรื่องที่ต้องการศึกษาและสามารถกระตุ้นให้ผู้ตอบแสดงความรู้สึก หรือแสดงความคิดเห็นทางบวก คือ เห็นด้วย ในทางลบ คือไม่เห็นด้วย ทั้งยังสามารถบอกปริมาณด้วยว่าเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยมากน้อยเพียงใด เรียกเครื่องมือนี้ว่า มาตรวัดเจตคติของลิเคิร์ท ดังนี้

ไพศาล หวังพานิช (2526 : 149 -150) ได้กล่าวถึงวิธีสร้างและการตรวจให้คะแนนมาตรวัดเจตคติของลิเคิร์ทไว้ ดังนี้

1. เขียนข้อความเกี่ยวกับคุณค่า คุณลักษณะต่างๆ ของเรื่องที่ต้องการวัดให้ครอบคลุมลักษณะที่สำคัญให้ครบถ้วนทุกแง่มุม โดยให้มีข้อความที่แสดงคุณค่าหรือลักษณะของเรื่องนั้น ทั้งทางด้านบวก และด้านลบ

2. กำหนดระดับ (Scale) ของการตอบสนองในแต่ละข้อความโดยแบ่งเป็น 5 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

3. ให้ผู้ตอบอ่านข้อความที่กำหนดขึ้นในแต่ละข้อแล้วแสดงความรู้สึกว่าเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย กับข้อความมากน้อย ในระดับใด หรืออีกนัยหนึ่งให้พิจารณาว่าแต่ละข้อความนั้นกล่าวถึงเรื่องต่างๆ ตรงกับความรู้สึกของผู้ตอบในระดับใดใน 5 ระดับ

เครื่องมือที่ใช้ในการวัดเจตคติ หรือมาตราวัดเจตคติประกอบด้วย ข้อความหรือข้อคำถามที่จะกระตุ้นให้ผู้ถูกวัดแสดงความคิดเห็นหรือความรู้สึกออกมา ดังนั้นกรวัดที่ถูกต้องและเชื่อถือได้มากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับคุณภาพของข้อความที่ใช้เขียน ซึ่ง ไพศาล หวังพานิช (2526 : 148) ได้เสนอแนะวิธีการเขียนไว้ดังนี้

1. ใช้ข้อความที่กล่าวถึงเหตุการณ์ หรือเรื่องราวในปัจจุบันที่จะทำให้ทราบถึงเจตคติของบุคคลนั้นในปัจจุบัน
2. หลีกเลี่ยงข้อความที่ถามข้อเท็จจริง (Fact) เพราะเป็นการตอบความจริงมากกว่าความรู้สึกนึกคิด
3. ข้อความที่ถามต้องได้คำตอบที่สามารถแปรความได้ คือ สามารถบอกทิศทางและระดับความคิดเห็นได้
4. ข้อความต้องมีความเป็นปรนัยชัดเจน ไม่กำกวม
5. ข้อความหนึ่งควรถามความคิดเห็นเพียงเรื่องเดียวหรือประเด็นเดียว
6. ใช้ข้อความที่เป็นลักษณะกลางๆ ไม่โน้มเอียงไปในทิศทางใด ทิศทางหนึ่ง หลีกเลี่ยงการใช้คำถามบางคำ เช่น เสมอ ทั้งหมด เท่านั้น เพียงแต่
7. ไม่ถามนอกเรื่องที่จะศึกษา

จากวิธีการสร้างเครื่องมือวัดเจตคติของลิเคิร์ท ข้างต้นสรุปได้ว่า เครื่องมือที่ใช้วัดเจตคติควรมีข้อความที่เกี่ยวกับคุณค่า คุณลักษณะต่างๆ ที่เกี่ยวกับเรื่องที่ต้องการวัด โดยกำหนดระดับของการตอบสนอง ซึ่งแบ่งเป็น 5 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง แล้วนำไปให้ผู้ตอบอ่านข้อความและแสดงความรู้สึกของผู้ตอบต่อข้อความนั้นๆ อยู่ในระดับใด ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยต้องการทราบเจตคติของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ได้แก่ ด้านพฤติกรรมของความพร้อมทางด้านจิตใจที่แสดงออกมาทั้งด้านบวกและด้านลบ เกี่ยวกับประโยชน์ ความสำคัญ รวมถึงกิจกรรมการเรียนรู้ต่างๆ ในวิชาภาษาอังกฤษ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. งานวิจัยในประเทศ

ประภาพร เพ็งสีแสง (2540 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาหน่วยการเรียนรู้วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีรูปแบบทักษะสัมพันธ์และการบูรณาการ

เนื้อหาวิชา วัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อพัฒนาหน่วยการเรียนรู้วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีรูปแบบทักษะสัมพันธ์และการบูรณาการเนื้อหาวิชา และเพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ของนักเรียนที่เรียนหน่วยการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น โดยใช้รูปแบบการวิจัยเชิงปฏิบัติการ นักเรียนที่ใช้ในการศึกษาเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2539 จำนวน 17 คน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยหน่วยการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย และจำนวนที่ผ่านเกณฑ์ที่กำหนด

จุฬวดี จุฬศักดิ์สกุล (2544 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้รูปแบบการสอนแบบบูรณาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนร้อยละ 90 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผ่านเกณฑ์มาตรฐาน (ร้อยละ 70) โดยคะแนนรายบุคคล และค่าเฉลี่ยของคะแนนนักเรียนทั้งชั้นคิดเป็นร้อยละ 73.13 และนักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการสอนแบบบูรณาการ โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก

บังอร พุ่มคง (2544 : บทคัดย่อ) ศึกษาการพัฒนารูปแบบการสอนภาษาฝรั่งเศสแบบบูรณาการเนื้อหาและทักษะทางภาษา โดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี การสอนที่ใช้เน้นเป็นการบูรณาการเนื้อหาแบบฝังใยแมงมุม (Webbed Model) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาฝรั่งเศส) ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียนวิชาภาษาภาษาฝรั่งเศสก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยชุดการสอนที่สร้างขึ้นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับทางสถิติที่ระดับ .01

พรศรี ชูศรี (2544 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้บูรณาการการเรียนการสอนเรื่อง ป่าชายเลน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านแหลมมะขาม สังกัดสำนักงานการศึกษา อำเภอสีกา จังหวัดตรัง ผลการศึกษาพบว่า 1) หน่วยบูรณาการการเรียนการสอนเรื่อง ป่าชายเลนที่พัฒนาขึ้น มีจำนวน 4 หน่วยการสอน ประกอบด้วย แผนการสอนจำนวน 16 แผนการสอน ใช้เวลาเรียน 81 คาบ จัดเป็นหน่วยบูรณาการการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับสภาพท้องถิ่น 2) ความรู้ความเข้าใจของนักเรียนเกี่ยวกับป่าชายเลนหลังเรียนโดยใช้หน่วยบูรณาการการเรียนการสอนมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าก่อนเรียน 3) ระดับจิตสำนึกเกี่ยวกับป่าชายเลนของนักเรียนหลังเรียนโดยใช้หน่วยบูรณาการ

การเรียนการสอนอยู่ในระดับการจัดระบบ ซึ่งสูงกว่าก่อนเรียนคืออยู่ในระดับการเห็นคุณค่า

4) ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้หน่วยบูรณาการการเรียนการสอนอยู่ในระดับที่ดี

ศุภวรรณ จันตะยอด (2545 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาหน่วยการเรียนการสอนเรื่อง บ่อเกลือที่น่าอยู่ ผลการศึกษาพบว่า 1) ได้หน่วยบูรณาการการเรียนการสอนเรื่อง บ่อเกลือที่น่าอยู่ จำนวน 5 หน่วย คือ สภาพทั่วไปทางภูมิศาสตร์ของของอำเภอบ่อเกลือ ประวัติความเป็นมาของอำเภอบ่อเกลือ เศรษฐกิจชุมชน บุคคลสำคัญในท้องถิ่น และวิถีชีวิตของคนในท้องถิ่น 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนและหลังเรียนโดยใช้หน่วยบูรณาการการเรียนการสอนต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ 3) นักเรียนมีความคิดเห็นที่ดีต่อหน่วยการเรียนการสอน

ศุภวรรณ อาศรัยผล (2545 : บทคัดย่อ) ได้สร้างหน่วยการเรียนรู้ภาษาไทย และศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ที่มีรูปแบบทักษะสัมพันธ์และการบูรณาการสาระการเรียนรู้ สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผลการศึกษาพบว่า ได้รูปแบบและแนวทางการสร้างสาระการเรียนรู้ที่มีรูปแบบทักษะสัมพันธ์และการบูรณาการสาระการเรียนรู้ภาษาไทย นักเรียนได้เรียนรู้และพัฒนาทักษะทางภาษาตามผลการเรียนรู้ที่คาดหวังของสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และได้ความรู้จากสาระการเรียนรู้กลุ่มต่างๆ ที่นำมาบูรณาการในหน่วยการเรียนและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

นงลักษณ์ ศรีนาง (2546 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบการสอนแบบบูรณาการและความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบบูรณาการ โรงเรียนเป็อยน้อยศึกษา จังหวัดขอนแก่น ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เกณฑ์มาตรฐานร้อยละ 70 โดยคะแนนรายบุคคลและมีความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบบูรณาการโดยภาพรวมอยู่ในระดับ “มาก” โดยเฉพาะด้านความรู้ที่ได้รับจากการเรียนรู้โดยใช้การสอนแบบบูรณาการด้านบรรยากาศในการเรียนและวิถีการเรียนการสอน

วัลย์พร คล้ายประเสริฐ (2546 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบการสอนแบบบูรณาการ รูปแบบการวิจัยที่ใช้เป็นแบบกลุ่มเดียวมีการวัดก่อนและหลังทดสอบ (One Group Pretest-Posttest Design) ผลการศึกษาพบว่า มีจำนวนนักเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 96.82 และนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

พรณี โพธิ์ศรี (2547 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยมีวัตถุประสงค์ของการวิจัย คือ 1) เพื่อพัฒนาหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการกลุ่มสาระภาษาไทย 2) เพื่อสร้างแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย 3) เพื่อหาประสิทธิภาพของหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผลการศึกษาพบว่า หน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยมีประสิทธิภาพ ผ่านเกณฑ์คุณภาพ 80/80 และนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

มณฑารพ สุรเดช (2547 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้เรื่อง ท้องถิ่นวังยาง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยมีวัตถุประสงค์คือ 1) พัฒนาหน่วยการเรียนรู้เรื่อง ท้องถิ่นวังยาง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยหน่วยการเรียนรู้ เรื่องท้องถิ่นวังยาง ผลการศึกษาพบว่า หน่วยการเรียนรู้เรื่อง ท้องถิ่นวังยาง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนด้วยหน่วยการเรียนรู้ เรื่องท้องถิ่นวังยาง สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จิตติวิมล คล้ายสุบรรณ (2548 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการในกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์เรื่อง สนุกกับการวัด โดยการมีส่วนร่วมของชุมชน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลการศึกษาพบว่า 1) การพัฒนาหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์เรื่อง สนุกกับการวัด โดยการมีส่วนร่วมของชุมชน เป็นการจัดการเรียนการสอนโดยการบูรณาการเนื้อหาวิชาอื่นๆ ในลักษณะการสอดแทรกความรู้ โดยให้นักเรียนได้ศึกษาหาความรู้จากแหล่งการเรียนรู้ในชุมชน และผู้รู้ใน

ท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน 2) ผลการเรียนรู้ของนักเรียนด้านความรู้ อยู่ในระดับดี ด้านทักษะ กระบวนการปฏิบัติงานร่วมกับผู้อื่น นักเรียนมีพัฒนาการเพิ่มขึ้นทุกทักษะ และด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ นักเรียนมีพัฒนาการเพิ่มขึ้นทั้งด้านการสนใจเรียน และด้านความรับผิดชอบ 3) นักเรียนมีความคิดเห็นชอบการจัดกิจกรรมของหน่วยการเรียนรู้ เนื่องจากได้ฝึกปฏิบัติจริง ได้ออกไปดูงานในสถานที่จริงและสามารถนำความรู้ไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้ ผู้บริหารโรงเรียนและครู มีความคิดเห็นว่าการจัดกิจกรรมในหน่วยการเรียนรู้ มีความเหมาะสมเนื่องจากมีกิจกรรมหลายอย่างให้นักเรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์ตรงของตนเอง ผู้ปกครองเห็นด้วยกับการจัดกิจกรรมโดยใช้หน่วยการเรียนรู้ เพราะทำให้นักเรียนได้ แสวงหาความรู้ด้วยตนเอง สนุกกับการเรียน มีความรับผิดชอบมากขึ้น และมีความกระตือรือร้นที่จะทำงานที่ได้รับมอบหมาย

บุญรัตน์ สิงห์พันดอน (2549 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างและพัฒนาหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านโนนม่วง สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาขอนแก่น เขต 1 ผลการศึกษาค้นพบว่า หน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 นำไปออกแบบจัดกิจกรรมการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ มีความสนุกสนานในการทำกิจกรรมและสามารถเชื่อมโยงความรู้ (Knowledge) กระบวนการที่ได้ทำ (Process) ได้อย่างรวดเร็ว ทำให้นักเรียนมีความชื่นชมและมีเจตคติ (Attitude) ที่ดีในการเรียนรู้สาระภาษาไทย ส่งผลให้นักเรียนได้เรียนรู้และพัฒนาทักษะทางภาษาดีขึ้นตามลำดับ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 70.53

สุพัฒนา อาภารัตน์ (2549 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนิทานภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการสอนแบบบูรณาการ ซึ่งกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนพระยีนวิทยาкар สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต1 อำเภอพระยีน จังหวัดขอนแก่น จำนวน 41 คน โดยใช้รูปแบบการสอนแบบบูรณาการที่สอดแทรกเนื้อหาสาระที่สัมพันธ์เกี่ยวกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นๆ ผลการศึกษาค้นพบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษผ่านเกณฑ์ที่กำหนดร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม รวมทั้งระดับความสามารถในการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ที่นำมาบูรณาการส่วนใหญ่อยู่ในระดับดี หลังได้รับการสอนโดยใช้รูปแบบการสอนแบบบูรณาการ

ฐิติพร จินดาพงษ์ (2551 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการ เรื่อง กลัวยไข่ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตฯ อำเภอมือง จังหวัดกำแพงเพชร จำนวน 30 คน โดยมีวัตถุประสงค์ในการวิจัยคือ 1) เพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการ เรื่องกลัวยไข่ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ก่อนเรียนกับหลังเรียนด้วยหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการ เรื่อง กลัวยไข่ ผลการศึกษาพบว่า หน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการเรื่อง กลัวยไข่ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพ ผ่านเกณฑ์คุณภาพ 80/80 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 หลังเรียนด้วยหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการ เรื่อง กลัวยไข่ สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้และการเรียนการสอนแบบบูรณาการภายในประเทศ สรุปได้ว่าการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบบูรณาการสามารถช่วยให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นได้ และผู้เรียนสามารถที่จะเชื่อมโยงความรู้จากสาขาวิชาหนึ่งไปใช้ในอีกสาขาวิชาหนึ่ง ซึ่งในบางวิชาเรียนนั้นผู้เรียนไม่สามารถที่จะเรียนรู้ได้ แต่ถ้าภายใต้เนื้อหาที่เกี่ยวข้องกันในอีกวิชาหนึ่งผู้เรียนสามารถเรียนได้ เขาก็สามารถนำความรู้นั้นไปประยุกต์ใช้ในอีกวิชาหนึ่งได้

2. งานวิจัยต่างประเทศ

วิลเลต (1992, อ้างถึงใน กรมการศึกษานอกโรงเรียน. 2543) กล่าวว่าในการศึกษานักเรียนในเกรด 5 จำนวน 87 คน ซึ่งได้บูรณาการเรียนรู้อาชีวเคมีศาสตร์กับศิลปะ มีคะแนนหลังสอบสูงขึ้นมากกว่านักเรียนที่เรียนวิชาเคมีศาสตร์เพียงวิชาเดียวที่สอนโดยครูในชั้นเรียนตามปกติ ข้อมูลนี้แสดงให้เห็นว่าการบูรณาการวิชาศิลปะกับเคมีศาสตร์สามารถส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ในวิชาเฉพาะได้

บิกเลย์ กรีนและซินทีน แอน (Bickley Green & Cynthin Ann. 1995, อ้างถึงใน รัตนารณ เทพามาตย์. 2548 : บทคัดย่อ) ได้บูรณาการหลักสูตรคริตศาสตร์และศิลปะซึ่งเป็นวิชาที่มีความสัมพันธ์กัน กล่าวว่า กิจกรรมจะเป็นตัวส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ทั้ง 2 วิชาไปพร้อมๆ กันและสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ซึ่งจะช่วยพัฒนาระบบการทำงานได้ดียิ่งขึ้น

ฮัลลีย์ (Hulley. 1999, อ้างถึงใน สุพัฒนา อภารัตน์, 2549 : 35) ได้ศึกษาการบูรณาการวิชาวิทยาศาสตร์และวิชาสังคมศึกษาระดับประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่า การจัดทำหลักสูตรแบบบูรณาการโดยมีการบูรณาการวิชาวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี สังคม ประวัติศาสตร์ และธรรมชาติวิทยาาสตร์ ส่งผลให้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ และเป็นแนวทางให้ครูผู้สอนนำไปขยายผลและเป็นเครื่องมือในการทำให้หลักสูตรสมบูรณ์มากขึ้น

เดโล (Delo. 1997 : Abstract) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีสื่อผสมมาบูรณาการการสอนวิชาคณิตศาสตร์ในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาแห่งหนึ่งเป็นการจัดทำเป็นโครงการบูรณาการระหว่างวิชาคณิตศาสตร์และวิชาคอมพิวเตอร์ โดยแบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่มคือ กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่า นักเรียนในกลุ่มทดลองที่มีการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้เกี่ยวกับตัวเลขในหอนปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ เรียนจากสื่อเทคโนโลยีช่วยสอนโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ สามารถปฏิบัติกิจกรรมได้ดีกว่านักเรียนในกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนโดยวิธีปกติ และยังพบว่านักเรียนในกลุ่มทดลองมีทัศนคติในทางบวกต่อการเรียนคณิตศาสตร์

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนแบบบูรณาการของต่างประเทศ สรุปได้ว่าการบูรณาการสามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาที่เรียนและขณะเดียวกันยังสามารถพัฒนากระบวนการทำงานให้ดียิ่งขึ้นได้อีกด้วย และกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการจะเป็นตัวส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ในแต่ละวิชาไปพร้อมๆ กัน อันจะส่งผลให้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ดังนั้น การสร้างหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการสู่การจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ เป็นการผสมผสานสาระความรู้ในด้านต่างๆ อย่างได้สัดส่วนสมดุลกัน เกิดจากความเชื่อที่ว่า ในการดำเนินชีวิตจริงของคนเรามีเรื่องราวต่างๆ ที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องซึ่งกันและกัน ไม่ได้แยกออกจากกันเป็นเรื่องๆ แบบรายวิชาที่เราเรียนในโรงเรียน เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ความรู้ ความคิด ความสามารถและทักษะที่หลากหลายในการเรียน ซึ่งการจัดการเรียนการสอนสามารถทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสามารถในการสร้างความคิดรวบยอดสูงขึ้น และผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างมีความสุขและสามารถนำความรู้ไปใช้ในการดำเนินชีวิตได้ ซึ่งในการดำเนินการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะทำการวิจัยโดยการสร้างและพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน และการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการในเรื่องหรือในหัวข้ออื่นๆ ให้เกิดประสิทธิภาพต่อไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การดำเนินการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาวิจัยโดยแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ

ในการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

1. ศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544
2. ศึกษาแนวคิด หลักการ เกี่ยวกับการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการ
3. พัฒนาหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการ
4. ตรวจสอบคุณภาพหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการ
5. ปรับปรุงแก้ไขหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการ

ตอนที่ 2 การพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่

1. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ
2. แบบวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

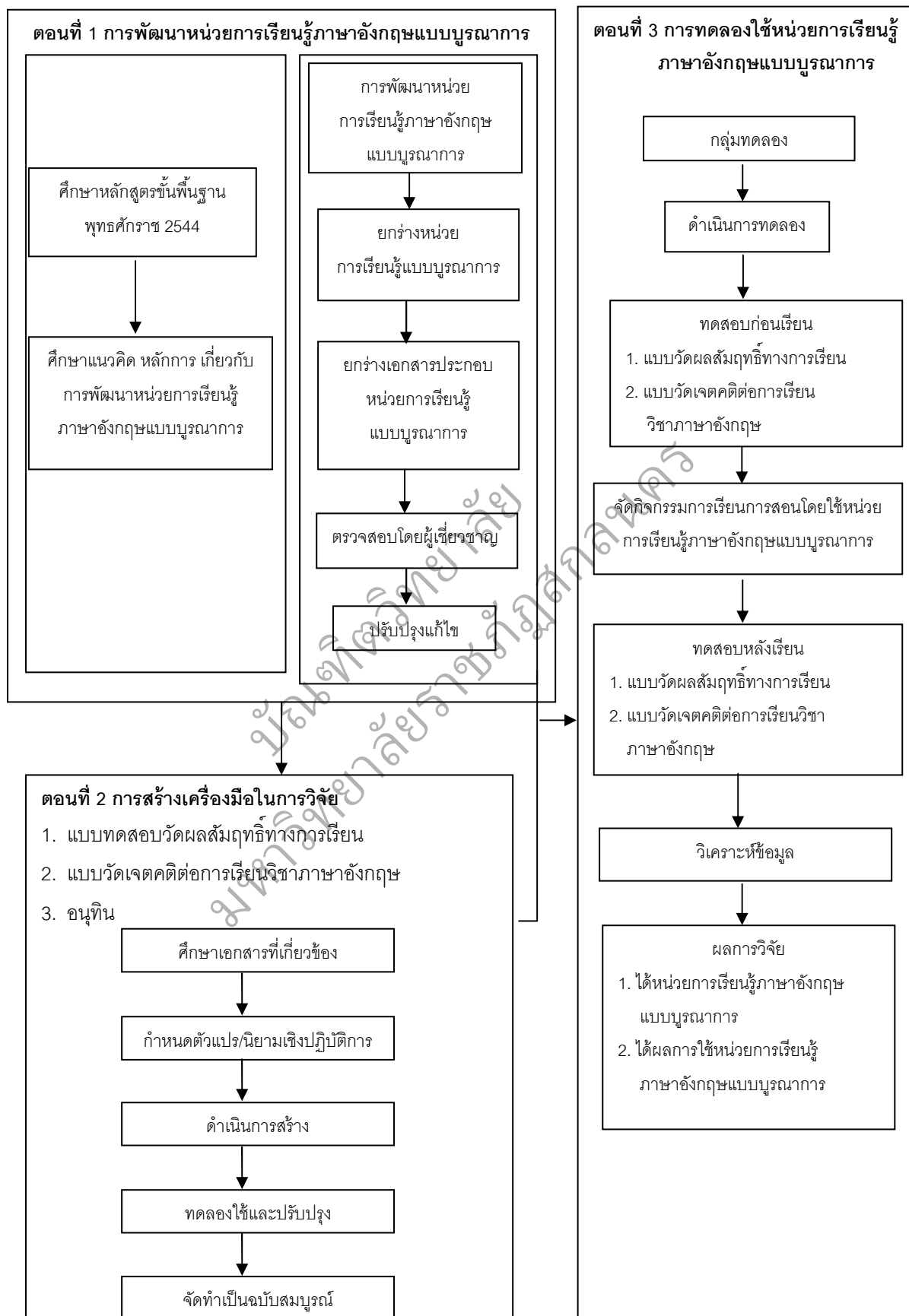
ตอนที่ 3 การทดลองใช้หน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ

การดำเนินการทดลองใช้หน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ ประกอบด้วยขั้นตอนดังนี้

1. การจัดกลุ่มทดลอง
2. การดำเนินการทดลอง
3. การวิเคราะห์ข้อมูล
4. การสรุปและอภิปรายผล

จากวิธีการดำเนินการศึกษา การพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ สามารถนำมาเรียงลำดับขั้นตอนการดำเนินการวิจัย ดังภาพประกอบ 12

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตอนที่ 1 การพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ

1. ศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544

ศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในด้านสาระการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง เนื้อหา เวลาเรียน ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นๆ ทั้ง 7 กลุ่มสาระ

2. ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการ

ในการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ความหมายของหน่วยการเรียนรู้ ลักษณะของหน่วยการเรียนรู้ที่ดี ชนิดของหน่วยการเรียนรู้ แนวทางการจัดทำหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการ ขั้นตอนในการสร้างหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการ กระบวนการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ และการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3. การพัฒนาหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการ

ผู้วิจัยได้แบ่งขั้นตอนในการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการ ดังต่อไปนี้
ขั้นที่ 1 ยกร่างหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการ ผู้วิจัยมีแนวทางการยกร่างตามหัวข้อต่อไปนี้

- 1.1 ศึกษาข้อมูลพื้นฐาน เช่น ศึกษาหลักสูตรการศึกษาและแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการ
- 1.2 กำหนดหัวเรื่องในการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้
- 1.3 วิเคราะห์และกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง และสาระการเรียนรู้ที่สัมพันธ์กัน
- 1.4 กำหนดจุดมุ่งหมายหรือผลการเรียนรู้ที่คาดหวังของหน่วยการเรียนรู้
- 1.5 กำหนดแนวการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
- 1.6 เลือกและพัฒนาสื่อและแหล่งการเรียนรู้
- 1.7 กำหนดวิธีการวัดผลและประเมินผล

ขั้นที่ 2 ยกร่างเอกสารประกอบหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการ ประกอบด้วย คู่มือการใช้หน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการ และแผนการจัดการเรียนรู้ ดังรายละเอียด ดังนี้

2.1 คู่มือการใช้หน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการ จัดทำขึ้นเพื่อให้ครูผู้นำหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการไปใช้เกิดความเข้าใจ ภายในเอกสารกล่าวถึงสิ่งที่ต้องการศึกษา วิธีการปฏิบัติ การจัดเตรียมสิ่งต่างๆ เพื่อความสะดวก และสามารถนำหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการไปใช้ได้ถูกต้อง

2.2 แผนการจัดการเรียนรู้ ผู้วิจัยซึ่งเป็นครูผู้สอน ได้จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้โดยนำหน่วยบูรณาการของหลักสูตรมาวิเคราะห์ เพื่อใช้ในการจัดการเรียนการสอนในหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการ เพื่อให้ทราบถึงแนวการจัดการเรียนการสอนตามหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการ ซึ่งองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ประกอบด้วย หัวเรื่องสาระสำคัญ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอน การวัดผลประเมินผล และภาคผนวก โดยภาคผนวกประกอบด้วย ใบความรู้ ใบกิจกรรม แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพร้อมทั้งเฉลย

การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. เลือกรูปแบบแผนการจัดการเรียนรู้
2. กำหนดชื่อเรื่อง
3. วิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ แล้วเขียนเป็นผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง
4. กำหนดผลการเรียนรู้ที่คาดหวังที่วิเคราะห์ไว้แล้ว ว่ามีความสัมพันธ์กับสาระการเรียนรู้ที่กำหนด เพื่อนำไปเขียนลงในแผนการจัดการเรียนรู้
5. วิเคราะห์สาระการเรียนรู้ และกำหนดเทคนิควิธีสอน
6. จัดลำดับขั้นตอนการจัดกิจกรรม โดยคำนึงถึงการเชื่อมโยงการเรียนรู้การเรียนรู้แบบองค์รวม
7. กำหนดวิธีการวัดผลประเมินผล

ขั้นที่ 3 ตรวจสอบเอกสารหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการ และเอกสารประกอบหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการ โดยผู้เชี่ยวชาญ

การตรวจสอบคุณภาพของเอกสาร ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

3.1 นำเอกสารที่ผ่านการตรวจสอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน เป็นผู้ตรวจสอบ แก้ไขและให้ข้อเสนอแนะ โดยใช้แบบประเมินที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบประเมินค่า 5 อันดับ ดังนี้

ระดับคะแนน	5	หมายถึง มีความเหมาะสมมากที่สุด
ระดับคะแนน	4	หมายถึง มีความเหมาะสมมาก
ระดับคะแนน	3	หมายถึง มีความเหมาะสมปานกลาง
ระดับคะแนน	2	หมายถึง มีความเหมาะสมน้อย
ระดับคะแนน	1	หมายถึง มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ ได้แก่

1) นายพยัพ มหาโคตร ศึกษาพิเศษ กลุ่มงานนิเทศ ติดตาม และประเมินผล การจัดการศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครพนม เขต 1 ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

2) นายวงศ์พัทธ์ เทพวาลย์ ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนนาแกพิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครพนม เขต 1 ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา ภาษา และการเขียน แผนการจัดการเรียนรู้

3) นางสาววรรณ วรค์สุวรรณ ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนนาแกพิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครพนม เขต 1 ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา ภาษาและ กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

4) นางสาววลัยรัตน์ คะลีล้วน ครู โรงเรียนบ้านนาอินทร์นาโพธิ์นาคอยพัฒนา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครพนม เขต 2 วุฒิการศึกษา ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขา หลักสูตรและการสอน ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน

5) นางสุกมาส กิ่งชัยวงศ์ ครู โรงเรียนบ้านกุดคุ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครพนม เขต 1 วุฒิการศึกษา ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน

3.2 พิจารณาความเหมาะสมของเอกสารประกอบหน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ และเอกสารประกอบหน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ ใช้เกณฑ์ความเหมาะสมค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป

3.3 ปรับปรุงแก้ไขในส่วนที่บกพร่อง หรือยังไม่ผ่านเกณฑ์ ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

ตอนที่ 2 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1.1 ขั้นเตรียม

1.1.1 ศึกษาและวิเคราะห์จุดมุ่งหมายของหลักสูตรภาษาอังกฤษ

1.1.2 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวัดและประเมินผล

1.1.3 ศึกษาเนื้อหาที่ใช้สอนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้เกณฑ์ความสอดคล้องระหว่างมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง และสาระการเรียนรู้ เพื่อกำหนดจุดประสงค์และออกแบบทดสอบวัดความสามารถ

1.1.4 ศึกษาผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง จากหน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ แบบบูรณาการ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

1.1.5 สร้างตารางวิเคราะห์ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังและมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น

1.2 ขั้นสร้าง

1.2.1 สร้างแบบทดสอบเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ ซึ่งแบ่งเป็น 4 ตอน คือ

ตอนที่ 1 วัดความสามารถด้านการฟัง เป็นแบบทดสอบแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 10 ข้อ

ตอนที่ 2 วัดความสามารถด้านการพูด เป็นแบบทดสอบแบบอัตนัย ชนิดพูดสนทนาเป็นคู่ จำนวน 2 ข้อ

ตอนที่ 3 วัดความสามารถด้านการอ่าน เป็นแบบทดสอบแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 10 ข้อ

ตอนที่ 4 วัดความสามารถด้านการเขียน เป็นแบบทดสอบแบบอัตนัย จำนวน 3 ข้อ

1.2.2 นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นเสนอผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาและจุดประสงค์ที่ต้องการวัด ความถูกต้องตามเนื้อหาแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ และความถูกต้องในการใช้ภาษา โดยพิจารณาหาคำดัชนี

ความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับลักษณะพฤติกรรม (IOC) ซึ่งผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่าน จะให้คะแนนตามเกณฑ์ ดังนี้

+1	หมายถึง	แน่ใจว่าข้อสอบนั้นตรงกับจุดประสงค์นั้น
0	หมายถึง	ไม่แน่ใจว่าข้อสอบนั้นตรงกับจุดประสงค์นั้น
-1	หมายถึง	แน่ใจว่าข้อสอบนั้นไม่ตรงกับจุดประสงค์นั้น

ถ้าค่า IOC ที่คำนวณได้ มากกว่าหรือเท่ากับ 0.60 แสดงว่าข้อสอบนั้นวัดได้จริงตามจุดประสงค์ของการวัด ก็จะเลือกข้อสอบนั้นไว้ แต่ถ้าค่า IOC ที่คำนวณได้น้อยกว่า 0.60 แสดงว่าข้อสอบนั้นไม่วัดหรือไม่เป็นตัวแทนของจุดประสงค์ของการวัด ก็จะตัดทิ้งหรือนำไปปรับปรุงแก้ไขใหม่ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ ได้แก่

- 1) นายวัชรโรจน์ ไชยพิเดช รองผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษายโสธร เขต 2
- 2) นางวนิดา แสงวงผล ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ กลุ่มงานนิเทศ ติดตาม และประเมินผลการจัดการศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษายโสธร เขต 2
- 3) นายสาธิต ดำรงคำภา นักวิชาการการศึกษา 8 สำนักวัฒนธรรมจังหวัดนครพนม วุฒิมหาบัณฑิต การศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) สาขาการวัดผลและประเมินผลการศึกษา ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดผลประเมินผล
- 4) นายวงศ์พัทธ์ เทพวาลย์ ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนนาแกพิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครพนม เขต 1 ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา ภาษา และการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้
- 5) นางสาววรรณ วังศ์สุวรรณ ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนนาแกพิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครพนม เขต 1 ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา ภาษาและกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

1.2.3 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง Food and Drink ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลอง ซึ่งเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 50 คน โรงเรียนบ้านตาลกุดยางเดี่ยวโนนสมบูรณ์ สำนักเขตพื้นที่การศึกษานครพนม เขต 1 เนื่องจากได้เรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่างๆ ผ่านมาแล้ว

1.2.4 ตรวจให้คะแนน แล้วทำการวิเคราะห์ข้อสอบ ดังนี้

1) วิเคราะห์ข้อสอบรายข้อ คือ หาค่าอำนาจจำแนก (r) และหาค่าความยากง่าย (P) โดยใช้เทคนิค 25 % ด้วยวิธีการนำกระดาษคำตอบที่ได้มาตรวจให้คะแนนข้อละ 1 คะแนน สำหรับคำตอบที่ถูกต้องและให้คะแนน 0 คะแนนสำหรับคำตอบที่ผิด คัดเลือกข้อสอบที่มีค่าความยากง่ายตั้งแต่ 0.20 – 0.80

2) นำแบบทดสอบที่ได้ เลือกเป็นแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แล้วนำมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ โดยใช้สูตร Kuder - Richardson ($KR - 20$) ซึ่งผลการวิเคราะห์ พบว่า แบบทดสอบมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.81

1.2.5 จัดพิมพ์และทำสำเนาข้อสอบที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพแล้ว เพื่อใช้เป็นข้อสอบในการทดสอบจริงกับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลอง

2. แบบวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

ผู้วิจัยได้สร้างแบบวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ โดยมีวิธีการและขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

2.1 ศึกษาตำราเอกสารและรายงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบวัดเจตคติ

2.2 สร้างแบบวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ โดยกำหนดรูปแบบของแบบวัดเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) กำหนดข้อความให้ผู้เรียนตัดสินใจเลือกคำตอบในระดับใดระดับหนึ่งจาก 5 ระดับความคิดเห็น และความรู้สึกตรงกับข้อความที่กำหนดขึ้น คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

การให้คะแนนแบบวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ กำหนดไว้ดังนี้
ข้อความเชิงนิมิต (Positive Statements) ให้ระดับของคะแนนดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้	5	คะแนน
เห็นด้วย	ให้	4	คะแนน
ไม่แน่ใจ	ให้	3	คะแนน
ไม่เห็นด้วย	ให้	2	คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้	1	คะแนน

สำหรับข้อความเชิงนิเสธ (Negative Statements) ให้ระดับของคะแนนดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้	1	คะแนน
เห็นด้วย	ให้	2	คะแนน

ไม่แน่ใจ	ให้	3	คะแนน
ไม่เห็นด้วย	ให้	4	คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้	5	คะแนน

2.3 การหาความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) นำแบบวัดเจตคติไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจพิจารณาความตรงเชิงเนื้อหา ความชัดเจนของภาษาแต่ละข้อความ และแก้ไข แล้วนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิด้านเนื้อหาและการวัดผลประเมินผลตรวจสอบและแก้ไข แล้วนำข้อเสนอแนะจากผู้ทรงคุณวุฒิมาปรับปรุงแก้ไขแบบวัดเจตคติให้สมบูรณ์ ซึ่งผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ซึ่งเป็นชุดเดียวกันกับตรวจสอบแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.4 นำผลการทดสอบมาหาค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดโดยใช้วิธี KR-20 ของคูเดอร์ ริชาร์ดสัน (Kuder Richardson)

ตอนที่ 3 การทดลองใช้หน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ

การทดลองใช้หน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

1. การจัดกลุ่มทดลอง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง มีรายละเอียดดังนี้

1.1 ประชากรได้แก่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายนาถ่อนโพนแพง อำเภอรามัญ จันทนบุรี จังหวัดนครพนม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา นครพนม เขต 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 จำนวน 208 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างในการทดลองครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านตาลกุดยางเดี่ยวโนนสมบูรณ์ อำเภอรามัญ จังหวัดนครพนม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครพนม เขต 1 ภาคเรียนที่ 2 ประจำปีการศึกษา 2550 จำนวน 30 คน ได้มาโดยการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เนื่องจากผู้วิจัยเป็นครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สามารถควบคุมและอำนวยความสะดวกในการดำเนินการวิจัย และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เป็นนักเรียนที่มีทั้งนักเรียนที่เรียนเก่ง ปานกลาง อ่อนคละกัน ใช้เป็นตัวแทนของประชากร ที่สามารถอ้างอิงผลการทดลองไปสู่กลุ่มอื่นได้

2. การดำเนินการทดลอง

การดำเนินการทดลองดำเนินการดังนี้

2.1 กำหนดแบบแผนการทดลอง

การทดลองที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ใช้แผนการทดลองแบบ One Group Pretest - Posttest Design โดยทำการทดลองกับนักเรียนเพียงกลุ่มเดียว มีการวัดผล 2 ครั้ง ก่อนและหลังการทดลอง ดังแสดงไว้ดังนี้

O_1	X	O_2
-------	---	-------

O_1 หมายถึง การวัดตัวแปรตาม ก่อนการทดลอง

X หมายถึง การใช้นวัตกรรม (การทดลอง)

O_2 หมายถึง การวัดตัวแปรตาม หลังการทดลอง

2.2 การดำเนินการทดลอง ผู้วิจัยดำเนินการทดลองและเก็บข้อมูล ดังนี้

2.2.1 ก่อนเริ่มการทดลอง ผู้วิจัยทำการทดสอบก่อนเรียนด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง Food and Drink และแบบวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

2.2.2 ดำเนินการทดลอง ผู้วิจัยดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ในหน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ เรื่อง Food and Drink จำนวน 10 แผน เวลาเรียน 30 ชั่วโมง ด้วยตนเอง

2.2.3 ทดสอบหลังการเรียน โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง Food and Drink และแบบวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นชุดเดียวกันกับที่ใช้ทดสอบก่อนเรียน

3. การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

3.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง Food and Drink และแบบวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ด้วยสถิติพื้นฐาน \bar{X} , S.D. และร้อยละ

3.2 หาประสิทธิภาพของหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการ ตามเกณฑ์
ประสิทธิภาพ 75/75

3.3 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง Food and Drink โดยใช้
t – test (Dependent Samples)

3.4 เปรียบเทียบเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ระหว่างก่อนเรียน
และหลังเรียน โดยใช้ t – test (Dependent Samples)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลและวิเคราะห์หาคุณภาพเครื่องมือ มีดังต่อไปนี้

1. ค่าเฉลี่ย (Arithmetic Mean) หรือคะแนนเฉลี่ย ซึ่งมีสูตรดังนี้
(บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 105)

$$\bar{X} = \frac{\sum x}{N}$$

เมื่อ \bar{X} แทน ค่าเฉลี่ย

$\sum x$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดในกลุ่ม

N แทน จำนวนคะแนนในกลุ่ม

\sum แทน ผลรวม

2. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เป็นการวัดการกระจาย
หาได้จากสูตรดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 106)

$$S = \sqrt{\frac{N\sum x^2 - (\sum x)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ S แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

X แทน คะแนนแต่ละตัว

N แทน จำนวนคะแนนในกลุ่ม

\sum แทน ผลรวม

3. ค่า t-test กรณีกลุ่มตัวอย่างไม่อิสระกัน (Dependent Samples)
กรณีกลุ่มเดิมวัดออกมา 2 ค่า คือ คะแนนสอบก่อนสอนกับคะแนนหลังสอน สูตรที่ใช้
ในการคำนวณค่า t ได้แก่ (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 112)

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{(n-1)}}}$$

เมื่อ t แทน ค่าสถิติที่จะใช้เปรียบเทียบกับค่าวิกฤต
เพื่อทราบความมีนัยสำคัญ

D แทน ค่าผลต่างระหว่างคู่คะแนน

n แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่างหรือจำนวนคู่คะแนน

\sum แทน ผลรวม

4. หาค่าความยากง่ายของข้อสอบ โดยใช้สูตรดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด.
2545 : 84)

$$P = \frac{Ru + RI}{2f}$$

เมื่อ P แทน ระดับความยาก

Ru แทน จำนวนคนกลุ่มสูงที่ตอบถูก

RI แทน จำนวนคนกลุ่มต่ำที่ตอบถูก

f แทน จำนวนคนในกลุ่มสูงหรือกลุ่มต่ำซึ่งเท่ากัน

5. หาค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบ โดยใช้สูตร (บุญชม ศรีสะอาด.
2545 : 84) ดังนี้

$$r = \frac{Ru - Rl}{f}$$

เมื่อ r แทน อำนาจจำแนก
 Ru แทน จำนวนคนกลุ่มสูงที่ตอบถูก
 Rl แทน จำนวนคนกลุ่มต่ำที่ตอบถูก
 f แทน จำนวนคนในกลุ่มสูงหรือกลุ่มต่ำซึ่งเท่ากัน

6. หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ โดยใช้วิธีของ คูเดอร์ ริชาร์ดสัน (KR-20 Kuder Richardson) (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 96)

$$r_{tt} = \frac{K}{K-1} \left[1 - \frac{\sum pq}{S^2} \right]$$

เมื่อ r_{tt} แทน สัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น
 K แทน จำนวนข้อสอบในแบบทดสอบ
 p แทน สัดส่วนของคนที่ตอบข้อสอบแต่ละข้อได้ถูกต้อง
 q แทน สัดส่วนของคนที่ตอบข้อสอบแต่ละข้อผิด
 S^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนของผู้ถูกทดสอบ

7. การหาค่าความเที่ยงตรงของแบบทดสอบ (IOC) ใช้สูตรดังนี้ (กรมวิชาการ. 2545 : 65)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์
 R แทน คะแนนของผู้เชี่ยวชาญ

$$\frac{\sum R}{N} \text{ แทน ผลรวมของคะแนนของผู้เชี่ยวชาญแต่ละคน}$$

$$\text{N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ}$$

8. การวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของหน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ การกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพกระทำได้โดยการประเมินผลพฤติกรรมของผู้เรียน 2 ประการ ดังนี้

1. พฤติกรรมต่อเนื่องหรือกระบวนการ คือคะแนนรวมที่ได้จากการทำแบบฝึกหัด แบบทดสอบท้ายแผนการจัดการเรียนรู้ ทักษะการปฏิบัติและคุณลักษณะในการปฏิบัติงานทั้งที่เป็นงานเดี่ยวและงานกลุ่ม

2. พฤติกรรมขั้นสุดท้ายหรือผลลัพธ์ คือคะแนนหลังเรียน

โดยกำหนดค่า E_1 (ประสิทธิภาพของกระบวนการ) และ

E_2 (ประสิทธิภาพของผลลัพธ์)

ได้กำหนดเกณฑ์ E_1/E_2 ให้มีค่าเท่ากับ 75/75 และหาค่าประสิทธิภาพดังสูตรต่อไปนี้ (ชัยยงค์ พรหมวงศ์. 2540 : 495 – 497, อ้างถึงใน สุภาพรรณ ชินโคตร. 2548 : 101)

$$E_1 = \frac{\bar{X}}{A} \times 100$$

$$E_2 = \frac{\bar{F}}{B} \times 100$$

เมื่อ	E_1 แทน	ประสิทธิภาพของกระบวนการ
	\bar{X} แทน	คะแนนเฉลี่ยของแบบฝึกหัดหรืองาน
	A แทน	คะแนนเต็มของแบบฝึกหัดหรืองานทุกชิ้น
	E_2 แทน	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
	\bar{F} แทน	คะแนนเฉลี่ยผลลัพธ์หลังเรียน
	B แทน	คะแนนเต็มของแบบทดสอบหลังเรียน

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ เรื่อง Food and Drink
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยนำเสนอผลการศึกษา ตามลำดับดังต่อไปนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ

ตอนที่ 2 ผลการหาประสิทธิภาพของหน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

แบบบูรณาการ

ตอนที่ 3 ผลการทดลองใช้หน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลความหมายของผลการวิเคราะห์
ข้อมูล เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ต่างๆ ที่ใช้ในการวิเคราะห์
ข้อมูล ดังนี้

N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

\bar{X} แทน ค่าเฉลี่ย (Mean)

S.D. แทน ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

E_1 แทน ประสิทธิภาพของกระบวนการ คิดเป็นร้อยละของค่าเฉลี่ย

จากการทำแบบทดสอบหลังเรียนแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้

E_2 แทน ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ คิดเป็นร้อยละของคะแนนเฉลี่ย

จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

D	แทน ผลต่างระหว่างคู่คะแนนของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน
$\sum D$	แทน ผลรวมของผลต่างของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน
$\sum D^2$	แทน ผลรวมของผลต่างของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน ยกกำลังสอง
$(\sum D)^2$	แทน ผลรวมผลต่างของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนทั้งหมด ยกกำลังสอง
t	แทน ค่าสถิติทดสอบที่ใช้เปรียบเทียบค่าวิกฤติในการแจกแจงแบบ t เพื่อทราบความมีนัยสำคัญ
df	แทน ระดับขั้นของความเสรี (Degree of Freedom)
**	แทน ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ

การพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ประกอบด้วยเอกสาร 3 รายการ ได้แก่ หน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ เรื่อง Food and Drink คู่มือครู และแผนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งในบทที่ 4 นี้ ผู้วิจัยขอเสนอเฉพาะหน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ ส่วนคู่มือการใช้หน่วยและแผนการจัดการเรียนรู้ได้นำเสนอไว้ในภาคผนวก

1. หน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ เรื่อง Food and Drink ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีองค์ประกอบที่สำคัญ ดังนี้

1.1 ความสำคัญ

หน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ เรื่อง Food and drink ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เป็นหน่วยการเรียนรู้ที่มีวิธีการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับแนวทางการปฏิรูปการศึกษา ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 เนื่องด้วยมีการจัดกิจกรรมที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มุ่งปลูกฝังและสร้างลักษณะนิสัยอันพึงประสงค์ เน้นความรู้ ทักษะกระบวนการคุณธรรม จริยธรรม ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากสิ่งที่อยู่ใกล้ตัว สิ่งที่ตนเองสนใจและสามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน จึงทำให้บทเรียนมีความหมายต่อผู้เรียน ซึ่งเกิดจากกิจกรรมที่หลากหลาย มีการบูรณาการของกลุ่มสาระการเรียนรู้ทั้ง 8 กลุ่มสาระ

เพื่อให้ผู้เรียนได้นำความรู้และเนื้อหาจากหลายสาระวิชา มาผสมผสาน เชื่อมโยงกัน ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความรู้แบบองค์รวม และสามารถนำความรู้จากกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องนั้น มาทำให้เกิดความรู้ ความเข้าใจในการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (วิชาภาษาอังกฤษ)

1.2 เป้าหมาย

การนำหน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ เรื่อง Food and Drink ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ไปใช้ในการจัดการเรียนรู้นั้น เพื่อพัฒนาความรู้ ความเข้าใจ ความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษ รวมทั้งมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความรับผิดชอบ ชยัน ซื่อสัตย์ อดทน รักการทำงาน สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ ผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ได้จากการเรียนไปใช้ประโยชน์ในการดำรงชีวิตประจำวัน

1.3 การวิเคราะห์ความเชื่อมโยงหน่วยการเรียนรู้

1.3.1 การวิเคราะห์ความเชื่อมโยงของมาตรฐานการเรียนรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่างๆ ของหน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ เรื่อง Food and Drink ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

1.3.1.1 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจกระบวนการฟังและการอ่าน สามารถตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะในการสื่อสารทางภาษา แลกเปลี่ยนข้อมูล แสดงความรู้สึกและความคิดเห็น

มาตรฐาน ต 1.3 เข้าใจกระบวนการพูด การเขียน และสื่อสารข้อมูล ความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาและนำไปใช้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต 4.1 สามารถใช้ภาษาต่างประเทศตามสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชนและสังคม

มาตรฐาน ต 4.2 สามารถใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ การศึกษาต่อ การสร้างความร่วมมือและการอยู่ร่วมกันในสังคม

1.3.1.2 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาและสร้างวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสารในรูปแบบต่างๆ

มาตรฐาน ท 3.1 สามารถเลือกฟังและดู แล้วพูดแสดงความรู้สึกอย่างสร้างสรรค์

มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและภูมิปัญญาทางภาษา

มาตรฐาน ท 4.2 สามารถใช้ภาษาแสวงหาความรู้ เสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมและชีวิตประจำวัน

1.3.1.3 กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์

มาตรฐาน ค 1.1 เข้าใจความหลากหลายของการแสดงจำนวนและการใช้จำนวนในชีวิตจริง

มาตรฐาน ค 1.3 ใช้การประมาณค่าในการคำนวณและแก้ปัญห

มาตรฐาน ค 6.1 มีความสามารถในการแก้ปัญหา

มาตรฐาน ค 6.4 มีความสามารถในการเชื่อมโยงความรู้ต่างๆทางคณิตศาสตร์ และเชื่อมโยงคณิตศาสตร์กับศาสตร์อื่นๆ

มาตรฐาน ค 6.5 มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์

1.3.1.4 กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์

มาตรฐาน ว 1.1 เข้าใจหน่วยพื้นฐานของสิ่งมีชีวิต มีกระบวนการสืบเสาะหาความรู้ สื่อสารสิ่งที่เรียนรู้ และนำความรู้ไปใช้ในการดำรงชีวิตของตนเอง

1.3.1.5 กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ส 5.2 เข้าใจปฏิสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่ก่อให้เกิดการสร้างสรรค์วัฒนธรรมและมีจิตสำนึกอนุรักษ์ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม

1.3.1.6 กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี

มาตรฐาน ง 1.1 เข้าใจ มีความคิดสร้างสรรค์มีทักษะ มีคุณธรรม มีจิตสำนึกในการใช้พลังงาน ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมในการทำงาน เพื่อดำรงชีวิตและครอบครัวที่เกี่ยวข้องกับงานบ้าน งานเกษตร งานช่าง และงานประดิษฐ์

มาตรฐาน ง 1.2 มีทักษะ กระบวนการทำงานและการจัดการการทำงานเป็นกลุ่ม การแสวงหาความรู้ สามารถแก้ปัญหาในการทำงาน รักการทำงาน และมีเจตคติที่ดีต่องาน

1.3.1.7 กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

มาตรฐาน ศ 1.1 สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ตามจินตนาการ ความคิดสร้างสรรค์ วิเคราะห์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่อกงานศิลปะอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

มาตรฐาน ศ 2.1 เข้าใจและแสดงออกทางดนตรีอย่างสร้างสรรค์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิด ต่อดนตรีอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

1.3.1.8 กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา

มาตรฐาน พ 4.1 เห็นคุณค่าและมีทักษะในการสร้างเสริมสุขภาพ การดำรง สุขภาพ การป้องกันโรค และการสร้างเสริมสมรรถภาพเพื่อสุขภาพ

1.3.2 การวิเคราะห์ความเชื่อมโยงของสาระ เนื้อหาจากกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่างๆ ในหน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ เรื่อง Food and Drink ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

1.3.2.1 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ การฟัง การพูด การอ่าน การเขียน และหลักการใช้ภาษา

1.3.2.2 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย การอ่าน การฟัง ดู พูด การเขียน

1.3.2.3 กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ จำนวนและการดำเนินการ ได้แก่ การชั่ง การตวง

1.3.2.4 กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ ได้แก่ อาหารและสารอาหารที่มีประโยชน์ต่อร่างกาย

1.3.2.5 กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ได้แก่ การทำงานร่วมกับผู้อื่น วัฒนธรรมในการรับประทานอาหาร ความแตกต่างทางวัฒนธรรม

1.3.2.6 กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี การประกอบอาหารและเครื่องดื่ม การสืบค้นข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต

1.3.2.7 กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ การร้องเพลง การวาดภาพ

1.3.2.8 กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา การสร้างเสริมสุขภาพ ได้แก่ สุขนิสัยในการเลือกบริโภคอาหาร

1.4 แนวการปฏิบัติกิจกรรม

รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยบูรณาการแบบสอดแทรกเนื้อหา กิจกรรมเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เรียนรู้อย่างมีความสุข มุ่งให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็น ความสามารถอย่างเต็มที่ มีการเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่น ให้ผู้เรียนได้ถ่ายทอดและแลกเปลี่ยนความรู้ซึ่งกันและกัน กิจกรรมการทำงานกลุ่มเป็นการสอดแทรกคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์ เช่น ความรับผิดชอบ ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ยอมรับฟังความคิดเห็นและช่วยเหลือกัน

1.5 สื่อและแหล่งการเรียนรู้

เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากสถานการณ์จริง เกิดความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาเร็วขึ้น จึงได้ใช้สื่อที่หลากหลาย โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ สื่อธรรมชาติ สื่อเทคโนโลยีและวัสดุอุปกรณ์ที่เป็นของจริง แหล่งเรียนรู้ ได้แก่ ห้องสมุด ห้องคอมพิวเตอร์

1.6 การวัดและประเมินผล

เพื่อให้ทราบถึงการดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้การสอน และพัฒนาการด้านการเรียนรู้ของผู้เรียนว่ามีหรือไม่เพียงใด จึงมีการวัดผลและประเมินผลโดยใช้วิธีการสังเกตพฤติกรรมทั้งรายบุคคลและรายกลุ่มในการร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ต่างๆ ประเมินผลโดยการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การทำแบบวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

โครงสร้างหน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ เรื่อง Food and Drink ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

เรื่องที่ / แผน การจัดการเรียนรู้	ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	เนื้อหาสาระ	กิจกรรมการเรียนรู้	กลุ่มสาระการเรียนรู้ ที่นำมาบูรณาการ	เวลาเรียน (ชั่วโมง)
1. What is food?	<p>1. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียง คำศัพท์ ประโยค และบอกความหมายเกี่ยวกับอาหารได้</p> <p>2. นักเรียนสามารถบอกประเภทของอาหารหลัก 5 หมู่ได้</p> <p>3. นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจ สามารถบอกความสำคัญและประโยชน์ของอาหารได้</p> <p>4. นักเรียนสามารถจำแนกอาหารที่ควรรับประทานและไม่ควรรับประทาน</p> <p>5. นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจ สามารถอธิบายและสรุปเนื้อหาเกี่ยวกับอาหารได้</p>	<p>1. ความหมายของอาหาร (ใบความรู้เรื่องอาหาร)</p> <p>2. ประเภทของอาหาร</p> <p>3. ประโยชน์และความสำคัญของอาหารหลัก 5 หมู่</p>	<p>1. ร้องเพลงไก่ย่าง (chicken is burned)</p> <p>2. ศึกษาอ่านคำศัพท์เกี่ยวกับประเภทอาหาร</p> <p>3. อ่านเนื้อเรื่องอาหารหลัก 5 หมู่ ตอบคำถามและสรุปองค์ความรู้เป็น Mind Mapping</p> <p>4. นำเสนอผลงานหน้าชั้น</p> <p>5. ทำแบบทดสอบ</p>	<p>1. ภาษาอังกฤษ</p> <p>2. ศิลปะ</p> <p>3. สังคม</p> <p>4. ภาษาไทย</p> <p>5. การงานอาชีพ</p> <p>6. วิทยาศาสตร์</p> <p>7. สุขศึกษาฯ</p>	3

เรื่องที่ / แผน การจัดการเรียนรู้	ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	เนื้อหาสาระ	กิจกรรมการเรียนรู้	กลุ่มสาระการเรียนรู้ ที่นำมาบูรณาการ	เวลาเรียน (ชั่วโมง)
2. What is drink?	1. นักเรียนสามารถออกเสียงคำศัพท์ ประโยคเกี่ยวกับเครื่องดื่มได้ 2. นักเรียนสามารถอ่านแล้วอธิบาย ความหมายและประเภทของเครื่องดื่ม ได้ 3. นักเรียนสามารถพิจารณาแยกแยะ ประเภทของเครื่องดื่มได้ 4. นักเรียนสามารถบอกความสัมพันธ์ ระหว่างเครื่องดื่มกับโอกาสที่ดื่มได้	1. คำศัพท์เกี่ยวกับ เครื่องดื่ม 2. ความหมายและ ประเภทของ เครื่องดื่ม (ใบความรู้ เรื่องเครื่องดื่ม) 3. เครื่องดื่มใน โอกาสต่างๆ	1. เล่นเกม scrambled words 2. ศึกษา อ่านคำศัพท์ เกี่ยวกับเครื่องดื่ม 3. อ่านเนื้อเรื่องเกี่ยวกับ เครื่องดื่ม และสรุปองค์ ความรู้เป็น Mind Mapping 4. นำเสนอผลงานหน้าชั้น 5. ทำแบบทดสอบ	1. ภาษาอังกฤษ 2. ศิลปะ 3. สังคม 4. ภาษาไทย 5. การงานอาชีพ	3

เรื่องที่ / แผน การจัดการเรียนรู้	ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	เนื้อหาสาระ	กิจกรรมการเรียนรู้	กลุ่มสาระการเรียนรู้ ที่นำมาบูรณาการ	เวลาเรียน (ชั่วโมง)
3. Meals and Menu Planning	<p>1. นักเรียนสามารถออกเสียงคำศัพท์ประโยคและบอกความหมายเกี่ยวกับอาหาร เครื่องดื่ม และช่วงเวลาในการรับประทานอาหารได้</p> <p>2. นักเรียนสามารถฟังการสนทนาในการสั่งอาหาร เครื่องดื่ม และปฏิบัติตามได้</p> <p>3. นักเรียนสามารถเขียนรายการอาหารในแต่ละมื้อได้</p>	<p>1. คำศัพท์เกี่ยวกับ มื้ออาหาร</p> <p>2. วัฒนธรรม เกี่ยวกับอาหาร</p>	<p>1. ศึกษา อ่านคำศัพท์เกี่ยวกับมื้ออาหาร</p> <p>2. อภิปรายความแตกต่างเกี่ยวกับวัฒนธรรมของอาหารไทยกับอาหารชาวตะวันตก</p> <p>3. จับคู่ฝึกสนทนาถาม-ตอบ เกี่ยวกับอาหารและเครื่องดื่มในแต่ละมื้อ</p> <p>4. อ่านเรื่องแล้วเขียนคำตอบ</p> <p>5. วาดภาพอาหาร</p> <p>5. ทำแบบทดสอบ</p>	<p>1. ภาษาอังกฤษ</p> <p>2. สังคม</p> <p>3. ภาษาไทย</p> <p>4. การงานอาชีพฯ</p> <p>5. ศิลปะ</p>	3

เรื่องที่ / แผน การจัดการเรียนรู้	ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	เนื้อหาสาระ	กิจกรรมการเรียนรู้	กลุ่มสาระการเรียนรู้ ที่นำมาบูรณาการ	เวลาเรียน (ชั่วโมง)
4. Favourite Dishes	<p>1. นักเรียนสามารถออกเสียงคำศัพท์ประโยคและบอกความหมายเกี่ยวกับชื่ออาหาร เครื่องดื่มได้</p> <p>2. นักเรียนสามารถบอกชื่ออาหาร เครื่องดื่มที่ชอบและไม่ชอบ พร้อมทั้งบอกเหตุผลได้</p> <p>3. นักเรียนสามารถสนทนาถาม-ตอบเกี่ยวกับอาหารและเครื่องดื่ม ที่ชอบและไม่ชอบได้</p> <p>4. นักเรียนสามารถบอกเหตุผลที่ชอบและไม่ชอบ เกี่ยวกับอาหารและเครื่องดื่มแต่ละชนิดได้</p>	<p>1. คำศัพท์ อาหาร ผลไม้ เครื่องดื่ม</p> <p>2. สำนวนประโยคถาม-ตอบ</p>	<p>1. อ่านคำศัพท์ อาหาร ผลไม้ เครื่องดื่ม</p> <p>2. ร้องเพลง แอปเปิ้ล มะละกอ ส้ม กั๊วย (Apple Papaya orange Banana) พร้อมแสดงท่าทางประกอบ</p> <p>3. จับคู่ฝึกสนทนาถาม-ตอบ เกี่ยวกับอาหารและเครื่องดื่มที่ชอบและไม่ชอบ</p> <p>4. วาดภาพและเขียนประโยคบอกอาหารที่ชอบ</p> <p>5. ทำแบบฝึกหัด</p> <p>6. ทำแบบทดสอบ</p>	<p>1. ภาษาอังกฤษ</p> <p>2. สังคม</p> <p>3. ภาษาไทย</p> <p>4. สุขศึกษา</p> <p>5. ศิลปะ</p>	3

เรื่องที่ / แผน การจัดการเรียนรู้	ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	เนื้อหาสาระ	กิจกรรมการเรียนรู้	กลุ่มสาระการเรียนรู้ ที่นำมาบูรณาการ	เวลาเรียน (ชั่วโมง)
5. Food for Health	<p>1. นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจ สามารถสรุปข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องอาหาร เพื่อสุขภาพจากเรื่องที่ฟังได้</p> <p>2. นักเรียนสามารถตอบแบบ สัมภาษณ์และอภิปรายผลตามคะแนน เกี่ยวกับการกินอาหารได้</p> <p>3. นักเรียนสามารถบอกความหมาย ความสำคัญของสารอาหารได้</p> <p>4. นักเรียนสามารถเขียนแล้วพูดสรุป เกี่ยวกับหมู่สารอาหารและประโยชน์ ของอาหารได้</p>	1. อาหารและ สารอาหาร	<p>1. ตอบแบบสอบถาม เกี่ยวกับพฤติกรรม การรับประทานอาหาร</p> <p>2. ฟังเนื้อหาเกี่ยวกับ สารอาหารแล้วเขียน คำตอบ</p> <p>3. วาดภาพและเขียน บรรยายถึงอาหารที่มี ประโยชน์และมีโทษ</p> <p>4. ทำแบบทดสอบ</p>	<p>1. ภาษาอังกฤษ</p> <p>2. สังคม</p> <p>3. ภาษาไทย</p> <p>4. สุขศึกษาฯ</p> <p>5. ศิลปะ</p> <p>6. วิทยาศาสตร์</p>	3

เรื่องที่ / แผน การจัดการเรียนรู้	ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	เนื้อหาสาระ	กิจกรรมการเรียนรู้	กลุ่มสาระการเรียนรู้ ที่นำมาบูรณาการ	เวลาเรียน (ชั่วโมง)
6. International Food	1. นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจ สามารถสรุปข้อมูลจากเรื่องที่อ่านได้ 2. นักเรียนสามารถบอกความสัมพันธ์ ระหว่างชื่ออาหารกับประเทศได้ 3. นักเรียนสามารถสืบค้นข้อมูลโดยใช้ อินเทอร์เน็ตได้	1. คำศัพท์อาหาร แต่ละประเทศ 2. อาหารนานาชาติ	1. เพลง Pizza hut 2. สนทนาถาม-ตอบ 3. สืบค้นข้อมูลทาง อินเทอร์เน็ต 4. เขียนรายงานและ นำเสนอผลงานหน้าชั้น 5. ทำสมุดเล่มเล็ก 6. ทำแบบทดสอบ	1. ภาษาอังกฤษ 2. สังคม 3. ภาษาไทย 4. ศิลปะ 5. การงานอาชีพฯ	3

เรื่องที่ / แผน การจัดการเรียนรู้	ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	เนื้อหาสาระ	กิจกรรมการเรียนรู้	กลุ่มสาระการเรียนรู้ ที่นำมาบูรณาการ	เวลาเรียน (ชั่วโมง)
7. At the market	<p>1. นักเรียนสามารถออกเสียง รู้ ความหมายและเขียนคำศัพท์เกี่ยวกับ อาหารและเครื่องดื่มได้ถูกต้อง</p> <p>2. นักเรียนสามารถพูดถาม-ตอบ เกี่ยวกับราคาอาหารและเครื่องดื่มได้</p> <p>3. นักเรียนสามารถพูดถาม-ตอบ เกี่ยวกับปริมาณ จำนวน ของอาหาร และเครื่องดื่มที่ต้องการได้</p>	<p>1. หน่วยของสินค้า</p> <p>2. บทสนทนาซื้อ- ขาย</p>	<p>1. เขียนคำศัพท์สิ่งที่เราพบ เห็นในตลาดเป็น Mind Mapping</p> <p>2. จับคู่ฝึกพูดสนทนาถาม- ตอบ การซื้อขายอาหาร และเครื่องดื่ม</p> <p>3. แสดงบทบาทสมมติ</p> <p>4. ทำสมุดเล่มเล็ก</p> <p>5. ทำแบบทดสอบ</p>	<p>1. ภาษาอังกฤษ</p> <p>2. สังคม</p> <p>3. ภาษาไทย</p> <p>4. ศิลปะ</p> <p>5. การงานอาชีพฯ</p> <p>6. วิทยาศาสตร์</p> <p>7. คณิตศาสตร์</p>	3

เรื่องที่ / แผน การจัดการเรียนรู้	ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	เนื้อหาสาระ	กิจกรรมการเรียนรู้	กลุ่มสาระการเรียนรู้ ที่นำมาบูรณาการ	เวลาเรียน (ชั่วโมง)
8. How to make food?	1. นักเรียนสามารถออกเสียงคำศัพท์เกี่ยวกับส่วนประกอบในการประกอบอาหารได้ 2. นักเรียนสามารถบอก อธิบาย ลำดับขั้นตอนวิธีการทำอาหารได้ 3. นักเรียนสามารถเขียนลำดับขั้นตอนในการประกอบอาหารและเครื่องดื่มได้	1. วัฒนธรรมอาหารไทยและอาหารชาวตะวันตก 2. อุปกรณ์และเครื่องปรุงในการประกอบอาหาร 3. ขั้นตอนการประกอบอาหาร 4. หลักการใช้คำคุณศัพท์ (first, next, then, after that, finally)	1. ร้องเพลง Sontam (ส้มตำ) และแสดงท่าประกอบ 2. ทำ Ham sandwich แล้วฝึกพูดนำเสนอลำดับขั้นตอนการทำ 3. นำเสนอการประกอบอาหาร 3.1 บอกชื่ออุปกรณ์และเครื่องปรุง 3.2 บอกขั้นตอนการทำ 4. ทำแบบทดสอบ	1. ภาษาอังกฤษ 2. สังคม 3. ภาษาไทย 4. ศิลปะ 5. การงานอาชีพฯ	3

เรื่องที่ / แผน การจัดการเรียนรู้	ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	เนื้อหาสาระ	กิจกรรมการเรียนรู้	กลุ่มสาระการเรียนรู้ ที่นำมาบูรณาการ	เวลาเรียน (ชั่วโมง)
9. Food for Christmas Day	1. นักเรียนสามารถเขียนรายการ อาหารตามเทศกาลต่างๆ ได้ 2. นักเรียนสามารถสรุปความรู้รวบ ยอดจากเรื่องที่อ่านได้ 3. นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจ ใน เทศกาลคริสต์มาส	1. วัฒนธรรมอาหาร ชาวตะวันตกกับ เทศกาลพิเศษ 2. เรื่องวันคริสต์มาส 3. บทสนทนา	1. ร้องเพลง We wish you a merry Christmas 2. อ่านเนื้อเรื่องวัน คริสต์มาส 3. อ่าน และฝึกพูดสนทนา เกี่ยวกับการทำอาหารใน วันคริสต์มาส 4. เขียนรายการอาหาร ตามเทศกาลที่ตนสนใจ 5. ทำแบบทดสอบ	1. ภาษาอังกฤษ 2. สังคม 3. ภาษาไทย 4. ศิลปะ 5. การงานอาชีพฯ	3

เรื่องที่ / แผน การจัดการเรียนรู้	ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	เนื้อหาสาระ	กิจกรรมการเรียนรู้	กลุ่มสาระการเรียนรู้ ที่นำมาบูรณาการ	เวลาเรียน (ชั่วโมง)
10. Ordering Food	<p>1. นักเรียนสามารถฟังการสนทนาในการสั่งอาหาร เครื่องดื่ม และปฏิบัติตามได้</p> <p>2. นักเรียนสามารถเขียนรายการอาหาร ในการสั่งอาหาร เครื่องดื่มได้</p> <p>3. นักเรียนสามารถสนทนาเกี่ยวกับการสั่งอาหารและเครื่องดื่มในร้านอาหารได้</p>	<p>1. วัฒนธรรมการรับประทานอาหารของเจ้าของภาษา</p> <p>2. บทสนทนาการสั่งและรับรายการอาหาร</p>	<p>1. เล่นเกม Dictation Game</p> <p>2. ฟังบทสนทนาแล้วเรียงลำดับเหตุการณ์</p> <p>3. แสดงบทบาทสมมติเลียนแบบตัวอย่างที่ให้มา</p> <p>4. อ่านเนื้อเรื่องแล้วสรุปองค์ความรู้เป็น Mind Mapping</p> <p>5. ทำแบบทดสอบ</p>	<p>1. ภาษาอังกฤษ</p> <p>2. สังคม</p> <p>3. คณิตศาสตร์</p> <p>4. ศิลปะ</p>	3

ตอนที่ 2 ผลการหาประสิทธิภาพของหน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ

การวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของหน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ เรื่อง Food and Drink ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ คือ เกณฑ์ ประสิทธิภาพ $E1 / E2 = 75 / 75$ หมายถึง ระดับประสิทธิภาพของหน่วยการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ เรื่อง Food and Drink ที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ เกณฑ์ ประสิทธิภาพที่กำหนดไว้ 75 / 75 โดยหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งปรากฏผลดังตาราง 3

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตาราง 3 แสดงค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนระหว่างเรียน
โดยใช้หน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ เรื่อง Food and Drink
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

แผนที่	ชื่อเรื่อง	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S.D.	ร้อยละ
1	What is Food?	10	7.60	0.67	76.00
2	What is Drink?	10	7.97	0.76	79.67
3	Meals and Menu Planning	10	7.80	0.66	78.00
4	Favourite Dishes	10	7.77	0.94	77.67
5	Healthy Food	10	7.67	0.80	76.67
6	International Food	10	7.93	0.69	79.33
7	At the market. (Price of Food and Drink)	10	7.77	0.68	77.67
8	How to make Food and Drink?	10	7.93	0.78	79.33
9	Food for Christmas Day	10	7.70	0.88	77.00
10	Ordering Food	10	8.07	0.69	80.70
รวม		100	78.20	1.95	78.20

จากตาราง 3 พบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบย่อยหลังเรียนในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ ในหน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการเรื่อง Food and Drink ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยรวม ร้อยละ 78.20 เมื่อพิจารณาคะแนนแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้พบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยร้อยละตั้งแต่ 76.00 ถึง 80.70

ตาราง 4 แสดงค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนที่นักเรียน
ทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน หน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ
แบบบูรณาการ เรื่อง Food and Drink

ที่	วัดความสามารถ	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S.D.	ร้อยละ
1	ด้านการฟัง	10	7.66	1.09	76.67
2	ด้านการพูด	10	7.83	1.17	78.33
3	ด้านการอ่าน	10	8.03	1.27	80.33
4	ด้านการเขียน	10	7.10	1.44	71.00
รวม		40	30.63	4.05	76.58

จากตาราง 4 พบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนหลังเรียน หน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ เรื่อง Food and Drink
โดยรวม ร้อยละ 76.58 เมื่อพิจารณากวรวัดความสามารถเป็นรายด้าน พบว่า นักเรียนมี
คะแนนเฉลี่ยร้อยละตั้งแต่ 71.00 ถึง 80.33

ตาราง 5 ผลการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของหน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ
เรื่อง Food and Drink ตามเกณฑ์ 75 / 75

นักเรียน กลุ่ม ตัวอย่าง	คะแนน รวม ระหว่าง เรียน	\bar{X}	S.D.	คะแนน รวม หลัง เรียน	\bar{X}	S.D.	ประสิทธิภาพ ของ กระบวนการ (E ₁)	ประสิทธิภาพ ของผลลัพธ์ (E ₂)
30	2346	78.20	1.95	919	30.63	4.05	78.20	76.58

จากตาราง 5 พบว่า หน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ เรื่อง Food
and Drink ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีประสิทธิภาพของกระบวนการและ
ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ E1/E2 มีค่าเท่ากับ 78.20/76.58 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 75/75 ที่ตั้งไว้

ตอนที่ 3 ผลการทดลองใช้หน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ

ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ผลการทดลองใช้หน่วยการเรียนรู้ ออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่

1. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
2. ผลการเปรียบเทียบเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

1. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

การวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ เรื่อง Food and Drink ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนเรียน และหลังเรียน โดยใช้การทดสอบค่าที่ t (t-test = ชนิด Dependent Samples) รายละเอียดดังตาราง 6 – 8

ตาราง 6 แสดงค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนที่นักเรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน โดยใช้หน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ เรื่อง Food and Drink

คนที่	คะแนนวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน โดยใช้หน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ				รวม (40)
	การฟัง (10)	การพูด (10)	การอ่าน (10)	การเขียน (10)	
1	2	3	3	3	11
2	2	2	3	3	10
3	2	3	2	2	9
4	1	3	2	2	8
5	2	2	2	1	7
6	3	5	7	3	18
7	3	3	3	3	12
8	2	2	2	2	8
9	2	2	2	1	7
10	1	2	3	2	8

ตาราง 6 (ต่อ)

คนที่	คะแนนวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน โดยใช้หน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ				รวม (40)
	การฟัง (10)	การพูด (10)	การอ่าน (10)	การเขียน (10)	
11	2	4	3	3	12
12	3	2	2	4	11
13	1	4	3	2	10
14	2	2	2	2	8
15	1	4	3	2	9
16	2	3	4	3	13
17	3	6	4	2	15
18	4	3	6	4	17
19	5	6	7	5	23
20	6	7	8	5	26
21	5	7	5	5	23
22	4	6	7	3	20
23	5	8	8	6	27
24	4	7	7	4	22
25	3	5	6	4	18
26	3	6	6	4	19
27	4	7	8	5	24
28	6	5	7	4	22
29	3	7	6	2	18
30	4	5	8	4	21

ตาราง 6 (ต่อ)

คนที่	คะแนนวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน โดยใช้หน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ				รวม (40)
	การฟัง (10)	การพูด (10)	การอ่าน (10)	การเขียน (10)	
รวม	90	131	140	95	456
(\bar{X})	3.00	4.36	4.66	3.16	15.20
S.D.	1.44	1.95	2.28	1.29	6.38
ร้อยละ	30.00	43.66	46.67	31.67	38.00

จากตาราง 6 พบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนหน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ เรื่อง Food and Drink โดยรวมเท่ากับ 15.20 คะแนน จากคะแนนเต็ม 40 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 38.00

ตาราง 7 แสดงค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนที่นักเรียน
ทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน โดยใช้หน่วยการเรียนรู้
ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ เรื่อง Food and Drink

คนที่	คะแนนวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน โดยใช้หน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ				รวม (40)
	การฟัง (10)	การพูด (10)	การอ่าน (10)	การเขียน (10)	
1	5	6	8	7	26
2	8	8	8	6	30
3	7	6	8	6	27
4	7	8	8	6	29
5	7	8	9	6	30
6	9	8	9	8	34
7	8	6	6	7	27
8	7	7	7	4	25
9	8	7	8	5	28
10	6	7	7	8	28
11	7	6	7	7	27
12	6	7	8	5	26
13	8	7	8	7	30
14	8	7	5	5	25
15	7	7	7	5	26
16	9	7	6	8	30
17	8	9	9	8	34
18	9	9	9	8	35
19	9	10	9	9	37

ตาราง 7 (ต่อ)

คนที่	คะแนนวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน โดยใช้หน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ				รวม (40)
	การฟัง (10)	การพูด (10)	การอ่าน (10)	การเขียน (10)	
20	9	10	10	9	38
21	8	9	10	9	36
22	7	8	7	8	30
23	9	9	10	9	37
24	8	9	9	9	35
25	7	9	9	8	33
26	9	8	8	7	32
27	9	9	10	9	37
28	8	9	7	7	31
29	7	7	7	6	27
30	6	8	8	7	29
รวม	230	235	241	213	919
(\bar{X})	7.66	7.83	8.03	7.10	30.63
S.D.	1.09	1.17	1.27	1.44	4.05
ร้อยละ	76.67	78.33	80.33	71.00	76.58

จากตาราง 7 พบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนหน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ เรื่อง Food and Drink โดยรวมเท่ากับ 30.63 คะแนน จากคะแนนเต็ม 40 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 76.58

ตาราง 8 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียน และ หลังเรียน

นักเรียน กลุ่มตัวอย่าง	ก่อนเรียน (40 คะแนน)			หลังเรียน (40 คะแนน)			t
	\bar{X}	S.D.	ร้อยละ	\bar{X}	S.D.	ร้อยละ	
30	15.20	6.38	38.00	30.63	4.05	76.58	21.38**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t_{29} = 2.462$)

จากตาราง 8 พบว่า คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังการเรียนด้วย หน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ เรื่อง Food and Drink สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าการสอนโดยใช้หน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ เรื่อง Food and Drink ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ทำให้นักเรียนมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

2. ผลการเปรียบเทียบเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

การวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนด้วยหน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ เรื่อง Food and Drink ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้การทดสอบค่าที่ t (t-test = ชนิด Dependent Samples) ดังตาราง 9

ตาราง 9 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างค่าเฉลี่ยเจตคติของนักเรียนที่มีต่อการเรียน
วิชาภาษาอังกฤษ ก่อนเรียนและหลังเรียน

นักเรียน กลุ่มตัวอย่าง	ก่อนเรียน		หลังเรียน		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
30	136.1	14.54	175.4	8.82	11.42**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t_{29} = 2.462$)

จากตาราง 9 พบว่า คะแนนเจตคติของนักเรียนที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ หลังการเรียนด้วยหน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ เรื่อง Food and Drink สูงกว่า ก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าการสอนโดยใช้หน่วยการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ เรื่อง Food and Drink ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ทำให้นักเรียนมี เจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสูงขึ้น เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพจากการทดลองใช้หน่วยการเรียนรู้

ในการนำหน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ เรื่อง Food and Drink ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นไปใช้ โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ 10 แผน เป็นเวลา 30 ชั่วโมง ผู้วิจัยได้สังเกตจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การปฏิบัติงาน การทดสอบ การเขียนอนุทินและการสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนเพิ่มเติม ทำให้ทราบถึงพัฒนาการ และความเปลี่ยนแปลงของผู้เรียนในประเด็นที่สำคัญ ดังนี้

1. การพัฒนาด้านความรู้ความเข้าใจ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้หน่วย การเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ ผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดการเรียนรู้โดยจัดการเรียนรู้ที่ หลากหลายและน่าสนใจ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้กล้าแสดงออกทางภาษาอย่างเป็นธรรมชาติ กระบวนการของการปฏิบัติงาน กระบวนการกลุ่ม ผสมผสานกับกระบวนการสร้างความตระหนัก และค่านิยม กระบวนการสร้างเจตคติ เป็นต้น ซึ่งเป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เรียนรู้จากการปฏิบัติจริง จึงทำให้ผู้เรียนได้รับความรู้ ประสบการณ์ที่หลากหลาย และยัง พัฒนาความสามารถของผู้เรียนในด้านต่างๆ ดังนี้

1.1 นักเรียนกล้าแสดงออกทางภาษา แสดงบทบาทสมมติ กล้าพูดสนทนา ภาษาอังกฤษ สามารถพูดนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษได้ทั้งในชั้นเรียนและนอกชั้นเรียน ซึ่ง

แสดงให้เห็นว่านักเรียนมีความกล้าแสดงออกและมีพัฒนาการด้านการใช้ทักษะภาษาอังกฤษที่ดีขึ้นอย่างเห็นได้ชัด

1.2 นักเรียนสามารถนำเสนอความรู้ ความเข้าใจ และผลงานที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าจากใบความรู้ หน้าชั้นเรียนได้ทั้งรายบุคคลและรายกลุ่ม

1.3 นักเรียนให้ความร่วมมือและตั้งใจในการปฏิบัติกิจกรรม ปฏิบัติงานร่วมกับผู้อื่น มีการแสดงความคิดเห็นและแลกเปลี่ยนประสบการณ์กันอย่างหลากหลาย ร่วมกันอภิปรายสรุปองค์ความรู้ได้เป็นอย่างดี

1.4 นักเรียนมีความสนใจ กระตือรือร้น และสนุกสนานในการเรียนรู้ตามกิจกรรมใหม่ๆ และหลากหลายเสมอ

1.5 นักเรียนมีความสามารถในการสร้างงานด้านศิลปะออกมาตามความคิด ความรู้สึก และจินตนาการได้อย่างอิสระ

1.6 นักเรียนสามารถสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง โดยใช้แผนผังความคิด

ภาพประกอบ 13 นักเรียนนำเสนอผลงานด้านความรู้ ความเข้าใจหน้าชั้นเรียน

ภาพประกอบ 14 นักเรียนสามารถพัฒนาทักษะด้านการเขียนภาษาอังกฤษ

ภาพประกอบ 15 นักเรียนเรียนรู้จากการปฏิบัติจริง ในการประกอบอาหาร

2. การพัฒนาด้านความคิด การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ในหน่วยการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ เรื่อง Food and Drink ได้ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เกิดการพัฒนา ด้านการคิดในหลายลักษณะ ดังตัวอย่างข้อความในอนุทินของนักเรียน ดังนี้

“ผมได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็น คิดวิเคราะห์ความรู้ของตนเองจากการศึกษาใน ใบความรู้ถ่ายทอดเป็นภาษาอังกฤษ เช่น วิเคราะห์แยกแยะอาหารหลัก 5 หมู่มีอะไรบ้าง มี ประโยชน์อย่างไร โดยการวาดภาพการ์ตูนและเขียนความรู้เป็นภาษาอังกฤษลงไป”

“หนูมีความสุขเวลาได้ทำแผนผังความคิดและทำให้หนูเข้าใจในเนื้อหาเร็ว ขึ้น”

“หนูและเพื่อนๆ ได้ช่วยกันคิดวิเคราะห์หาคำตอบร่วมกัน”

“ผมได้ศึกษาเกี่ยวกับอาหารที่ควรรับประทานและไม่ควรรับประทานแล้ว
ผมคิดว่าสิ่งที่ผมรับประทานส่วนมากในแต่ละวันเป็นโทษต่อร่างกาย ต่อไปนี้ผมจะพยายาม
รับประทานสิ่งที่มีประโยชน์”

“หนูและเพื่อนๆ ดีใจและภูมิใจในผลงานการทำ Ham Sandwich กระดาษ
ที่แปลกและสวยงามของกลุ่ม”

“หนูสนุกสนานในการเรียนภาษาอังกฤษจากการร้องเพลง Sontam
นอกจากสนุกแล้วยังได้ใช้ความคิดด้วย เพราะในเนื้อเพลงจะมีท่อนที่ให้เราคิดว่า จะได้
เครื่องปรุงอะไรบ้าง”

จากที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นว่า นักเรียนเกิดการพัฒนาด้านการคิด มีความคิด
สร้างสรรค์ คิดวิเคราะห์ คิดเชื่อมโยงความรู้ และคิดแก้ปัญหาได้

3. กระบวนการทำงานเป็นกลุ่ม ทำให้ผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์แลกเปลี่ยน
ความรู้ร่วมกัน ส่งเสริมให้เกิดคุณลักษณะที่พึงประสงค์หลายประการ เช่น ความสามัคคี
การช่วยเหลือกัน ความมีระเบียบวินัย ความรับผิดชอบ การยอมรับฟังความคิดเห็นผู้อื่น การ
เป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี ซึ่งคุณลักษณะเหล่านี้เป็นพื้นฐานให้ผู้เรียนสามารถอยู่ในสังคมและ
ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

ภาพประกอบ 16 นักเรียนมีความรับผิดชอบและช่วยเหลือกันในการทำงานกลุ่ม

และเห็นได้จากตัวอย่างข้อความในอนุทินของนักเรียน ดังนี้

“หนูดีใจและมีความสุขที่ได้เรียนและเล่นเกมกับเพื่อนๆ”

“ผมมีความสุขเวลาทำงานเพราะเวลาผมทำงานไม่เป็นเพื่อนก็จะช่วยบอกวิธีการและทำไปพร้อมๆกับเขา”

“การทำงานกลุ่มทำให้เพื่อนๆ รักกัน มีความสามัคคีกันมากขึ้น”

“การทำงานกลุ่มสนุกดีครับ”

“หนูได้ออกความคิดเห็นกับเพื่อนๆ ในกลุ่ม ทำให้สนิทกันมากขึ้น”

จากที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นว่า การทำงานกลุ่มทำให้เกิดการช่วยเหลือแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน รู้จักยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ส่งเสริมให้มีความรับผิดชอบและเรียนรู้อย่างมีความสุข

4. ด้านเจตคติของนักเรียน การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้หน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ ผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดการเรียนรู้กิจกรรมที่หลากหลายและน่าสนใจ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วม ซึ่งเป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เรียนรู้จากการปฏิบัติจริง กระบวนการของการปฏิบัติงาน กระบวนการกลุ่ม กระบวนการทำงานเป็นคู่ ผสมผสานกับกระบวนการสร้างความตระหนักและค่านิยม กระบวนการสร้างเจตคติเป็นต้น จึงทำให้ผู้เรียนได้รับความรู้ ประสบการณ์ที่หลากหลาย และยังส่งเสริมเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่ดีขึ้น ดังตัวอย่างข้อความในอนุทินของนักเรียน ดังนี้

“หนูมีความสุขและประทับใจที่ได้เรียนรู้จากการปฏิบัติจริง ได้ชิมอาหารจากการทำของเพื่อนแต่ละกลุ่ม”

“หนูดีใจและมีความสุขที่ได้เรียนและเล่นเกมกับเพื่อนๆ”

“หนูรู้สึกว่าเรียนภาษาอังกฤษสนุกสนานและได้ความรู้ด้วย”

“แต่ก่อนไม่ชอบเรียนภาษาอังกฤษเพราะเป็นวิชาที่เรียนไม่รู้เรื่อง แต่เดี๋ยวนี้ชอบเรียนแล้วครับ สนุกดี”

“หนูมีความสุขที่ได้เรียนแบบนี้มีความสุขในการเรียน ได้ลงมือปฏิบัติจริง ได้ทำงาน ร้องเพลง เล่นเกม ได้พูดภาษาอังกฤษกับเพื่อนๆ ”

“การเรียนภาษาอังกฤษแบบนี้น่าเบื่อ ไม่ง่วงนอนครับ”

“ผมชอบฝึกพูดสนทนากับเพื่อนๆ บางครั้งผมนำคำศัพท์ภาษาอังกฤษไปพูดเล่นกับพี่ที่บ้านด้วย”

จากข้อความข้างต้น จะเห็นว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้หน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ สามารถทำให้นักเรียนมีเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่ดีขึ้นได้ และยังส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้อย่างมีความสุข

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเพื่อศึกษาและพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ เรื่อง Food and Drink ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยขอสรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะตามลำดับดังต่อไปนี้

1. ความมุ่งหมายของการวิจัย
2. สมมติฐานของการวิจัย
3. ขอบเขตของการวิจัย
4. การดำเนินการวิจัย
5. สรุปผลการวิจัย
6. อภิปรายผลการวิจัย
7. ข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดความมุ่งหมายของการวิจัย ไว้ดังนี้

1. เพื่อพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
2. เพื่อหาประสิทธิภาพของหน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 75/75
3. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ เรื่อง Food and Drink ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้หน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการที่พัฒนาขึ้น

4. เพื่อเปรียบเทียบเจตคติของนักเรียนต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้หน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการที่พัฒนาขึ้น

สมมติฐานของการวิจัย

จากการศึกษาทฤษฎี หลักการ จากเอกสารและงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานของการวิจัย ดังนี้

1. หน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ ที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพ ตามเกณฑ์ 75/75
2. นักเรียนที่เรียนโดยใช้หน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
3. นักเรียนที่เรียนโดยใช้หน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ มีเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ขอบเขตของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการวิจัยไว้ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายนาถอนโนนแพ่ง อำเภอธาตุพนม จังหวัดนครพนม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา นครพนม เขต 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 จำนวน 208 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านตาลกุดยางเดี่ยวโนนสมบูรณ อำเภอธาตุพนม จังหวัดนครพนม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครพนม เขต 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 จำนวน 30 คน ได้มาโดยการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างดังกล่าว ประกอบด้วยนักเรียนเก่ง ปานกลาง และอ่อน ซึ่งเป็นตัวแทนของประชากรทั้งหมดได้

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรอิสระ

2.1.1 การจัดการเรียนการสอนโดยใช้หน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ เรื่อง Food and Drink

2.2 ตัวแปรตาม

2.2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ เรื่อง Food and Drink

2.2.2 เจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

3. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การดำเนินการวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ เรื่อง Food and Drink ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยพิจารณาเนื้อหาที่สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ซึ่งประกอบด้วยเนื้อเรื่องย่อย ดังนี้

1. What is Food?
2. What is Drink?
3. Meals and Menu Planning
4. Favourite Dishes
5. Healthy Food
6. International Food
7. At the market (Price of foods and Drinks)
8. How to make Food and Drink
9. Food for Christmas Day
10. Ordering Food

การดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเพื่อพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ เรื่อง Food and Drink ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งผู้วิจัยได้แบ่งการดำเนินการวิจัยออกเป็น 3 ส่วน คือ

1. การพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ มีขั้นตอนในการดำเนินงาน ดังนี้

1.1 ศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในด้านสาระการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง เนื้อหา เวลาเรียน เพื่อเป็นแนวทางในการระบุประเด็นที่ต้องนำมาพัฒนาเพื่อให้สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544

1.2 ศึกษาแนวคิด หลักการเกี่ยวกับการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการ ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการบูรณาการ ได้แก่ ความหมายของหน่วยการเรียนรู้ ลักษณะของหน่วยการเรียนรู้ที่ดี ชนิดของหน่วยการเรียนรู้ แนวทางการจัดทำหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการ ขั้นตอนในการสร้างหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการ กระบวนการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ และการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการ

1.3 การสร้างหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการ โดยนำข้อมูลพื้นฐานที่ได้จากการศึกษาในขั้นตอนที่ผ่านมา มาวิเคราะห์ สังเคราะห์ แล้วกำหนด จัดองค์ประกอบด้านต่างๆ ของหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการให้มีความสอดคล้อง สัมพันธ์ และส่งเสริมซึ่งกันและกัน ได้เป็นหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการที่ประกอบด้วย ความสำคัญ เป้าหมาย แนวการปฏิบัติ กิจกรรมการเรียนการสอน ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง เนื้อหาสาระ กระบวนการและการวัดผล ประเมินผล

1.4 สร้างเอกสารประกอบหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการ เป็นการสร้างเอกสารต่างๆ ประกอบการนำหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการไปใช้ ได้แก่ คู่มือการใช้หน่วยการเรียนรู้และแผนการจัดการเรียนรู้ ดำเนินการโดยนำองค์ประกอบต่างๆ มาพิจารณาเพื่อสร้างเอกสารที่จะช่วยทำความเข้าใจและแนะนำแนวทางในการนำหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.5 ตรวจสอบคุณภาพของหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการและเอกสารประกอบ โดยนำเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ตรวจสอบและให้คำแนะนำ ทำการแก้ไขปรับปรุงหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการ และเอกสารประกอบหน่วยการเรียนรู้ ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญก่อนนำไปทดลองใช้

2. การพัฒนาเครื่องมือในการวิจัย

เครื่องมือในการวิจัยนั้น ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างโดยกำหนดจุดประสงค์ ศึกษาเอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง กำหนดกรอบที่จะใช้วัดพฤติกรรมการเรียนรู้ สร้างเครื่องมือนำเสนอผู้เชี่ยวชาญพิจารณาตรวจสอบ ทดลองใช้และปรับปรุงแก้ไข ซึ่งเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มีดังนี้

2.1 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ ที่พัฒนาขึ้นโดยผู้วิจัย ซึ่งแบ่งเป็น 4 ตอน คือ

ตอนที่ 1 วัดความสามารถด้านการฟัง เป็นแบบทดสอบแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 10 ข้อ

ตอนที่ 2 วัดความสามารถด้านการพูด เป็นแบบทดสอบแบบอัตนัย ชนิดพูดสนทนาเป็นคู่ จำนวน 2 ข้อ

ตอนที่ 3 วัดความสามารถด้านการอ่าน เป็นแบบทดสอบแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 10 ข้อ

ตอนที่ 4 วัดความสามารถด้านการเขียน เป็นแบบทดสอบแบบอัตนัย จำนวน 3 ข้อ

2.2 แบบวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ที่พัฒนาขึ้นโดยผู้วิจัย มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ จำนวน 40 ข้อ วัดเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในด้านต่างๆ ดังนี้ ด้านเนื้อหาวิชา ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน ด้านครูผู้สอน ซึ่งแบบวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ มีความเชื่อมั่นทั้งฉบับ เท่ากับ 0.81

3. การทดลองใช้หน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ

การทดลองใช้หน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ เป็นการนำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างในสถานการณ์จริง เพื่อประเมินประสิทธิภาพของหน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ว่าสามารถทำให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ตามสมมติฐานที่ตั้งไว้หรือไม่ ซึ่งได้ทำการทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านตาลูกดางเดียว โนนสมบูรณ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครพนม เขต 1 จำนวน 30 คน โดยการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง

3.1 ก่อนเริ่มการทดลองใช้หน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการที่พัฒนาขึ้น ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบก่อนเรียนด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง Food and Drink และแบบวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

3.2 ดำเนินการทดลอง ดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ในหน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ เรื่อง Food and Drink ด้วยตนเอง ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ทั้งเนื้อหาสาระที่เป็นความรู้ด้านทฤษฎีและการฝึกปฏิบัติ รวมทั้งการให้นักเรียนได้เสริมสร้างและพัฒนาคุณลักษณะที่ดีในการปฏิบัติงาน ในการอยู่ร่วมกับผู้อื่น มีการประเมินผลการเรียนในแผนการจัดการเรียนรู้ทุกแผนเพื่อเป็นคะแนนระหว่างเรียน และให้นักเรียนเขียนอนุทินทุกครั้งเมื่อเรียนจบแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้

3.3 หลังการทดลอง ทำการทดสอบหลังเรียนโดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง Food and Drink และแบบวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นชุดเดียวกับก่อนเรียน

จากนั้นนำข้อมูลที่ได้จากการทดลองมาวิเคราะห์ ดังนี้ 1) ประสิทธิภาพของหน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ โดยใช้เกณฑ์ประสิทธิภาพ 75/75 2) เปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแบบวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ในการเรียนรู้อก่อนเรียน หลังเรียนด้วยหน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ โดยการทดสอบหาค่าที่ (t-test) 3) วิเคราะห์เนื้อหาข้อมูลเชิงคุณภาพจากการสังเกตการร่วมกิจกรรม จากผลงานนักเรียน และจากการบันทึกอนุทินของนักเรียน

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาวิจัย สรุปผลการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ปรากฏผลดังนี้

1. หน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีองค์ประกอบที่สำคัญคือความสำคัญ เป้าหมาย การวิเคราะห์ความเชื่อมโยงหน่วยการเรียนรู้ แนวการปฏิบัติกิจกรรม ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง เนื้อหาสาระ สื่อและแหล่งการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล

2. ผลการหาประสิทธิภาพของหน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ประสิทธิภาพของกระบวนการกับประสิทธิภาพของผลลัพธ์ E_1/E_2
มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 78.20/76.58 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 75/75 ที่ตั้งไว้

3. นักเรียนที่เรียนโดยใช้หน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ .01

4. นักเรียนที่เรียนโดยใช้หน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัย การพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่าหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการสามารถช่วยทำให้นักเรียน
มีความรู้ ความเข้าใจ รวมถึงมีเจตคติที่ดีในการเรียนได้ ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้มีประเด็น
นำมาอภิปราย ดังนี้

1. การพัฒนาหน่วยการเรียนรู้

ผลการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ ชั้นประถมศึกษาปีที่
ที่ 5 โดยผู้เชี่ยวชาญได้ประเมินเอกสารประกอบหน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ
เรื่อง Food and Drink ก่อนนำหน่วยการเรียนรู้ไปใช้ทดลองกับนักเรียน ผลปรากฏว่า
ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นว่าเอกสารประกอบหน่วยการเรียนรู้มีความเหมาะสมอยู่ใน ระดับสูง
มาก ($\bar{X} = 4.57$) ทั้งนี้เป็นผลอันเนื่องมาจาก ในการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบ
บูรณาการที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ได้ผ่านการสร้างอย่างเป็นระบบ มีขั้นตอนเชื่อถือได้ คือเกิดจาก
การศึกษาและสังเคราะห์แนวคิด ทฤษฎี หลักการและรูปแบบการบูรณาการ อีกทั้งมีการศึกษา
และวิเคราะห์หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ในรายละเอียดของหน่วยการ
เรียนรู้ สาระการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้ และผลการเรียนรู้ที่คาดหวังกลุ่มสาระการเรียนรู้
ภาษาต่างประเทศ รวมถึงกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นๆ ทั้ง 7 กลุ่มสาระ รวมทั้งศึกษาการจัดการ
เรียนการสอนแบบบูรณาการ เพื่อแสดงกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้วิชาภาษาอังกฤษเป็น
แกนและสอดแทรกเนื้อหาวิชาที่นำมาบูรณาการ ตลอดจนศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการ

พัฒนาหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการ เพื่อให้หน่วยการเรียนรู้มีความสมบูรณ์ในเนื้อหา มีกิจกรรมที่หลากหลาย น่าสนใจ ซึ่งสอดคล้องกับอ้าง บัวศรี (2531 : 254) ที่กล่าวว่า ลักษณะของหน่วยการเรียนรู้ที่ดีต้องสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน มีกิจกรรมที่หลากหลายและเป็นประโยชน์ในด้านการเรียนรู้ ทำให้ผู้เรียนมองเห็นว่าสิ่งที่ทำนั้นสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างไร ซึ่งยังสอดคล้องกับจำนง พรายแย้มแซ (2529 : 85) ที่กล่าวว่า หน่วยการเรียนรู้ต้องมีพื้นฐานจากความต้องการของผู้เรียนและสังคม โดยสนองความอยากรู้อยากเห็น ซึ่งเป็นแรงผลักดันภายในของผู้เรียนด้วย และผู้วิจัยยังได้ศึกษาค้นคว้าเนื้อหาเกี่ยวกับ เรื่อง Food and Drink ทางสื่อสิ่งพิมพ์และค้นคว้าผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต เพื่อให้สอดคล้องกับผู้เรียน มีความก้าวหน้า ทันสมัยในเนื้อหา ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ อีกทั้งผู้วิจัยยังได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการ และนำมาสร้างหน่วยการเรียนรู้ตามลำดับขั้นตอน ทำให้หน่วยการเรียนรู้มีความสมบูรณ์

2. การหาประสิทธิภาพของหน่วยการเรียนรู้

ผลการหาประสิทธิภาพของหน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่าประสิทธิภาพของกระบวนการและประสิทธิภาพของผลลัพธ์ เท่ากับ 78.20/76.58 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะหน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ได้ผ่านการสร้างอย่างเป็นระบบและได้เลือกเนื้อหาสาระที่ใกล้ตัวนักเรียน มีความสำคัญ สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ นอกจากนั้นในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้มุ่งเน้นที่ผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่งผู้เรียนได้เรียนรู้ ได้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง มีการวัดผลประเมินผลตามสภาพจริง สอดคล้องกับแนวคิดของบันลือ พุกกะวัน (2524 : 143) ที่กล่าวว่า หน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการย่อมสอดคล้องกับการใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน โดยไม่ได้จัดเนื้อหาเพื่อการท่องจำ ไม่มุ่งเน้นในเนื้อหาวิชานั้น หรือวิชานี้ แต่หน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการจะทำให้นักเรียนสามารถเชื่อมโยงความคิดจากศาสตร์ต่างๆ ที่เรียนเพื่อนำไปสู่การประยุกต์ใช้แก้ไขปัญหาต่างๆ ในชีวิตประจำวัน และจำนง พรายแย้มแซ (2529 : 54) ได้กล่าวถึงหน่วยการสอนที่ดีว่าเป็นลักษณะที่บูรณาการเบ็ดเสร็จในตัว สร้างขึ้นบนความต้องการของผู้เรียนและสังคม โดยคำนึงถึงพัฒนาการและวุฒิภาวะของผู้เรียนและการวางแผนการสอนที่ดีจะช่วยให้การเรียนการสอนดำเนินไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ส่งผลให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของพรณี โพธิ์ศรี (2547 : บทคัดย่อ) ที่ศึกษาเรื่องการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการ กลุ่มสาระการเรียนรู้

ภาษาไทย สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพ 84.31 / 85.95 ผ่านเกณฑ์คุณภาพ 80 / 80 และผลการวิจัยกล่าวว่า การใช้หน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการสามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะกระบวนการคิด ช่วยพัฒนากระบวนการทำงานเป็นกลุ่ม กระตุ้นให้ผู้เรียนสามารถสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง จากผลที่ปรากฏดังกล่าว จึงทำให้ผลการวิจัยในครั้งนี้ได้หน่วยการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพในระดับสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด

3. ผลการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

นักเรียนที่เรียนโดยใช้หน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ เรื่อง Food and Drink หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นผลมาจากหน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีเนื้อหาสาระที่ผู้เรียนสนใจ เป็นเรื่องที่ใกล้ตัว ซึ่งนักเรียนมีความรู้ ความสนใจเป็นพื้นฐานอยู่แล้ว มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ นักเรียนได้เรียนรู้จากสื่อแหล่งเรียนรู้จริง ปฏิบัติจริง จึงเกิดความเชื่อมโยงสิ่งที่เรียนเข้ากับชีวิตจริง โดยมีลักษณะเนื้อหาและกิจกรรมเป็นแบบบูรณาการ เนื่องจากสิ่งที่เกิดขึ้นในชีวิตจริงไม่ได้จำกัดความรู้เพียงสาขาวิชาใดวิชาหนึ่งเท่านั้น ซึ่งได้สอดคล้องกับเบญจมาศ อยู่เป็นแก้ว (254 : 4) ที่กล่าวว่า การดำรงชีวิตของมนุษย์ในปัจจุบันต้องอาศัยปัจจัยหลายอย่างมาผสมกลมกลืนกันไป เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในการแก้ไขปัญหาต่างๆ ทำให้เกิดความสุขโดยไม่ได้แยกเป็นส่วนๆ และสอดคล้องกับผลการวิจัยของจิตติพร จินดาพงษ์ (2549 : บทคัดย่อ) ที่ทำการศึกษาการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการ เรื่อง กล้วยไข่ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผลการศึกษาพบว่านักเรียนที่เรียนด้วยหน่วยการเรียนรู้ เรื่อง กล้วยไข่ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ตลอดจนวรลัษณ์ คะลีลวัน (2550 : บทคัดย่อ) ซึ่งได้ทำการศึกษาการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการ เรื่อง ลุ่มน้ำดอน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยปรากฏว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 รวมทั้งมีการพัฒนาทักษะกระบวนการทำงานกลุ่ม มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่ดี

จะเห็นได้ว่าจากหลักการ แนวคิด และงานวิจัยที่ทำการศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโดยใช้หน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการ ที่นำเสนอไม่มีผลการวิจัยที่สอดคล้อง สนับสนุนซึ่งกันและกัน ซึ่งเห็นได้จากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่มีค่าความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวคือ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน

สูงกว่าก่อนเรียน แสดงว่า การจัดการเรียนการสอนโดยใช้หน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการ สามารถช่วยพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนได้

4. ผลการวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน

การวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนโดยใช้หน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ พบว่า มีค่าคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้ เนื่องจากการเรียนตามหน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ ได้จัดกิจกรรมที่เน้นให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติจริงควบคู่กับการเรียน เนื้อหา มีเนื้อหาสาระที่ใกล้ตัว สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ มีกิจกรรมที่ กระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสนใจในการเรียน กิจกรรมกลุ่มช่วยให้นักเรียนเกิดความรัก ความสามัคคี มีการช่วยเหลือเกื้อกูลกัน สามารถแสดงความคิดเห็นของตนเองได้อย่างเต็มที่ รวมทั้ง ในการเรียนการสอนครูให้การเสริมแรง กล่าวชื่นชม ให้กำลังใจ ให้การยกย่องชมเชย ทำให้นักเรียนตั้งใจเรียนและเรียนรู้อย่างมีความสุข นอกจากนั้นครูต้องมีบุคลิกภาพที่ดี มีมนุษยสัมพันธ์ดี ให้ความเป็นกันเองกับนักเรียน สร้างความคุ้นเคย ความอบอุ่นให้กับนักเรียนด้วย จึงส่งผลให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของชอว์และไรท์ (Shaw and Wright. 1967, อ้างถึงในพวงเพชร วัชรรัตนพงศ์. 2536 : 73) ที่กล่าวว่าเจตคติเป็นสิ่งที่ เกิดจากการเรียนรู้มากกว่าสิ่งที่เกิดขึ้นเอง สอดคล้องกับแนวคิดของไตรแอนดิส (Triandis. 1971 : 3, อ้างถึงในวิชาติ พงษ์ศิริ. 2540 : 39-40) ที่กล่าวว่าการเปลี่ยนแปลงเจตคตินั้นมา จากการได้รับข้อมูลใหม่ การรับประสบการณ์ตรง และสอดคล้องกับที่สำเร็จ บุญเรืองรัตน์ (2544 : 7) กล่าวว่า ในการจัดการเรียนการสอนในวิชาต่างๆ นั้น นอกจากจะมีจุดมุ่งหมายให้นักเรียนมีความรู้ความสามารถในวิชาเรียนแล้ว ก็ยังจะต้องปลูกฝังให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนวิชาเหล่านั้นด้วย เพราะเจตคติต่อวิชาที่เรียนมีความสำคัญ เป็นสิ่งที่จะทำให้ผู้เรียน ตั้งใจเรียนใจเรียนหมกมุ่นในการเรียน และแสวงหาความรู้ได้อย่างดี โดยมีหลักการสร้างเจตคติที่ดีคือ ควรให้นักเรียนทราบจุดมุ่งหมายในการเรียน เห็นประโยชน์จากการเรียน นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน และครูจะต้องสร้างความอบอุ่นใจ ความเป็นกันเองกับนักเรียน รวมทั้งครูจะต้องสร้างเสริมบุคลิกภาพให้ดี ดูน่าเลื่อมใสด้วย ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้ได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของเดโล (Delo. 1997 : Abstract) ที่ทำการวิจัยเกี่ยวกับการใช้ เทคโนโลยีสื่อผสมมาบูรณาการการสอนวิชาคณิตศาสตร์ในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา เป็น การจัดทำเป็นโครงการบูรณาการระหว่างวิชาคณิตศาสตร์และวิชาคอมพิวเตอร์ ซึ่งผลการวิจัย

ปรากฏว่า นักเรียนในกลุ่มทดลองที่มีการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้เกี่ยวกับตัวเลขใน ห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ที่เรียนจากสื่อเทคโนโลยีช่วยสอนโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ สามารถปฏิบัติกิจกรรมได้ดีกว่านักเรียนในกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนโดยวิธีปกติ และยัง พบว่านักเรียนในกลุ่มทดลองมีทัศนคติในทางบวกต่อการเรียนคณิตศาสตร์ และสอดคล้อง กับทิวลิปรัตน์ คะลีลวัน (2550 : บทคัดย่อ) กล่าวว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนการสอน ด้วยหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการเรื่อง ลุ่มน้ำขุน มีเจตคติที่ดีต่อการอนุรักษ์ลุ่มน้ำขุน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้น ในการเรียน สนุกสนานกับการร่วมกิจกรรม ส่งผลให้นักเรียนมีความสุขในการเรียน มีเจตคติ ที่ดีในการเรียนได้

จะเห็นได้ว่าจากหลักการ แนวคิด และงานวิจัยที่ทำการศึกษเกี่ยวกับเจตคติ ของนักเรียน ที่นำมาเสนอนี้มีผลการวิจัยที่สอดคล้อง สนับสนุนซึ่งกันและกัน ซึ่งจะเห็นได้จาก ผลการวัดเจตคติของนักเรียนที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวคือ นักเรียนมีเจตคติต่อการเรียนที่สูงขึ้น แสดงว่า การจัด การเรียนรู้โดยใช้หน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการ สามารถช่วยพัฒนาเจตคติที่มีต่อการเรียน วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนได้

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยเรื่อง การพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในประเด็นต่างๆ อันจะเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่สนใจ จะพัฒนางานวิจัยหรือนำผลการวิจัยในครั้งนี้ไปปรับใช้ในโอกาสต่อไป ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการ

1.1 การสร้างและพัฒนาหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการ ครูจะต้องศึกษา ทฤษฎี แนวคิด หลักการสร้างหน่วยการเรียนรู้อย่างละเอียด ตลอดจนเนื้อหา ผลการเรียนรู้ที่ คาดหวังของแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่างๆ ที่จะนำมาสร้างหน่วยการเรียนรู้ สามารถหลอม รวมให้เป็นเนื้อเดียวกันได้อย่างกลมกลืน ครอบคลุมและเหมาะสมกับนักเรียน

1.2 การพัฒนาหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการควรให้สอดคล้องกับสภาพ ปัญหาและความต้องการท้องถิ่น ทำให้นักเรียนได้เรียนรู้ในสิ่งที่อยู่ใกล้ตัว ส่งผลให้นักเรียนเรียนรู้

ได้เร็ว สามารถวางแผนการเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง นักเรียนเข้าใจง่าย มองเห็นความเป็นจริง และสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

2. ข้อเสนอแนะในการนำหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการไปใช้

2.1 ครู อาจารย์ หรือผู้ที่ให้นำหน่วยการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นไปใช้ ควรศึกษาหลักสูตรและวิเคราะห์หลักสูตรในแต่ละสาระการเรียนรู้ว่ามีเนื้อหาสาระใดบ้างที่ตรงและสอดคล้องกัน สามารถนำมาบูรณาการได้

2.2 ครู อาจารย์ หรือผู้ที่ให้นำหน่วยการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ต้องศึกษาหน่วยการเรียนรู้ ตลอดจนเอกสารประกอบหน่วยการเรียนรู้ต่างๆ ให้ละเอียด และเข้าใจอย่างถ่องแท้ก่อนนำไปใช้

2.3 การจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ มีการจัดกิจกรรมอย่างหลากหลาย จัดกิจกรรมที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง เน้นให้นักเรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมร่วมกัน เพื่อพัฒนาทักษะกระบวนการทำงานเป็นกลุ่มและกระตุ้นให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็น รวมทั้งสามารถทำให้นักเรียนได้รู้จักแลกเปลี่ยนเรียนรู้กัน รู้จักการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

2.4 ครูควรดูแลและคอยแนะนำนักเรียนอย่างใกล้ชิดในขณะปฏิบัติกิจกรรม เน้นให้นักเรียนสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง

2.5 การเลือกใช้สื่อในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ควรใช้สื่อที่เหมาะสมกับเนื้อหา เหมาะสมกับผู้ใช้ สื่อมีความหลากหลาย เป็นสื่อที่นักเรียนสามารถพบได้ในชีวิตประจำวัน และควรเป็นของจริง จึงจะทำให้เกิดการการเรียนรู้ได้เร็วขึ้น และสามารถนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน

2.6 การวัดผลและประเมินผล ครูควรวัดผลให้สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง ใช้วิธีการวัดผลประเมินผลที่หลากหลายรูปแบบ เช่น การประเมินผลตามสภาพจริง การสังเกตการร่วมกิจกรรม สังเกตการปฏิบัติงาน และการนำเสนอผลงานหรือการรายงาน เพื่อนำผลการประเมินที่ได้เป็นข้อมูลในการพัฒนาคุณภาพนักเรียนและพัฒนาการสอนของครู

3. ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

3.1 ควรศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการบูรณาการในรูปแบบอื่นๆ เช่น แบบคู่ขนาน แบบสหวิทยาการ แบบโครงงานหรือแบบโครงการ ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และระดับชั้นอื่นๆ ทั้งระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษา ที่ใช้เนื้อหาอื่นและมีการบูรณาการให้ครบทุกสาระการเรียนรู้ต่อไป

3.2 ควรมีการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น ให้นักเรียนได้เรียนรู้ในสิ่งที่ใกล้ตัวเกี่ยวกับชุมชน อาชีพ ศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม สิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ เพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ที่เร็วขึ้น ง่ายต่อความเข้าใจและนำไปใช้ได้จริง ตลอดจนเป็นการส่งเสริมให้นักเรียนเกิดความรู้ ภาควิชาในท้องถิ่นของตนเอง

3.3 ควรให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการตั้งชื่อหน่วยการเรียนรู้ นักเรียนจะได้ศึกษาค้นคว้าในสิ่งที่ชื่นชอบ สิ่งที่น่าสนใจ และเป็นการสร้างความภูมิใจให้กับนักเรียนที่ได้มีส่วนร่วม

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

บรรณานุกรม

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

บรรณานุกรม

- การศึกษานอกโรงเรียน, กรม. หน่วยศึกษานิเทศก์. รวมบทความน่ารู้เกี่ยวกับการบูรณาการ
การเรียนการสอน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2543.
- กิตติพงศ์ ศิริสูตร. การนำภูมิปัญญาชาวบ้านมาใช้ในการพัฒนาหลักสูตรระดับท้องถิ่น
ตามหลักสูตรประถมศึกษา. พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ใน
โรงเรียนร่วมพัฒนาใช้พัฒนาหลักสูตร สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด
สุพรรณบุรี. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2537.
- บุญชู คำขาย. จิตวิทยาการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ : สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา, 2540.
- คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. การปฏิรูปการศึกษา : วาระแห่งชาติ จาก
พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542สู่การปฏิบัติยุทธศาสตร์ที่จะพา
ประเทศพ้นวิกฤต. กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัด ภาคพิมพ์, 2544.
- จำนง พรายแย้มแซ. เทคนิคการสอนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตเพื่อให้เกิดทักษะ
กระบวนการทางวิทยาศาสตร์. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2536.
- จิตติวิมล คล้ายสุบรรณ. การพัฒนาหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการ กลุ่มสาระการเรียนรู้
คณิตศาสตร์เรื่อง สุนัขกับการวัด โดยการมีส่วนร่วมของชุมชน ระดับชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์,
2548.
- จุฬาวดี จุฬศักดิ์สกุล. การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบ
การสอนแบบบูรณาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์
ศษ.ม. ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2544.
- เจ็ดศักดิ์ ชูมนุม. การสอนแบบหน่วยเนื้อหาบูรณาการ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา,
2540.
- โชติกา ศรีถาวร. ผลของการใช้การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ที่มีต่อเจตคติและผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียน
ชนชนวิทยา จังหวัดชัยภูมิ. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. ขอนแก่น :
มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2543.

- ฐิติพร จินดาพงษ์. การพัฒนาหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการเรื่อง กล้วยไข่ สำหรับนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กำแพงเพชร : มหาวิทยาลัยราชภัฏ
 กำแพงเพชร, 2549.
- ดวงเดือน อ่อนน้อม และทศนา แหมมณี. การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ. กรุงเทพฯ :
 กรุงเทพฯพัฒนาคุณภาพวิชาการ (พว.), 2548.
- ดุษฎี สีตุลวงค์. “บูรณาการในหลักสูตรและการสอน,” สารพัฒนาหลักสูตร. 14(120)
 : 47 – 50 ; มีนาคม, 2538.
- ทวี ท่อแก้ว และอบรม สนิบาต. จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์โพธิ์สามต้น
 การพิมพ์, 2517.
- ทับทิม คำเสนา. ผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เรื่อง การดำรงพันธุ์ของสิ่งมีชีวิตของ
 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้วิธีการสอนแบบบูรณาการแบบสอดแทรก
 จังหวัดอุดรธานี. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2547.
- ทศนา แหมมณี. ศาสตร์การสอน องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มี
 ประสิทธิภาพ. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2545.
- _____. ศาสตร์การสอน องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ.
 กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2548.
- ธำรง บัวศรี. ทฤษฎีหลักสูตรการออกแบบและพัฒนา. กรุงเทพฯ. เอรวัฒน์การพิมพ์, 2531.
- _____. ทฤษฎีหลักสูตร : การออกแบบและพัฒนา. กรุงเทพฯ. โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว,
 2532.
- นงลักษณ์ ศรีนาง. ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การสอน
 แบบบูรณาการในโรงเรียนเป็ดยน้อย จังหวัดขอนแก่น. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม.
 ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2546.
- บังอร พุฒคง. การพัฒนารูปแบบการสอนภาษาฝรั่งเศสแบบบูรณาการเนื้อหาและ
 ทักษะทางภาษาโดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง สำหรับนักเรียนระดับชั้น
 มัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม.
 กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2544.
- บันลือ พุกชะวัน. หลักสูตรกับบูรณาการทางการสอน. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2543.
- _____. ยุทธศาสตร์การสอน : ตามแนวหลักสูตรใหม่. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช,
 2534.

- บุญชม ศรีสะอาด. การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น, 2545.
- บุญยรัตน์ สิงห์พันดอน. การพัฒนาหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2549.
- บุรชัย ศิริมหาสาร. “การเรียนรู้แบบบูรณาการที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง”, วิชาการ. 6(2) : 12-19 : กุมภาพันธ์, 2546.
- เบญจมาศ อยู่เป็นแก้ว. การสอนแบบบูรณาการ. กรุงเทพฯ : ศูนย์พัฒนาการเรียนรู้, 2545.
- _____. การสอนแบบบูรณาการ. กรุงเทพมหานคร. ภาพพิมพ์, 2548.
- เบญจวดี ไชยแสน. ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถภาพพื้นฐานทางสมองบางประการแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดร้อยเอ็ด. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2544.
- เบญจวรรณ พงศ์มีขวณ. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดเจ็ดยอด อำเภอเมืองเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2544.
- ประไพพรรณ โกศัยสุนทร. “ข้อคิดบางประการเกี่ยวกับการบูรณาการในหลักสูตร”. สารพัฒนหลักสูตร. 12(95) : 16 – 19 ; กุมภาพันธ์, 2533.
- ประภา งานไพโรจน์. ทฤษฎีและวิธีสอนฝรั่งเศส. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์สำนักส่งเสริมและฝึกอบรม มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2543.
- ประภาพร เพ็งสีแสง. การพัฒนาหน่วยการเรียนรู้วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีรูปแบบทักษะสัมพันธ์และการบูรณาการเนื้อหาวิชา. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2540.
- ประสาธ อิศรปริดา. จิตวิทยาการเรียนรู้กับการสอน. กรุงเทพฯ : กราฟิคอาร์ต, 2523.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์สมิตร์ออฟเซ็ท, 2534.
- _____. จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพฯ, 2548.
- พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา. จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์พัฒนาศึกษา, 2542.

- พรรณี โพธิ์ศรี. การพัฒนาหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร : มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร, 2547.
- พรศรี ชูศรี. การพัฒนาหน่วยบูรณาการการเรียนการสอน เรื่อง ป่าชายเลน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านแหลมมะขาม สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา อำเภอสกลนคร จังหวัดตรัง. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2544.
- พระเทพเวที. เพื่ออนาคตของการศึกษาไทย. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2531.
- พวงพยอม วรารัตน์. การสร้างหน่วยการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยแบบบูรณาการ สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. รายงานการศึกษาค้นคว้า ศษ.ม. ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2545.
- พวงเพชร วัชรรัตน์พงศ์. การศึกษาค้นคว้าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยคอมพิวเตอร์ช่วยสอนกับการสอนตามคู่มือครูของ สสวท. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2536.
- พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์ และเพียว ยืนดีสุข. ทักษะ 5 C เพื่อการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้และการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2548.
- พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์. พหุปัญญา : การจัดและประเมินการเรียนรู้ตามตามสภาพจริง. เอกสารประกอบการประชุมเชิงปฏิบัติการ. สถาบันราชภัฏสกลนคร, 2546.
- _____. ประมวลบทความ เรื่อง หลักสูตรและการพัฒนาหลักสูตรตามแนวปฏิรูปการศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2549.
- เพราพรรณ เปลี่ยนภู. จิตวิทยาการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี, 2542.
- ไพศาล หวังพานิช. การวัดผลการศึกษา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2526.
- มณฑารพ สุรเดชา. การพัฒนาหน่วยการเรียนรู้เรื่อง ท้องถิ่นวังยาง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กำแพงเพชร : มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร, 2547.

- ยุทธนา คำดี. ผลของมโนมตินำเรื่องที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคงทนในการเรียนรู้วิชาวิทยาศาสตร์กายภาพชีวภาพเรื่องแสงอาทิตย์และพลังงาน. วิทยานิพนธ์ : ศษ.ม. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2544.
- รัตนภรณ์ เทพามาตย์. การพัฒนาหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2546.
- ราชบัณฑิตยสถาน. พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ : ศิริวัฒนาอินเตอร์พริ้นท์, 2546.
- วลัยพร คล้ายประเสริฐ. ผลการจัดการเรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบการสอนแบบบูรณาการ. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2546.
- วลัยรัตน์ คะลีลวัน. การพัฒนาหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการ เรื่องลุ่มน้ำอุบล ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านนาจาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา นครพนม เขต 2. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร : มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร, 2550.
- วัฒนาพร ระจับทุกข์. แผนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. กรุงเทพฯ : บริษัท แอลพีเพรส จำกัด, 2542.
- วิชัย ดิสสระ. การพัฒนาหลักสูตรและการสอน. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น, 2535.
- วิชาการ, กรม. หลักสูตรการเรียนการสอนแบบหน่วยบูรณาการ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2539.
- วิชาการ, กรม. กระทรวงศึกษาธิการ. หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.), 2544.
- _____. คู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.), 2545.
- วิชาการ, ฝ่าย. โรงเรียนบ้านตาลกุดยางเดี่ยวโนนสมบุรณ์. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ปีการศึกษา 2548 – 2549 โรงเรียนบ้านตาลกุดยางเดี่ยวโนนสมบุรณ์. 2549.
- วิชาการและมาตรฐานการศึกษา, สำนัก. เรียนรู้...บูรณาการ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2547.

- วิโชติ พงษ์ศิริ. การศึกษามลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และเจตคติต่อการเรียนวิชาคณิตศาสตร์
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียน
แบบคอน - สตรัคติวิซึ่มด้วยวิธีสอนแบบแก้ปัญหากับการสอนตามคู่มือครู.
 ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2540.
- ศักดิ์ สุนทรเสณี. เจตคติ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์รุ่งพัฒนา, 2531.
- ศักดิ์ไทย สุรกิจบวร. จิตวิทยาสังคม : ทฤษฎีและปฏิบัติการ. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น,
 2545.
- ศุภวรรณ อาศรัยผล. การสร้างหน่วยการเรียนรู้สาระการเรียนรู้ภาษาไทยที่มีรูปแบบทักษะ
สัมพันธ์และการบูรณาการสาระการเรียนรู้ สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2.
 รายงานการศึกษาอิสระ ศษ.ม. ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2545.
- ส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี, สถาบัน. การจัดสาระการเรียนรู้
กลุ่มวิทยาศาสตร์หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพฯ, 2546.
- สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน). สถิติคะแนนสอบทางการศึกษา
แห่งชาติ. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <http://www.ntthailand.com> (24 เมษายน
 2550)
- สมบัติ ตัญญะรัตน. การสอนแบบบูรณาการ. ภาควิชาการประถมศึกษา
 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2542.
- สำราญ จุช่วย. การสอนแบบบูรณาการ, [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก :
<http://www.ttc.ac.th/text/buranakan.html>. (25 พฤษภาคม 2550)
- สำเริง บุญเรืองรัตน์. "การวัดทัศนคติและความสนใจ", วารสารการวัดผลการศึกษา. 2(3) :
 7 ; กันยายน – ธันวาคม, 2544.
- สิริพัชร เจษฎาวิโรจน์. การจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย, 2546.
- สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. การสร้างมาตรวัดในการวิจัยทางสังคมศาสตร์และ
พฤติกรรมศาสตร์. กรุงเทพฯ : สำนักวิจัยสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์,
 2534.
- สุนันทา สุนทรประเสริฐ. แผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ. ชัยนาท : ชมรม
 พัฒนาความรู้ด้วยระเบียบกฎหมายและมาตรฐานวิชาชีพครู, 2547.

- สุพรรณ อามารัตน์. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการสอนแบบบูรณาการ. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2549.
- สุภาพรณ ชินโคตร. การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา เรื่อง ความหลากหลายทางชีวภาพของสิ่งมีชีวิตในลุ่มน้ำท่า สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร : มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร, 2548.
- สุน อมรวิวัฒน์. สาระและกิจกรรมการสอนวิชาหลักสูตรและการสอนระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530.
- สุน อมรวิวัฒน์ และทีศนา แคมมณี. ระบบการเรียนการสอน กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต. เอกสารการสอนชุดวิชากลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2541.
- สุรศักดิ์ อมรรัตนศักดิ์และอนุสรณ์ สกุลคู. การประเมินผลการเรียนวิชาคณิตศาสตร์. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2522.
- สุรางค์ ไคว์ตระกูล. จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2541.
- สุวิทย์ มูลคำ และอรทัยมูลคำ. เรียนรู้สู่ครูมืออาชีพ. กรุงเทพฯ : ที.พี.พรินท์ จำกัด, 2543.
- สุวิทย์ มูลคำ. เรียนรู้สู่ครูมืออาชีพ. พิมพ์ครั้งที่ 5 กรุงเทพฯ : ดีดี พรินท์, 2544.
- อรทัย มูลคำ และคณะ. Child Centered : Storyline Method : การบูรณาการหลักสูตรและการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัด ภาพพิมพ์, 2544.
- อรัญญา เวียงวะลัย. ความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติทางสังคม เจตคติต่อวิชาเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2548.
- อัญชลี สารรัตน์. “การศึกษาแบบบูรณาการ”, วารสารส่งเสริมประสิทธิภาพการเรียนการสอน. 2(12) : 27 – 31 ; ธันวาคม, 2542.
- Allport Gardon W. “Attitude”, in C. Murchison, ed. Boston : Handbook of Social Psychology. Clark University Press Mass. 1935.
- Anastasi Anne. Psychology Testing. 6 ed. New York : Macmillan Publishing, 1988.

- Davries, R. And Zan, B. Study compares teachers and classroom atmospheres the Constructivist. Spring, 1992.
- Delo, Dirk. Andrew. Using Multimedia Technology to Integrate the Teaching of High School Mathematics. Doctors Thesis : Columbia, September, 1997.
- Hilgard Ernest R. Introduction to Psychology. 3 New York : Harcourt, Brace and World, 1962.
- Jaroleimek, J. and Foster, Sr., C.D. Teaching and Learning in the Elementary School. N.Y. : Prentice – Hall Inc, 1997.
- Jonassen, D.H. Evaluating constructivist learning. In T. M. Duffy (Ed.), Consructivism and the technology of instruction. New Jersey : Lawrence Erlbaum Associates Publishers, 1992.
- Mamchak. P. Susan and R. S. Mamchak. School Administrator's Encyclopedia. Washington D.C. : Washington D.C Publishing Company Inc, 1982.
- Nunnally Jum C. Test and Measurement. New York : McGraw-Hill, 1959.
- Oliva, F. P. Developing the Curriculum. N.Y. : Addison Wesley Longman, 2001.
- Triandis H.C. Attitude and Attitude Change. New York : John Wiley & Sons, 1971.
- Tudor, I. Leaner – Centredness as Language Education. Cambridge : Cambridge University Press, 1996.
- Wolfinger, D.M. and Stockard Jr. J. W. Elementary Method : An Integrated Curriculum. N.Y. : Addison Wesley Longman, 1997.
- Zimbardo, Phillip. G. (1977). Influencing attitude and changing behavior. 2nd. ed. Reading, MA : Addison – Wesley.

ภาคผนวก ก

- รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย
- หนังสือขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญ
- หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูล

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

ผู้เชี่ยวชาญประเมินหน่วยการเรียนรู้ และแผนการจัดการเรียนรู้

1. นายพยัพ มหาโคตร ศึกษาพิเศษ กลุ่มนิเทศ ติดตาม และประเมินผล
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครพนม เขต 1
เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและกิจกรรมการเรียนรู้
ภาษาอังกฤษ
2. นายวงศ์พัทธ์ เทพวาลย์ ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนนาแกพิทยาคม
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครพนม เขต 1
เชี่ยวชาญด้านกิจกรรมการเรียนรู้และเนื้อหา
ภาษาอังกฤษ
3. นางสุวรรณา วงศ์สุวรรณ ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนนาแกพิทยาคม
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครพนม เขต 1
เชี่ยวชาญด้านกิจกรรมการเรียนรู้และเนื้อหา
ภาษาอังกฤษ
4. นางวลัยรัตน์ คะลีฉ้วน ครู โรงเรียนบ้านนาอินทร์นาโพธิ์นาคอยพัฒนา
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครพนม เขต 2
เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน
5. นางสุภามาส กิ่งชัยวงศ์ ครู โรงเรียนบ้านกรุด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครพนม เขต 1
เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน

ผู้เชี่ยวชาญประเมินแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและแบบวัดเจตคติต่อการเรียน
วิชาภาษาอังกฤษ

1. นายวัชรโรจน์ ไชยพิเดช รองผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษายโสธร เขต 2
เชี่ยวชาญด้านการวัดผล ประเมินผล
2. นางวนิดา แสงวงผลศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษายโสธร เขต 2
เชี่ยวชาญด้านการวัดผล ประเมินผลภาษาอังกฤษ
3. นายสาธิต ดั่งคำภา นักวิชาการศึกษา 8
สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดนครพนม
เชี่ยวชาญด้านการวัดผล ประเมินผล
4. นายวงศ์พัทธ์ เทพวาลย์ ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนนาแกพิทยาคม
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครพนม เขต 1
เชี่ยวชาญด้านกิจกรรมการเรียนรู้และเนื้อหา
ภาษาอังกฤษ
5. นางสุวรรณา วงศ์สุวรรณ ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนนาแกพิทยาคม
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครพนม เขต 1
เชี่ยวชาญด้านกิจกรรมการเรียนรู้และเนื้อหา
ภาษาอังกฤษ

ที่ ศธ ๐๕๔๒.๑๒/ว ๓๓๑

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
ตำบลธาตุเชิงชุม อำเภอเมือง
จังหวัดสกลนคร ๔๗๐๐๐

๖ พฤษภาคม ๒๕๕๑

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน นายวัชรโรจน์ ไชยพิเดช รองผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ สพท.ยโสธร เขต ๒

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. แบบสอบถาม จำนวน ๑ ชุด

๒. กรอบแนวคิดการวิจัยและนิยามศัพท์เฉพาะ

๓. แบบประเมินแบบสอบถามวิทยานิพนธ์

ด้วยนางสาวสุพัตรา วงศ์แสงน้อย นักศึกษาปริญญาโท สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิจัยเรื่อง “การพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ดร.มารศรี กลางประพันธ์ เป็นประธานกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ผศ.กาญจนา จันทะดวง เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า ท่านเป็นผู้มีความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือการวิจัยและแบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประยูร บุญใช้)

ผู้อำนวยการโครงการจัดตั้งบัณฑิตวิทยาลัย

ปฏิบัติราชการแทน อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

โครงการจัดตั้งบัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐-๔๒๗๔-๓๗๓๘

โทรสาร ๐-๔๒๗๔-๐๐๓๒

ที่ ศธ ๐๕๔๒.๑๒/ว ๓๓๑

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
ตำบลธาตุเชิงชุม อำเภอเมือง
จังหวัดสกลนคร ๔๗๐๐๐

๖ พฤษภาคม ๒๕๕๑

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน นางวนิดา แสงผล ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สพท.ยโสธร เขต ๒

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. แบบสอบถาม จำนวน ๑ ชุด

๒. กรอบแนวคิดการวิจัยและนิยามศัพท์เฉพาะ

๓. แบบประเมินแบบสอบถามวิทยานิพนธ์

ด้วยนางสาวสุพัตรา วงศ์แสงน้อย นักศึกษาปริญญาโท สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิจัยเรื่อง “การพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ดร.มารศรี กลางประพันธ์ เป็นประธานกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ผศ.กาญจนา จันทะดวง เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า ท่านเป็นผู้มีความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือการวิจัยและแบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประยูร บุญใช้)

ผู้อำนวยการโครงการจัดตั้งบัณฑิตวิทยาลัย

ปฏิบัติราชการแทน อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

โครงการจัดตั้งบัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐-๔๒๗๔-๓๗๓๘

โทรสาร ๐-๔๒๗๔-๐๐๓๒

ที่ ศธ ๐๕๔๒.๑๒/ว ๓๓๑

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
ตำบลธาตุเชิงชุม อำเภอเมือง
จังหวัดสกลนคร ๔๗๐๐๐

๖ พฤษภาคม ๒๕๕๑

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน นายพยัพ มหาโคตร ศึกษาพิเศษ สพท.นครพนม เขต ๑

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. แบบสอบถาม จำนวน ๑ ชุด

๒. กรอบแนวคิดการวิจัยและนิยามศัพท์เฉพาะ

๓. แบบประเมินแบบสอบถามวิทยานิพนธ์

ด้วยนางสาวสุพัตรา วงศ์แสงน้อย นักศึกษาปริญญาโท สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิจัยเรื่อง “การพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ดร.มารศรี กลางประพันธ์ เป็นประธานกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ผศ.กาญจนา จันทะดวง เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า ท่านเป็นผู้มีความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือการวิจัยและแบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประยูร บุญใช้)

ผู้อำนวยการโครงการจัดตั้งบัณฑิตวิทยาลัย

ปฏิบัติราชการแทน อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

โครงการจัดตั้งบัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐-๔๒๗๔-๓๗๓๘

โทรสาร ๐-๔๒๗๗-๐๐๓๒

ที่ ศธ ๐๕๔๒.๑๒/ว ๓๓๑

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
ตำบลธาตุเชิงชุม อำเภอเมือง
จังหวัดสกลนคร ๔๗๐๐๐

๖ พฤษภาคม ๒๕๕๑

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน นายวงศ์พัทธ์ เทพวัลย์ ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนนาแกพิทยาคม

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. แบบสอบถาม จำนวน ๑ ชุด

๒. กรอบแนวคิดการวิจัยและนิยามศัพท์เฉพาะ

๓. แบบประเมินแบบสอบถามวิทยานิพนธ์

ด้วยนางสาวสุพัตรา วงศ์แสงน้อย นักศึกษาปริญญาโท สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิจัยเรื่อง “การพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ดร.มารศรี กลางประพันธ์ เป็นประธานกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ผศ.กาญจนา จันทะดวง เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า ท่านเป็นผู้มีความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือการวิจัยและแบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประยูร บุญใช้)

ผู้อำนวยการโครงการจัดตั้งบัณฑิตวิทยาลัย

ปฏิบัติราชการแทน อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

โครงการจัดตั้งบัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐-๔๒๗๔-๓๗๓๘

โทรสาร ๐-๔๒๗๔-๐๐๓๒

ที่ ศธ ๐๕๔๒.๑๒/ว ๓๓๑

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
ตำบลธาตุเชิงชุม อำเภอเมือง
จังหวัดสกลนคร ๔๗๐๐๐

๖ พฤษภาคม ๒๕๕๑

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน นางสาวรณมา วงศ์สุวรรณ ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนนาแกพิทยาคม

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. แบบสอบถาม จำนวน ๑ ชุด

๒. กรอบแนวคิดการวิจัยและนิยามศัพท์เฉพาะ

๓. แบบประเมินแบบสอบถามวิทยานิพนธ์

ด้วยนางสาวสุพัตรา วงศ์แสงน้อย นักศึกษาปริญญาโท สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิจัยเรื่อง “การพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ดร.มารศรี กลางประพันธ์ เป็นประธานกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ผศ.กาญจนา จันทะดวง เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า ท่านเป็นผู้มีความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือการวิจัยและแบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประยูร บุญใช้)

ผู้อำนวยการโครงการจัดตั้งบัณฑิตวิทยาลัย

ปฏิบัติราชการแทน อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

โครงการจัดตั้งบัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐-๔๒๗๔-๓๗๓๘

โทรสาร ๐-๔๒๗๔-๐๐๓๒

ที่ ศธ ๐๕๔๒.๑๒/ว ๓๓๑

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
ตำบลธาตุเชิงชุม อำเภอเมือง
จังหวัดสกลนคร ๔๗๐๐๐

๖ พฤษภาคม ๒๕๕๑

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน นางสาวลัษณ์ คะลีลวัน ครูโรงเรียนบ้านนาอินทร์นาโพธิ์นาคอยพัฒนา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. แบบสอบถาม จำนวน ๑ ชุด

๒. กรอบแนวคิดการวิจัยและนิยามศัพท์เฉพาะ

๓. แบบประเมินแบบสอบถามวิทยานิพนธ์

ด้วยนางสาวสุพัตรา วงศ์แสงน้อย นักศึกษาปริญญาโท สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิจัยเรื่อง “การพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ดร.มารศรี กลางประพันธ์ เป็นประธานกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ผศ.กาญจนา จันทะดวง เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า ท่านเป็นผู้มีความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือการวิจัยและแบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประยูร บุญใช้)

ผู้อำนวยการโครงการจัดตั้งบัณฑิตวิทยาลัย

ปฏิบัติราชการแทน อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

โครงการจัดตั้งบัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐-๔๒๗๔-๓๗๓๔

โทรสาร ๐-๔๒๗๔-๐๐๓๒

ที่ ศธ ๐๕๔๒.๑๒/ว ๓๓๑

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
ตำบลธาตุเชิงชุม อำเภอเมือง
จังหวัดสกลนคร ๔๗๐๐๐

๖ พฤษภาคม ๒๕๕๑

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน นางสาวมาส กิ่งชัยวงศ์ ครูโรงเรียนบ้านกุรุคุ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. แบบสอบถาม จำนวน ๑ ชุด

๒. กรอบแนวคิดการวิจัยและนิยามศัพท์เฉพาะ

๓. แบบประเมินแบบสอบถามวิทยานิพนธ์

ด้วยนางสาวสุพัตรา วงศ์แสงน้อย นักศึกษาปริญญาโท สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิจัยเรื่อง “การพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ดร.มารศรี กลางประพันธ์ เป็นประธานกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ผศ.กาญจนา จันทะดวง เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า ท่านเป็นผู้มีความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือการวิจัยและแบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประยูร บุญใช้)

ผู้อำนวยการโครงการจัดตั้งบัณฑิตวิทยาลัย

ปฏิบัติราชการแทน อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

โครงการจัดตั้งบัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐-๔๒๗๔-๓๗๓๘

โทรสาร ๐-๔๒๗๔-๐๐๓๒

ที่ ศธ ๐๕๔๒.๑๒/ว ๓๓๑

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
ตำบลธาตุเชิงชุม อำเภอเมือง
จังหวัดสกลนคร ๔๗๐๐๐

๖ พฤษภาคม ๒๕๕๑

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน นายสาธิต ดั่งคำภา นักวิชาการ ๘ สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดนครพนม

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. แบบสอบถาม จำนวน ๑ ชุด

๒. กรอบแนวคิดการวิจัยและนิยามศัพท์เฉพาะ

๓. แบบประเมินแบบสอบถามวิทยานิพนธ์

ด้วยนางสาวสุพัตรา วงศ์แสงน้อย นักศึกษาปริญญาโท สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิจัยเรื่อง “การพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ดร.มารศรี กลางประพันธ์ เป็นประธานกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ผศ.กาญจนา จันทะดวง เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า ท่านเป็นผู้มีความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือการวิจัยและแบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประยูร บุญใช้)

ผู้อำนวยการโครงการจัดตั้งบัณฑิตวิทยาลัย

ปฏิบัติราชการแทน อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

โครงการจัดตั้งบัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐-๔๒๗๔-๓๗๓๘

โทรสาร ๐-๔๒๗๔-๐๐๓๒

ที่ ศธ ๐๕๔๒.๑๒/ว ๓๓๓

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
ตำบลธาตุเชิงชุม อำเภอเมือง
จังหวัดสกลนคร ๔๗๐๐๐

๖ พฤษภาคม ๒๕๕๑

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านตาลกุดยางเดี่ยวโนนสมบูรณ์

ด้วยนางสาวสุพัตรา วงศ์แสงน้อย นักศึกษาปริญญาโท สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิจัยเรื่อง “การพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ดร.มารศรี กลางประพันธ์ เป็นประธานกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ผศ.กาญจนา จันทะดวง เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

เพื่อให้การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนครใคร่ขอความอนุเคราะห์ได้โปรดให้บุคคลดังกล่าว เก็บรวบรวมข้อมูลที่ได้ไปประกอบการทำวิทยานิพนธ์ต่อไป และขอขอบคุณในความอนุเคราะห์มา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประยูร บุญใช้)

ผู้อำนวยการโครงการจัดตั้งบัณฑิตวิทยาลัย

ปฏิบัติราชการแทน อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

โครงการจัดตั้งบัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐-๔๒๗๔-๓๗๓๘

โทรสาร ๐-๔๒๗๔-๐๐๓๒

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

ภาคผนวก ข

- หน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ
- คู่มือครู
- แผนการจัดการเรียนรู้

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

หน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ

เรื่อง Food and Drink

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

โรงเรียนบ้านตาลกุดยางเดี่ยวโนนสมบูรณ์

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครพนม เขต 1

หน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ เรื่อง Food and Drink

การพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีรายละเอียดดังนี้

1. หน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ เรื่อง Food and Drink ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีองค์ประกอบที่สำคัญ ดังนี้

1.1 ความสำคัญ

หน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ เรื่อง Food and drink ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เป็นหน่วยการเรียนรู้ที่มีวิธีการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับแนวทางการปฏิรูปการศึกษา ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 เน้นด้วยมีการจัดกิจกรรมที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มุ่งปลูกฝังและสร้างลักษณะนิสัยอันพึงประสงค์ เน้นความรู้ทักษะกระบวนการคุณธรรม จริยธรรม ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากสิ่งที่อยู่ใกล้ตัว สิ่งที่ตนเองสนใจและสามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตรประจำวัน จึงทำให้บทเรียนมีความหมายต่อผู้เรียน ซึ่งเกิดจากกิจกรรมที่หลากหลาย มีการบูรณาการของกลุ่มสาระการเรียนรู้ทั้ง 8 กลุ่มสาระ เพื่อให้ผู้เรียนได้นำความรู้และเนื้อหาจากหลายสาระวิชา มาผสมผสาน เชื่อมโยงกัน ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความรู้แบบองค์รวม และสามารถนำความรู้จากกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องนั้นมาทำให้เกิดความรู้ ความเข้าใจในการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (วิชาภาษาอังกฤษ)

1.2 เป้าหมาย

การนำหน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ เรื่อง Food and Drink ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ไปใช้ในการจัดการเรียนรู้นั้น เพื่อพัฒนาความรู้ ความเข้าใจ ความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษ รวมทั้งมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความรับผิดชอบ ขยัน ซื่อสัตย์ อดทน รักการทำงาน สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ ผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ได้จากการเรียนไปใช้ประโยชน์ในการดำรงชีวิตรประจำวัน

1.3 การวิเคราะห์หน่วยการเรียนรู้

1.3.1 การวิเคราะห์ความเชื่อมโยงของมาตรฐานการเรียนรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่างๆ ของหน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ เรื่อง Food and Drink ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

1.3.1.1 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจกระบวนการฟังและการอ่าน สามารถตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะในการสื่อสารทางภาษา แลกเปลี่ยนข้อมูล แสดงความรู้สึกและความคิดเห็น

มาตรฐาน ต 1.3 เข้าใจกระบวนการพูด การเขียน และสื่อสารข้อมูล ความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรม ของเจ้าของภาษาและนำไปใช้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับ กลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต 4.1 สามารถใช้ภาษาต่างประเทศตามสถานการณ์ ต่างๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชนและสังคม

มาตรฐาน ต 4.2 สามารถใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือในการ เรียนรู้ การศึกษาต่อ การสร้างความร่วมมือและการอยู่ร่วมกันในสังคม

1.3.1.2 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดไป ใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาและสร้างวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสารในรูปแบบต่างๆ

มาตรฐาน ท 3.1 สามารถเลือกฟังและดู แล้วพูดแสดงความรู้สึก อย่างสร้างสรรค์

มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและภูมิปัญญาทาง ภาษา

มาตรฐาน ท 4.2 สามารถใช้ภาษาแสวงหาความรู้ เสริมสร้าง ความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมและชีวิตประจำวัน

1.3.1.3 กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์

มาตรฐาน ค 1.1 เข้าใจความหลากหลายของการแสดงจำนวนและ การใช้จำนวนในชีวิตจริง

มาตรฐาน ค 1.3 ใช้การประมาณค่าในการคำนวณและแก้ปัญห

มาตรฐาน ค 6.1 มีความสามารถในการแก้ปัญหา

มาตรฐาน ค 6.4 มีความสามารถในการเชื่อมโยงความรู้ต่างๆ ทาง คณิตศาสตร์ และเชื่อมโยงคณิตศาสตร์กับศาสตร์อื่นๆ

มาตรฐาน ค 6.5 มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์

1.3.1.4 กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์

มาตรฐาน ว 1.1 เข้าใจหน่วยพื้นฐานของสิ่งมีชีวิต มีกระบวนการสืบเสาะหาความรู้ สื่อสารสิ่งที่เรียนรู้ และนำความรู้ไปใช้ในการดำรงชีวิตของตนเอง

1.3.1.5 กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ส 5.2 เข้าใจปฏิสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่ก่อให้เกิดการสร้างสรรค์วัฒนธรรมและมีจิตสำนึกอนุรักษ์ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม

1.3.1.6 กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี

มาตรฐาน ง 1.1 เข้าใจ มีความคิดสร้างสรรค์มีทักษะ มีคุณธรรม มีจิตสำนึกในการใช้พลังงาน ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมในการทำงาน เพื่อดำรงชีวิตและครอบครัวที่เกี่ยวข้องกับงานบ้าน งานเกษตร งานช่าง และงานประดิษฐ์

มาตรฐาน ง 1.2 มีทักษะ กระบวนการทำงานและการจัดการ การทำงานเป็นกลุ่ม การแสวงหาความรู้ สามารถแก้ปัญหาในการทำงาน รักการทำงาน และมีเจตคติที่ดีต่องาน

1.3.1.7 กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

มาตรฐาน ศ 1.1 สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ตามจินตนาการ ความคิดสร้างสรรค์ วิเคราะห์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่อกิจกรรมอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

มาตรฐาน ศ 2.1 เข้าใจและแสดงออกทางดนตรีอย่างสร้างสรรค์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิด ต่อดนตรีอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

1.3.1.8 กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา

มาตรฐาน พ 4.1 เห็นคุณค่าและมีทักษะในการสร้างเสริมสุขภาพ การดำรง สุขภาพ การป้องกันโรค และการสร้างเสริมสมรรถภาพเพื่อสุขภาพ

1.3.2 การวิเคราะห์ความเชื่อมโยงของสาระ เนื้อหาจากกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่างๆ ในหน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ เรื่อง Food and Drink ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

1.3.2.1 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ การฟัง การพูด

การอ่าน การเขียน และหลักการใช้ภาษา

1.3.2.2 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย การอ่าน การฟัง ดู ฟุด การเขียน

1.3.2.3 กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ จำนวนและการดำเนินการ
ได้แก่ การชั่ง การตวง

1.3.2.4 กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ ได้แก่ อาหารและสารอาหาร
ที่มีประโยชน์ต่อร่างกาย

1.3.2.5 กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ได้แก่
การทำงานร่วมกับผู้อื่น วัฒนธรรมในการรับประทานอาหาร ความแตกต่างทางวัฒนธรรม

1.3.2.6 กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี การประกอบ
อาหารและเครื่องดื่ม การสืบค้นข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต

1.3.2.7 กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ การร้องเพลง การวาดภาพ

1.3.2.8 กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา การสร้างเสริม
สุขภาพ ได้แก่ สุขนิสัยในการเลือกบริโภคอาหาร

1.4 แนวการปฏิบัติกิจกรรม

รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดย
บูรณาการแบบสอดแทรกเนื้อหา กิจกรรมเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เรียนรู้อย่างมีความสุข มุ่งให้
ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็น ความสามารถอย่างเต็มที่
มีการเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่น ให้ผู้เรียนได้ถ่ายทอดและแลกเปลี่ยนความรู้ซึ่งกันและกัน กิจกรรม
การทำงานกลุ่มเป็นการสอดแทรกคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์ เช่น ความ
รับผิดชอบ ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ยอมรับฟังความคิดเห็นและช่วยเหลือกัน

1.5 สื่อและแหล่งการเรียนรู้

เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากสถานการณ์จริง เกิดความรู้ความเข้าใจในเนื้อหา
เร็วขึ้น จึงได้ใช้สื่อที่หลากหลาย โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ สื่อธรรมชาติ สื่อเทคโนโลยีและวัสดุ
อุปกรณ์ที่เป็นของจริง แหล่งเรียนรู้ ได้แก่ ห้องสมุด ห้องคอมพิวเตอร์

1.6 การวัดและประเมินผล

เพื่อให้ทราบถึงการดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอน และพัฒนาการ
ด้านการเรียนรู้ของผู้เรียนว่ามีหรือไม่เพียงใด จึงมีการวัดผลและประเมินผลโดยใช้วิธีการ
สังเกตพฤติกรรมทั้งรายบุคคลและรายกลุ่มในการร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ต่างๆ ประเมินผลโดย
การทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

ภาคผนวก ค

- แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
- เกณฑ์การให้คะแนนแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
- แบบวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

(ฉบับนักเรียน)
แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)
หน่วยการเรียนรู้ เรื่อง Food and Drink ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
ก่อนเรียนและหลังเรียน

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ แบ่งเป็น 4 ตอน คือ

ตอนที่ 1 วัดความสามารถด้านการฟัง เป็นแบบทดสอบแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ
4 ตัวเลือก จำนวน 10 ข้อ รวม 10 คะแนน

ตอนที่ 2 วัดความสามารถด้านการพูด เป็นแบบทดสอบแบบอัตนัย ชนิดพูด
สนทนาเป็นคู่ จำนวน 2 ข้อ รวม 10 คะแนน

ตอนที่ 3 วัดความสามารถด้านการอ่าน เป็นแบบทดสอบแบบปรนัย
ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 10 ข้อ รวม 10 คะแนน

ตอนที่ 4 วัดความสามารถด้านการเขียน เป็นแบบทดสอบแบบอัตนัย
จำนวน 3 ข้อ รวม 10 คะแนน

ตอนที่ 1 แบบทดสอบความสามารถด้านการฟัง (Listening) (10 คะแนน)

คำชี้แจง ให้นักเรียนฟังข้อความ 2 รอบแล้วตอบคำถามต่อไปนี้

1.?

a. pork	b. fruit
c. milk	d. noodle

2.?

a. rice, bread, potato	b. meat, fish, fruit
c. bean, mango, milk	d. sugar, orange juice, ice cream

3. What are they?

a. drink	b. fruit
c. ice cream	d. food

4. What is it?
a. chocolate	b. ice cream
c. sandwich	d. omelet
5. From the passage, what is the menu?
a. lemonade	b. ice tea
c. orange juice	d. ice coffee
6. How many eggs does Tom want?
a. twelve	b. a kilo
c. twenty	d. a bottle

Listen the passage and answer the question from 7-8

7. Where does Lasagna come from?
a. Thailand	b. Italy
c. India	d. China
8. What is popular in UK?
a. Lasagna	b. Hamburger
c. Curry	d. Omelet

Listen the passage and answer the question from 9-10

9. Which sentence is true?
a. Jane wants to make a cake.	b. Jane goes shopping.
c. Jane wants a bag of flour.	d. Jane goes to see Pam.
10. Why Jane give Pam some money?
a. Pam doesn't have any money.	b. Jane wants Pam to buy some fruit.
c. Jane likes Pam.	d. She wants Pam to buy some butter.

ตอนที่ 2 แบบทดสอบความสามารถด้านการพูด (Speaking) (10 คะแนน)

ข้อ 1 การสนทนาซื้อขาย (5 คะแนน)

คำชี้แจง ให้นักเรียนปฏิบัติตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. นักเรียนจับคู่สนทนา และแต่ละคนจับฉลากเลือกบทบาทในการพูดของตน ซึ่งผู้ที่เป็นผู้ซื้อจะต้องสอบถามราคาสินค้าและบอกจำนวนที่ตนต้องการได้ ส่วนผู้ขายต้องพูดสอบถามถึงความต้องการจำนวนของสินค้าและบอกราคาของสินค้าได้

2. นักเรียนแต่ละคู่จับฉลากเลือกบทสนทนาตามสถานการณ์ที่กำหนดให้ คือ
At the market. At the shop. At the fruit shop.

3. นักเรียนใช้คำศัพท์อาหารและเครื่องดื่ม รวมทั้งราคาสินค้าตามที่กำหนดให้ในการสนทนา

4. นักเรียนมีเวลาเตรียมตัวประมาณ 10 – 15 นาที แล้วดำเนินการพูดสนทนาตามสถานการณ์ที่กำหนด

สถานการณ์ที่ 1 At the market.

Food list			
A dozen eggs	=		30
A kilo of chicken	=		60
A kilo of pork	=		100

ตัวอย่างบทสนทนา

Seller : Good morning, May I help you?

Customer : Good morning, I want some pork.

Seller : How much pork do you want?

Customer : Give me a kilo of pork, please.

Seller : Here it is.

Customer : How much is it?

Seller : It is 100 baht a kilo

Customer : Here is the money.

Seller : Thank you.

สถานการณ์ที่ 2 At the shop.

Shopping list		
A kilo of sugar	=	25
A bottle of water	=	10
A bottle of lemonade	=	10
A carton of milk	=	15
A jar of jam	=	25

ตัวอย่างบทสนทนา

Seller : Good morning, May I help you?

Customer : Good morning, do you have milk?

Seller : Yes, how much milk do you want?

Customer : Give me two bottles, please.

Seller : Here are two bottles of milk.

Customer : How much are they?

Seller : They are 10 baht a bottle. They are twenty baht all.

Customer : Here is the money.

Seller : Thank you.

สถานการณ์ที่ 3 At the fruit shop.

Fruit list		
A kilo of orange	=	35
A kilo of grapes	=	55
A kilo of cantaloupe	=	35
A papaya	=	20
An apple	=	12

ตัวอย่างบทสนทนา

Seller : Good morning, May I help you?
Customer : Good morning, I want to buy water melon.
Seller : How many do you want?
Customer : Give me one, please.
Seller : Here you are.
Customer : How much is it?
Seller : It is twenty baht.
Customer : Here is the money.
Seller : Thank you.

ข้อ 2 การสนทนาสั่งอาหาร (5 คะแนน)

คำชี้แจง ให้นักเรียนปฏิบัติตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. นักเรียนจับคู่สนทนา และแต่ละคนจับฉลากเลือกบทบาทในการพูดของตนเองซึ่งจะมีผู้ที่เป็นผู้บริการ (waiter/waitress) และลูกค้า (customer)
2. นักเรียนมีเวลาเตรียมตัวประมาณ 10 – 15 นาที แล้วดำเนินการพูดสนทนาตามสถานการณ์ที่กำหนด
3. นักเรียนใช้คำศัพท์อาหารและเครื่องดื่ม ต่อไปนี้ในการสนทนา

cookies	cake	rice	fried rice
salad	hamburger	hot dog	sandwich
ice cream	omelet	a glass of water	
a glass of tea	a glass of lemonade	a cup of coffee	
a glass of orange juice		a glass of milk	

ตัวอย่างบทสนทนา

Waiter/waitress : Good afternoon, May I help you?

Customer : Good afternoon.

Waiter/waitress : Here is the menu, sir/madam.
What would you like to eat?

Customer : I'd like some cookies, please.
Do you have any cookies?

Waiter/waitress : Yes, I do. What would you like to drink?

Customer : I'd like a glass of orange juice.

Waiter/waitress : Of course, and is there anything else?

Customer : No, thanks.

Waiter/waitress : Wait minute, please.

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

ตอนที่ 3 แบบทดสอบความสามารถด้านการอ่าน (Reading) (10 คะแนน)

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความ เนื้อเรื่อง แล้วตอบคำถาม

1. It is made of flour, eggs, milk, sugar and butter. People usually eat it at their birthday party. What is it?

a. cake	b. bread
c. ice cream	d. chocolate

Read the passage and answer the question from 2-4

1. Pour some vegetable oil into the pan.
 2. Break four eggs into the bowl.
 3. Put the pan on the stove.
 4. Stir eggs and mix with fish sauce.
 5. Put the eggs in the hot oil.

2. Choose the correct order.

a. 2 – 5 – 3 – 4 – 1	b. 5 – 3 – 4 – 2 – 1
c. 2 – 4 – 3 – 1 – 5	d. 4 – 1 – 3 – 2 – 5

3. From passage 1-5. What is the menu?

a. Boiled eggs	b. Eggs with oil and fish sauce
c. Boiled and omelet	d. Omelet

4. From the passage, where are you now?

a. At school	b. In the kitchen
c. In the library	d. In the playground

Read the passage and write the answer in the blank from 5-10

Many years ago, people ate fruit with ice. Later, they began to eat cream with ice. This was called ice cream.

At first, ice cream was just for rich people. It cost a lot of money to make, but people found easier way to make ice cream. Now, it is no longer just for rich people. Ice cream has become one of the world's best liked foods.

5. Many years ago, ice cream was just for people.
- a. poor
 - b. rich
 - c. best-liked
 - d. good
6. At first, making ice cream was
- a. cheap
 - b. expensive
 - c. good
 - d. best-liked
7. Ice cream was
- a. cream with fruit
 - b. cream with ice
 - c. ice with fruit
 - d. fruit and milk
8. Now, ice cream is for the
- a. rich
 - b. poor
 - c. children
 - d. everyone
9. Ice cream is a kind of foods.
- a. best
 - b. good
 - c. fruit
 - d. best-liked
10. The story is about
- a. The world's best-liked food
 - b. How to make ice cream
 - c. People in the past
 - d. Ice cream

ตอนที่ 4 แบบทดสอบความสามารถด้านการเขียน (Writing) (10 คะแนน)

ข้อ 1 การเขียนคำศัพท์จากภาพ จำนวน 10 คำ 5 คะแนน

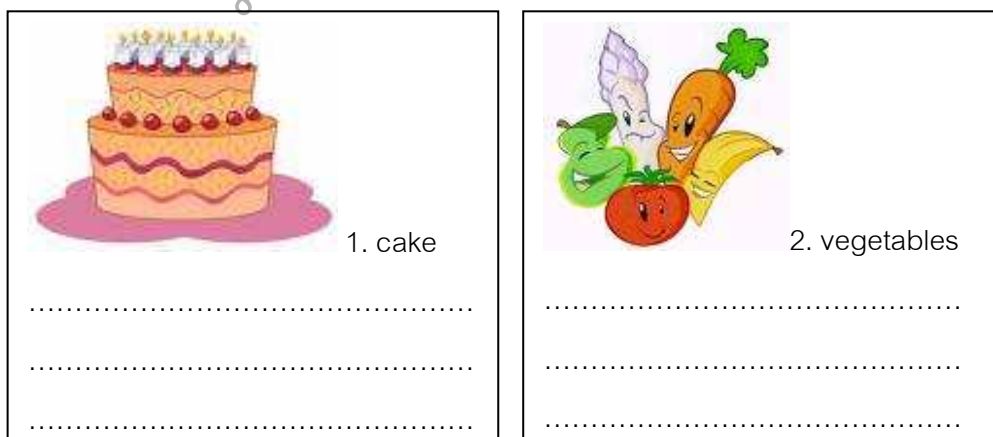
คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนคำศัพท์ที่มีความหมายตรงกับรูปภาพ

1.	6.
2.	7.
3.	8.
4.	9.
5.	10.

ข้อ 2 การเขียนประโยคบรรยายภาพ จำนวน 2 ข้อ 2 คะแนน

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนประโยคบรรยายได้ภาพ

ข้อ 3 การเขียนบรรยายขั้นตอนการทำอาหาร จำนวน 1 ข้อ 3 คะแนน
คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนบรรยายขั้นตอนการทำอาหารหรือเครื่องดื่มที่ชอบ

มา 1 อย่าง โดยใช้คำกริยาวิเศษณ์แสดงลำดับขั้นตอน ดังนี้

(First, Next, Then, After that, Finally,)

<p style="text-align: center;">How to make food?</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

(ฉบับนักเรียน)
 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)
 หน่วยการเรียนรู้ เรื่อง Food and Drink ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
 ก่อนเรียนและหลังเรียน

 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ แบ่งเป็น 4 ตอน คือ

ตอนที่ 1 วัดความสามารถด้านการฟัง เป็นแบบทดสอบแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ
 4 ตัวเลือก จำนวน 10 ข้อ รวม 10 คะแนน

ตอนที่ 2 วัดความสามารถด้านการพูด เป็นแบบทดสอบแบบอัตนัย ชนิดพูด
 สนทนาเป็นคู่ จำนวน 2 ข้อ รวม 10 คะแนน

ตอนที่ 3 วัดความสามารถด้านการอ่าน เป็นแบบทดสอบแบบปรนัย
 ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 10 ข้อ รวม 10 คะแนน

ตอนที่ 4 วัดความสามารถด้านการเขียน เป็นแบบทดสอบแบบอัตนัย
 จำนวน 3 ข้อ รวม 10 คะแนน

ตอนที่ 1 แบบทดสอบความสามารถด้านการฟัง (Listening) (10 คะแนน)

คำชี้แจง ให้นักเรียนฟังข้อความ 2 รอบแล้วตอบคำถามต่อไปนี้

1.?

a. pork	b. fruit
c. milk	d. noodles

2.?

a. rice, bread, potato	b. meat, fish, fruit
c. bean, mango, milk	d. sugar, orange juice, ice cream

3. What are they?

a. drinks	b. fruits
c. ice cream	d. food

4. What is it?

a. chocolate	b. ice cream
c. sandwich	d. omelet

5. From the passage, what is the menu?

a. lemonade	b. ice tea
c. orange juice	d. ice coffee

6. How many eggs does Tom want?

a. twelve	b. a kilo
c. twenty	d. a bottle

Listen the passage and answer the question from 7-8

7. Where does Lasagna come from?

a. Thailand	b. Italy
c. India	d. China

8. What is popular in UK?

a. Lasagna	b. Hamburger
c. Curry	d. Omelet

Listen the passage and answer the question from 9-10

9. Which sentence is true?

a. Jane wants to make a cake.	b. Jane goes shopping.
c. Jane wants a bag of flour.	d. Jane goes to see Pam.

10. Why Jane gives Pam some money?

a. Pam doesn't have any money.	b. Jane wants Pam to buy some fruit.
c. Jane likes Pam.	d. She wants Pam to buy some butter.

ตอนที่ 2 แบบทดสอบความสามารถด้านการพูด (Speaking) (10 คะแนน)

ข้อ 1 การสนทนาซื้อขาย (5 คะแนน)

คำชี้แจง ให้นักเรียนปฏิบัติตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. นักเรียนจับคู่สนทนา และแต่ละคนจับฉลากเลือกบทบาทในการพูดของตน ซึ่งผู้ที่เป็นผู้ซื้อจะต้องสอบถามราคาสินค้าและบอกจำนวนที่ตนต้องการได้ ส่วนผู้ขายต้องพูดสอบถามถึงความต้องการจำนวนของสินค้าและบอกราคาของสินค้าได้

2. นักเรียนแต่ละคู่จับฉลากเลือกบทสนทนาตามสถานการณ์ที่กำหนดให้ คือ
At the market. At the shop. At the fruit shop.

3. นักเรียนใช้คำศัพท์อาหารและเครื่องดื่ม รวมทั้งราคาสินค้าตามที่กำหนดให้ในการสนทนา

4. นักเรียนมีเวลาเตรียมตัวประมาณ 10 – 15 นาที แล้วดำเนินการพูดสนทนาตามสถานการณ์ที่กำหนด

สถานการณ์ที่ 1 At the market.

Food list		
A dozen eggs	=	30
A kilo of chicken	=	60
A kilo of pork	=	100

ตัวอย่างบทสนทนา

Seller : Good morning, May I help you?

Customer : Good morning, I want some pork.

Seller : How much pork do you want?

Customer : Give me a kilo of pork, please.

Seller : Here it is.

Customer : How much is it?

Seller : It is 100 baht a kilo

Customer : Here is the money.

Seller : Thank you.

สถานการณ์ที่ 2 At the shop.

Shopping list		
A kilo of sugar	=	25
A bottle of water	=	10
A bottle of lemonade	=	10
A carton of milk	=	15
A jar of jam	=	25

ตัวอย่างบทสนทนา

- Seller : Good morning, May I help you?
- Customer : Good morning, do you have milk?
- Seller : Yes, how much milk do you want?
- Customer : Give me two bottles, please.
- Seller : Here are two bottles of milk.
- Customer : How much are they?
- Seller : They are 10 baht a bottle. They are twenty baht all.
- Customer : Here is the money.
- Seller : Thank you.

สถานการณ์ที่ 3 At the fruit shop.

Fruit list		
A kilo of orange	=	35
A kilo of grapes	=	55
A kilo of cantaloupe	=	35
A papaya	=	20
An apple	=	12

ตัวอย่างบทสนทนา

- Seller : Good morning, May I help you?
- Customer : Good morning, I want to buy water melon.
- Seller : How many do you want?
- Customer : Give me one, please.
- Seller : Here you are.
- Customer : How much is it?
- Seller : It is twenty baht.
- Customer : Here is the money.
- Seller : Thank you.

ข้อ 2 การสนทนาสั่งอาหาร (5 คะแนน)

คำชี้แจง ให้นักเรียนปฏิบัติตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. นักเรียนจับคู่สนทนา และแต่ละคนจับฉลากเลือกบทบาทในการพูดของตนเองซึ่งจะมีผู้ที่เป็นผู้บริการ (waiter/waitress) และลูกค้า (customer)
2. นักเรียนมีเวลาเตรียมตัวประมาณ 10 – 15 นาที แล้วดำเนินการพูดสนทนาตามสถานการณ์ที่กำหนด
3. นักเรียนใช้คำศัพท์อาหารและเครื่องดื่ม ต่อไปนี้ในการสนทนา

cookies	cake	rice	fried rice
salad	hamburger	hot dog	sandwich
ice cream	omelet	a glass of water	
a glass of tea	a glass of lemonade	a cup of coffee	
a glass of orange juice		a glass of milk	

ตัวอย่างบทสนทนา

- Waiter/waitress : Good afternoon, May I help you?
- Customer : Good afternoon.
- Waiter/waitress : Here is the menu, sir/madam.
What would you like to eat?
- Customer : I'd like some cookies, please.
Do you have any cookies?
- Waiter/waitress : Yes, I do. What would you like to drink?
- Customer : I'd like a glass of orange juice.
- Waiter/waitress : Of course, and is there anything else?
- Customer : No, thanks.
- Waiter/waitress : Wait minute, please.

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

ตอนที่ 3 แบบทดสอบความสามารถด้านการอ่าน (Reading) (10 คะแนน)

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความ เนื้อเรื่อง แล้วตอบคำถาม

1. It is made of flour, eggs, milk, sugar and butter. People usually eat it at their birthday party. What is it?

a. cake	b. bread
c. ice cream	d. chocolate

Read the passage and answer the questions from 2-4

1. Pour some vegetable oil into the pan.
2. Break four eggs into the bowl.
3. Put the pan on the stove.
4. Stir eggs and mix with fish sauce.
5. Put the eggs in the hot oil.

2. Choose the correct order.

a. 2 – 5 – 3 – 4 – 1	b. 5 – 3 – 4 – 2 – 1
c. 2 – 4 – 3 – 1 – 5	d. 4 – 1 – 3 – 2 – 5

3. From passage 1-5. What is the menu?

a. Boiled eggs	b. Eggs with oil and fish sauce
c. Boiled and omelet	d. Omelet

4. From the passage, where are you now?

a. At school	b. In the kitchen
c. In the library	d. In the playground

Read the passage and write the answer in the blank from 5-10

Many years ago, people ate fruit with ice. Later, they began to eat cream with ice. This was called ice cream.

At first, ice cream was just for rich people. It cost a lot of money to make, but people found easier way to make ice cream. Now, it is no longer just for rich people. Ice cream has become one of the world's best liked foods.

5. Many years ago, ice cream was just for people.

a. poor	b. rich
c. best-liked	d. good

6. At first, making ice cream was

a. cheap	b. expensive
c. good	d. best-liked

7. Ice cream was

a. cream with fruit	b. cream with ice
c. ice with fruit	d. fruit and milk

8. Now, ice cream is for the

a. rich	b. poor
c. children	d. everyone

9. Ice cream is a kind of foods.

a. best	b. good
c. fruit	d. best-liked

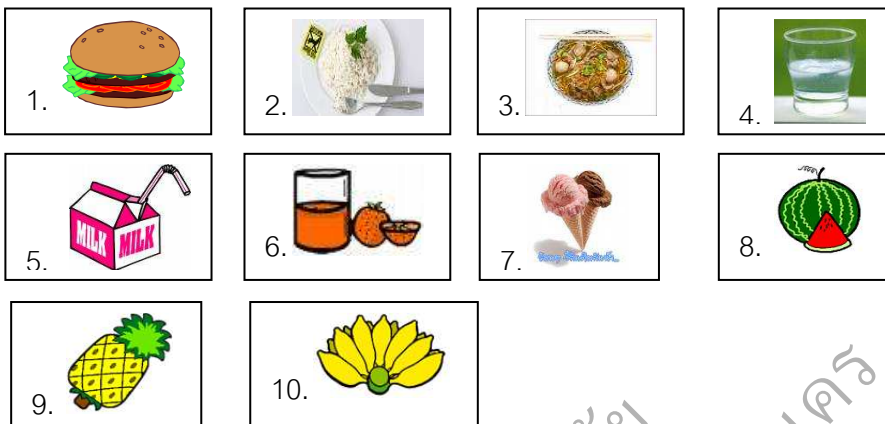
10. The story is about

a. The world's best-liked food	b. How to make ice cream
c. People in the past	d. Ice cream

ตอนที่ 4 แบบทดสอบความสามารถด้านการเขียน (Writing) (10 คะแนน)

ข้อ 1 การเขียนคำศัพท์จากภาพ จำนวน 10 คำ 5 คะแนน

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนคำศัพท์ที่มีความหมายตรงกับรูปภาพ

1.	6.
2.	7.
3.	8.
4.	9.
5.	10.

ข้อ 2 การเขียนประโยคบรรยายภาพ จำนวน 2 ข้อ 2 คะแนน

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนประโยคบรรยายได้ภาพ

 <p>1. cake</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	 <p>2. vegetables</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>
---	--

ข้อ 3 การเขียนบรรยายขั้นตอนการทำอาหาร จำนวน 1 ข้อ 3 คะแนน
คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนบรรยายขั้นตอนการทำอาหารหรือเครื่องดื่มที่ชอบ

มา 1 อย่าง โดยใช้คำกริยาวิเศษณ์แสดงลำดับขั้นตอน ดังนี้

(First, Next, Then, After that, Finally,)

How to make food?

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

เกณฑ์การให้คะแนนของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

1. แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟัง เป็นแบบทดสอบแบบปรนัย

ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 10 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน รวม 10 คะแนน

เกณฑ์การให้คะแนน

- 1 คะแนน หมายถึง ตอบถูกต้อง
- 0 คะแนน หมายถึง ตอบผิดหรือไม่ตอบ

2. แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูด เป็นแบบทดสอบแบบอัตนัย

ชนิดพูดสนทนาเป็นคู่ จำนวน 2 ข้อ รวม 10 คะแนน

เกณฑ์การให้คะแนนแต่ละข้อ แบ่งออกเป็น 3 ด้าน ดังนี้

1. การออกเสียง

2 คะแนน หมายถึง ออกเสียงถูกต้องตามหลักการออกเสียง มีเสียงเน้นหนักในคำ ประโยคอย่างสมบูรณ์

1 คะแนน หมายถึง ออกเสียงคำ ประโยคได้ถูกต้องตามหลักการออกเสียง มีเสียงเน้นหนักในคำ ประโยคเป็นส่วนใหญ่

0 คะแนน หมายถึง ออกเสียงคำ ประโยคผิดหลักการออกเสียง ไม่มีการเน้นเสียง ทำให้สื่อสารไม่ได้

2. ความคล่องแคล่ว

2 คะแนน หมายถึง พูดสื่อสารในสิ่งที่ต้องการพูดได้อย่างคล่องแคล่วราบรื่นเป็นธรรมชาติ ไม่ติดขัด

1 คะแนน หมายถึง พูดสื่อสารได้บ้าง มีการลังเลหรือไม่แน่ใจที่จะพูดบ้าง

0 คะแนน หมายถึง พูดตะกุกตะกัก สื่อสารไม่ได้

3. ความถูกต้องในเนื้อหา

1 คะแนน หมายถึง ใช้คำศัพท์ จำนวนประโยคในการพูดสื่อสาร ได้ถูกต้องทั้งหมด และตรงตามหัวข้อที่กำหนด ทำให้สื่อสารได้ชัดเจน

0 คะแนน หมายถึง ใช้คำศัพท์ จำนวนประโยคในการพูดสื่อสาร ไม่ถูกต้อง ไม่ตรงตามหัวข้อที่กำหนด ทำให้สื่อสารไม่ได้

3. แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่าน เป็นแบบทดสอบแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 10 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน รวม 10 คะแนน

เกณฑ์การให้คะแนน

1 คะแนน หมายถึง ตอบถูกต้อง

0 คะแนน หมายถึง ตอบผิดหรือไม่ตอบ

4. แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการเขียน เป็นแบบทดสอบแบบอัตนัย จำนวน 3 ข้อ รวม 10 คะแนน

เกณฑ์การให้คะแนนด้านการเขียน ข้อ 1 ดังนี้

3 คะแนน หมายถึง เขียนสะกดคำศัพท์สื่อความหมายตรงกับรูปภาพได้ถูกต้องเกือบทั้งหมด มีคำศัพท์ที่สะกดผิดไม่เกิน 2 คำ

2 คะแนน หมายถึง เขียนสะกดคำศัพท์สื่อความหมายตรงกับรูปภาพได้ถูกต้องส่วนใหญ่ มีคำศัพท์ที่สะกดผิดไม่เกิน 4 คำ

1 คะแนน หมายถึง เขียนสะกดคำศัพท์สื่อความหมายตรงกับรูปภาพได้ถูกต้องเล็กน้อย มีคำศัพท์ที่สะกดผิดไม่เกิน 7 คำ

0 คะแนน หมายถึง เขียนสะกดคำศัพท์สื่อความหมายกับรูปภาพได้ถูกต้องน้อยมาก มีคำศัพท์ที่สะกดผิดมากกว่า 7 คำ

เกณฑ์การให้คะแนนด้านการเขียน ข้อ 2 ดังนี้

3 คะแนน หมายถึง เขียนสะกดคำศัพท์และโครงสร้างประโยคสื่อความหมายได้ตรงกับภาพที่กำหนดให้ถูกต้องทั้งหมด ไม่มีที่ผิดเลย

2 คะแนน หมายถึง เขียนสะกดคำศัพท์และโครงสร้างประโยคสื่อความหมายได้ตรงกับภาพที่กำหนดให้ถูกต้องส่วนมาก มีที่ผิดเล็กน้อย

1 คะแนน หมายถึง เขียนสะกดคำศัพท์และโครงสร้างประโยคสื่อความหมายได้ตรงกับภาพที่กำหนดให้ถูกต้องเล็กน้อย มีที่ผิดมาก

0 คะแนน หมายถึง ไม่เขียนตอบเลย หรือเขียนสะกดคำศัพท์ไม่ถูกต้อง และโครงสร้างประโยคสื่อความหมายกับภาพไม่ได้

เกณฑ์การให้คะแนนด้านการเขียน ข้อ 3 ดังนี้

- 4 คะแนน หมายถึง เขียนเนื้อหาตรงประเด็นและเรียงลำดับขั้นตอนได้ถูกต้อง การสะกดคำศัพท์ถูกต้องทุกคำ การใช้ไวยากรณ์ในประโยคถูกต้องทั้งหมด
- 3 คะแนน หมายถึง เขียนเนื้อหาตรงประเด็นที่กำหนด การเขียนเรียงลำดับขั้นตอน การสะกดคำศัพท์และการใช้ไวยากรณ์ในประโยคถูกต้องเป็นส่วนใหญ่
- 2 คะแนน หมายถึง เขียนเนื้อหาตรงประเด็นที่กำหนด การเขียนเรียงลำดับขั้นตอน การสะกดคำศัพท์ผิดบางคำและการใช้ไวยากรณ์ผิดบ้างเล็กน้อย
- 1 คะแนน หมายถึง เขียนเนื้อหาตรงประเด็นที่กำหนด การเขียนเรียงลำดับขั้นตอน การสะกดคำศัพท์และการใช้ไวยากรณ์ในประโยคผิดเป็นส่วนใหญ่
- 0 คะแนน หมายถึง เขียนไม่ตรงประเด็นที่กำหนด การสะกดคำศัพท์และไวยากรณ์ไม่ถูกต้อง และไม่เขียนเลย

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

แบบวัดเจตคติของนักเรียนที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
 ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านตาลกุดยางเดี่ยวโนนสมบูรณ์
 ตำบลโพนแพง อำเภอนาคูพนม จังหวัดนครพนม

คำชี้แจง

1. แบบวัดนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาเจตคติของนักเรียนต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
2. แบบวัดเจตคติฉบับนี้ มีทั้งหมด 40 ข้อ
3. แบบวัดเจตคติฉบับนี้ไม่มีคำตอบที่ถูกหรือผิด และไม่มีผลต่อคะแนนการเรียนของนักเรียนแต่อย่างใด นักเรียนไม่ต้องเขียน ชื่อ-สกุล ลงในแบบวัดนี้
4. ให้นักเรียนอ่านข้อความแต่ละข้อ แล้วพิจารณาเลือกตอบคำถาม โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความคิดเห็นที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนมากที่สุด
5. ขอให้นักเรียนตอบข้อความตามความรู้สึกที่เป็นจริงของนักเรียนที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ คำตอบของนักเรียนจะถือเป็นความลับ และข้อมูลที่ได้จะนำไปใช้ประโยชน์ในการวิจัย เพื่อประโยชน์ทางการศึกษาต่อไป

ตัวอย่าง

ข้อที่	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
(0)	นักเรียนรู้สึกสนใจเมื่อถึงชั่วโมงเรียนภาษาอังกฤษ					✓
(00)	นักเรียนชอบฝึกพูดสนทนาภาษาอังกฤษกับเพื่อนๆ	✓				

คำอธิบาย จากตัวอย่าง ข้อ (0) นักเรียนทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง แสดงว่านักเรียนไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งว่า นักเรียนรู้สึกสนใจเมื่อถึงชั่วโมงเรียนภาษาอังกฤษ

จากตัวอย่าง ข้อ (00) นักเรียนทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องเห็นด้วยอย่างยิ่ง แสดงว่านักเรียนเห็นด้วยอย่างยิ่งว่า นักเรียนชอบฝึกพูดสนทนาภาษาอังกฤษกับเพื่อนๆ

แบบวัดเจตคติของนักเรียนที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

ข้อที่	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
	ด้านเนื้อหาวิชา					
1	เนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษยากเกินไปสำหรับนักเรียน					
2	เนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษเรียนแล้วน่าเบื่อ					
3	เนื้อหาในบทเรียนสอดคล้องกับสถานการณ์จริง					
4	การเรียนภาษาอังกฤษทำให้การเรียนวิชาอื่นๆ น่าเบื่อไปด้วย					
5	การเรียนภาษาอังกฤษเป็นสิ่งจำเป็นต่อการดำรงชีวิตในสังคม					
6	การเรียนภาษาอังกฤษเหมือนเป็นการถูกทำโทษ					
7	การเรียนภาษาอังกฤษมีประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน					
8	วิชาภาษาอังกฤษมีเนื้อหาวิชาที่น่าสนใจ					
9	นักเรียนได้เรียนรู้วัฒนธรรมสากลของเจ้าของภาษาจากการเรียนภาษาอังกฤษ					
10	นักเรียนเรียนภาษาอังกฤษแล้วเข้าใจยาก เพราะพื้นฐานความรู้เดิมมีน้อย					

แบบวัดเจตคติของนักเรียนที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

ข้อที่	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
	ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน					
11	การเรียนภาษาอังกฤษมีกิจกรรมน่าสนใจ					
12	กิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษส่วนใหญ่เป็นแบบบรรยาย					
13	กิจกรรมภาษาอังกฤษส่งเสริมให้นักเรียนได้แสดงความคิดริเริ่ม สร้างสรรค์					
14	กิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษมีเทคนิควิธีสอนที่ใหม่เสมอ					
15	กิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษน่าเบื่อ					
16	กิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีส่วนร่วม					
17	กิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษยากเกินไปสำหรับนักเรียน					
18	กิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษรู้สึกวุ่นวาย จำเจ					
19	นักเรียนชอบที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมฝึกทักษะด้านต่างๆ ภาษาอังกฤษ					
20	นักเรียนมักหลีกเลี่ยงการเข้าร่วมกิจกรรมฝึกทักษะด้านต่างๆ ภาษาอังกฤษ					

แบบวัดเจตคติของนักเรียนที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

ข้อที่	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
	ด้านสื่อการเรียนการสอน					
21	การใช้สื่ออุปกรณ์ ทำให้รู้สึกว่าการเรียนภาษาอังกฤษสนุกสนาน เพลิดเพลิน					
22	สื่อการเรียนทำให้นักเรียนจดจำและเก็บประสบการณ์ที่เกิดจากการเรียนรู้ได้นาน					
23	สื่อ อุปกรณ์ไม่เหมาะสมกับเนื้อหาที่เรียน					
24	สื่อ อุปกรณ์ทำให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนง่ายขึ้น					
25	นักเรียนมีโอกาสสัมผัสหรือมีบทบาทในการใช้สื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอนน้อย					
26	สื่อ อุปกรณ์ที่มีสีสันสวยงาม ทันสมัย สามารถดึงดูดความสนใจของนักเรียนได้					
27	การใช้เพลงและเกมทำให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่ายในการเรียนภาษาอังกฤษ					
28	สื่อ อุปกรณ์ที่ล้ำสมัย ทำให้นักเรียนเกิดความสนใจ มีแรงกระตุ้นในการเรียนน้อย					
29	สื่อ อุปกรณ์ทำให้การเรียนภาษาอังกฤษมีความน่าสนใจ					
30	สื่อ อุปกรณ์การเรียนภาษาอังกฤษมีเฉพาะบางเนื้อหา					

แบบวัดเจตคติของนักเรียนที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

ข้อที่	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
	ด้านครูผู้สอนภาษาอังกฤษ					
31	ครูมีมนุษยสัมพันธ์ดี ยิ้มแย้ม แจ่มใส					
32	ครูมอบหมายงานที่ยากเกินความสามารถ ของนักเรียน					
33	ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมใน กิจกรรมการเรียนการสอนต่างๆ					
34	ครูใช้เทคนิควิธีสอนแบบบรรยายตลอด					
35	ครูชอบมักจะทำโทษนักเรียน					
36	ครูเป็นคนตรงต่อเวลา					
37	ครูถ่ายทอดความรู้เฉพาะที่มีในหนังสือเรียน					
38	ครูยอมรับฟังความคิดเห็นของนักเรียน					
39	ครูมีความเข้มงวดตลอดเวลา					
40	ครูดูแลเอาใจใส่นักเรียนเท่าเทียมกันทุกคน					

ภาคผนวก ง

- การหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- ค่าคะแนนจากการทดสอบด้วยเครื่องมือในการวิจัย

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

ตาราง 10 ผลการประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียน หน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ เรื่อง Food and Drink

ข้อที่	ผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ					รวม (ΣR)	ค่าเฉลี่ย (IOC)	สรุปผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
ตอนที่ 1 การฟัง								
1	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
2	1	1	1	0	1	4	0.8	ใช้ได้
3	1	0	1	1	0	3	0.6	ใช้ได้
4	0	1	1	1	1	4	0.8	ใช้ได้
5	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
6	1	1	0	1	1	4	0.8	ใช้ได้
7	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
8	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
9	1	1	1	0	1	4	0.8	ใช้ได้
10	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
ตอนที่ 2 การพูด								
1	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
2	1	0	1	1	1	4	0.8	ใช้ได้
ตอนที่ 3 การอ่าน								ใช้ได้
1	1	1	1	1	1	5	1	
2	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
3	0	1	1	1	1	4	0.8	ใช้ได้
4	1	0	1	0	1	3	0.6	ใช้ได้
5	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้

ตาราง 10 (ต่อ)

[illegible]

ตาราง 11 ผลการประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบวัดเจตคติต่อการเรียน
วิชาภาษาอังกฤษ

ข้อที่	ผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ					รวม (ΣR)	ค่าเฉลี่ย (IOC)	สรุปผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
ด้านเนื้อหาวิชา								
1	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
2	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
3	1	0	1	0	1	3	0.6	ใช้ได้
4	1	1	0	1	1	4	0.8	ใช้ได้
5	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
6	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
7	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
8	1	1	0	1	1	4	0.8	ใช้ได้
9	0	1	1	1	1	4	0.8	ใช้ได้
10	1	0	1	1	1	4	0.8	ใช้ได้
ด้านกิจกรรม การเรียนการสอน								
11	1	1	0	1	1	4	0.8	ใช้ได้
12	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
13	1	1	0	1	0	3	0.6	ใช้ได้
14	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
15	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
16	1	1	1	1	0	4	0.8	ใช้ได้
17	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
18	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้

ตาราง 11 (ต่อ)

ข้อที่	ผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ					รวม (ΣR)	ค่าเฉลี่ย (IOC)	สรุปผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
19	1	1	0	1	1	4	0.8	ใช้ได้
20	0	1	1	1	1	4	0.8	ใช้ได้
ด้านสื่อ การเรียนการสอน								
21	1	1	1	1	1	5	1	
22	0	1	1	1	1	4	0.8	ใช้ได้
23	1	1	0	1	1	4	0.8	ใช้ได้
24	1	1	0	1	1	4	0.8	ใช้ได้
25	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
26	1	1	1	0	1	4	0.8	ใช้ได้
27	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
28	0	1	1	1	1	4	0.8	ใช้ได้
29	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
30	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
ด้านครูผู้สอน								
31	1	1	1	0	1	4	0.8	ใช้ได้
32	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
33	0	1	1	1	1	4	0.8	ใช้ได้
34	1	1	1	1	0	4	0.8	ใช้ได้
35	1	1	0	1	1	4	0.8	ใช้ได้

ตาราง 12 ผลการวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบ
วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ข้อ	ค่าความยาก (p)	ค่าอำนาจจำแนก (r)	ผลการพิจารณา
ตอนที่ 1 การฟัง			
1	0.67	0.27	ใช้ได้
2	0.70	0.40	ใช้ได้
3	0.77	0.67	ใช้ได้
4	0.73	0.27	ใช้ได้
5	0.80	0.27	ใช้ได้
6	0.67	0.53	ใช้ได้
7	0.77	0.40	ใช้ได้
8	0.83	0.33	ใช้ได้
9	0.77	0.40	ใช้ได้
10	0.70	0.40	ใช้ได้
ตอนที่ 3 การอ่าน			
1	0.70	0.67	ใช้ได้
2	0.67	0.53	ใช้ได้
3	0.70	0.67	ใช้ได้
4	0.63	0.67	ใช้ได้
5	0.67	0.53	ใช้ได้
6	0.57	0.67	ใช้ได้
7	0.73	0.53	ใช้ได้
8	0.70	0.40	ใช้ได้
9	0.63	0.40	ใช้ได้
10	0.73	0.53	ใช้ได้

ตาราง 13 คะแนนการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของหน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ
แบบบูรณาการ เรื่อง Food and Drink (E1)

คนที่	คะแนนระหว่างเรียน										รวม
	แผน 1	แผน 2	แผน 3	แผน 4	แผน 5	แผน 6	แผน 7	แผน 8	แผน 9	แผน 10	คะแนน ระหว่าง เรียน
	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	100 คะแนน
1	8	7	8	9	7	8	9	7	8	7	78
2	7	8	7	8	6	8	8	8	9	8	77
3	7	9	8	7	8	7	8	7	7	8	76
4	7	7	8	7	9	8	9	8	8	8	79
5	8	9	8	8	7	8	8	8	9	8	81
6	9	8	7	9	7	9	7	9	8	9	82
7	7	8	8	6	9	8	7	9	7	8	77
8	7	9	7	8	7	9	8	8	8	7	78
9	7	8	8	9	8	9	8	9	8	7	81
10	7	7	7	8	9	7	8	7	9	7	76
11	7	8	7	8	7	8	7	9	8	8	77
12	8	8	8	6	7	9	8	8	7	9	78
13	8	7	8	9	8	7	8	8	7	9	79
14	7	8	9	7	8	8	8	7	9	8	79
15	8	7	8	7	8	7	8	7	9	8	77
16	7	8	9	8	7	8	8	8	7	8	78
17	7	8	7	7	7	8	7	9	9	7	76
18	8	9	9	8	8	7	8	7	7	8	79
19	8	9	7	8	8	7	7	8	8	7	77

ตาราง 13 (ต่อ)

คนที่	คะแนนระหว่างเรียน										รวม
	แผน 1	แผน 2	แผน 3	แผน 4	แผน 5	แผน 6	แผน 7	แผน 8	แผน 9	แผน 10	คะแนนระหว่างเรียน
	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	100 คะแนน
20	9	7	8	8	9	9	9	8	7	9	83
21	8	9	7	6	9	8	8	7	6	8	76
22	7	7	8	9	7	8	7	7	8	8	76
23	9	7	8	9	8	8	7	9	8	9	82
24	7	8	8	7	8	7	7	8	8	9	77
25	8	8	9	7	7	8	9	8	7	8	79
26	7	8	8	8	8	7	7	9	7	9	78
27	8	9	7	9	7	8	8	7	6	8	77
28	8	8	7	8	7	8	7	9	7	9	78
29	7	9	8	7	8	9	8	8	7	8	79
30	8	7	8	8	7	8	7	7	8	8	76
รวม	228	239	234	233	230	238	233	238	231	242	
\bar{X}	7.60	7.97	7.80	7.77	7.67	7.93	7.77	7.93	7.7	8.06	78.20
S.D.	0.67	0.76	0.66	0.93	0.80	0.69	0.68	0.78	0.88	0.69	1.95
ร้อยละ	76.00	79.67	78.00	77.67	76.67	79.33	77.67	79.33	77.00	80.66	78.20

ตาราง 14 เปรียบเทียบคะแนนทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หน่วยการเรียนรู้
ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ ก่อนเรียนและหลังเรียน

คนที่	คะแนนก่อนเรียน (คะแนนเต็ม 40)	คะแนนหลังเรียน (คะแนนเต็ม 40)	ผลต่าง (D)	(ผลต่าง) ² (D) ²
1	11	26	15	225
2	10	30	20	400
3	9	27	18	324
4	8	29	21	441
5	7	30	23	529
6	18	34	16	256
7	12	27	15	225
8	8	25	17	289
9	7	28	21	441
10	8	28	20	400
11	12	27	15	225
12	11	26	15	225
13	10	30	20	400
14	8	25	17	289
15	9	26	17	289
16	13	30	17	289
17	15	34	19	361
18	17	35	18	324
19	23	37	14	196
20	26	38	12	144

ตาราง 14 (ต่อ)

คนที่	คะแนนก่อนเรียน (คะแนนเต็ม 40)	คะแนนหลังเรียน (คะแนนเต็ม 40)	ผลต่าง (D)	(ผลต่าง) ² (D) ²
21	23	36	13	169
22	20	30	10	100
23	27	37	10	100
24	22	35	13	169
25	18	33	15	225
26	19	32	13	169
27	24	37	13	169
28	22	31	9	81
29	18	27	9	81
30	21	29	8	64
รวม	456	919	463	7,599
\bar{X}	15.20	30.63	15.43	238.18

ตาราง 15 เปรียบเทียบคะแนนวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ก่อน - หลังเรียน
หน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ

คนที่	คะแนนก่อนเรียน (คะแนนเต็ม 200)	คะแนนหลังเรียน (คะแนนเต็ม 200)	ผลต่าง (D)	(ผลต่าง) ² (D) ²
1	103	183	80	6,400
2	106	184	78	6,084
3	105	181	76	5,776
4	107	190	83	6,889
5	112	185	73	5,329
6	135	176	41	1,681
7	151	178	27	729
8	131	164	33	1,089
9	145	177	32	1,024
10	136	168	32	1,024
11	142	167	25	625
12	144	166	22	484
13	136	159	23	529
14	139	167	28	784
15	138	159	21	441
16	141	166	25	625
17	140	175	35	1,225
18	141	168	27	729
19	145	177	32	1,024
20	140	171	31	961

ตาราง 15 (ต่อ)

คนที่	คะแนนก่อนเรียน (คะแนนเต็ม 200)	คะแนนหลังเรียน (คะแนนเต็ม 200)	ผลต่าง (D)	(ผลต่าง) ² (D) ²
21	146	175	29	841
22	147	178	31	961
23	136	167	31	961
24	134	182	48	2,304
25	143	172	29	841
26	155	186	31	961
27	154	181	27	729
28	147	186	39	1,521
29	144	186	42	1,764
30	140	188	48	2,304
รวม	4,083	5,262	1,179	56,639
เฉลี่ย	136.1	175.4	39.3	
S.D.	14.54	8.82	18.85	

ประวัติผู้วิจัย

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ	นางสาวสุพัตรา วงศ์แสงน้อย
วัน เดือน ปีเกิด	30 พฤศจิกายน 2522
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	182 หมู่ 7 ตำบลพิมาน อำเภอนาแก จังหวัดนครพนม รหัสไปรษณีย์ 48130
ตำแหน่งปัจจุบัน	พนักงานราชการ
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนบ้านตาลกุดยางเดี่ยวโนนสมบูนอร์ ตำบลโพนแพง อำเภอธาตุพนม จังหวัดนครพนม รหัสไปรษณีย์ 48110
ประวัติการศึกษา	<p>พ.ศ. 2535 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนชุมชนบ้านพิมาน อำเภอนาแก จังหวัดนครพนม</p> <p>พ.ศ. 2538 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนนาแกพิทยาคม อำเภอนาแก จังหวัดนครพนม</p> <p>พ.ศ. 2541 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนนาแกสามัคคีวิทยา อำเภอนาแก จังหวัดนครพนม</p> <p>พ.ศ. 2543 อนุปริญญาศิลปศาสตร (อ.ศศ.) เอกธุรกิจการท่องเที่ยว สถาบันราชภัฏสกลนคร</p> <p>พ.ศ. 2546 ปริญญาตรีครุศาสตรบัณฑิต (ค.บ.) วิชาเอกภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร</p> <p>พ.ศ. 2552 ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) สาขาหลักสูตรและ การสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร</p>
ประวัติการทำงาน	<p>พ.ศ. 2549 พนักงานราชการ โรงเรียนบ้านตาลกุดยางเดี่ยวโนนสมบูนอร์ อำเภอธาตุพนม จังหวัดนครพนม</p>